

DONDERDAG 12 MAART 2009

VOORZITTER: ALEJO VIDAL-QUADRAS ROCA

Ondervoorzitter

1. Opening van de vergadering

(De vergadering wordt om 9.00 uur geopend)

2. Ingekomen stukken: zie notulen

3. Participatie van werknemers in bedrijven met een Europees statuut (ingediende ontwerpresolutie): zie notulen

4. Oostelijk Partnerschap (debat)

De Voorzitter. – Dames en heren, het eerste agendapunt van vandaag is de verklaring van de Commissie over het Oostelijk Partnerschap.

Benita Ferrero-Waldner, lid van de Commissie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik ben zeer verheugd over deze gelegenheid voor een tijdig debat over het Oostelijk Partnerschap. Het partnerschap is een vlaggenschip van het buitenlandbeleid van de Europese Unie. De strategie die eraan ten grondslag ligt is helder: meer veiligheid, meer stabiliteit en meer welvaart voor onze oostelijke burenen.

Het conflict in Georgië en de gascrisis in Oekraïne zijn slechts twee voorbeelden van de periodieke crises en de instabiliteit waar deze regio mee te kampen heeft. De Europese Unie en haar burgers hebben hiervan de directe gevolgen ondervonden. Aan deze twee crises kunnen we nu de financiële crisis toevoegen, die onze oostelijke buurlanden bijzonder hard treft. Iedere crisis vraagt om een eigen benadering maar we moeten ook voor een actieplan voor de midden- en lange termijn zorgen om te voorkomen dat nieuwe problemen de kop opsteken. Al onze oosterburen willen – los van deze urgente kwesties – de banden met de Europese Unie versterken, zij het ieder op hun eigen wijze. Ook hebben ze intensievere hulp nodig om hun democratische instellingen, hun positie als staat en de rechtstaat te consolideren.

De Europese Unie kan en moet deze handschoenen oppakken en het Oostelijk Partnerschap is ons politieke antwoord, om het zo maar eens te zeggen. Wanneer wij onze steun aan de hervormingen uitbreiden en onze oosterburen hulp bieden zodat zij kunnen voldoen aan de criteria van het acquis communautaire dan zal de stabiliteit toenemen.

Op 3 december 2008 heeft de Commissie op mijn initiatief een ambitieuze mededeling over het Oostelijk Partnerschap op tafel gelegd. Hierin worden eerdere ideeën van onze Tsjechische, Poolse en Zweedse vrienden verder uitgewerkt, evenals vele voorstellen van het Europees Parlement – waaronder ruime vrijhandelsovereenkomsten, een grotere mobiliteit van de bevolking en het uitbreiden van steun. Verder hebben wij voorgesteld om als onderdeel van het Oostelijk Partnerschap onze politieke betrekkingen te verbeteren door met iedere partner een associatieovereenkomst te sluiten – onder voorwaarde dat de partners aan de relevante politieke hervormingscriteria voldoen.

We hebben maatregelen voorgesteld die de samenwerking op het gebied van energiezekerheid bevorderen en waarmee we – heel belangrijk – de steun voor economische en sociale ontwikkeling kunnen uitbreiden zodat we de elementen aan kunnen pakken die het nationale evenwicht verstoren en zo vaak tot destabilisatie leiden. We hebben ook de aanbeveling gedaan om voor het Oostelijk Partnerschap een multilateraal kader op te richten waar wordt samengewerkt binnen vier thematische platforms: ten eerste, democratie en stabiel bestuur; ten tweede, economische integratie en convergentie met het EU-beleid; ten derde, energiezekerheid en, ten vierde, interpersoonlijke contacten.

We hebben voorgesteld om de parlementaire samenwerking “Euronest” een integrerend onderdeel van het Oostelijk Partnerschap te maken en in het kader van dat partnerschap een trojka op te richten die bestaat uit het Europees Parlement, de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE) en de Raad van Europa.

De Commissie heeft voor de komende vier jaar om 350 miljoen euro aanvullende middelen gevraagd zodat al deze voorstellen uitgevoerd kunnen worden en de steun voor interne hervormingen kan worden uitgebreid. Dit bedrag heeft betrekking op slechts 3,1 procent van het totale budget van het Europees Nabuurschaps- en Partnerschapsinstrument (ENPI) en is bijvoorbeeld veel lager dan de aanvullende middelen die alleen al tussen 2007 en 2009 aan de bezette Palestijnse gebieden zijn toegewezen. Met andere woorden: dit is geen extreem hoog bedrag, maar een noodzakelijke investering in onze veiligheid op de lange termijn.

Ik weet dat een aantal van u zelfs nog meer voor onze oostelijke partners zou willen doen. U hebt gezegd dat de voorstellen van de Commissie niet ver genoeg gaan of niet snel genoeg komen, met name wanneer het gaat om de mobiliteit van de bevolking. Maar anderen zeggen weer het tegenovergestelde. We daarom moeten het juiste evenwicht zien te vinden tussen ambitie en realisme en we moeten vlug handelen.

Ik doet mij genoeg dat we gezamenlijk onze oostelijke partners langzamerhand wat nauwer bij de Europese Unie willen betrekken en tevens de elementen willen aanpakken die de interne stabiliteit van die landen in gevaar brengen. Het Oostelijk Partnerschap speelt hierin een cruciale rol.

Ik hoop dat van ons debat vandaag een krachtige boodschap uitgaat naar de 27 lidstaten en dat deze boodschap meegenomen wordt in de aanloop naar de Europese Raad van volgende week en bij de voorbereidingen van de Top over het Oostelijk Partnerschap van 7 mei 2009.

Het Oostelijk Partnerschap raakt aan de kern van de uitdagingen waar wij vandaag de dag voor worden gesteld en is van rechtstreeks strategisch belang voor de Europese Unie: een nieuwe veiligheids crisis bij onze oostelijke burens heeft niet alleen gevolg voor henzelf maar voor de hele Europese Unie en al haar burgers. Ik ben daarom zeer dankbaar voor de steun van dit Parlement en ik kijk ernaar uit om met u samen te werken aan uw bijdragen en in de implementatiefase.

Charles Tannock, *namens de PPE-DE-Fractie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, als rapporteur voor de oostelijke dimensie van het Europees nabuurschapsbeleid ben ik ingenomen met het voornemen van de Commissie om middels het nieuwe Oostelijk Partnerschap de betrekkingen met zes landen aan de oostgrens te verbeteren. Het is van belang om te benadrukken dat het Oostelijk Partnerschap op zichzelf niet uitsluit dat een aantal van deze landen op een dag volwaardig lid van de Europese Unie kan worden. Zoals u bijvoorbeeld wel weet, ben ik er al geruime tijd voorstander van dat Oekraïne lid van de Europese Unie wordt. Ik blijf ervan overtuigd dat het opnemen van Oekraïne absoluut van strategisch belang is voor de Europese Unie.

Tevens juich ik de oprichting toe van het nieuwe parlementaire orgaan “Euronest”, dat als forum kan dienen voor leden van het Europees Parlement en de nationale parlementen. Middels de weg van de dialoog kunnen zij hun democratische mandaten versterken. Het is zo bijvoorbeeld mogelijk dat Armenië en Azerbeidzjan om de tafel gaan zitten om de kwestie-Nagorno-Karabach te bespreken. Tevens kan men door deze nieuwe associatieovereenkomsten onderhandelen over vrijhandelsovereenkomsten en versoepeling van de visumprocedures. Ik hoop echter niet dat het Oostelijk Partnerschap zal leiden tot verdere verwijdering tussen de landen die binnen het partnerschap vallen en de landen die verder oostwaarts liggen en erbuiten vallen. We moeten niet vergeten dat Centraal-Aziatische landen als Turkmenistan, Kazachstan en Oezbekistan de blik op het westen richten en de Europese Unie om hulp en betrokkenheid vragen. We moeten er daarom op bedacht zijn dat we niet onze verantwoordelijkheid jegens Centraal-Azië uit het oog verliezen, enkel omdat we de betrekkingen met landen die direct aan het oosten van de Europese Unie grenzen willen verbeteren.

Met betrekking tot Belarus heb ik in het verleden stevige kritiek uitgeoefend op het dictatorschap van Loekasjenko geweest. Ik ben echter verheugd dat de betrekkingen nu ontdooien. Ik pleit al geruime tijd voor een ‘wortel-en-stok’-benadering. De inspanningen van president Loekasjenko ten behoeve van democratische hervormingen en openheid moeten erkenning krijgen en worden beloond met nauwere banden met de Europese Unie.

Deelname van de heer Loekasjenko aan de top in mei, in Praag, waar het nieuwe Oostelijk Partnerschap wordt gelanceerd, is naar mijn mening waarschijnlijk een brug te ver. Waarschijnlijk zou dit te vroeg komen omdat de heer Loekasjenko nog steeds moet laten zien dat hij zich onlosmakelijk verbonden voelt met de gemeenschappelijke waarden van de Europese Unie en de democratie.

Hannes Swoboda, *namens de PSE-Fractie*. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, ik wil de commissaris bedanken voor haar betoog, en voor wat ze in dit verband allemaal doet.

Ik ben net als u van mening dat we in onze buurlanden worden geconfronteerd met grote uitdagingen in verband met de stabiliteit, de democratische ontwikkeling en nu natuurlijk ook de economische ontwikkeling. Daarom is dit een bijzonder goed moment om duidelijk te maken dat we ons hierbij betrokken voelen, en dat we bereid zijn om nauw samen te werken met onze oosterburen.

We hoeven niet onder stoelen of banken te steken dat het in ons belang is dat de Europese Unie zich ook in onze oostelijke nabuurschap doet gelden. We moeten onze invloed uitbreiden, niet met geweld, met dreigingen of met chantage, maar door juist deze landen aan te bieden om ze te ondersteunen op hun weg naar stabiliteit en democratische ontwikkelingen. Ik hoop dat ze daar allemaal ook werkelijk naar streven, met name wanneer ze met grote economische problemen te kampen hebben, zoals Oekraïne op dit moment.

Ten dele dragen ze geen schuld aan die economische problemen, maar ten dele natuurlijk ook wel een beetje. We moeten ons er echter ook van bewust zijn dat we sommige feiten kritisch moeten beoordelen. Juist omdat we iets aanbieden moeten we tegelijkertijd kritiek uiten wanneer dat gerechtvaardigd is, we moeten eisen dat de landen de nodige maatregelen nemen om er ook zelf toe bij te dragen dat er dingen veranderen. Ik denk daarbij met name aan Oekraïne, maar daar kom ik later nog even op terug.

Het is van het grootste belang dat we dit Oostelijk Partnerschap niet als instrument tegen Rusland beschouwen, maar als een steun in de rug van de landen die burens zijn van zowel de Europese Unie als van Rusland. Rusland moet namelijk juist voor dit beleid onze partner zijn, en ik hoop dat dit zal lukken.

Ik ben heel blij dat president Obama, vicepresident Biden en minister Clinton van Buitenlandse Zaken in de Verenigde Staten van Amerika nu een ander beleid voeren. Bij alle kritiek op de binnenlandse ontwikkelingen in Rusland moeten we toch de *reset-knop* indrukken die Biden in München heeft genoemd. Dat is een aanbod aan Rusland om de relatie op een nieuwe grondslag te plaatsen.

In dat verband moet ik zeggen dat mijn fractie niet zo blij is met het resultaat van de stemming in de Commissie buitenlandse zaken over het verslag van de heer Onyszkiewicz, omdat het niet ingaat op wat Amerika nu aanbiedt. We bieden minder dan Amerika, en dat is een slechte zaak! We moeten samenwerken met Amerika, waarbij we de kwestie van de mensenrechten natuurlijk altijd op de voorgrond moeten plaatsen. Dat zal nodig zijn, en ik hoop dat we alsnog een gezamenlijke resolutie over Rusland kunnen goedkeuren, want dat lijkt me heel belangrijk.

Ik heb al eerder gezegd dat het Oostelijk Partnerschap dat we aanbieden niet betekent dat we instemmen met alle ontwikkelingen in onze buurlanden. Wanneer ik bijvoorbeeld de situatie in Oekraïne bekijk zeggen we zeker niet: wat jullie ook doen, waarover jullie ook ruzie maken, al doen jullie niets aan jullie problemen, op de steun van de Europese Unie kunnen jullie rekenen. De politieke leiders in Oekraïne moeten de problemen eindelijk samen aanpakken. De gascrisis houdt namelijk ook verband met een conflict tussen de politieke krachten in Oekraïne, en dat is voor ons volkomen onaanvaardbaar. Ik wil niemand hier de schuld geven, dat moet iedereen zelf beoordelen, maar het is van het grootste belang dat we Oekraïne dit duidelijk maken. Dat geldt evenzeer voor Georgië en voor alle andere landen. De Europese Unie doet een aanbod en ik hoop dat onze oosterburen dit aanbod aannemen, het serieus nemen en echt werk maken van stabiliteit en democratie.

István Szent-Iványi, namens de ALDE-Fractie. – (HU) Het Oostelijk Partnerschap, een logische en zeer belangrijke nieuwe prioriteit die voortvloeit uit de uitbreiding naar het oosten, is misschien wel het meest ambitieuze initiatief op het gebied van buitenlands beleid van een herenigd Europa. Het is een goede stap, maar dit partnerschap zal slechts zin hebben en een succes worden wanneer het op basis van echte politieke wil ten uitvoer wordt gelegd. Het is daarom niet voldoende om alleen maar een nieuw etiketje op ons huidige nabuurschapsbeleid te plakken; we moeten een beleid voeren dat veel verder gaat dan het huidige beleid en hogere ambities formuleren.

De eerste stap is ongetwijfeld om de huidige samenwerkingsovereenkomsten om te zetten in associatieovereenkomsten. Dit proces omvat ook het opzetten van een permanente institutionele organisatie, maar dat is niet het belangrijkste. Bijeenkomsten van staatshoofden of regeringsleiders en ministeriële bijeenkomsten zijn natuurlijk van wezenlijk belang, maar deze slagen alleen als er werkelijke vooruitgang wordt geboekt op het gebied van de twee fundamentele pijlers. Het doel is een vrijhandelszone in te stellen met vrijhandelsakkoorden en geleidelijk aan de visumplicht af te schaffen. We weten dat dit nu allemaal nog toekomstmuziek is. De landen in kwestie zijn er nog niet klaar voor, en het Oostelijk Partnerschap moet deze landen helpen om zo snel mogelijk aan de voorwaarden daarvoor te voldoen, aangezien dit in ons aller belang is. De gascrisis van de afgelopen maanden heeft aangetoond hoe kwetsbaar Europa is op het gebied van energie. Daarom is samenwerking op het gebied van energie een bijzonder belangrijk onderdeel van de

overeenkomsten, waarbij doorvoerlanden voor gas zoals Wit-Rusland en Oekraïne of exportlanden zoals Azerbeidzjan een rol kunnen spelen. Daarom achten wij dit van uitermate groot belang.

Ik wil graag benadrukken dat deze samenwerking ook bepaalde waarden moet uitdrukken. Het Oostelijk Partnerschap zal een succes worden wanneer de waarden van de democratie, de rechtsstaat, de mensenrechten en de rechten van minderheden voortdurend voorop staan, waarbij de partners de helpende hand wordt geboden om vooruitgang te boeken, maar waarbij zij ook op deze terreinen worden aangesproken. Ook Wit-Rusland moet tot het Oostelijk Partnerschap kunnen toetreden, maar niet eerder dan dat het land aan de voorwaarden daartoe heeft voldaan. Het moet duidelijk worden gemaakt dat afstand nemen van Rusland niet automatisch betekent dat zij dichterbij Europa komen te staan. Zij hebben nog heel veel werk te verzetten om mensenrechten en democratie te garanderen voordat de weg naar samenwerking ook voor hen wordt opengesteld. Het Oostelijk Partnerschap heeft duidelijke budgettaire gevolgen: voor de komende paar jaar is 350 miljoen euro uitgetrokken – en zelfs dit zal waarschijnlijk niet genoeg zijn. Het is aan het Parlement om de nodige financiële ruggeleuning te verschaffen, en dus moeten we erkennen dat voor de partners binnen het Oostelijk Partnerschap de Europese aspiraties de meest cruciale motivatie vormen. Dank u wel.

Konrad Szymański, namens de UEN-Fractie. – (PL) Mijnheer de Voorzitter, de aankondiging van het Oostelijk Partnerschap heeft nieuwe hoop gewekt bij de buurlanden van Europa. Als we deze hoop nu weer tenietdoen, zullen we onze invloed in het oosten in alle opzichten beperken. Onze buurlanden zullen in de Russische invloedssfeer worden geduwd, die wordt gekenmerkt door destabilisering en autoritaire regimes. Ik wil tot voorzichtigheid manen voor wat betreft Belarus. De belofte van dit land om democratie in te voeren is vooralsnog nergens op gegrond. Ondertussen deporteren de Belarussische autoriteiten katholieke priesters die verbonden zijn aan de televisiezender BelSat en wordt hun geweigerd zich in Minsk te registreren. Jongeren die de oppositie steunen, worden in het leger ingelijfd. Pogingen om de crisis als excuus te gebruiken om financiering van het Oostelijk Partnerschap te weigeren en het ondertekenen van overeenkomsten voor vrijhandel of visumvrijstelling uit te stellen zijn een recept voor mislukking voor de Europese Unie in dit deel van de wereld. Als dat gebeurt, mogen we niet gaan morren over het beleid van Moskou. Wij beschikken heden ten dage over de nodige instrumenten. Als het Oostelijk Partnerschap enkel neerkomt op een nieuwe verpakking met dezelfde aloude inhoud, moeten we niet verbaasd zijn als we tekortschieten in het oosten.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, allereerst wil ik mijn instemming betuigen met het initiatief van de Commissie, dat bijzonder goed is voorbereid. Ten tweede gaat dit niet over het beleid van de Europese Unie ten aanzien van het oosten, maar over een nieuwe formule. De vraag die hier gesteld moet worden is: wat is de toegevoegde waarde? Je zou kunnen zeggen dat we, los van wat we tot op heden gedaan hebben en of dit nu succesvol was of niet, nu niet zomaar vrienden om ons heen verzamelen maar vrienden die ook weer onderling vriendschappen hebben. Daar ligt de sleutel voor stabiliteit en veiligheid in de Europese Unie. Ik zie in dit multilaterale verband de toegevoegde waarde van ons nieuwe project. Ik hoop dat het in maart door de Europese Raad wordt goedgekeurd. Ondanks dat de Tsjechische minister niet aanwezig is, weten we dat het Tsjechische voorzitterschap dit project prioriteit geeft.

Aan dit project liggen associatieovereenkomsten ten grondslag en die zouden gelijksoortig moeten zijn, maar ook moeten verschillen – afhankelijk van de mogelijkheden en prestaties van alle zes de partijen die bij dit multilaterale kader betrokken zijn. Energiezekerheid is zoals gezegd een centrale kwestie. Het is voor ons en voor de zes landen van vitaal belang met elkaar verbonden te zijn door de verzekerde toegang tot energie.

Tijdens het debat werd de vraag gesteld of we hier derde landen bij moeten betrekken. Ik denk dat we er goed aan doen om Turkije en Rusland bij ieder relevant dossier te betrekken. Belarus zou uiteraard moeten worden uitgenodigd, maar onder heel duidelijke voorwaarden, met als minimumvereiste de eerbiediging van fundamentele waarden.

Wij zijn zeer verheugd dat de commissaris heeft bevestigd dat de parlementaire vergadering van het Oostelijke Nabuurschap "Euronext", opgericht door het Parlement, een integrerend onderdeel van het project zal vormen.

Wat de financiële middelen betreft: die moeten in de volgende financiële vooruitzichten naar behoren aan de orde komen. Voor nu hoop ik dat de hier begrote 600 miljoen euro voldoende zijn. Ik heb één belangrijke opmerking waarmee ik mogelijke strijdpunten vast zou willen wegnemen. Dit project zou geen schade moeten berokkenen aan of ten koste moeten gaan van de zuidelijke buurlanden. Het beleid in het kader van de zuidelijke en de oostelijke nabuurschap zou in dit verband zowel wederzijds versterkend moeten werken als parallellen moeten vertonen.

Kristian Vigenin (PSE). – (BG) Mijnheer de Voorzitter, commissaris, wij kunnen niet anders dan een positieve beoordeling geven van het voorstel van de Commissie. De timing ervan is misschien ook wel heel ideaal, omdat alle Europese landen in de huidige crisissituatie solidariteit behoeven. Gisteren en eergisteren nog hebben wij tamelijk uitgebreid gesproken over solidariteit tussen de nieuwe en oude lidstaten. Dit is tot op zekere hoogte een kunstmatige discussie, maar wel een die feitelijk bij veel mensen door het hoofd speelt. Op dit moment zijn het echter de oosterburen van de Europese Unie die een bijzondere blijk van solidariteit nodig hebben, omdat zij in praktische zin niet die ondersteuningsmechanismen hebben die hun burenen onmiddellijk ten westen van hen wel hebben. Een dergelijk initiatief zal daarom een belangrijke verzekering voor hen zijn dat de Europese Unie nog steeds aan hen denkt en bereid is te investeren in het opbouwen van betrekkingen met hen.

Tegelijkertijd kunnen wij zeggen dat dit een goed initiatief is, maar wij zullen van nu af aan moeten zien hoe dit initiatief zich zal ontwikkelen, omdat we een aantal keren hebben gezien dat goede initiatieven in de loop der tijd doodbloeden. Anderzijds is het zo dat enkele van deze landen waarop dit initiatief is gericht het lidmaatschap van de Europese Unie als hun voornaamste doel hebben. In deze zin is het zeer belangrijk dat dit concept van een Oostelijk Partnerschap noch door ons, noch door onze oosterburen wordt opgevat als een poging om toekomstig lidmaatschap voorgoed te vervangen door een dergelijk initiatief. Met dit in gedachten zou ik graag willen dat u ons op basis van uw contacten vertelt, commissaris, hoe dit initiatief door onze oostelijke partners wordt ontvangen. Officieel zullen ze het uiteraard steunen, maar in het bijzonder vanuit het oogpunt van een mogelijk toekomstig lidmaatschap vraag ik mij af of zij deze twijfels hebben.

Verder meen ik dat er één element ontbreekt aan dit initiatief, hetgeen ook door mijn collega-Parlementsleden werd benadrukt, namelijk de rol van Rusland. Wij zijn ons er uiteraard van bewust hoe gevoelig deze kwestie ligt, gegeven het feit dat de landen waarover we praten niet alleen burenen van de Europese Unie, maar ook van Rusland zijn. Het is ook zeer belangrijk dat wij betrekkingen met Rusland opbouwen waarbij rekening wordt gehouden met deze landen, zodat er geen rivaliteit tussen de Europese Unie en Rusland ontstaat, geen botsing tussen de twee voornaamste invloedssferen in deze landen, met politieke instabiliteit tot gevolg. Tot op zekere hoogte is dit nu precies wat we op dit moment zien gebeuren. Enkele van deze landen zijn letterlijk verdeeld en het ene deel van hun burgers heeft verwachtingen ten aanzien van Rusland en het andere deel heeft verwachtingen ten aanzien van de Europese Unie. Ik geloof dat wij actiever moeten zijn en deze landen veel meer te bieden hebben.

Ik zou tot slot willen zeggen dat ik voorstander ben van de versoepeling van de visumverplichtingen, hetgeen een zeer belangrijke stap is, maar ik wil als onderdeel van dit initiatief meer maatregelen zien die gekoppeld zijn aan onderwijs en uitwisselingsprogramma's, wat allemaal te maken heeft met het uitbreiden van contacten tussen de burgers van deze landen en de Europese Unie, evenals uiteraard, het vergroten van de kennis in deze landen over de Europese Unie. Dank u.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Het Oostelijk Partnerschapsbeleid is een bijzonder belangrijk beleid, net zoals het Euronest-project, dat in de nabije toekomst moet worden ingevoerd. Ik ben er dan ook van overtuigd dat we de extra 350 miljoen euro moeten vinden die nodig is om het Oostelijk Partnerschapsbeleid in de komende vier jaren uit te voeren. Wat Wit-Rusland betreft: drie weken geleden heeft een delegatie van de Fractie van de Europese Volkspartij (Christen-democraten) en Europese Democraten van het Europees Parlement een bezoek gebracht aan Minsk. Onze delegatie arriveerde een dag na het bezoek van de Hoge Vertegenwoordiger Javier Solana aan Wit-Rusland. Aan de ene kant was zijn bezoek een duidelijk signaal aan Minsk dat de Europese Unie bereid is om een nieuwe fase van pragmatische betrekkingen aan te gaan. Aan de andere kant lijkt het alsof veel van de eerdere eisen van de Europese Unie zijn vergeten, of dat er op zijn minst niet meer over wordt gesproken. Voor de meerderheid van de mensen in Wit-Rusland hebben welluidende frasen over een constructieve dialoog en het bespreken van fundamentele problemen niet duidelijk kunnen aantonen wat voor beleid de Europese Unie in de toekomst nastreeft. Gedane zaken nemen geen keer. Het bezoek heeft plaatsgevonden en er is geen woord gezegd over democratische waarden. Ik ben blij dat de PPE-DE-delegatie de dag na de heer Solana in Minsk was en wij hebben met name de mensenrechtensituatie en de vereisten voor de vrijheid van de pers benadrukt. Tot slot zou ik hieraan willen toevoegen dat een uitnodiging aan de heer Loekasjenko om deel te nemen aan de Voorjaarsstop in Praag onbegrijpelijk zou zijn, en moeilijk te rechtvaardigen. Ten tweede moet de Wit-Russische regering democratische hervormingen doorvoeren, en blijven doorvoeren. Er mag geen carte blanche zijn voor het Loekasjenko-regime.

Adrian Severin (PSE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, het Oostelijk Partnerschap is een project dat zes landen omvat. Een ervan, Belarus, is een dramatisch voorbeeld van zelfisolatie, waarop wij in het verleden hebben gereageerd met een beleid dat gekenmerkt werd door het 'te weinig, te laat'-syndroom, zowel qua sancties

als qua stimulansen. Belarus heeft weinig gemeen met bijvoorbeeld Georgië. Samenwerking tussen de heer Loekasjenko en de heer Saakasjvili lijkt een combinatie van politieke fictie en politieke horror.

De andere vijf landen liggen aan de Zwarte Zee, in het gebied waar we de zogeheten Zwarte Zeesynergie – en dus nog geen strategie – hebben. Zou het Oostelijk Partnerschap een Zwarte Zeestrategie kunnen vervangen? Een regionale strategie aldaar zonder Turkije en Rusland is nauwelijks voorstelbaar, maar toch worden deze landen niet bij het proces betrokken. Wat al deze landen gemeen hebben, is dat zij allemaal deel uitmaakten van de Sovjet-Unie en net zo goed buurlanden zijn van Rusland als van de Europese Unie. Het betreft hier, met andere woorden, een gemeenschappelijk nabuurschapsgebied. Rusland beschouwt dit als zijn exclusieve belangensfeer. Dat kunnen we weliswaar zeker niet accepteren, maar het Oostelijk Partnerschap lijkt wel een middel te zijn om het Russische nabuurschapsbeleid te reciproceren. Hierdoor wordt dit nabuurschapsgebied het toneel van strijdige belangen en rivaliteit.

De echte uitdaging bestaat erin de EU en Rusland een gemeenschappelijk beleid voor hun gezamenlijke nabuurschapsgebied te laten ontwikkelen. Anders zullen we daar geen veiligheid en stabiliteit creëren, maar het tegenovergestelde. Voor de rest: op onze agenda staan al democratie en goed bestuur, economische integratie en convergentie, energiezekerheid en menselijke contacten. Op al deze punten is Oekraïne veel verder dan de andere landen en ik neem aan dat dit land het niet erg op prijs stelt dat ons aanbod nu met deze landen moet worden gedeeld.

Het echte probleem was niet een gebrek aan kwalificaties, maar het feit dat er onvoldoende mee werd gedaan. Door de daad bij het woord te voegen – mevrouw de commissaris, u hebt natuurlijk volkomen gelijk dat we voor goed beleid ook een budget nodig hebben – en niet naïef de confrontatie aan te gaan, maar enig visionair realisme tentoon te spreiden, zouden we van het Oostelijk Partnerschap wellicht echt een aanwinst kunnen maken.

Tunne Kelam (PPE-DE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik verwelkom het project van het Oostelijk Partnerschap, dat de democratie en hervormingen in onze oostelijke buurlanden hopelijk zal bevorderen. Dit is echter niet slechts een regionaal initiatief, maar moet worden beschouwd als een volledig Europees project. Het is dan ook van cruciaal belang dat alle lidstaten zich ertoe verbinden hieraan een maximale bijdrage te leveren.

Met zo'n inzet had het traumatische conflict in Georgië van afgelopen augustus waarschijnlijk kunnen worden voorkomen. Het is derhalve de hoogste tijd dat alle staten in de regio begrijpen dat dergelijke projecten niet kunnen worden beschouwd als een gevecht in oude stijl om invloedssferen en ik ben het met de commissaris eens dat de doelstelling een grotere stabiliteit en veiligheid in ons nabuurschapsgebied is.

Het Oostelijk Partnerschap brengt met zich mee dat de betrekkingen van de EU met zes van haar buurlanden moeten worden herzien. Het kan worden vergeleken met de totstandbrenging van vier gemeenschappelijke ruimten tussen de EU en Rusland, maar met wederkerigheid en voorwaardelijkheid als belangrijkste elementen van deze betrekkingen. Dit Partnerschap betekent bilaterale verbintenissen om zowel de economische betrekkingen volgens de beginselen van de vrije markt als het recht te ondersteunen en de reikwijdte ervan zal afhangen van de door elke partner op deze gebieden geboekte vooruitgang.

Ik noem nog één beginsel, namelijk dat het Oostelijk Partnerschap niet beperkt zou moeten blijven tot samenwerking tussen regeringen. Het moet ook de burgermaatschappij omvatten en vooral een impuls geven aan uitwisselingen aan de basis tussen burgers, ngo's en lokale overheden.

De oppositieleiders van Belarus die deze week hier waren, maakten zich overigens zorgen over de opening van de EU voor Belarus omdat hierin niet de burgermaatschappij werd begrepen en in het geval van een autoritair land als Belarus denk ik dat een partnerschap duidelijk gebaseerd moet zijn op concrete stappen om vooruitgang te boeken op het gebied van de mensenrechten.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Het Oostelijk Partnerschap is van bijzonder belang. Er moet dan ook zo snel mogelijk een reeks instrumenten ten uitvoer worden gelegd zodat dit initiatief sneller kan worden uitgevoerd.

Ik juich het samenwerkingsplatform toe dat door dit nieuwe kader voor partnerschap wordt bevorderd. De betrekkingen met onze buurlanden moeten namelijk opnieuw worden ingevuld, niet alleen om tot effectievere samenwerking te komen, maar ook om de grote problemen waarmee we op dit moment te maken hebben te kunnen oplossen, zoals de economische crisis en de energiezekerheid. Deze problemen kunnen niet alleen intern worden aangepakt.

Met het partnerschap worden projecten gestimuleerd die voor de EU van het grootste gewicht zijn. Het biedt een geïnstitutionaliseerd kader waarin zowel de betrekkingen met de buurlanden als intraregionale samenwerking tussen de buurlanden naar een hoger niveau worden getild. Er zijn prioritaire projecten die doorslaggevend zijn voor de aanpak van de energiecrisis, namelijk in het gebied rond de Zwarte Zee en projecten waarvoor bronnen worden gebruikt uit het gebied rond de Kaspische Zee. Deze projecten kunnen alleen worden uitgevoerd tegen de achtergrond van een veilige omgeving en nauwe betrekkingen met de relevante regionale actoren op basis van gezamenlijke afspraken waarbij alle betrokken partijen baat hebben.

Christopher Beazley (PPE-DE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik zou willen inhaken op de toespraak van mevrouw Andrikienė over het recente bezoek aan Minsk van een delegatie van dit Parlement.

Commissaris, in uw antwoord kunt u misschien bevestigen niet het standpunt te delen van de heer Loekasjenko en zijn collega's dat er geen voorwaarden verbonden moeten worden aan de betrekkingen. Uiteraard hebben wij in Minsk ook de democratische oppositieleiders ontmoet en met de pers gesproken. Het is weliswaar duidelijk dat de heer Loekasjenko goede betrekkingen met ons wil; het is echter niet zijn goede ziel die hem dit ingeeft, maar het feit dat hij bijzonder grote economische problemen heeft en aan de macht wil blijven. Hij heeft de politie opgedragen om vreedzame demonstraties te beëindigen en vrijgelaten politieke gevangenen worden nu opnieuw gearresteerd.

Commissaris, u had het in uw toespraak – die ik heb bijgewoond – over contact van mens tot mens. Wat zeggen wij hier in de EU tegen de mensen, tegen de studenten in Belarus? Steunen wij hen of steunen we de dictatuur waar zij voorlopig mee te maken hebben?

Ioan Mircea Pașcu (PSE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil het in mijn toespraak hebben over de relatie tussen het Oostelijk Partnerschap en de Zwarte Zeesynergie.

Het grootste obstakel is volgens mij deze synergie de juiste plaats te geven in dit steeds complexere geheel van EU-initiatieven met betrekking tot het oosten. De wezenlijke kwesties in het Zwarte Zeegebied, zoals energie en vastzittende conflicten, worden bijgevolg aangepakt via: het EU-nabuurshipsbeleid, waarvoor geld is gereserveerd; het toekomstige Oostelijk Partnerschap, dat het geloof van de betrokken landen in de veiligheid moet vergroten en de energievoorziening aan de EU na de Georgische oorlog moet verzekeren; de strategische betrekkingen van de EU met Rusland en Oekraïne of de toetredingsonderhandelingen met Turkije.

Wat kan de Zwarte Zeesynergie dan nog bewerkstelligen? Niet veel, zou ik zo zeggen, behalve seminars en studies over manieren om de huidige Europese initiatieven uit te breiden tot dit gebied en niet-politieke aangelegenheden. Derhalve moet ook de inhoud van dit als “synergie” bekendstaande kader worden verbeterd, wil het geloofwaardig blijven.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Mijnheer de Voorzitter, het Oostelijk Partnerschap is een ingewikkelde reeks voorstellen waarmee we onze oostelijke burens op de weg richting democratie kunnen steunen. Elk van deze landen staat voor een keuze. Ze kunnen ofwel het Russische model ofwel het Europese model volgen. De Europese Gemeenschap heeft hun zeker meer te bieden. Het Europese partnerschap is geen poging om controle uit te oefenen over dit gebied of om onze invloedssfeer te verbreden. Integendeel, het is een overeenkomst waar beide partijen van zullen profiteren. We geven partnerlanden een nieuwe kans en een stimulans voor hun economische en sociale ontwikkeling. De gemeenschap zal de energiezekerheid en de politieke veiligheid voor zichzelf verbeteren.

We moeten proberen de visumbeperkingen te versoepelen. Als we het voor de burgers van landen van het Oostelijk Partnerschap makkelijker maken de EU binnen te komen, zullen zij ontdekken hoe groot de voordelen van samenwerking met de EU kunnen zijn. Meer contacten tussen burgers, vooral jongeren, zullen er ook toe bijdragen dat de partnerlanden en de EU nader tot elkaar komen. We moeten jonge mensen de mogelijkheid geven te leren en te werken, en we moeten culturele en studie-uitwisselingen bevorderen. Jongeren met kennis en een goede opleiding zijn de toekomst van ons continent.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Tijdens mijn bezoek aan de Oekraïne is het mij opgevallen dat er weinig aandacht wordt besteed aan de ontwikkeling van het juridisch kader bij onze oostelijke burens. De invoering van het acquis van de Europese Gemeenschap heeft Litouwen geholpen om zijn economie en rechtstelsel te hervormen en om lid te worden van de Europese Unie. Ik hoop dat er in het Oostelijk Partnerschapsprogramma veel meer aandacht wordt geschonken aan de ontwikkeling van het juridisch kader in onze buurlanden. Niet alleen helpt dit om de institutionele stabiliteit te waarborgen, maar het helpt ook bij het invoeren van economische hervormingen. Aan de andere kant kunnen we door de ontwikkeling

van het juridisch kader de samenwerking tussen de Europese Unie en haar oostelijke burens stimuleren, omdat dit een stabiele omgeving waarborgt voor kapitaalinvesteringen en voor de toepassing van menselijke kennis.

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, daar twee van mijn collega's afwezig zijn, grijp ik deze gelegenheid aan om nog iets meer te zeggen over dit onderwerp, dat van zo'n essentieel belang is voor de onmiddellijke externe prioriteiten van de Europese Unie in de komende jaren.

Ik feliciteer de Commissie met haar initiatief om van de energiezekerheid een van de hoofddoelstellingen voor de dialoog en de politieke agenda te maken. Een extern beleid op het gebied van energiezekerheid is van cruciaal belang. We hoeven maar te denken aan het recente gekibbel tussen Oekraïne en Rusland en de gevolgen die dit had voor consumenten in ver van het geuzie verwijderde landen als Bulgarije en Slowakije.

We mogen niet vergeten dat enkele van de zes landen in kwestie – zoals Belarus, Oekraïne en Georgië – belangrijke doorvoerlanden zijn. Ook zijn er producenten, zoals Azerbeidzjan en de Kaspische gas- en olievelden. Er zijn mogelijkheden voor een Trans-Kaspische verbinding met Centraal-Azië, waar ik – zoals u weet, commissaris – zeer veel waarde aan hecht en ik ben altijd een voorstander geweest van verdere toenadering tot Kazachstan. Het is belangrijk dat de stabiliteit in de Kaspische regio bewaard blijft en dat we via diversificatie waken voor een te grote afhankelijkheid van de levering van gas uit Rusland en in het bijzonder Gazprom, dat vaak wordt gebruikt als een soort verlengstuk van het Russische ministerie van Buitenlandse Zaken.

Ook moet ik enigszins tot mijn spijt zeggen dat het Oostelijk Partnerschap weliswaar een heel goede zaak is voor de landen van de zuidelijke Kaukasus – hoewel het maar de vraag is of zij ook op regionaal niveau meer kunnen integreren in plaats van alleen bilaterale betrekkingen te onderhouden met Brussel – maar dat het landen als Oekraïne weinig nieuws biedt. Deze landen hebben al toegang tot de onderhandelingen over vrijhandelsovereenkomsten, waarbij de onderwerpen visumversoepeling en deelname aan het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid en het Europees veiligheids- en defensiebeleid worden besproken. Dus helaas weinig nieuws voor Oekraïne, maar prima voor de andere landen.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de commissaris, ik wil u er graag aan herinneren dat we er niet in geslaagd te zijn de nu bevroren conflicten in de oostelijke regio's op te lossen. We zijn er al evenmin in geslaagd een oorlog tussen Rusland en Georgië te voorkomen.

Ik geloof dat dit Oostelijk Partnerschap een goede zaak is. Om te beginnen is het van belang deze regio's te stabiliseren en te verhinderen dat het een kwestie van invloedssfeer wordt. Behalve met ons heb je hier namelijk ook te maken met de Verenigde Staten, Rusland en Turkije. Ik geloof verder dat we ons moeten afvragen of het geen goed idee is om een bufferzone in te richten. Daarmee bedoel ik staten met een neutrale status. Op die wijze kunnen we verhinderen dat er het soort wrijving ontstaat dat we zien nu Georgië en de Oekraïne lid van de NAVO willen worden. We weten maar al te goed wat voor reacties die ambitie bij Rusland oproept.

Met dit Oosters Partnerschap beogen we stabiliteit en energiezekerheid te garanderen. Het is heel belangrijk dat we die zekerheid garanderen – zoals één van onze collega's heeft gezegd reist de energie uit de Kaspische Zee via de Kaukasus. Het is dus van belang dat die regio stabiel is.

Ik geloof verder dat onze medeburgers deze regio's moeten leren kennen. De Commissie zou er dus goed aan doen in een aantal projecten te investeren. Het probleem begon zich namelijk duidelijk af te tekenen op het moment dat de nieuwe landen toetraden. Daarom moeten we projecten ontwikkelen om deze regio's te leren kennen en te verzekeren dat ze een Europees perspectief aanhouden.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, de *catch the eye*-procedure is een goede gelegenheid voor polemiek. Ik ben het niet eens met de heer Severin. Hij zou een *droit de regard* in invloedssferen voor Rusland accepteren. Als we stabiliteit willen aan onze oostgrenzen, moet daar sprake zijn van meer democratie en markteconomie. Rusland is minder democratisch en minder een markteconomie dan die buurlanden en dus zal geen enkel gezamenlijk beleid ons dichterbij dat doel brengen.

Symmetrie met Rusland in dit beleid zal ons niet meer vooruitgang in de regio brengen. Wij zijn niet uitgenodigd door Rusland toen het Gemenebest van Onafhankelijke Staten werd opgericht en een mix van ons beleid en dat van Rusland zou volstrekt contraproductief werken.

Benita Ferrero-Waldner, lid van de Commissie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, dit is een heel interessant debat en ik bedank de leden hartelijk voor hun over het algemeen grote steun voor dit Oostelijk Partnerschap.

Laat ik beginnen met te zeggen dat dit Partnerschap is gebaseerd op waarden. Het ondersteunt zowel politieke als economische hervormingen. Er zullen middelen voor nodig zijn – en ik bedank mevrouw Andrikienė voor haar duidelijke steun op dit punt – en ook, zoals velen van u hebben gezegd, een politieke wil.

Het is van cruciaal belang dat er niet alleen samenwerking is tussen de regeringen, maar ook met de bevolking, wat duidelijk het geval is, en dan is er nog het parlementaire aspect. Het is dan ook uiterst belangrijk dat u ook het nieuwe Euronest en alle andere middelen gebruikt om onze ideeën echt ingang te doen vinden. Dit ten eerste.

Er valt heel wat te zeggen over dit Oostelijk Partnerschap. De eerste vraag die opkomt, is hoe groot de meerwaarde ervan is ten opzichte van ons bestaande nabuurschapsbeleid. Het antwoord hierop is: behoorlijk groot! De betrekkingen verdiepen zich: de associatieovereenkomsten zijn al erg breed en diepgaand. Er zouden normaal gesproken ook vrijhandelsovereenkomsten moeten zijn, maar deze kunnen niet moeiteloos aan iedereen worden aangeboden, omdat hiervoor veel structurele veranderingen in de betrokken landen zijn vereist. Dat is bijzonder belangrijk.

Er is een ontwikkeling gaande naar meer politieke samenwerking en mobiliteit in een veilig kader, waar velen van u over hebben gesproken. Visumversoepeling is weliswaar erg belangrijk, maar andere landen moeten meer doen op het gebied van grensbeheer, beveiliging van documenten, enzovoorts. Er is sprake van een handreiking, van een beter aanbod.

Dan is er nog de multilaterale component aangezien het nabuurschapsbeleid, zoals ik altijd heb gezegd en zoals de heer Swoboda terecht opmerkte, samen met het Oostelijk Partnerschap in beginsel een bilateraal aanbod is, dat echter ook een multilaterale component heeft die landen in staat stelt met elkaar samen te werken – hetgeen, zoals in het geval van het zuiden, altijd gecompliceerder is.

Dit is een aanbod en hiermee proberen wij de landen dichterbij ons te brengen. We beschikken niet over dezelfde instrumenten als in het geval van kandidaat-lidstaten, die alleen lid kunnen worden van de 'club' als zij aan bepaalde voorwaarden voldoen. We moeten het derhalve hebben van initiatieven, aansporingen en momentum. Dit zal enige tijd kosten omdat het ook een kwestie is van maatschappelijke verandering, maar het is erg belangrijk dat wij er zijn om een aanbod te doen en daar ook mee instemmen.

Ook ik vind dat we dit niet als een bedreiging voor Rusland moeten beschouwen. Tegelijkertijd betreft het hier een kleine groep van zes oostelijke partners, samen met de Europese Unie, en op een ad-hocbasis, per geval kunnen we misschien hier of daar Rusland of Turkije erbij betrekken.

De Zwarte Zeesynergie is echter een bijzonder belangrijk projectinitiatief dat openstaat voor alle partners, inclusief Rusland en Turkije. Het is een nieuw beleid en moet een kans krijgen. We kunnen niet in slechts een jaar een strategie uitvoeren. We moeten geduld hebben met dit uiterst belangrijke beleid, dat we voortdurend moeten proberen te ontwikkelen.

Tegen de heer Szent-Iványi wil ik zeggen dat wij de oostelijke partners steunen in hun pogingen om aan onze voorwaarden te voldoen. Dat is van cruciaal belang. Wij hebben derhalve een mechanisme voor hun capaciteitsopbouw en institutionele opbouw, omdat de instellingen soms zwak blijken te zijn.

Wat Oekraïne betreft: wij werken aan het juridische kader, maar in ieder democratisch land is, wanneer het nationale parlement wetgeving eenmaal heeft aangenomen, de uitvoering in handen van de regering. Wij proberen dus met de Oostelijke Partnerschappen steun te verlenen en druk uit te oefenen, maar de landen zelf moeten ook hun werk doen. Zoals de heer Swoboda zei, is het uitermate belangrijk dat we zo nodig ook kritisch zijn en er moet in een land sprake zijn van echt leiderschap. Op dit moment zijn we daar niet altijd zeker van en willen wij dat het desbetreffende land vorderingen maakt.

Ik ben de heer Saryusz-Wolski erg dankbaar voor zijn steun. Het is zeker waar dat differentiatie hier ook een sleutelrol speelt, aangezien de diverse landen erg verschillend zijn: Oekraïne loopt in beginsel voorop, daarna komen Moldavië en Georgië en als laatste een land als Belarus, waar de situatie uiterst delicaat is.

Ik ben mij aan het voorbereiden op een bezoek aan Belarus, waar wij een delicaat evenwicht tot stand moeten brengen omdat we – vooral aan de bevolking – iets willen bieden. De Commissie heeft de studenten in Vilnius vanaf het allereerste begin gesteund en ik zou willen dat de diverse lidstaten meer steun verleenden omdat de lidstaten die hier altijd de mond van vol hebben, ook iets zouden moeten doen. Daar ben ik altijd een voorstander van geweest.

Wij zeggen echter ook dat de heer Loekasjenko zijn hervormingen moet voortzetten. Het is belangrijk zodanig te communiceren dat deze boodschap duidelijk is. Maandag is er een vergadering van de Raad Algemene Zaken en Externe Betrekkingen tijdens welke de kwestie Belarus zeker zal worden besproken. Het resultaat zal hoogstwaarschijnlijk niet veel verschillen van de huidige aanpak omdat wij enerzijds nog niet tevreden zijn, maar we anderzijds getuige zijn geweest van enkele positieve ontwikkelingen.

Mijn antwoord aan de heer Vigenin luidt dat dit niet het lidmaatschap vervangt. Er kan geen sprake zijn van een lidmaatschap omdat noch deze landen, noch de Europese Unie daar klaar voor zijn. Daarom moeten we met een ander ontwerp komen. Met dit beleid geven wij zoveel als we kunnen, op voorwaarde dat de landen dit willen aannemen. Het probleem is, nogmaals, dat het veel gemakkelijker is om iets te geven als er tegelijkertijd voorwaarden aan worden verbonden of als er wordt gezegd: 'probeer dit te doen, probeer dat te doen en dan geven wij u kansen'. In dit geval is er niet het onmiddellijke doel van een specifiek resultaat, maar wel een algemeen resultaat van meer stabiliteit, veiligheid en kansen.

Wat de veiligheidskwesties betreft, heeft mevrouw Isler Béguin weliswaar volstrekt gelijk dat we moeten werken aan een grotere veiligheid, maar er spelen ook veel andere zaken. Wij werken erg hard en vastberaden aan Azerbeidzjan, aan de kwestie Nagorno Karabach, aan Moldavië, Trans-Nistrië en Georgië. Het is een principekwestie. Wij erkennen niet de onafhankelijkheid van Abchazië en Zuid-Ossetië, maar moeten tegelijkertijd wel met Rusland werken en kunnen niet om dit land heen. Ik ben het op dit punt met de heer Swoboda eens dat we realistisch moeten zijn, maar dat we ons ferme standpunt ook duidelijk moeten uitdragen.

Dit zijn de belangrijkste kwesties, ten aanzien waarvan u allen erg waardevolle opmerkingen hebt gemaakt. In een multilateraal kader is de betrokkenheid van het maatschappelijk middenveld, in al zijn verschillende vormen, een prima zaak en het is tevens een uitstekende gelegenheid voor hen en voor ons om te werken aan energiezekerheid. Energiezekerheid is op dit moment een van de belangrijke onderwerpen waarbij echt sprake is van een win-winsituatie: zowel wij als zij hebben er groot belang bij. Daar moeten we op inspelen.

De Voorzitter. – Hiermee is dit onderdeel beëindigd.

*
* *

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (PT) Ik zou graag van het Bureau vernemen of de ontwerpaanbeveling van het Europees Parlement aan de Raad behandeld zal worden, aangezien de vertegenwoordiger van de Raad afwezig is. Heeft hij laten weten of hij al dan niet zal arriveren in de loop van het debat?

De Voorzitter. – Mijnheer Ribeiro, ik heb niets van de Raad gehoord. Ik hoop dat alles goed is, maar ik heb niets gehoord.

Schriftelijke verklaringen (artikel 142)

Urszula Gacek (PPE-DE), schriftelijk. – (EN) In deze tijden van economische crisis kan men de vraag stellen: zou Europa niet beter voor zichzelf zorgen in plaats van bijstand te verlenen aan de oostelijke buurlanden?

Ik vind dat Europa hen resoluut moet blijven steunen.

Ten eerste vormt de economische instabiliteit in de oostelijke buurlanden, en met name in Oekraïne, dat met enorme problemen kampt, een bedreiging voor de veiligheid in Europa. Een gestabiliseerde Oekraïense economie, die steeds verder geïntegreerd wordt met die van de EU, vormt daarentegen een enorme potentiële markt voor de EU-lidstaten.

Ten tweede is de opname van onze oostelijke burens in de Europese familie een project voor de lange termijn. Het EU-lidmaatschap is voor deze landen immers nog steeds geen realistische optie voor de korte termijn. De huidige crisis zal hopelijk over één tot anderhalf jaar achter ons liggen. Het Oostelijk Partnerschap is daarentegen een project voor vele jaren.

Ten derde mogen wij ook het volgende niet vergeten: de leiders van sommige oostelijke buurlanden, zoals de president van Wit-Rusland en, in mindere mate, de ruziënde leiders van Oekraïne, mogen ons er dan wel van weerhouden deze banden aan te halen, toch mogen wij niet vergeten dat onze oostelijke burens meer

zijn dan hun huidige leiders, en dat zij – nu zij geconfronteerd worden met interne politieke problemen – onze steun, ons voorbeeld en onze aanmoediging nodig hebben.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), schriftelijk. – (PL) Wij moeten ons verheugen dat de Europese Unie nieuwe kansen creëert voor wat betreft de betrekkingen met onze oostburen. In december 2008 heeft de Europese Commissie een door Polen en Zweden ingediend voorstel aangenomen om de samenwerking van de Europese Unie met zes van haar oostelijke buurlanden te versterken. Een hoopgevende stap. Ik hoop dat dit plan niet op de spreekwoordelijke tekentafel blijft liggen en dat het wordt uitgevoerd in het kader van onze betrekkingen met de Oekraïne, Moldavië, Georgië, Armenië, Azerbeidzjan en Belarus. Het Oostelijk Partnerschap zet in op een nauwere politieke samenwerking, met inbegrip van nieuwe soorten associatieovereenkomsten, vergaande integratie in de economie van de EU, eenvoudiger reizen in de EU voor burgers van de landen die onder dit partnerschap vallen (mits aan de veiligheidseisen wordt voldaan), overeenkomsten met het oog op verbetering van de energiezekerheid, waar alle betrokken partijen van zullen profiteren, en een grotere financiële steun.

We moeten ons realiseren dat het Oostelijk Partnerschap inzet verlangt van zowel de Europese Unie als de partnerlanden. Deze inzet kan tastbare politieke en economische voordelen met zich meebrengen en zal het wederzijds vertrouwen tussen de partners versterken en zodoende voor allen stabiliteit en veiligheid creëren. We kunnen bijzonder hoge verwachtingen hebben van het voorgestelde hoofdkader van het partnerschap, met name de oprichting van vier politieke platformen: democratie, goed bestuur en stabiliteit; economische integratie en convergentie met het EU-beleid; en energiezekerheid en interpersoonlijk contact. Er bestaat natuurlijk nog veel twijfel, bijvoorbeeld omtrent de ware bedoelingen van de Belarussische regering en de betrekkingen met Rusland.

5. Strategisch partnerschap EU-Brazilië – Strategisch partnerschap EU-Mexico (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is de gecombineerde behandeling van de volgende verslagen:

- A6-0062/2009 van Maria Eleni Koppa, namens de Commissie buitenlandse zaken, met een ontwerpaanbeveling van het Europees Parlement aan de Raad betreffende het strategisch partnerschap EU-Brazilië (2008/2288(INI)), en

- A6-0028/2009 van José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, namens de Commissie buitenlandse zaken, met een ontwerpaanbeveling van het Europees Parlement aan de Raad betreffende het strategisch partnerschap EU-Mexico (2008/2289(INI)).

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, rapporteur. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, Latijns-Amerika is een continent dat meer dan zeshonderd miljoen mensen telt en dat met meer dan 10 procent bijdraagt aan het mondiale bnp, het herbergt 40 procent van de plantensoorten van deze planeet, en heeft tegelijkertijd een jong, dynamisch en buitengewoon actief menselijk kapitaal.

Ondanks de economische voorspoed van de afgelopen jaren maakt Latijns-Amerika vanuit het oogpunt van haar integratie niet zo'n gunstige periode door. President Oscar Arias heeft dit gezegd bij zijn ambtsaanvaarding, en we hebben het dit weekend vastgesteld op een in Sao Paulo georganiseerd seminar met deelneming van de voormalige president van Peru, Alejandro Toledo, en de voormalige president van Brazilië, Fernando Enrique Cardoso.

Er zijn spanningen geweest tussen Argentinië en Uruguay, het ALCA-project is mislukt, Venezuela is uit de Andesgemeenschap gestapt, er hebben zich problemen voorgedaan tussen Brazilië en Bolivia vanwege de nationalisering van energiebronnen, tussen Argentinië en Bolivia om dezelfde reden, tussen Ecuador en Colombia, tussen Colombia en Venezuela, tussen Mexico en Venezuela, enzovoorts.

Daarom is het onderhavige door Parlement en Raad ondersteunde initiatief van de Commissie om een strategisch partnerschap op te zetten, een duidelijk en niet mis te verstaan signaal dat Latijns-Amerika nog steeds een prioritaire plaats inneemt op de agenda van de Europese Unie, onder meer door de persoonlijke betrokkenheid van commissaris Ferrero-Waldner.

Wat Mexico betreft, beoogt dit strategisch partnerschap met name het belang van dit land te beklemtonen op Latijns-Amerikaanse en mondiale fora. Daarnaast is dit partnerschap een essentiële en onmisbare stap

om de bestaande betrekkingen met Mexico te verstevigen en de samenwerking op het niveau van mondiale kwesties uit te breiden.

Deze nieuwe stap biedt de gelegenheid om de politieke dialoog verder uit te bouwen en de standpunten van beide partijen op mondiaal niveau, op verschillende multilaterale fora en bij internationale instellingen te coördineren, door middel van overlegmechanismen waarmee gezamenlijke standpunten kunnen worden ingenomen inzake concrete kwesties van globaal belang, zoals veiligheid, milieu of sociaaleconomische onderwerpen.

Voor de Europese Unie is dit tevens een uitstekende gelegenheid om een bevoorrechte relatie aan te gaan met een land dat een leidende positie inneemt in Latijns-Amerikaanse fora, zoals de Groep van Rio, waarvan Mexico tot het jaar 2010 voorzitter is, met een land ook dat deel uitmaakt van de G20, van de G8+5, van de Wereldhandelsorganisatie, van het Internationaal Monetair Fonds, en ook van de OESO, waarin Mexico als enig Latijns-Amerikaans land vertegenwoordigd is.

Als we dit strategisch partnerschap gestalte geven zoals hier wordt voorgesteld, zullen op de jaarlijkse toppen tussen de Europese Unie en Mexico dan ook meerdere doelen kunnen worden bereikt, zoals het zoeken naar gezamenlijke oplossingen voor de economische en financiële wereldcrisis, het formuleren van ambitieuze strategieën om de komende VN-Conferentie over klimaatverandering in Kopenhagen te doen slagen, het opzetten van een gestructureerde dialoog over immigratie, of het samenwerken voor de verwezenlijking van de Millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling.

In de resolutie die het Parlement vanochtend zal aannemen zal het nogmaals zijn steun betuigen aan president Calderón in zijn strijd tegen de drugshandel en de georganiseerde misdaad. Ik denk dat wij daarnaast, vanuit respect, vanuit de dialoog en onze gedeelde verantwoordelijkheid gemeenschappelijke uitdagingen moeten aangaan, bijvoorbeeld de bescherming van kwetsbare groepen in de samenleving, zoals vrouwen, of vertegenwoordigers van de media.

Mevrouw de commissaris, dit jaar vieren wij de vijftiende verjaardag van de politieke dialoog van San José, een periode waarin het door burgerconflicten geteisterde Midden-Amerika kon worden gepacificeerd dankzij een grootscheepse mobilisering van Midden-Amerikaans politiek talent en de begeleiding van de Europese Unie.

Het ondersteunen van de vrede, het begrip, de eensgezindheid en de verzoening is een eervolle taak, die de Europese Unie niet alleen in Midden-Amerika maar ook in andere gebieden vervult. Het is duidelijk dat nu deze waarden geconsolideerd worden, wat overigens niet zonder slag of stoot en ook niet overal in gelijke mate gebeurt, Mexico de kans krijgt zich te ontwikkelen. Zoals de ervaring in Europa ons echter geleerd heeft, zal dat zonder integratie een stuk moeilijker verlopen.

Met dit strategisch partnerschap met Mexico geven we een sterke impuls aan die ontwikkeling en vooral een duidelijk signaal van de Europese betrokkenheid bij Latijns-Amerika.

Maria Eleni Koppa, rapporteur. – (EL) Mijnheer de Voorzitter, ik ben heel blij dat wij vandaag discussiëren en stemmen over het verslag over de versterking van onze betrekkingen met Brazilië. De totstandbrenging van een strategisch partnerschap tussen de Europese Unie en dit land is voordelig voor beide partijen, omdat ten eerste de positie van Brazilië in de wereld is veranderd – het is een leidinggevende macht geworden onder de ontwikkelingslanden – maar ook omdat dit land een belangrijke rol speelt in de oplossing van geschillen over mondiale vraagstukken.

In de afgelopen jaren hebben de betrekkingen van de Europese Unie met Brazilië zich uitgebreid tot een groot aantal gebieden en bijgevolg is het noodzakelijk een gecoördineerd en samenhangend kader voor de betrekkingen tussen beide partijen tot stand te brengen. De versterking van de betrekkingen is gebaseerd op de onderlinge historische, culturele en economische banden maar ook op de gemeenschappelijke waarden van democratie, rechtsstaat en mensenrechten, op de ongerustheid over klimaatverandering, duurzame ontwikkeling en ontwapening, energie en non-proliferatie van kernwapens. Het strategisch partnerschap moet een samenhangend toepassingsgebied hebben en geleidelijk tot uitvoering worden gebracht.

Brazilië is eveneens een land van doorslaggevend belang voor de onderhandelingen met Mercosur. Daarom moet Brazilië toezeggen om via het partnerschap te zullen streven naar versterking van de betrekkingen van de Europese Unie met Mercosur en moet het zich bezighouden met vraagstukken van wederzijds belang. In dit kader zal het strategisch partnerschap het instrument zijn om de regionale, economische en commerciële betrekkingen uit te diepen.

Omdat de rol van Brazilië in het gebied is versterkt en omdat Brazilië actief deelneemt aan de VN, kan het mijns inziens een substantiële rol te spelen in het voorkomen en oplossen van regionale conflicten in Latijns-Amerika en op die manier bijdragen aan de consolidering van de vrede in het gebied.

Gezien de mondiale economische crisis moeten de Europese Unie en Brazilië samenwerken in het kader van de Wereldhandelsorganisatie om ervoor te zorgen dat de onderhandelingen over het ontwikkelingsprogramma van Doha op succesvolle wijze worden afgerond. Brazilië kan zich ook sterker inzetten voor de nieuwe uitdagingen van de wereldeconomie, daar regelgevingsvraagstukken een belangrijke rol spelen bij het waarborgen van eerlijke concurrentie en duurzame ontwikkeling.

Wat de hervorming van het financieel stelsel betreft kan Brazilië via de deelneming aan internationale fora bijdragen aan de herziening van de rol van de internationale organisaties bij het toezicht op en de regulering van de financiële markten.

Net als andere opkomende landen neemt ook Brazilië steeds actiever deel aan de internationale inspanningen voor de vermindering van armoede en ongelijkheid in de wereld door middel van samenwerkingsprogramma's voor duurzame ontwikkeling op lange termijn.

Wat milieubescherming betreft is Brazilië het land met de grootste oppervlakte aan tropische bossen. De tropische bossen zijn van levensbelang. De Unie en Brazilië moeten dan ook actief samenwerken op internationaal vlak om de tropische bossen te beschermen maar ook om de klimaatverandering en het verlies aan biodiversiteit aan te pakken. Het is noodzakelijk politieke verbintenissen aan te gaan met betrekking tot de toepassing van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake biodiversiteit. Ook moet actie worden ondernomen voor de bescherming en het beheer van de waterbronnen.

Dan moet ik nu nog vermelden dat Brazilië het eerste land is dat een belangrijke productie van biobrandstof heeft opgezet. Dankzij deze inspanningen heeft het tastbare resultaten kunnen bereiken bij de vermindering van de broeikasgasuitstoot. De uitwisseling van ervaringen en samenwerking op dit gebied zouden bijgevolg heel nuttig kunnen zijn voor de Unie en, omgekeerd, zullen hernieuwbare energiebronnen en energiebesparingsmaatregelen heel nuttig kunnen zijn voor Brazilië.

Immigratie is een fundamenteel vraagstuk op de Europese agenda. Daarom moet, in het licht van de Verklaring van Lima, met het strategische partnerschap een brede dialoog worden bevorderd over immigratie. In die dialoog moet worden gesproken over zowel legale als illegale migratie maar ook over de bescherming van de mensenrechten van immigranten.

Tot slot juicht het Europees Parlement de opening van de dialoog over visumvrijstelling door beide partijen toe. Daarmee zal kunnen worden bijgedragen aan het vrij verkeer van personen.

VOORZITTER: MIGUEL ANGEL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Ondervoorzitter

Benita Ferrero-Waldner, lid van de Commissie. – (FR) Geachte afgevaardigden, beste vrienden, staat u mij toe om allereerst de rapporteurs, mevrouw Koppa en de heer Salafranca Sánchez-Neyra, te bedanken voor hun uitstekende verslagen over twee strategische partnerschappen, het partnerschap tussen de Europese Unie en Brazilië en het partnerschap tussen de Europese Unie en Mexico.

Ik moet zeggen dat ik er als commissaris trots op ben dat we met betrekking tot Latijns-Amerika – en dan in het bijzonder Brazilië en Mexico – een groot aantal voorstellen en mededelingen hebben opgesteld. Ik geloof namelijk dat dit een goed moment was om dat te doen.

Brazilië en Mexico hebben zich de afgelopen jaren tot belangrijke mogelijkheden ontwikkeld, zowel in hun eigen regio als mondiaal gezien. De Europese Unie heeft op grond van dat gegeven erkend dat het een goed idee was om met deze landen strategische partnerschappen aan te gaan – zeker als je bedenkt welke economisch gewicht deze landen in Latijns-Amerika vertegenwoordigen. Ze spelen bovendien een rol als regionale leiders en hebben zeer vaak een belangrijke status als het gaat om regionale veiligheidsvraagstukken.

Onze betrekking zijn op uiterst solide fundamenten gebaseerd. Er bestaan met deze landen niet alleen, zoals we allen weten, nauwe historische en culturele banden; we delen ook gemeenschappelijke belangen en waarden, terwijl onze economische betrekkingen steeds sterker worden.

De Europese Unie is de belangrijkste handelspartner voor Brazilië, terwijl dit land in Latijns-Amerika het land is dat de meeste investeringen uit de Europese Unie aantrekt. In Brazilië alleen al zijn 87 miljard euro

geïnvesteed. Dat is meer dan al het kapitaal dat door diezelfde Europese Unie in de andere drie BRIC-landen – Rusland, India en China – is geïnvesteed. Brazilië speelt verder een belangrijke rol in het kader van de samenwerking binnen de WHO. Als partner kan Brazilië soms lastig zijn, maar dat komt eenvoudigweg omdat natuurlijk ook dit land een eigen visie heeft.

Sinds de inwerkingtreding van de overeenkomst tussen de Europese Unie en Mexico – een baanbrekende overeenkomst tussen een Latijns-Amerikaans land en de Europese Unie – zijn de gemiddelde jaarlijkse Europese investeringen in Mexico verdrievoudigd, waardoor Mexico als handelspartner nu de tweede plaats inneemt. Ook Mexico deelt natuurlijk onze waarden en belangen. Daarom hebben we dit strategisch partnerschap opgezet, om zo een sterk instrument te creëren dat – naar we hopen – niet alleen gunstige consequenties zal blijken te hebben voor de burgers van de partnerlanden, maar ook voor mensen uit landen en regio's in de rest van de wereld.

Ik wil er graag op wijzen dat de Europese Unie, Brazilië en Mexico blijven samenwerken om de financiële crisis het hoofd te bieden en er – zoals u opmerkt, mevrouw Koppa – voor te zorgen dat de G20-Top die in april in Londen zal plaatsvinden een succes wordt.

We proberen verder samen oplossingen te vinden voor problemen die ons allemaal aangaan, zoals klimaatverandering – voor ons een heel belangrijk onderwerp – en de bestrijding van de drugshandel. President Calderón speelt bij die laatste strijd een belangrijke rol: hij heeft er zijn handen vol aan. En dan is er het migratievraagstuk, een even lastige als gevoelig liggende materie.

We hebben gezien wat de Mexicaanse regering nu probeert te doen om de handel in illegale drugs te bestrijden. De regering heeft in die context te maken met een mate van geweld die vrijwel nooit eerder is vertoond. Het is dus van groot belang dat we Mexico helpen.

Geachte afgevaardigden, wat houdt dit strategisch partnerschap voor óns in? Ik geloof dat het ons zal helpen bij de voorbereidingen op onze toekomst. Een hele reeks bilaterale en mondiale kwesties die ons allemaal aangaan kunnen binnen een consistentere, beter gestructureerd en beter gecoördineerd kader worden besproken.

Ik heb verder met tevredenheid kunnen vaststellen dat we bij het uitwerken van de betrekkingen met deze twee landen de nadruk hebben gelegd op een aantal prioriteiten zoals die in het verslag van het Europees Parlement zijn genoemd, zoals coördinatie op multilateraal vlak – en dat betekent ook de VN –, democratie, mensenrechten en de mondiale vraagstukken die ik zojuist heb genoemd.

We zijn ook begonnen met het werk op het gebied van hernieuwbare energiebronnen, zoals biobrandstoffen. Ik heb het dan in de eerste plaats over Brazilië, aangezien dit land op dit gebied veel ervaring heeft. President Lula heeft ons daar tijdens het Portugees voorzitterschap op gewezen.

Wat het toezicht en de implementatie van dit partnerschap betreft, mijnheer de Voorzitter: onze belangrijkste uitdaging bestaat er voor 2009 – vooral met betrekking tot Brazilië – in om de in de gemeenschappelijk actieplannen opgenomen verplichtingen concreet uit te werken.

We willen nu graag de onderhandelingen over twee punten afsluiten. Om te beginnen de overeenkomst over de uitzondering met betrekking tot visa voor een kort verblijf en de toekenning, aan Bulgarije en Roemenië, van de status van markteconomie. Verder zijn we van plan in 2009 nieuwe dialogen op te zetten over onderwijs, cultuur en economische en financiële zaken. De bestaande dialogen zullen voortgezet, en we zullen met Brazilië verder blijven werken aan allerlei andere mondiale vraagstukken.

Wat Mexico betreft: het strategisch partnerschap waartoe de Raad besloten heeft zal – naar ik hoop – binnenkort op een Top EU-Mexico worden aangekondigd. Ondertussen zal de Commissie samen met de lidstaten en de Mexicaanse regering een werkdocument opstellen waarin wordt vastgelegd met welke concrete acties het strategisch partnerschap het best worden benut.

Tot slot wil ik iets zeggen over de rol van het Europees Parlement. Wij zijn er altijd voor als het Parlement iets bijdraagt aan de totstandbrenging van dit strategisch partnerschap, en we zijn dus heel blij met aanbevelingen die u vandaag heeft gedaan. Ik kan in dit verband opmerken dat ik ingenomen ben met het feit dat de parlementaire betrekkingen veelbelovend lijken te zijn: maar liefst 96 leden van de door het Braziliaanse parlement samengestelde parlementaire groep voor de Europese Unie zijn hier aanwezig.

Ik geloof dat we dezelfde belangen hebben, en wat de Gemengde Commissie EU-Mexico betreft: die is operationeel – de volgende vergadering zal eind maart plaatsvinden.

Samenvattend geloof ik, mijnheer de Voorzitter, dat we nu actief bezig zijn met het uitvoeren van de taken die we in het kader van dit partnerschap op ons hebben genomen. We hopen daarmee bij te dragen aan meer veiligheid over de gehele wereld.

Juan Fraile Cantón, *rapporteur voor advies van de Commissie ontwikkelingssamenwerking*. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, allereerst wil ik de Commissie gelukwensen met haar initiatief, dat ervoor zorgt dat Brazilië als regionale macht erkend wordt en zijn betrekkingen met de Europese Unie een strategisch karakter krijgen. Tot nog toe waren deze betrekkingen gebaseerd op de kaderovereenkomst voor samenwerking van 1992, en op de kaderovereenkomst tussen de Europese Unie en Mercosur van 1995.

De afgelopen jaren echter is de rol van Brazilië op het wereldtoneel ten goede veranderd en het land heeft zich ontpopt als vitale gesprekspartner voor Europa. Deze nieuwe situatie leidt tot het intensiveren en diversifiëren van onze betrekkingen.

In de eerste plaats heeft dit strategisch partnerschap de taak Brazilië te ondersteunen bij het vervullen van een leidende rol op regionaal en mondiaal niveau.

In de tweede plaats moet worden vastgesteld, wat betreft de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling, dat de regering er dankzij programma's zoals het "*Bolsa Família*"-programma (ofwel het 'familiefonds') dan wel in geslaagd is het ontwikkelingspeil van de bevolking op te trekken en de extreme armoede met bijna de helft terug te dringen, maar dat de inkomensverschillen nog steeds heel groot zijn, en dat er aanzienlijke armoedeconcentraties bestaan, alsook grote regionale verschillen tussen het noorden en het zuiden van het land.

In dit opzicht zou het een goede zaak zijn als we onze politieke ervaringen onderling uitwisselden, teneinde innoverende oplossingen te kunnen vinden om de armoede, ongelijkheid en sociale uitsluiting te bestrijden, om onevenwichtige situaties tegen te gaan, en om iedereen sociale bescherming en menswaardige arbeid te bieden.

Wat de bescherming van het milieu betreft, maken wij ons zorgen over dezelfde, belangrijke kwesties, en op grond daarvan dienen we een dialoog aan te gaan over zaken als klimaatverandering, waterbeheer, biodiversiteit en ontbossing, en over de rol die de inheemse volkeren daarin moeten vervullen.

Wat betreft de samenwerking op energiegebied is er dankzij de in 2007 gestarte dialoog vooruitgang geboekt die moet worden geconsolideerd, op gebieden zoals die van de duurzame biobrandstoffen, hernieuwbare energiebronnen, energierendement, en energietechnologie met een lage CO₂-uitstoot.

Voorts houdt het strategisch partnerschap met Brazilië ook de belofte in van een toenemende regionale integratie, wat zal leiden tot nauwere samenwerking tussen de Europese Unie en Mercosur.

Erika Mann, *rapporteur voor advies van de Commissie internationale handel*. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de commissaris, ik ben blij dat we dit debat voeren. Met beide landen hebben we tenslotte intensieve relaties, en ik zou natuurlijk met name op Mexico in willen gaan.

Als leden van de Commissie internationale handel hebben we er in onze debatten veel waarde aan gehecht die onderwerpen te behandelen die te maken hebben met ons taakgebied, en wij vinden het met name belangrijk dat we de vrijhandelsovereenkomsten nog sterker maken. Wanneer we naar de cijfers kijken zien we weliswaar dat onze handel in de afgelopen jaren wel degelijk is gegroeid, maar er moet nog veel gebeuren, en wij aan de Europese kant leggen nog heel wat beperkingen op voor de toegang tot de markt. Ik zou u werkelijk willen verzoeken, mevrouw de commissaris, om alles in het werk te stellen om de situatie samen met de andere betrokken commissarissen toch nog eens te analyseren, en die beperkingen op te heffen wanneer daardoor problemen ontstaan.

Het is onzinnig om met zulke belangrijke landen in Latijns-Amerika te spreken over strategische partnerschappen, en dan tegelijkertijd nog steeds zulke absoluut absurde beperkingen voor de markttoegang op te leggen. Sommige daarvan zijn wel zinvol, maar de meeste leveren eigenlijk niets op. Onze commissie en ik zouden u zeer dankbaar zijn wanneer we dat eens zouden kunnen oplossen.

Bovendien moeten we in het kader van onze mondiale internationale relaties Mexico de plaats geven die dit land verdient, dat is het tweede punt dat voor ons heel belangrijk is. Dat houdt natuurlijk vooral verband met de constellatie binnen de G20, die nog erg instabiel is. Als delegatie hebben wij u een brief gestuurd waarin we ervoor pleiten dat Mexico aan de tafel van de G20 zal zitten, en wel permanent, niet tijdelijk.

Ik heb nog een laatste verzoek. Ik weet dat u zelf niet naar onze delegatievergadering op 30 en 31 maart kunt komen, maar ik hoop dat u ervoor kunt zorgen dat er iemand uit uw ressort komt wanneer de heren Guadarrama, Buzanza en Green komen. Zij zijn de voorzitters namens de Mexicaanse kant, en ik zou graag willen dat zij werkelijk het gevoel krijgen dat de Commissie veel waarde hecht aan de rol en aan het bezoek van de delegatie.

Francisco José Millán Mon, *namens de PPE-DE-Fractie*. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, de Europese landen hebben nauwe historische en culturele banden met Latijns-Amerika. Als Spanjaard, die bovendien afkomstig is uit Galicië, ben ik me daarvan wel bewust. Daarnaast delen wij de beginselen en waarden die we van het christendom geërfd hebben.

In grote lijnen zijn Latijns-Amerika en de Europese Unie natuurlijke partners, en het is zaak dat we onze betrekkingen intensiveren. Ik juich het bijzonder toe dat er in dit Parlement brede overeenstemming bestaat over het feit dat de Europese Unie een strategische betrekking dient aan te gaan met Mexico en Brazilië. Wat Mexico betreft heb ik vorig jaar april al gewezen op die noodzaak, in een debat in dit Parlement over de Top van Lima.

Het strategisch partnerschap moet worden gekoppeld aan jaarlijkse, regelmatig te houden topconferenties. Met Brazilië houden we dergelijke topconferenties sinds 2007, en in het verslag-Salafranca wordt terecht hetzelfde bepleit voor Mexico, gezien een zekere dubbelzinnigheid in de conclusies van de Raad van oktober 2008. Ik hoop dat we dit jaar een dergelijke top kunnen houden met Mexico.

Dames en heren, het strategisch partnerschap van de Europese Unie met Mexico en Brazilië is op bilateraal en ook op globaal niveau een bijzonder gunstige ontwikkeling. Op het bilaterale vlak bestaan er tal van mogelijkheden om de relatie uit te bouwen. Neem bijvoorbeeld Mexico, waarvan de handel en de investeringen op spectaculaire wijze is gegroeid als gevolg van de associatieovereenkomst. Andere gebieden waarop we de handen ineen moeten slaan, zijn de bestrijding van de georganiseerde misdaad en de drugshandel, en de samenwerking op energiegebied, zoals we ook meer overleg moeten plegen op multinationale fora.

Wat Brazilië betreft, zou het intensiveren van de betrekkingen ook kunnen bijdragen tot het deblokkeren van de overeenkomst tussen de Europese Unie en Mercosur.

Ik zou hier willen wijzen op de positieve balans die de economieën van Mexico en die van Brazilië te zien hebben gegeven in het afgelopen decennium, in tegenstelling tot voorafgaande perioden. Zonder die vooruitgang, die het gevolg is van een doeltreffend beleid, zouden hun economieën door de wereldcrisis gevelde zijn. Op het ogenblik en dankzij de verkregen reserves kunnen hun regeringen echter een anticyclisch beleid voeren, net als de ontwikkelde en enkele opkomende landen.

Op wereldtoneel spelen Mexico en Brazilië ook een steeds belangrijker rol. Zij nemen deel aan het zogenaamde Heiligendamm-proces, en als economische grootmachten van Latijns-Amerika zijn zij lid van de G20.

In de wereld van vandaag, met al zijn complexiteit en onderlinge verbondenheid, met al zijn uitdagingen en gevaren van globale omvang, zoals de klimaatverandering, is het voor de Europese Unie en natuurlijk voor de hele internationale gemeenschap buitengewoon raadzaam om met zulke belangrijke actoren als Mexico en Brazilië samen te werken, in een sfeer van gedeelde verantwoordelijkheid.

Vicente Miguel Garcés Ramón, *namens de PSE-Fractie*. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, op 15 juli 2008 heeft de Commissie een mededeling aan de Raad en het Parlement aangenomen, waarin zij de Unie aanbeveelt een strategisch partnerschap met Mexico aan te gaan.

Op 13 oktober jongstleden heeft de Europese Raad buitenlandse betrekkingen Mexico erkend als strategische partner, in afwachting van het standpunt ter zake van het Parlement.

Zoals wij op de zevende vergadering van de Gemengde Parlementaire Commissie EU-Mexico van eind oktober vorig jaar al hebben gezegd, is een strategisch partnerschap tussen Mexico en de Europese Unie een noodzakelijke impuls om het feitelijke potentieel van onze bilaterale betrekkingen uit te bouwen en tot ontwikkeling te brengen.

Er zij op gewezen dat de betrekkingen tussen beide partijen een gunstige periode doormaken en dat de balans van de huidige overeenkomst positief uitvalt. Wij dringen aan op de noodzaak dat onze regeringen nauwer gaan samenwerken op het gebied van de politiek, economie en ontwikkelingssamenwerking. Die noodzaak is nog urgenter geworden in het licht van de nieuwe uitdagingen op allerlei niveaus, ten gevolge van de financiële en economische crisis die onze continenten op hun grondvesten doet schudden.

Mexico is een geweldig land, waarmee wij tal van waarden en doelstellingen gemeen hebben, zoals de ontwikkeling van democratische regeringsvormen, de verbintenis inzake gendergelijkheid, het consolideren van de rechtsstaat, een rechtvaardige en duurzame ontwikkeling, en eerbiediging van de mensenrechten. Wij pleiten voor nauwere samenwerking bij de bestrijding van de georganiseerde misdaad, terrorisme en drugshandel, op grond van de beginselen van gedeelde verantwoordelijkheid en een strikte naleving van het internationale recht.

Daarom zullen wij onze steun geven aan de ontwerpaanbeveling over het strategisch partnerschap tussen de Europese Unie en Mexico, die vanochtend aan het Parlement zal worden voorgelegd.

Renate Weber, *namens de ALDE-Fractie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, het is algemeen bekend dat Brazilië tot een steeds belangrijkere regionale en mondiale speler is uitgegroeid. De cruciale rol die Brazilië heeft gespeeld bij de oprichting van Unasur bevestigt eens te meer deze reputatie en verdient dan ook de nodige erkenning, net als de inspanningen die het land levert om de democratische evolutie in sommige Latijns-Amerikaanse landen te ondersteunen en beïnvloeden.

Net als de rapporteur vind ik dat Brazilië en de Europese Unie dezelfde waarden delen op het gebied van democratie, de rechtsstaat en de bevordering van de mensenrechten, en dezelfde beginselen voor wat de markteconomie betreft. Het is dan ook duidelijk dat Brazilië een zeer belangrijke partner is voor de Europese Unie.

De Braziliaanse economie heeft een groeiperiode van meerdere jaren gekend. Ik hoop dat de economie van het land niet al te zwaar zal worden getroffen door de huidige economische crisis. Helaas hebben de economische ontwikkeling en toenemende welvaart in Brazilië niet geleid tot een uitroeiing van de armoede. In het verslag staat dat Brazilië nog steeds een groot aantal armen telt en dat de welvaart nog steeds geconcentreerd is bij groepen met een bepaalde culturele of raciale achtergrond. Benadrukt moet worden dat 65 procent van de armste Brazilianen van zwart of van gemengde etnische afkomst is, terwijl 86 procent van de meest bevoorrechte klasse blank is. Ik waardeer de opvatting van president Lula dat zijn regering niet de rijkdom, maar wel de armoede moet bestrijden. Ik ben ervan overtuigd dat de ondersteuning en bijstand van de EU kunnen helpen in de strijd tegen deze polarisering tussen de zeer armen en de zeer rijken.

Hiervoor hebben wij echter de middelen nodig die beschikbaar zijn via het financieringsinstrument voor ontwikkelingssamenwerking voor Brazilië. We moeten deze financiële middelen gebruiken om de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling en doelstellingen op het gebied van duurzame ontwikkeling te verwezenlijken. Tegelijkertijd moet de Europese Unie zich blijven inzetten voor de strijd tegen de ontbossing. Dit is een cruciale kwestie, aangezien Brazilië beschikt over een rijk, maar ook kwetsbaar milieu. Wij moeten niet enkel sterke partnerschappen ontwikkelen, maar ook coördineren met andere donoren en projecten op touw zetten die, voor wat de bescherming van het milieu betreft, woorden omzetten in daden.

Daarnaast moet ons strategisch partnerschap de ontwikkeling ondersteunen van een sterk Braziliaans maatschappelijk middenveld, de contacten bevorderen tussen Europese en Braziliaanse ngo's, tussen fora van ondernemers en zakenlui, en moet het educatieve en culturele uitwisselingen bevorderen. De samenwerking op het vlak van het hoger onderwijs via het "Erasmus Mundus"-programma of andere biregionale structuren moet beschouwd worden als een investering in het meest kostbare goed van elk land, namelijk het menselijk kapitaal.

Roberta Angelilli, *namens de UEN-Fractie*. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, de dialoog met Brazilië en politieke en commerciële samenwerking met dit land is voor Europa een belangrijke doelstelling, die verder moet worden uitgewerkt en versterkt. Om te beginnen denk ik daarbij aan het bestrijden van armoede, met name onder kinderen, en het toewerken naar solide handelsovereenkomsten om de handel en investeringen op te voeren.

Maar er zijn enkele belangrijke zaken waar dit strategisch partnerschap niet omheen kan. Ten eerste moet er meer worden samengewerkt in de strijd tegen corruptie, georganiseerde criminaliteit, grensoverschrijdende criminaliteit, drugshandel, het witwassen van geld en internationaal terrorisme. Ten tweede moet er nauw worden samengewerkt op juridisch gebied, in het bijzonder wat betreft de samenwerking in uitzettingsprocedures en de wederzijdse erkenning van rechterlijke uitspraken.

Raül Romeva i Rueda, *namens de Verts/ALE-Fractie*. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, het lijkt me duidelijk dat we bij het debatteren over deze overeenkomst de huidige context niet kunnen negeren, te weten de crisis, waardoor in Europa vooral de op de export gerichte sectoren getroffen worden, en in Mexico vooral die actoren die het meest onder de gevolgen van de economische vertraging te lijden hebben.

Een overeenkomst als deze zou voor alle partijen gunstig moeten zijn, maar de ervaring heeft ons geleerd dat dit niet altijd zo is. Voor Europa is hij wel bijzonder gunstig. Dat lijkt me een feit, en het blijkt ook duidelijk als we de balans van de afgelopen acht jaar opmaken, waarin de handelsbalans sterk in het voordeel van de Europese Unie is doorgeslagen.

Het tekort op de handelsbalans was opgelopen tot 80 procent, wat ertoe heeft geleid dat Mexico thans sterk afhankelijk is van de Europese Unie. Dan bestaan er nog andere risico's die we niet mogen vergeten, want de meeste investeringen die de Europese Unie gedaan heeft, zullen uiteindelijk ook positieve gevolgen hebben voor Europa. Een groot deel van de export vindt namelijk 'in-house' plaats, binnen dezelfde onderneming.

Ik zeg niet dat dit per se een slechte zaak is, maar wel dat we het in de gaten moeten houden, dat we moeten beseffen dat dit bijzonder negatieve gevolgen kan hebben. Nog zorgwekkender echter is de obsessie met liberalisering die sommige regeringen hebben, en die binnen een bepaalde logica past. Voorbeeld hiervan is de banksector. In Mexico is de banksector – een van de belangrijkste sectoren, die van essentieel belang is gebleken om de crisis het hoofd te bieden – op dit moment voor 90 procent in buitenlandse handen, en van die 90 procent is de helft in Europese handen.

Naar mijn idee is dit niet de beste manier om een dergelijke overeenkomst aan te gaan. Een overeenkomst zou situaties moeten verbeteren, in geen geval de risico's moeten vergroten, en dat is nu juist waar we met sommige van onze amendementen op aansturen.

Willy Meyer Pleite, namens de GUE/NGL-Fractie. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, het verslag over het partnerschap met Brazilië telt ongetwijfeld heel wat positieve aspecten. Bijzonder constructief en zinvol vinden wij dat er gepleit wordt voor multilateralisme, voornamelijk op de internationale fora van de VN, voor samenwerking op milieugebied, op het gebied van duurzame ontwikkeling, bosbeheer en waterbeheer, en onderwijs, alsook op de gebieden gerelateerd aan hernieuwbare energiebronnen en technologische samenwerking.

Wat betreft de benadering van de immigratiekwestie: ondanks "de richtlijn van de schande" denk ik dat het op dit concrete punt gaat om mensenrechten en migranten, en daarom lijkt deze benadering mij heel terecht. Ander belangrijk punt is de samenwerking voor de verwezenlijking van de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling, evenals de sociale cohesie in verband met de belangrijke leidersrol van Brazilië op het gebied van de bestrijding van de armoede, die het land onder andere aanpakt met behulp van het 'familiefonds', het zogeheten 'Bolsa de Família'-programma. Binnen het partnerschap is het ongetwijfeld ook van belang dat Brazilië een voortrekkersrol speelt in het regionale integratieproces door middel van Unasur. Dat wil zeggen dat de overeenkomst tal van belangrijke punten bevat die er ook toe nopen maatschappelijke organisaties bij de onderhandelingen te betrekken.

Daarnaast bevat het verslag ook punten die ons niet bevallen – reden waarom wij ons van stemming zullen onthouden – zoals in de eerste plaats de aanbeveling om een einde te maken aan het economisch protectionisme in Brazilië. Deze tekst is vermoedelijk opgesteld vóór de crisis; volgens mij is protectionisme thans een realiteit. De thans heersende opvattingen over de manier om de crisis te beëindigen of te beperken, neigen ongetwijfeld naar ingrijpen door de overheid in de economie, in het bestuur. Ik denk dat de vrije markt aan zijn eind is gekomen met een crisis waarvan de gevolgen voor de mensheid niet te voorspellen zijn.

Dan is nog een ander belangrijk punt waarmee we niet blij zijn, en dat is het punt waarin gepleit wordt voor gezamenlijke deelneming aan projecten voor nucleair onderzoek, in het bijzonder het project van de thermonucleaire reactor ITER. Naar mijn idee is dit voor ons niet wenselijk, wij zijn niet voor kernenergie. Ik denk dat we het met een doelmatiger energiegebruik en meer hernieuwbare energiebronnen heel goed kunnen stellen zonder een energiebron die bijzonder schadelijk is voor de mensheid. Ondanks de positieve punten in dit verslag zullen wij vanwege dit laatste voorstel afzien van stemming.

Wat betreft het verslag over Mexico, dit is van heel andere aard, want de overeenkomst met Brazilië moet het daglicht nog zien. Met Mexico daarentegen hebben we al sinds 1997 een strategische samenwerkingsovereenkomst, en daarom kunnen we nu al een balans opmaken om te zien of alles al dan niet naar wens verloopt.

Ook wat dit verslag betreft zullen wij ons onthouden van stemming. In de eerste plaats omdat we van mening zijn dat negatieve economische gevolgen in dit verslag omzeild worden. Het is zeker een vooruitgang dat er aandacht is besteed aan aspecten betreffende de achteruitgang van de mensenrechten, met betrekking tot de vrouwenmoorden. Verder zijn er amendementen opgenomen die de tekst naar mijn idee toelichten en

nuanceren, maar er is ook een gedeelte dat wij niet positief vinden, en dat is het hele deel dat betrekking heeft op de Vrijhandelsovereenkomst en de gevolgen daarvan voor de geringe Mexicaanse productie. Net zoals elk land op de wereld maakt Mexico op het ogenblik een moeilijke tijd door. De buitenlandse investeringen in Mexico zijn duidelijk in een klein aantal sectoren geconcentreerd, zonder bij te dragen aan een uitbreiding van de lokale economie.

Bijgevolg zal onze fractie, de Confederale Fractie Europees Unitair Links/Noords Groen Links, zich van stemming over dit verslag onthouden.

Bastiaan Belder, *namens de IND/DEM-Fractie*. – Voorzitter, het is de laatste jaren in de Unie meer en meer een trend geworden om strategische partnerschappen te sluiten met derde landen. Op zich heb ik hier niet veel moeite mee. Het kan nuttig zijn om de bilaterale verhoudingen in zo'n partnerschap verder vorm te geven, toch zijn er ten minste twee risico's die aan deze constructie vastzitten.

In de eerste plaats kan Europa niet ieder land tot strategisch partner verklaren. Dit leidt mijns inziens tot een devaluatie van het begrip "strategisch". Daarom pleit ik ervoor alleen de bilaterale betrekkingen met cruciale partners onder deze noemer onder te brengen. Wat mij betreft geldt dit trouwens eerder voor Brazilië dan voor Mexico, waarover eveneens vanochtend is gesproken.

In de tweede plaats krijg ik soms het onbestemde gevoel dat deze strategische partnerschappen een hoog symbolisch gehalte hebben. Er kan weer een top belegd worden en verder blijft veel bij het oude. Deze partnerschappen fungeren vaak uitsluitend als forum. De vraag naar de concrete resultaten blijft vaak onbeantwoord.

Dit proef ik ook enigszins in de ontwerpaanbeveling van het Parlement aan de Raad inzake Brazilië, waarover wij vanmorgen spreken. Ook hier mis ik nog teveel het benoemen van concrete problemen. Ik wil deze zorg, Voorzitter, met behulp van drie elementen uit de ontwerpaanbeveling illustreren.

Allereerst wordt enigszins verhullend opgemerkt dat dit partnerschap niet ten koste mag gaan van de relaties van de Unie met Mercosur. Hoe is het mogelijk dat de Europese Unie, die altijd als promotor van de regionale samenwerking optreedt, die bilaterale betrekkingen met Brazilië laat prevaleren boven de regionale samenwerking met de Mercosur? De Unie hanteert hier de verkeerde volgorde.

Vanuit onze betrokkenheid met de regio moet de Europese Unie Brazilië juist wijzen op het belang van een sterke Mercosur en moet zij het land aanmoedigen om zelf veel in deze samenwerkingsovereenkomst te investeren. In plaats daarvan gaat de Unie op bilateraal niveau met Brazilië om de tafel zitten en geeft ze daarmee het signaal af dat Mercosur voor ons op de tweede plaats staat.

Ook op handelsgebied vind ik de ontwerpaanbeveling niet scherp geformuleerd. Er wordt een oproep gedaan om in gezamenlijkheid aan het vlot trekken van de Doha-ronde te werken. Uiteraard een nobel streven, maar zou het niet beter zijn om eerst de kritieke punten van verschil tussen de Unie en Brazilië concreet te benoemen?

Het onderwerp van markttoegang is voor beide kampen een aangelegen punt. Ik denk dat de Doha-ronde al meer kans van slagen heeft, als deze kwestie op bilateraal niveau wordt uitonderhandeld. U hoort mij hiermee niet zeggen dat dit eenvoudig zal zijn, maar ik zie dit als een betere weg dan het uitspreken van retorisch goed klinkende verklaringen.

Ik heb ook vanuit mijn geopolitieke interesse naar de ontwerpaanbeveling gekeken. Ik mis hierin toch wel een oproep aan Brazilië om regionaal een leidersrol te vervullen. Daarmee wil ik mijn bijdrage afronden. Brazilië moet de politieke ontwikkeling in de regio goed peilen en doet dat primair op de ambitie van het buurland Venezuela om de hegemonie op het continent te verkrijgen.

Dit is een situatie die noch in het belang van het continent zelf, noch in het belang van de Europese Unie is. Het omstreden referendum over de grondwetswijziging in Venezuela illustreert voldoende dat er van Europese waarden als democratie dan weinig zal overblijven.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, het is allemaal heel mooi om een strategisch partnerschap te hebben, met een Volkswagenfabriek in Puebla en gemengde parlementaire commissies met Mexico en Chili, maar het is intussen wel zo – zoals de heer Salafranca Sánchez-Neyra in zijn verslag zelf aangeeft – dat we al dertig jaar bezig zijn met realistisch te blijven, een juiste sfeer te scheppen, een beetje te praten over landbouw, drugs, vrouwen, water en ga zo maar verder.

We moeten verder gaan. We moeten meer ambitie tonen – voor Europa én Latijns-Amerika. We moeten een streefdatum vastleggen; 2025 bijvoorbeeld. We moeten proberen de eerstvolgende twintig jaar, binnen één generatie dus, tussen Europa en Latijns-Amerika een alliantie van beschavingen te scheppen. En waarom geen integratie?

Om dat te bewerkstelligen bestaat er een kader: Eurolat. Ofwel het parlement dat Europa en Latijns-Amerika samenbrengt. We hebben voor dit kader een manifest nodig, een resolutie die voor dit kader hetzelfde betekent als 8 mei 1950 voor Europa betekende. Laten we onze mensen, onze hulpmiddelen, ons intelligentie, ouderen en jongeren van beide zijden bij elkaar brengen en op die manier zo vlug mogelijk een ruimte voor vrij verkeer van studenten, onderzoekers, intellectuelen en intellecten scheppen. Dat zou neerkomen op een automatisch cultureel visum. Malinche had geen visum nodig om Cortés Quecha of Maya te leren. Het zou de eerste stap zijn bij het creëren van een blok van één miljard Latino's – één miljard christenen – om in de wedstrijd tussen de naties in te zetten.

Ik weet natuurlijk hoe onrealistisch dit mag klinken in de oren van economische realisten, maar als de droom die je najaagt niet voldoende groot is, verlies je hem bij het najagen uit het zicht.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – (RO) Ik steun het verslag van de heer Salafranca. Ik ben van oordeel dat we na de tenuitvoerlegging van de algemene overeenkomst moeten overgaan tot een hoger historisch niveau in het strategisch partnerschap tussen de Europese Unie en Mexico.

Dit partnerschap is een noodzaak geworden. Mexico speelt immers niet alleen een belangrijke rol op het politieke en economische wereldtoneel, maar onderhoudt ook nauwe economische banden met de Europese Unie. Mexico heeft een bevolking van meer dan 100 miljoen inwoners. Het is de op negen na grootste economische macht in de wereld en maakt deel uit van de G20.

Tegen de achtergrond van mondiale uitdagingen zoals de economische crisis en de opwarming van de aarde zal samenwerking met Mexico de nodige vruchten afwerpen. Wij willen uiteraard dat in het kader van het nieuwe partnerschap jaarlijks een topbijeenkomst met de Europese Unie en Mexico plaatsvindt, op basis van het model voor soortgelijke vergaderingen op hoog niveau met andere strategische partners.

We moeten ook de parlementaire dimensie van dit partnerschap steunen met de Gemengde Parlementaire Commissie EU-Mexico en de parlementaire vergadering Eurolat, die de afgelopen jaren een belangrijke bijdrage hebben geleverd. In het kader van het Europees Jaar van de creativiteit en innovatie moet er meer aandacht uitgaan naar samenwerking tussen de Europese Unie en Mexico op het gebied van onderzoek, cultuur en onderwijs, alsmede de mobiliteit van wetenschappers en studenten.

Mexicanen vormen de grootste Spaanstalige gemeenschap ter wereld en delen culturele waarden met Europeanen. Op grond van hun Latijnse erfenis zijn zij nauwe verbonden met het culturele erfgoed van Roemenië. Zo was tijdens een tentoonstelling in juli 2005 in het Museum van het Roemeense plattelandleven in Boekarest de verbluffende gelijkenis te zien tussen Mexicaanse volkskunst en talrijke werken die de Roemeense volkskunst vertegenwoordigen. Ik ben van oordeel dat de instellingen van de Europese Unie de mogelijkheden die cultuur, onderwijs en kunst bieden om volkeren nader tot elkaar te brengen, op grotere schaal en constant moeten inzetten.

Tot slot moet in het kader van dit strategische partnerschap ook de veiligheid van Europese burgers die naar Mexico reizen, worden gewaarborgd. Mexico biedt uitzonderlijke mogelijkheden voor toerisme. Het land beschikt over prachtige cultuurhistorische schatten en is ook een favoriete bestemming van veel Europeanen. Deze moeten niet worden ondermijnd door de misdaad en corruptie die in bepaalde gebieden onmiskenbaar bestaan. De strijd tegen criminaliteit kan meer effect sorteren door trilaterale samenwerking tussen Mexico, de Europese Unie en de Verenigde Staten.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) De samenwerkingsovereenkomsten tussen de Europese Unie en Mexico en de Europese Unie en Brazilië zijn van grote betekenis. Democratische waarden, de rechtsstaat en inachtneming van de mensenrechten moeten de pijlers zijn van deze overeenkomsten.

Ik wil benadrukken dat de Europese Unie en deze twee landen alle zeilen moeten bijzetten voor de bevordering van de overdracht van wetenschappelijke en technologische kennis. Zo kan door samenwerking daadwerkelijk een gemeenschappelijke bijdrage worden geleverd aan de bestrijding van klimaatverandering en verbetering van milieubescherming. Het Integraal Programma voor steun aan het MKB zal een essentiële bijdrage leveren aan de sociaaleconomische ontwikkeling van deze landen. Vooral in het licht van de huidige economische

crisis moeten banen worden gecreëerd en behouden en moeten we ons blijven inzetten voor de verwezenlijking van de millenniumdoelstellingen.

Als rapporteur van de overeenkomst inzake bepaalde aspecten van luchtdiensten tussen de Europese Gemeenschap en de Verenigde Mexicaanse Staten wil ik het belang van deze overeenkomst onderstrepen. Hiermee wordt vrije mededinging op het vlak van luchtdiensten bevorderd. De Verenigde Mexicaanse Staten mogen in voorkomend geval op niet-discriminerende wijze belastingen, heffingen, accijnzen, vergoedingen of kosten in rekening brengen voor de brandstof die op hun grondgebied wordt geleverd aan luchtvaartuigen van een door een lidstaat van de Europese Gemeenschap aangewezen luchtvaartmaatschappij die een plaats op het grondgebied van de Verenigde Mexicaanse Staten verbindt met een andere plaats op het Amerikaanse continent.

Ik wil erop wijzen dat deze kwestie van groot belang is, met name met het oog op de tenuitvoerlegging van het handelssysteem voor certificaten voor de emissie van broeikasgassen. Daarnaast hebben beide landen, Brazilië en Mexico, een bijzonder belangrijke rol te vervullen bij de ondertekening van de toekomstige post-Kyoto-overeenkomst, die hopelijk in december in Kopenhagen zal plaatsvinden.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, de Fractie De Groenen/Vrije Europese Alliantie zal tegen het verslag over het partnerschap met Brazilië stemmen en zich van stemming onthouden wat betreft het partnerschap met Mexico. We doen dat niet van harte, maar onzes inziens laten we hiermee duidelijk onze onvrede zien met praktijken die wij nu al enige tijd van de hand wijzen. Neem bijvoorbeeld Brazilië. De kwestie van het partnerschap wordt opgelost met nog meer dumping binnen Mercosur. De nadruk wordt in het partnerschap gelegd op wat volgens ons de verkeerde prioriteiten zijn – mevrouw Ferrero-Waldner had het bijvoorbeeld over biobrandstoffen, maar in de resolutie staat een hele reeks overwegingen over nucleaire energie en CCS, ofwel het afvangen en opslaan van kooldioxide. Een land als Brazilië zou in plaats daarvan echter samen met ons moeten werken aan de ontwikkeling van hernieuwbare technologieën en energiebesparing: dát is de weg voorwaarts voor dat land.

Wat Mexico betreft, mijnheer de Voorzitter, hebben wij een aantal amendementen ingediend – de rapporteur is bovendien tamelijk open geweest ten aanzien van bepaalde zaken die voornamelijk met mensenrechten te maken hebben. Wij zijn echter van mening dat een strategisch partnerschap en een parlementaire dialoog gericht moeten zijn op actuele politieke kwesties. Bovenaan de agenda staan op dit moment de grote economische crisis waar het land mee kampt, het probleem van terugkerende migranten en, uiteraard, geweld en georganiseerde criminaliteit. Het partnerschap moet zich veel en veel explicieter bezighouden met deze zaken, en niet zozeer met onderwerpen die we toch zeker minder belangrijk vinden.

Nog één opmerking, mijnheer de Voorzitter, over de interparlementaire dialoog, waaraan wij allemaal vanzelfsprekend veel belang hechten; ik denk en hoop dat de volgende Eurolat-vergadering in staat zal zijn zich te ontworstelen aan dat enigszins formele en, als ik eerlijk ben, weinig zinvolle kader dat veel van onze bijeenkomsten kenmerkt, en ik hoop van harte dat Eurolat van invloed zal zijn op het nationaal debat in die landen.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) De veranderingen die in Latijns-Amerika plaatsvinden, moeten de Europese Unie aanzetten tot het aangaan van nieuwe samenwerkingsverbanden met de Latijns-Amerikaanse landen. Daarbij dient meer aandacht te worden besteed aan maatschappelijke en culturele elementen en aan ontwikkelingssteun op basis van wederzijds respect voor de verschillende ontwikkelingsniveaus en de verschillende politieke keuzen van de bevolking. Helaas zijn dit in de voorstellen van de Europese Unie elementen van ondergeschikt belang.

Gewoonlijk komt de economie op de eerste plaats. Hoofddoel is immers om de belangen van de grote Europese economische en financiële groepen te beschermen. Bepaalde maatschappelijke organisaties, met name in Brazilië, hebben deze situatie onder de aandacht gebracht, zoals wij hebben kunnen vaststellen tijdens het laatste bezoek van de delegatie van het Europees Parlement voor de betrekkingen met Mercosur aan Brazilië. Op een moment dat bijvoorbeeld het merendeel van de Mexicaanse bevolking lijdt onder de gevolgen van de ernstige economische recessie en de overgrote meerderheid van de Mexicaanse banken door buitenlandse maatschappijen, en vooral door Europese banken, wordt gecontroleerd, is het betreurenswaardig dat de Europese Unie haar overeenkomst met Mexico veeleer blijft gebruiken als toegangspoort tot de Verenigde Staten dan als instrument om de lokale ontwikkeling te steunen. Dit betekent dat zij bijdraagt aan de vernietiging van de Mexicaanse kleine en middelgrote ondernemingen en het productieapparaat van het land, met name op industrieel niveau, door aan te dringen op vrije handel, liberalisering van strategische sectoren en vercommercialisering van essentiële goederen zoals water.

Het Europees beleid inzake partnerschapsovereenkomsten is dan ook aan een grondige herziening toe. Daarbij moet prioriteit worden verleend aan de economische en sociale ontwikkeling. Op die manier kunnen wij bijdragen aan de totstandkoming van banen met rechten, de sociale vooruitgang, de bevordering van de rechten van de inheemse bevolking en de bescherming van de bossen en de biodiversiteit, onder eerbiediging van het soevereine recht van de Latijns-Amerikaanse landen op hoogwaardige openbare diensten, het recht van zeggenschap over de strategische sectoren van hun economie en de beslissingen van de door het volk gekozen instellingen.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de commissaris, dames en heren, net zoals ik bij eerdere gelegenheden heb gedaan, zou ik willen betogen dat een versterkte samenwerkingsrelatie met Latijns-Amerika van strategisch belang is voor de EU. Immers – zoals de heer Salafranca in zijn verslag ook al terecht aangeeft – niet alleen de historische en culturele banden en de gedeelde waarden zijn een reden om nauwere betrekkingen tot stand te brengen. Een partnerschap biedt ook nog eens multisectorale, interregionale en intraregionale ontwikkelingsmogelijkheden voor beide partijen.

Ik sta dan ook achter de voorgestelde initiatieven om de wederzijdse investeringen en de handel tussen de Unie en Brazilië te intensiveren. Wel vraag ik mij af welke verbetering mogelijk is op het gebied van milieusamenwerking, eerbiediging van de mensenrechten en bescherming tegen georganiseerde criminaliteit, die vaak naar de Unie wordt geëxporteerd – deze kwesties zijn even belangrijk. Ook moet gekeken worden naar migratie en overschrijvingen van emigranten, want het lijkt geen twijfel dat winsten die gemaakt zijn via illegaal werk en andere clandestiene activiteiten op illegale wijze worden geëxporteerd. Wat migratie betreft, vraag ik mij verder af welke garanties ons geboden kunnen worden door een land dat criminelen en zwendelaars als Cesare Battisti en ‘tovenaar’ Mário Pacheco do Nascimento in bescherming neemt. Dit voorbeeld alleen al maakt duidelijk waarom ik ten sterkste gekant ben tegen het openen van onderhandelingen over een overeenkomst betreffende de afschaffing van de visumverplichting tussen de Europese Unie en Brazilië.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, aangezien het Tsjechische voorzitterschap niet aanwezig is in het Parlement, zal ik Engels spreken omdat volgens mij mijn boodschap zo sneller zal overkomen.

Ik wil uw aandacht vestigen op paragraaf 1, lid 1 van de ontwerpaanbeveling over het partnerschap met Brazilië en ook op de mededeling van de Commissie van september 2008 over meertaligheid.

Wanneer we een strategisch partnerschap willen opzetten met Brazilië, spreken we Portugees. Wanneer we naar de VS of Australië gaan, spreken we Engels; wanneer we naar Mexico of Colombia gaan, spreken we Spaans; wanneer we naar Brazilië of Angola gaan, spreken we Portugees; wanneer we naar Senegal of Ivoorkust gaan, spreken we Frans. Dit is van cruciaal belang voor communicatie; dit is van cruciaal belang om zaken te doen.

Dit brengt mij bij wat ik een aantal jaren geleden de ‘Europese wereldtalen’ noemde: *linguas europeas globais* in het Portugees. Ik bedoel hiermee dat sommige Europese talen de mogelijkheid bieden om zeer nauwe en dichte banden te smeden met verschillende delen van de wereld. Meer in het bijzonder gaat het over het Engels, Spaans, Portugees, Frans en, in mindere mate en om andere redenen, het Duits en het Italiaans. De Commissie had dit goed begrepen en opgenomen in haar mededeling, maar wegens misverstanden in de Raad – voornamelijk bij de Duitse vertegenwoordigers, denk ik – werd uiteindelijk een sterk afgezwakte tekst aangenomen.

Ik moet verduidelijken dat dit geen gevolgen heeft voor de gelijke waarde die aan alle officiële talen van de Unie is toegekend. Dit gaat over de interne visie op meertaligheid, en wij zijn het er allemaal over eens dat iedere burger het recht heeft om in zijn eigen taal te spreken, te lezen en een antwoord te krijgen. Dit voegt echter een bijkomende dimensie toe aan het brede spectrum van de externe waarde van meertaligheid. Dat wij beschikken over deze Europese wereldtalen in de hedendaagse geglobaliseerde wereld, in de hedendaagse geglobaliseerde economie, in dit globale dorp – dat niet alleen een culturele en economische, maar ook een sociale en politieke dimensie heeft – is voor de gehele EU een uiterst waardevolle troef waar we ten volle rekening mee moeten houden en die we optimaal moeten benutten. Daarom vraag ik dat deze talen op passende wijze geïntroduceerd en beheerd worden in de externe jeugddiensten, en onderwezen worden in onze scholen als tweede, derde of vierde taal, als een gemeenschappelijke troef. Zoals duidelijk blijkt uit onze relaties met Brazilië, is de EU immers dankzij deze talen beter in staat wereldwijd nauwe banden smeden, meer contacten leggen, écht delen met anderen en deel uitmaken van dezelfde club. Dat is mijn oproep aan de Raad en ik begroet de rapporteur en dank haar voor haar steun.

Vladko Todorov Panayotov (ALDE). – (BG) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik zou om te beginnen de heer Salafranca Sánchez-Neyra willen feliciteren met dit uitstekende verslag op zo'n belangrijk terrein als de mondiale samenwerking met onze strategische partners. Mondialisering brengt ons niet alleen voordelen, maar vergroot ook onze kwetsbaarheid voor wereldwijde crises en bedreigingen. Daarom zullen wij door het benoemen van strategische partners en het versterken van de samenwerking op mondiaal niveau het hoofd kunnen bieden aan huidige en toekomstige uitdagingen. Wij vestigen er in het verslag de aandacht op dat Europa na de Verenigde Staten de grootste partner van Mexico is. Benadrukt moet worden dat Europa Mexico als een belangrijke partner voor de levering van grondstoffen beschouwt. Dat de grondstoffenvoorziening gegarandeerd is, is duidelijk een van de belangrijkste factoren die de duurzame ontwikkeling van Europa ondersteunt. Europa speelt op zijn beurt een vooraanstaande rol bij de bescherming van het milieu en het overnemen van groene oplossingen voor de industrie.

Door het strategisch partnerschap met Mexico zullen de bilaterale betrekkingen worden versterkt, met als specifiek doel een efficiëntere handel in technologie en grondstoffen tot stand te brengen en een goede basis te verschaffen voor bilaterale samenwerking op het gebied van milieubescherming. Om deze doelen te bereiken moeten we de sectorprogramma's waarop de mechanismen en maatregelen voor de overdracht van wetenschap en technologie zijn gebaseerd ontwikkelen en verbeteren, omdat alleen door specifieke maatregelen dit een echte samenwerking wordt. Bovendien is deze overdracht van wetenschap en technologie ondenkbaar zonder dat er een onderwijswisseling tot stand komt en een gezamenlijk netwerk van wetenschappelijke onderzoekscentra wordt opgezet. Ik verzoek daarom met klem om de bilaterale samenwerking ook op het gebied van onderwijs en innovatie uit te breiden. Dank u voor uw aandacht.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, de tijd dat Latijns-Amerika als de achtertuin van de Verenigde Staten werd beschouwd ligt gelukkig ver achter ons. Nu zien we dit gebied met heel andere ogen, en met name tussen Europa en Latijns-Amerika bestaan er buitengewoon veel gemeenschappelijke ideeën en belangen. Dat is een goede reden om strategische partnerschappen met landen in dit gebied af te sluiten.

Er is al gesproken over klimaatverandering, energiebeleid, de financiële crisis, drugshandel, enzovoort. We hebben werkelijk heel veel gemeenschappelijke ideeën en belangen. Het is een goede zaak dat we multilateraal samenwerken met landen in deze regio. Het is een goede zaak dat we ook bilaterale overeenkomsten sluiten. Het is echter ook belangrijk dat we altijd streven naar een evenwicht tussen de belangen van beide partners.

Wanneer we dus de visumplicht afschaffen moeten we ook overwegen wat we doen met bijvoorbeeld repatriëringen, uitleveringsovereenkomsten en dergelijke, zodat hier

(Spreker wordt door de Voorzitter onderbroken)

Marcin Libicki (UEN). – (PL) Mijnheer de Voorzitter, wij hebben vanochtend gesproken over het partnerschap tussen de Europese Unie en landen als Brazilië en Mexico. We hebben het ook over het Oostelijk Partnerschap gehad. Ik wil zo sterk mogelijk benadrukken, en ik wend mij in het bijzonder tot mevrouw Ferrero-Waldner, dat als we debatteren over het buitenlands of extern beleid van de Europese Unie, zoals de betrekkingen van de EU met Brazilië, Mexico of Noord-Afrikaanse landen, onze debatten in zekere mate los staan van de realiteit. Aan de andere kant, als we debatteren over onze betrekkingen met het oosten, hebben we het over voor de EU fundamentele kwesties. Op dezelfde manier hebben we het ook over fundamentele kwesties als we debatteren over ons partnerschap met Turkije en de toetreding van dat land tot de EU. Als we debatteren over onze betrekkingen met Belarus, de Oekraïne en Rusland met het oog op de gaslevering of de situatie van Georgië, hebben we het over kwesties die voor de EU van fundamenteel belang zijn, kwesties die de Europese Unie in een ernstige crisis kunnen slepen.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Mijnheer de Voorzitter, de rol van Brazilië op het internationale en regionale toneel wordt elk jaar groter. Hierdoor is dit land een van de belangrijkste en grootste partners van de Europese Unie geworden. Historische, culturele en economische banden moeten een basis vormen voor acties in het kader van het strategisch partnerschap tussen de EU en Brazilië. Een van de centrale thema's waar de politieke dialoog zich op moet richten is het bevorderen van gemeenschappelijke strategieën voor de aanpak van wereldwijde uitdagingen op gebieden als veiligheid, mensenrechten, de financiële crisis en, wellicht het allerbelangrijkste, armoedebestrijding.

We moeten ook proberen alternatieve pogingen te ondernemen om regionale conflicten in Zuid-Amerika te voorkomen. Onze prioriteit moet bestaan uit het versterken van de bilaterale samenwerking op handelsgebied en de samenwerking om de regenwouden in Brazilië te beschermen, want die vormen tenslotte

de longen van onze wereld. Een strategisch partnerschap moet een basis vormen voor de oprichting van een permanent platform voor een dialoog tussen de Europese Unie en Brazilië.

Charles Tannock (PPE-DE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, als lid van Eurolat verwelkom ik het Strategisch Partnerschap tussen de EU enerzijds en Brazilië en Mexico, twee bloeiende democratieën, anderzijds. De afkorting 'BRIC' – Brazilië, Rusland, India en China – wordt vaak in de mond genomen door specialisten op het gebied van het buitenlands beleid, en Brazilië is inderdaad een opkomende wereldspeler.

President Lula heeft bewezen dat hij een gematigd beleid voert, en hij is een stabiliserende factor in het licht van de opkomst van populistische demagogen zoals Chávez in Venezuela en Morales in Bolivia. Brazilië zal de gevolgen ondervinden van de kredietcrisis en de daling van de grondstofprijzen. Mexico zal eveneens getroffen worden door de gevolgen van de enorme daling van de aardolieprijzen. Deze twee landen hebben stabiliteit gekend. Ik wil ook president Calderón van Mexico lof toezwaaien, die ook onze steun verdient in zijn strijd tegen de drugskartels.

Deze twee landen zijn respectievelijk lid van NAFTA en Mercosur en zijn grote spelers in de regio. Zij zijn dan ook van essentieel belang voor onze betrekkingen met Latijns-Amerika.

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). - (IT) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de commissaris, dames en heren, een heel korte opmerking. Enige tijd geleden woonde ik een congres bij over pensioenen, pensioenuitkeringen en hoe lang gepensioneerden pensioen ontvangen voor zij het tijdelijke voor het eeuwige verwisselen. Op dit congres werd een ranglijst van landen gepubliceerd aan de hand van het gemiddelde aantal jaren dat er pensioen werd uitgekeerd. Mexico werd beschouwd als lichtend voorbeeld dat navolging verdiende. Waarom? Omdat de gepensioneerden van Mexico, vanaf het moment dat ze hun pensioen ontvingen en ervan konden genieten, gemiddeld nog zes maanden leefden. En dat was het record, dat wil zeggen, dit land werd aangewezen als het beste ...

(Spreker wordt door de Voorzitter onderbroken)

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik steun paragraaf 1, letter (e) van dit verslag volledig. Deze paragraaf gaat over de behoefte aan een partnerschap dat belangrijke problemen aanpakt, zoals de klimaatverandering, zekerheid van energievoorziening en de strijd tegen armoede en uitsluiting.

Ik ben enigszins bezorgd over de WTO-akkoorden – of mogelijke akkoorden – wanneer ik deze benader vanuit het standpunt van de Europese landbouwers en voedselproducenten. Zoals u weet, werd er een hevige strijd gevoerd over productienormen voor levensmiddelen, en uiteindelijk heeft de Commissie erkend dat zij de import van Braziliaans rundvlees niet kon toestaan zolang het niet voldeed aan onze productienormen. Ik juich deze beslissing toe en ik denk dat wij dit moeten doen voor elk basisproduct. We kunnen van onze producenten niet verwachten dat zij bepaalde normen naleven wanneer derde landen dat niet doen. Als dat blijft gebeuren, zullen onze producenten niet meewerken aan een WTO-akkoord.

Benita Ferrero-Waldner, lid van de Commissie. - (ES) Mijnheer de Voorzitter, nu en dan doe ik mijn best om mijn meertaligheid in praktijk te brengen en daarom zal ik nu proberen om Spaans te spreken.

In de eerste plaats zou ik de heer Belder willen uitleggen om welke reden voor een strategisch partnerschap gekozen is. Het lijkt me heel belangrijk te beseffen dat de eerste die daar groot belang bij hebben, de bewuste landen zelf zijn. Natuurlijk gaat het om een politieke beslissing die een aantal beweegredenen heeft. Zo is Mexico een belangrijke brug tussen noord en zuid, en ondanks de binnenlandse problemen ook een factor van stabiliteit.

In de tweede plaats is Mexico op het ogenblik lid van de G20 en – om in te gaan op de woorden van mevrouw Mann – ik hoop natuurlijk dat het dat in de toekomst ook zal blijven.

In de derde plaats zijn Mexico en Brazilië bijzonder betrokken bij mondiale vraagstukken die wij inderdaad alleen gezamenlijk kunnen aanpakken, zoals met name het vraagstuk van de klimaatverandering of dat van de financiële crisis. Om die reden vind ik het concept van de strategische partnerschappen dan ook zinvol, natuurlijk niet met iedereen maar wel met de belangrijke actoren van de wereld.

Dan is er nog een hele reeks specifieke of sectorale kwesties, waarvan ik er hier enkele zou willen noemen.

Het is waar dat we met deze landen tal van moeilijke kwesties aan de orde stellen, zoals drugs, corruptie, terrorisme of georganiseerde misdaad. Zo hebben we bijeenkomsten georganiseerd van hoge ambtenaren,

en ook bijeenkomsten op ministerieel niveau waarop gekeken wordt naar wat we kunnen doen om deze landen te helpen, maar waarop ook ervaringen worden uitgewisseld.

Speciaal voor het corruptievraagstuk hebben we samen met Mexico een forum over veiligheidszaken in het leven geroepen, en onderzocht wordt hoe we op een aantal gebieden kunnen samenwerken, zoals op het gebied van politietrainingen, beleidsmaatregelen betreffende het werk in gevangenissen, en beleidsmaatregelen inzake mensenhandel, drugs, wapenhandel, strafbare feiten verbonden met elektronische netwerken, en het witwassen van geld. Ik denk dat het van groot belang is om deze specifieke dialogen voort te zetten.

Aangaande de vraag over bijeenkomsten in de toekomst, kan ik u zeggen dat we ernaar streven dit jaar een bijeenkomst te houden op het hoogste niveau, maar of dat lukt, is mede afhankelijk van de vraag of het voorzitterschap dit onderwerp op de agenda zet, wat hopelijk in de tweede helft van het jaar zal gebeuren. In elk geval hebben we een ministeriële bijeenkomst voor de boeg in Praag, over vraagstukken met betrekking tot Mercosur, Mercosur en het strategisch partnerschap met Mexico of Brazilië. Noch het ene noch het andere partnerschap wordt uitgesloten, want we hebben ons bijzonder ingezet voor een overeenkomst met Mercosur. Zoals u allen echter bekend is, bestond noch bij ons noch bij de landen van Mercosur, met name bij Brazilië en Argentinië, de bereidheid om een overeenkomst aan te gaan op een moment waarin onduidelijk is welke kant Doha zal opgaan. Er heeft altijd een parallel verband met Doha bestaan.

Uiteraard hebben we in mei weer een ministeriële bijeenkomst in Praag, waarop we nogmaals zullen proberen de mogelijkheid af te dwingen om tot een beslissing te komen, maar ik denk dat we elkaar met het oog op die uitdaging nog wel zullen treffen.

Ook de migratiekwestie is van essentieel belang, en ik denk dat we hierover met Mexico bijvoorbeeld een evenwichtige dialoog hebben die niet op confrontatie gericht is, met name over de terugkeerrichtlijn. Wij waarderen het bijzonder dat Mexico positief en met begrip gereageerd heeft op onze voorstellen inzake een kwestie die zoals iedereen weet buitengewoon gecompliceerd is. Want enerzijds moeten we natuurlijk de mensenrechten eerbiedigen, maar anderzijds dienen we ook rekening te houden met de gevoeligheden die in onze landen bestaan. Ik denk dat dit in aanmerking is genomen.

Verder moet gezegd dat de grote vraagstukken altijd ter tafel gebracht worden. In december van het afgelopen jaar bijvoorbeeld hebben president Sarkozy, president Lula en voorzitter Barroso een speciale bespreking gewijd aan de kwestie van de financiële crisis, en aan de mogelijkheden om die gezamenlijk aan te pakken. Ook is overlegd over het vraagstuk van de hernieuwbare energiebronnen, waarover we met Brazilië de handen al ineen hebben geslagen om een tweede generatie biobrandstoffen te ontwikkelen.

Voorts zullen we in het jaar 2009 voor de eerste maal een dialoog aangaan over de mensenrechten, waarin ook de rechten van de inheemse volkeren ter sprake zullen komen, ook een van de prioriteiten van de VN-Raad voor de rechten van de mens.

Ik denk dat ik het hierbij houd, mevrouw de Voorzitter, want het waren zoveel vragen dat ik niet elke vraag apart kan behandelen.

VOORZITTER: LUISA MORGANTINI

Ondervoorzitter

Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, rapporteur. – (ES) Mevrouw de Voorzitter, ter afsluiting van dit debat zou ik niet meer willen zeggen dan dat de beslissing om Mexico en Brazilië de status van strategische partners toe te kennen, een juiste beslissing is. Gezien hun politieke, economische, strategische en demografische belang zou dit besluit een kwalitatieve sprong in de betrekkingen inhouden, wat deze landen de gelegenheid geeft om mee te spelen in de eerste divisie van de betrekkingen die de Europese Unie onderhoudt met andere globale partners, zoals de Verenigde Staten, China, Rusland, enzovoorts.

Mevrouw de Voorzitter, mevrouw de commissaris heeft ons er zojuist nog eens op gewezen dat het verschil dat op dit ogenblik tussen Mexico en Brazilië bestaat, gelegen is in het feit dat Mexico door een associatieovereenkomst met de Europese Unie verbonden is, terwijl Brazilië die band nog niet heeft.

Ik ben het niet eens met de manier waarop de balans van deze associatieovereenkomst hier beoordeeld is. Zoals mevrouw Mann, de voorzitter van de Gemengde Parlementaire Commissie, ook erkend heeft, zijn in het kader van de associatieovereenkomst tussen de Europese Unie en Mexico al vele successen geboekt. De reden daarvoor is dat de Europese Unie er bij het sluiten van dergelijke overeenkomsten van uitgaat dat haar partners, in dit geval Mexico of de Mexicanen, niet alleen een markt zijn maar ook staan voor een bepaalde

zienswijze die gebaseerd is op beginselen, op waarden, op de representatieve democratie, op eerbiediging van de mensenrechten, op de rechtsstaat en het gezag van de wet.

Daarom moeten we denk ik goed beseffen dat deze overeenkomst onze betrekkingen een impuls heeft gegeven, die moet worden bevestigd met dit biregionaal strategisch partnerschap.

De commissaris heeft ons gezegd dat de volgende vergadering vooralsnog die van de Groep van Rio is op de bijeenkomst in Praag, onder het Tsjechisch voorzitterschap van de Unie in mei aanstaande. Latijns-Amerika en onze partners hebben geen cadeautjes nodig maar kansen, en die kansen worden nu geboden in de vorm van associatieovereenkomsten.

Wat Mercosur betreft, heb ik alle begrip voor de beperkingen waarop de commissaris ons gewezen heeft, want om een associatieovereenkomst te sluiten moet de wil hiertoe aan beide zijden aanwezig zijn. Naar mijn mening vullen de Doha-ronde van de Wereldhandelsorganisatie en de route via het bilateraal partnerschap elkaar perfect aan, en Mexico en Chili zijn hiervan het overtuigend bewijs.

Daarom, mevrouw de commissaris, moeten wij van onze kant alle zeilen bijzetten om dit strategisch partnerschap tussen de Europese Unie en Latijns-Amerika te consolideren dat met deze partnerschappen met Mexico en Brazilië op de rails wordt gezet en een heel stuk vooruit zal worden geholpen.

Maria Eleni Koppa, rapporteur. – (EL) Mevrouw de Voorzitter, ik wil de commissaris, mevrouw Ferrero-Waldner, en alle collega's bedanken voor hun commentaar op de twee verslagen van vandaag. Ik ben het met de heer Salafranca eens dat Latijns-Amerika uitermate interessant en belangrijk is voor de Europese Unie en dat wij met deze verslagen duidelijk moeten doen uitkomen dat wij willen samenwerken, zeer zeker in deze cruciale tijd. Wij hebben een samenhangend kader nodig dat alle vraagstukken afdekt en duidelijke antwoorden biedt.

Ik wil slechts kort ingaan op hetgeen hier naar voren is gebracht. Ten eerste moet ik erop wijzen dat de versterking van de betrekkingen geenszins tot doel heeft Mercosur op een zijspoor te zetten. Integendeel, wij zijn van mening dat het strategisch partnerschap met Brazilië, dat het grootste en misschien belangrijkste land van Latijns-Amerika is, een nieuwe impuls kan geven aan Mercosur. Ook moet er een helder financieel kader komen waarbinnen de betrekkingen met Brazilië moeten worden gedefinieerd.

Ik wil hier ook nog aan toevoegen dat Brazilië steeds actiever samenwerkt met de Portugeessprekende landen van het Zuiden en Afrika. Dus zou het in dat opzicht ook actief kunnen samenwerken met de Europese Unie.

Wij moeten het evenwicht zien te behouden tussen de ontwikkeling van biobrandstoffen en voedselzekerheid, zeer zeker in deze cruciale tijd.

Mevrouw Weber sprak over de ongelijkheid. Ik geloof dat de regering van de heer Lula belangrijke stappen heeft gezet in die richting. Er moet hiervoor nog heel wat werk worden verricht, maar mijns inziens is het pad afgebakend.

Tot slot wil ik nog vermelden dat wij de mogelijkheid om een gemeenschappelijke parlementaire commissie EU-Brazilië in te stellen, serieus in overweging moeten nemen. Brazilië is het enige BRIC-land waarmee wij versterkte, maar niet institutioneel verankerde betrekkingen onderhouden.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

De stemming vindt vandaag om 12.00 uur plaats.

*

* *

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Mevrouw de Voorzitter, gisteren heeft een gestoorde puber met de naam Tim Kretschner in een school in Zuid-Duitsland 15 mensen doodgeschoten, waarvan de meesten kinderen. Een van de docenten werd gedood toen zij probeerde een leerling met haar lichaam te beschermen. Ik wil de Voorzitter graag verzoeken om een minuut stilte voor de stemming als eerbetoon aan de slachtoffers van dit drama.

De Voorzitter. – Het spijt me, maar hier is gisteren al aandacht aan besteed, toen u kennelijk niet aanwezig was. Na een verklaring van de Voorzitter is toen ook een minuut stilte in acht genomen. Het spijt me dat u er niet bij was en dat u niet wist dat dit al had plaatsgevonden.

Schriftelijke verklaring (artikel 142)

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), schriftelijk. – (RO) Beide partijen zullen de vruchten plukken van het strategisch partnerschap EU-Brazilië. De Europese Unie is naar mijn oordeel een boegbeeld van democratie. In Europa staat ook de wieg van onze beschaving. Als strategische partner vormt Brazilië een bastion van evenwicht en stabiliteit in Latijns-Amerika.

Door versterking van de banden tussen de EU en Brazilië kan een gemeenschappelijk kader ontstaan waarmee de ontwikkeling van beide regio's wordt gestimuleerd, wat bijdraagt tot een toegenomen samenwerking. Het strategisch partnerschap EU-Brazilië kan, niet alleen in mijn ogen maar ook in die van de rapporteur, een instrument zijn waarmee de democratie en de mensenrechten kunnen worden bevorderd. Dit partnerschap kan tevens bijdragen aan de bevordering van goed bestuur wereldwijd en aan goede samenwerking binnen de VN.

Ik steun de ontwerpaanbeveling van het Europees Parlement aan de Raad over een strategisch partnerschap EU-Brazilië en ik wil de rapporteur complimenteren met haar verslag.

6. De 50ste verjaardag van de Tibetaanse opstand en de dialoog tussen de Dalai Lama en de Chinese regering (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is de mondelinge vraag (O-0012/2009) van Marco Cappato, Marco Pannella en Janusz Onyszkiewicz, namens de Fractie Alliantie van Liberalen en Democraten voor Europa, en Monica Frassoni en Eva Lichtenberger, namens de Fractie De Groenen/Vrije Europese Alliantie, aan de Commissie, over de 50ste verjaardag van de Tibetaanse opstand en de dialoog tussen de Dalai Lama en de Chinese regering (B6-0012/2009).

Ik wil graag een korte opmerking maken op persoonlijke titel: ik hoop werkelijk dat ons debat een bijdrage kan leveren aan de vrijheid van alle Tibetaanse burgers, en niet aan de dominantie van een staat of een religie.

Marco Cappato, auteur. – (IT) Mevrouw de Voorzitter, ik deel uw hoop. We kunnen er daarentegen helaas niet op hopen dat de fungerend voorzitter van de Raad dit debat en deze discussie zal benutten om de standpunten van de Europese Unie naar voren te brengen. Het Tsjechische voorzitterschap is immers duidelijk van mening dat een gemeenschappelijk Europees beleid het geweldige nationale buitenlands beleid van onze nationale staten alleen maar in de weg staat. China is daar dankbaar voor, evenals Rusland, dat wil zeggen, repressieve en antidemocratische landen overal ter wereld zijn dankbaar voor deze afwezigheid van Europa, die zo treffend wordt geïllustreerd door de afwezigheid van het voorzitterschap in dit Huis.

Ik wil mevrouw Ferrero-Waldner, aangezien wij ons samen over dit onderwerp buigen, duidelijk maken waar het mijns inziens uiteindelijk om draait: het is niet alleen een kwestie van openbare orde – met andere woorden, het gaat er niet om dat we – in de hoop dat het aantal lager zal zijn dan een jaar geleden – nagaan hoeveel monniken er gearresteerd zijn en hoeveel Tibetanen er de laatste tijd om het leven zijn gekomen als gevolg van meedogenloze onderdrukking door China. Wat ik tegen de Raad had willen zeggen en wat ik nu tegen de Commissie zal zeggen, is dat zij een standpunt moet innemen over het in politieke zin fundamentele punt, namelijk de besprekingen tussen de Volksrepubliek China en de gezanten van de Dalai Lama, het doel van deze besprekingen en de reden waarom ze zijn opgeschort – of mislukt, zoals we op dit moment zouden kunnen zeggen, tenzij we ze weer nieuw leven kunnen inblazen.

Er is sprake van twee standpunten die lijnrecht tegenover elkaar staan: aan de ene kant hebben we het standpunt van de Chinese regering, dat de Dalai Lama een gewelddadig man is die aan het hoofd staat van een gewelddadig volk, en dat de Dalai Lama en de Tibetaanse regering in ballingschap een onafhankelijke, nationale Tibetaanse staat willen, wat indruist tegen de territoriale eenheid van China. Dat is de lijn die Peking volgt. Aan de andere kant hebben we de Dalai Lama, de Tibetaanse regering in ballingschap en de gezanten van de Dalai Lama, die zeggen dat ze iets anders willen, dat zij hun strijd op geweldloze wijze voeren en dat ze slechts echte autonomie wensen, autonomie in de zin dat zij hun cultuur, hun traditie, hun taal en hun religie, of hun culturen en religies, kunnen behouden. Dit is de boodschap die het memorandum bevat dat door de Tibetaanse gezanten van de Dalai Lama aan de Chinese regering is aangeboden. Dit memorandum, dat is openbaargemaakt, bevat hun eisen.

Op dit punt wordt de Europese Unie gevraagd een keuze te maken, partij te kiezen. We hebben hier twee standpunten die met elkaar in tegenspraak zijn: een van de partijen liegt. De EU kan een doorslaggevende rol spelen in de zoektocht naar de waarheid. Wij van de Radicale Partij stellen 'satyagraha' voor, de zoektocht naar de waarheid, als een collectief, wereldwijd, politiek initiatief. De Europese Unie moet haar diplomatieke middelen inzetten – en ik verzoek u, mevrouw Ferrero-Waldner, dit door te geven aan voorzitter Barroso – we moeten een ontmoeting hebben met de Dalai Lama, hem de eer bewijzen hem als gesprekspartner te behandelen, om de waarheid te vinden. Heeft Peking gelijk als het zegt dat de Tibetanen gewelddadige terroristen zijn die naar onafhankelijkheid streven, of heeft de Dalai Lama gelijk als hij zegt dat ze een fatsoenlijke en waardige autonome staat willen? Europa kan bij dit conflict niet zwijgend toezien.

Eva Lichtenberger, auteur. – (DE) Mevrouw de Voorzitter, vijftig jaar geleden heeft het Chinese leger het Tibetaanse verzet definitief verslagen. Sindsdien vluchten Tibetanen onder onbeschrijfelijke omstandigheden over de Himalaya, over de grenzen naar andere landen. Jaar in jaar uit nemen een paar duizend mensen de onmetelijke inspanning op zich om passen van vijfduizend meter over te steken – permanent op de vlucht. Wanneer de situatie van de Tibetanen zo geweldig was als China altijd beweert, dan zou er geen reden zijn om te vluchten, en geen goede reden waarom journalisten, burgers uit het westen en waarnemers dit land al maanden niet kunnen bezoeken, of hoogstens onder permanente begeleiding. Vrouwelijke journalisten zijn zelfs tot op het toilet gevolgd door medewerkers van de geheime dienst, om te verhinderen dat zij iets deden dat verboden was.

Daarom is de vraag voor mij: wat is de taak van de Europese Unie? We moeten er op de een of andere manier voor zorgen dat de dialoog tussen de Chinezen en de Tibetanen wordt hervat, maar op een andere basis. Tot nu toe hebben de Chinezen keer op keer dezelfde verwijten geuit en dezelfde eisen gesteld, zonder er ook maar in het minst op in te gaan dat de Tibetaanse vertegenwoordigers duidelijk hebben gemaakt dat het er niet om gaat om China te verlaten en een onafhankelijke staat te worden, maar dat het gaat om het verkrijgen van autonomie.

Mevrouw de commissaris, hoe gaan we reageren op het feit dat de controle op internet in Tibet nog strenger is dan in de rest van China, en dat Europese bedrijven de instrumenten geleverd hebben die deze efficiënte controle mogelijk maken? We moeten de handen uit de mouwen steken! Er wordt van ons als Parlement en in de dialoog iets verwacht.

Benita Ferrero-Waldner, lid van de Commissie. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik ben zeer verheugd dat deze discussie vandaag plaatsvindt, over een kwestie die velen van ons al heel lang bezig houdt, met name sinds de trieste gebeurtenissen in Tibet van een jaar geleden. Ik denk dan ook dat het erg goed is dat we nu deze open discussie voeren, om nogmaals te bekijken wat we kunnen doen.

Voordat ik begin over de vele kwesties die u hebt aangesneden in de ingediende gezamenlijke resolutie, wil ik ook even iets zeggen over onze bilaterale betrekkingen met China. Het EU-beleid ten opzichte van China is er een van betrokkenheid. Ons strategisch partnerschap is sterk en hierdoor kunnen we alle kwesties bespreken, met inbegrip van de meest gevoelige. We hebben een indrukwekkend kader neergezet met interactie op hoog niveau, waarin we regelmatig alle wereldwijde veranderingen bespreken waar onze burgers mee te maken hebben, zonder de kwesties te negeren waarover we het wellicht niet eens zijn. Tibet is een voorbeeld van zo'n kwestie. Ik wil hier heel duidelijk stellen: we zijn het niet met China eens over Tibet, en we zijn nog steeds echt en terecht bezorgd over de mensenrechtensituatie in Tibet, zoals u beiden zojuist hebt geschetst; over het feit dat Tibet nu al bijna een jaar grotendeels gesloten is voor de internationale media, voor diplomaten en voor humanitaire organisaties; en over de impasse in de gesprekken tussen de vertegenwoordigers van de Dalai Lama en de Chinese autoriteiten, ondanks de drie onderhandelingsronden van het afgelopen jaar.

Deze kwesties stonden ook bovenaan de agenda van diverse EU-leiders bij hun bilaterale ontmoetingen met het Chinese leiderschap het afgelopen jaar. We hebben getracht om met China tot een wederzijds begrip te komen over dit delicate onderwerp en we zijn zeer duidelijk geweest op de momenten dat we de situatie in Tibet met de Chinese autoriteiten hebben besproken.

Ik wil hier nogmaals het standpunt van de EU noemen, dat geen enkele ruimte voor verkeerde interpretaties laat. Ten eerste steunen we de soevereiniteit en de territoriale integriteit van China, met inbegrip van Tibet. Ten tweede zijn we altijd voor een vreedzame verzoening geweest via een dialoog tussen de Chinese autoriteiten en de vertegenwoordigers van de Dalai Lama. Ik kan mij herinneren dat ik, toen ik daar met de Commissie, voorzitter Barroso en andere collega's was, met veel van mijn gesprekspartners specifieke

gesprekken over deze kwestie heb gevoerd. We hebben altijd volgehouden dat er een verzoeningsdialoog moet komen en dat de dialoog door moet gaan.

Deze dialoog moet constructief en substantieel zijn en natuurlijk vinden we het dan ook jammer dat hij tot nu toe nog geen echt substantiële resultaten heeft opgeleverd. We hebben altijd gezegd dat de belangrijkste kwesties moeten worden besproken in de dialoog, zoals het behoud van de unieke cultuur, religie en tradities van Tibet, evenals de noodzaak om een stelsel van zinvolle autonomie voor Tibet te bereiken binnen een Chinees staatsbestel. We hebben altijd gezegd dat de participatie van alle Tibetanen in de besluitvorming moet worden besproken in deze dialoog. Daarom zouden we blij zijn als deze kwesties zouden worden besproken in China's toekomstige nationale actieplan voor mensenrechten.

Voor ons is Tibet een mensenrechtenkwestie en door ons dus ook altijd als zodanig benaderd. We hebben deze boodschap ook steeds doorgegeven aan onze Chinese collega's en zeer zorgvuldig naar hun standpunten geluisterd. We hebben alles gedaan om het standpunt te begrijpen in de geest van wederzijds respect, maar mensenrechten zijn universeel, en de situatie in Tibet is dan ook – terecht – een bron van legitieme internationale bezorgdheid voor de hele internationale gemeenschap, in het bijzonder de Europese Unie. Dit feit wordt natuurlijk benadrukt doordat er al meer dan een halve eeuw instrumenten in het internationaal recht zijn om mensenrechten te beschermen.

In uw resolutie gaat u uit van een toekomstige Chinees-Tibetaanse dialoog. Zoals u allen weet heeft de Tibetaanse kant tijdens de laatste onderhandelingsronde op verzoek van de Chinese regering een memorandum over daadwerkelijke autonomie voor een toekomstig Tibet ingediend. Naar mijn mening bevat dit stuk enkele elementen die de basis zouden kunnen vormen voor toekomstige onderhandelingen. Ik denk dan aan een paragraaf over cultuur, onderwijs en religie.

Ik ben ook hoopvol gestemd door het feit dat de Tibetaanse kant voor het eerst in een schriftelijk document uitdrukkelijk heeft toegezegd niet te streven naar afscheiding of onafhankelijkheid. Ik denk dat dit van belang is voor de voortzetting van deze dialoog. Ik ben ook verheugd dat de Dalai Lama afgelopen december in dit Parlement opnieuw zijn voorkeur heeft uitgesproken voor een tussenoplossing en voor een dialoog als het enige middel om tot een wederzijds aanvaardbare en blijvende oplossing te komen.

Als afsluiting wil ik een persoonlijke overtuiging met u delen. Gedurende mijn hele politieke en persoonlijke loopbaan ben ik er altijd sterk van overtuigd geweest dat zelfs de moeilijkste kwesties kunnen worden besproken met behulp van betrokkenheid en dialoog, en hopelijk als de tijd daar is ook kunnen worden opgelost. Daarom wil ik een beroep doen op China en de vertegenwoordiger van de Dalai Lama om de dialoog zo snel mogelijk te hervatten met een positieve grondhouding, en met het oog op het bereiken van een duurzame oplossing in Tibet. Van onze kant kan ik onze oprechte steun voor een dergelijk proces garanderen. Dit is ons standpunt en dit is het standpunt dat we zullen overbrengen aan de Chinese kant.

Charles Tannock, *namens de PPE-DE-Fractie*. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, de leus van de EU is 'eenheid in verscheidenheid'. Het is een beginsel dat ons goed van pas is gekomen.

Helaas valt een dergelijk idee helemaal niet zo goed bij het autoritaire communistische dictatorschap in de Volksrepubliek China. Verscheidenheid wordt onderdrukt, in plaats van omarmd. Minderheden die zich op een andere manier willen uitdrukken dan op de heersende, door de partij goedgekeurde manier, worden stelselmatig gemarginaliseerd en vervolgd. Deze trend is terug te zien in de behandeling van veel religieuze minderheden, inclusief christenen, moslims en aanhangers van Falun Gong, en nog het duidelijkst in de houding van de Volksrepubliek China ten opzichte van Tibet.

In 1950 vielen communistische troepen Tibet binnen, wat leidde tot de ballingschap van de Dalai Lama, 50 jaar geleden. Sinds die tijd heeft Tibet altijd onder de heerschappij van China gestaan. De traditionele Tibetaanse cultuur, die honderden jaren geïsoleerd is geweest, is nu zwaar aangetast door de acties van de regering, die zich grote moeite heeft getroost om te voorkomen dat er ook maar een vleugje Tibetaans nationalisme de kop opsteekt. Het is in feite de systematische en soms gewelddadige onderdrukking van de Tibetaanse cultuur die het vuur van de Tibetaanse identiteit heeft aangewakkerd en het bewustzijn van de wereld heeft gewekt ten aanzien van de situatie van de Tibetaanse bevolking.

Het inspirerende leiderschap van de Dalai Lama heeft ervoor gezorgd dat er in het publieke debat nog steeds volop wordt gesproken over de toekomst van Tibet, niettegenstaande de enorme inspanningen van de Volksrepubliek China om mensen te berispen, zoals de voormalige fungerend voorzitter van Raad, Nicolas Sarkozy, die het waagde om het standpunt van Peking in twiifel te trekken.

In dit Parlement hebben we ons altijd sterk gemaakt voor de verdediging van de autonome rechten van het Tibetaanse volk, hetgeen niet automatisch het recht op zelfbeschikking of autonomie inhoudt. Dit doen we niet om China te provoceren of tegen ons in het harnas te jagen. Maar we erkennen dat onze inzet voor bepaalde waarden – mensenrechten, democratie, de rechtsorde en de vrijheid van geweten – niet los kan worden gezien van het ongetwijfeld belangrijke economische partnerschap dat de EU met China ontwikkelt.

De pro-China-stemmen aan de andere kant van dit Huis zullen nog aan het woord komen in dit debat, maar de Tibetanen is al te lang hun stem ontzegd, en wij moeten voor hen spreken.

Glyn Ford, *namens de PSE-Fractie*. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, de Sociaal-democratische Fractie maakt zich zorgen over de mensenrechtensituatie in China. Hoewel we erkennen dat de situatie in de afgelopen tien jaar aanzienlijk is verbeterd, zijn er nog steeds veel gebieden waar mensenrechten nog steeds niet goed of onvoldoende worden beschermd. Er mag dan een bepaalde mate van vrijheid van gedachte zijn, maar er is geen vrijheid van handelen. We zouden zeker het feit willen benadrukken dat vrije vakbonden niet zijn toegestaan in China. We zijn bezorgd over de benarde situatie van de honderd miljoen migrerende werknemers die van het platteland naar de stad zijn getrokken en die een uiterst beperkte toegang tot gezondheid en onderwijs hebben. We zijn bezorgd over de benarde situatie van religieuze en etnische minderheden in heel China.

Toch was de Sociaal-democratische Fractie tegen dit debat en deze resolutie. De reden was de evenredigheid. Het is juist om China te bekritisieren om zijn staat van dienst op het gebied van de mensenrechten, zoals het ook juist is om de Verenigde Staten te bekritisieren om het gebruik van de doodstraf, Guantánamo en buitengewone uitlevering, maar dit hoeven we niet in elke vergaderperiode te doen. Eerlijk gezegd wordt het contraproductief. Er was een tijd dat de Chinese autoriteiten aandacht schonken aan onze resoluties, maar die is voorbij. Nu sommige individuen en fracties in hun wanhopige aandachtstrekkerij de inzet blijven verhogen, met vandaag een eis, denk ik voor het eerst dat de lidstaten moeten afzien van het één-China-beleid en de Tibetaanse regering in ballingschap moeten erkennen.

De Dalai Lama was hier in december nog, en sprak toen namens Tibet in de plenaire vergadering. Waarom moeten we dit onderwerp nu opnieuw behandelen? Deze resolutie bevat niks nieuws.

Afgelopen zomer was ik samen met Elmar Brok, Philippe Morillon en andere leden van dit Parlement in de gelegenheid om Lhasa te bezoeken. We waren de eerste internationale groep die daarnaartoe reisde na de problemen in maart en we hebben gesproken met zowel de autoriteiten als degenen die sympathiek tegenover de Tibetaanse demonstranten stonden. Zoals ik naderhand heb geschreven, was de realiteit dat vreedzame protesten – en we steunen vreedzaam protest – omsloegen in rassenrellen toen winkels, huizen en Han-chinezen werden aangevallen en verbrand, met tientallen doden tot gevolg. Scholen werden het slachtoffer van brandstichting en ziekenhuizen en moskeeën van de moslimminderheid werden aangevallen. De Dalai Lama zelf erkende de ernst van de situatie toen hij dreigde af te treden als levende god.

China heeft heel veel voor Tibet gedaan met betrekking tot het opzetten van infrastructuur, zoals de nieuwe spoorlijn tussen Qinghai en Lhasa, en hogere niveaus van sociale voorzieningen dan op andere plaatsen op het Chinese platteland. Het probleem is dat het dit nu kwalijk wordt genomen in de rest van China.

(Protest)

Maar het probleem is dat “Money can’t buy you love”, om de Beatles te citeren. Liefde is niet te koop. Tibetanen willen nog steeds een mate van culturele en politieke autonomie die veel verder gaat dan China bereid is om toe te staan. Zoals ik toen al zei, heeft China een dialoog met de vertegenwoordigers van Tibet nodig om een oplossing te vinden waarin die autonomie wordt verleend, terwijl de rechten van etnische en religieuze minderheden in de provincie worden beschermd.

Het alternatief is dat ongeduldige, jonge Tibetanen zich tot geweld en terrorisme zullen wenden. Als gevolg van het artikel dat ik toen schreef, werd ik gevraagd om de kwestie te bespreken met de vertegenwoordiger van de Dalai Lama in Londen, hetgeen ik uitvoerig heb gedaan. Ik ben het met de commissaris eens: we zullen een weg voorwaarts moeten vinden door middel van dialoog en betrokkenheid, niet door felle, zich eindeloos herhalende, herkauwde resoluties, zoals we hier vandaag hebben.

Hanna Foltyn-Kubicka, *namens de UEN-Fractie*. – (PL) Mevrouw de Voorzitter, de afgelopen decennia hebben democratische landen niet-democratische landen talloze malen opgeroepen de mensenrechten te eerbiedigen. De pogingen hadden alleen succes als de landen en de internationale organisaties consequent waren in hun acties en eisen. Helaas is de situatie in Tibet, of in bredere zin de situatie van de mensenrechten in China, over

het algemeen vaak genegeerd en werd prioriteit gegeven aan de handelsbetrekkingen. Zonder de Olympische Spelen in Peking en de beraden houding van veel sociale en non-gouvernementele organisaties zou de wereld nog steeds heel weinig afweten van de situatie in Tibet.

Onze rol als Europees Parlement is ervoor te zorgen dat democratische landen krachtig en vastberaden reageren op de acties van de Chinese autoriteiten, zoals de "harde aanpak"-campagne van enige tijd geleden. Dit kunnen we echter alleen bereiken als we alle schendingen van de mensenrechten door de communistische autoriteiten in China consequent en resoluut veroordelen.

Het is goed om in gedachten te houden dat het Europees Parlement in zijn resolutie van 6 juli 2000 de lidstaten heeft opgeroepen de Tibetaanse regering in ballingschap te erkennen als binnen een termijn van drie jaar geen overeenkomst zou zijn bereikt tussen de Chinese autoriteiten en de gezanten van de Dalai Lama. Zoals we weten weigert Peking nog steeds in onderhandeling te gaan met de onbetwistbare leider van het Tibetaanse volk. Laten we ook de elfde Panchen Lama niet vergeten, de jongste politieke gevangene die al 14 jaar door de Chinezen in hechtenis wordt gehouden. Dit jaar wordt hij 20.

Daarom wil ik het Parlement eens te meer oproepen consequent te handelen en serieus om te gaan met zijn verklaringen. Als we niet laten zien dat we ook menen wat we zeggen, kunnen we moeilijk van anderen verwachten dat ze hun beloften en plichten nakomen.

Raül Romeva i Rueda, namens de Verts/ALE-Fractie. – (ES) Mevrouw de Voorzitter, ik volg de kwestie Tibet al enkele jaren. Ik heb het gebied bezocht en ik heb met veel mensen binnen en buiten het land gesproken. Ik vind de eisen van het Tibetaanse volk legitiem en tot op zekere hoogte logisch. Vooral hun angsten vind ik momenteel meer dan gerechtvaardigd, gezien het onderdrukkingsbeleid van de Chinese regering jegens het Tibetaanse volk, dat al langer dan vijftig jaar voortduurt met een korte, en naar mijn mening, valse onderbreking tijdens de Olympische Spelen.

Ik ken weinig volken die meer openstaan voor een dialoog en een akkoord dan het Tibetaanse volk. Daarom begrijp ik niets van de obsessie van de Chinese regering om enerzijds de waarheid te verdraaien en anderzijds keer op keer de gespreksrondes te belemmeren.

Een land wordt niet groot gemaakt door zijn militaire kracht, noch door zijn omvang, noch door zijn economische rijkdom. Het wordt groot gemaakt door de grootmoedigheid van zijn daden en zijn vrijgevigheid. De Europese Unie moet en kan meehelpen een oplossing voor deze situatie te vinden, uiteraard met respect voor de betrokken soevereiniteiten, maar wel uit volle overtuiging. Dat kan door de Tibetaanse petitie te steunen om de Chinees-Tibetaanse dialoog weer op gang te krijgen en te erkennen dat als er een volk is dat jarenlang onder druk gezet en onderdrukt is door de Chinese autoriteiten, het wel het Tibetaanse volk is.

Dit is geen conflict tussen gelijke partijen, niet in de zin van grootte, noch in de zin van drijfveren. De Europese Unie moet respectvol met beide partijen omgaan, maar mag geen neutraal standpunt innemen als het gaat om onderdrukking, willekeurige arrestaties, marteling, moorden of genocide uit religieuze, taalkundige of culturele motieven.

Het memorandum over daadwerkelijke autonomie voor het Tibetaanse volk dat door China is afgewezen als werkdocument, geeft aan dat het Tibetaanse volk in alle oprechtheid al zeer veel moeite heeft gedaan en veel van zijn – daar blijf ik bij – legitieme idealen heeft laten varen.

China kan de wereld nu laten zien dat het grootmoedig is en dat het bereid is te streven naar vrede en harmonie. Bovendien kan de Europese Unie China helpen te handelen in overeenstemming met zijn grootheid.

Thomas Mann (PPE-DE). – (DE) Mevrouw de Voorzitter, op 10 maart 1959 hebben de Chinezen het Tibetaanse volk onbeschrijfelijk leed aangedaan. 60 000 Tibetanen zijn om het leven gekomen, honderdduizenden zijn in de maanden daarna gearresteerd, gedeporteerd of gemarteld. Een jaar geleden is het geweld opnieuw geëscaleerd. Meer dan 200 Tibetanen zijn om het leven gekomen, sommigen door gerichte dodelijke schoten, en nu – kort na de vijftigste verjaardag – zijn er kloosters afgesloten van de buitenwereld, toegangswegen worden gecontroleerd, soldaten en veiligheidsagenten staan paraat om demonstraties in de kiem te smoren, al hebben we tot nu toe niets gehoord over eventuele ongeregeldeheden. Hoe luidt het antwoord op dit machtsvertoon? De media zwijgen. De Dalai Lama heeft zijn volk opgeroepen om op de weg van de geweldloosheid te blijven. Peking is niet ingegaan op zijn oproep tot een dialoog. Toen afgezanten van de Dalai Lama in een memorandum concrete stappen op weg naar autonomie voorstelden heeft president Hu Jintao die van de hand gewezen. Zijn antwoord luidde: "We hebben een Grote Muur tegen het separatisme nodig". Dit voorstel was al een provocatie, maar de Chinezen hebben er nog een schepje

bovenop gedaan, ze zijn van plan om de Tibetanen te dwingen om ieder jaar op 28 maart de dag van de emancipatie van de lijfeigenen te vieren! Dat is de bittere realiteit.

Eergisteren heeft het Europees Parlement kleur bekend. Een indrukwekkend aantal leden heeft in de plenaire zaal een Tibetaans vlaggetje op hun tafel gezet en zo hun solidariteit met het leed van de Tibetanen bewezen. Overal in de EU is er vreedzaam geprotesteerd. Onze collega's – de heer Cappato, mevrouw Lichtenberger, de heer Tannock en de heer Romeva i Rueda – hebben volkomen gelijk: onze resolutie van vandaag spreekt klare taal. Het memorandum moet de basis zijn voor verdere onderhandelingen. In dit document wordt gepleit voor een echte autonomie binnen het kader van de Chinese grondwet. Er moet een einde komen aan de isolatie van Tibet – voor de inwoners, voor de toeristen, voor de journalisten. We moeten reageren op de arrestatie van 600 Tibetanen!

Roberta Angelilli (UEN). – (IT) Mevrouw de Voorzitter, dames en heren, dit Parlement kan niet doof blijven voor de recente wanhoopskreet van de Dalai Lama. Nog maar enkele maanden geleden hebben we hem in Brussel horen spreken; we weten allemaal dat hij een zachtmoedig man is, een vredestitcher, een woordvoerder voor de Tibetaanse cultuur, die bij uitstek de cultuur van harmonie en broederschap is. Het is in naam van deze waarden dat de Dalai Lama, sprekend over zijn “Chinese broeders”, gevraagd heeft – maar wel op krachtige wijze – om wettige en concrete autonomie voor Tibet, waarbij hij de martelingen en het verschrikkelijke lijden van zijn volk en zijn land in herinnering bracht. Dit is een verzoek dat het Parlement met trots zou moeten steunen. Het is onze politieke en institutionele plicht, in de naam van de democratie, de mensenrechten en de vrijheid. De Tibetanen richten de blik naar Europa als, misschien, hun enige hoop. We mogen hen niet teleurstellen.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). – (DE) Mevrouw de Voorzitter, mevrouw de commissaris, beste collega's, als christendemocraten erkennen wij uiteraard de soevereiniteit van de Volksrepubliek China over haar hele grondgebied, inclusief Tibet.

Tegelijkertijd wijzen we het standpunt van de Chinezen van de hand, dat iedere uiting van de Europese Unie over de mensenrechten in China een ontoelaatbare inmenging in hun binnenlandse aangelegenheden is. De moderne visie op de mensenrechten en op het internationale recht – en hopelijk zal China die visie binnenkort overnemen – bepaalt dat de gemeenschap der volkeren de taak heeft om zich met mensenrechten overal ter wereld bezig te houden, vooral in bijzonder extreme gevallen.

Hoe zou het Internationale Straftribunaal anders kunnen optreden tegen misdaden tegen de menselijkheid in de landen van ex-Joegoslavië, en vonnissen uit kunnen spreken? Dat kan alleen maar omdat het recht bestaat om zich met het oog op de mensenrechten te mengen in de aangelegenheden van andere landen.

Daarom dienen de Volksrepubliek China en haar regering te erkennen dat de discussie over mensenrechten zoals vrijheid van vergadering, persvrijheid, vrijheid van godsdienst en rechten van culturele minderheden in Tibet en in andere delen van China geen ontoelaatbare inmenging zijn. Ze moeten bereid zijn om die discussie te voeren.

Onze belangrijkste eis is op dit moment toch alleen maar dat de Volksrepubliek China met haar regering de gesprekken met de Dalai Lama als leider van een groot deel van de Tibetaanse bevolking hervat, en daarom begrijp ik onze collega Ford niet, maar hij heeft altijd al meer aan de kant van de Chinese regering gestaan.

Om het maar eerlijk te zeggen, en mijn collega heeft het al gezegd, vorig jaar heeft de regering dergelijke gesprekken gevoerd, en na de Olympische Spelen weer afgebroken. De verdenking ligt dus voor de hand dat deze gesprekken tijdens de Olympische Spelen alleen maar zijn gevoerd om ons af te leiden. Wij laten ons echter niet afleiden, mijnheer Ford! Wij zullen deze kwestie keer op keer op de agenda plaatsen, en wij doen een beroep op de Chinese regering om oprechte en serieuze gesprekken te voeren met de Dalai Lama. De mensenrechten in Tibet worden namelijk nog steeds geschonden, en wij moeten ervoor zorgen, dat hier een einde aan komt.

Marcin Libicki (UEN). – (PL) Mevrouw de Voorzitter, als we het vandaag hebben over het lot van de vervolgte Tibetanen, moeten we beseffen dat het vooruitzicht voor hen alleen beter wordt als de hele internationale gemeenschap politieke druk op China uitoefent. Daarom moet ik ook benadrukken dat al het werk van mevrouw Ferrero-Waldner en van anderen die invloed hebben op de wereldpolitiek, wel degelijk tot resultaten kan leiden.

Ik moet ook benadrukken dat ik met grote belangstelling heb geluisterd naar de toespraak van de woordvoerder van de Sociaal-democratische Fractie in het Europees Parlement, die beweerde dat de misdaden van de

Chinezen werden gerechtvaardigd met de aanleg van een spoorlijn naar Tibet. Dat doet mij denken aan de tijd waarin de aanleg van snelwegen werd gebruikt om de bouw van concentratiekampen te rechtvaardigen. We kunnen niet toestaan dat spoorlijnen en snelwegen worden gebouwd over de rug van slachtoffers van vervolgingen.

Cornelis Visser (PPE-DE). - Voorzitter, een jaar geleden stond ik hier ook. Toen spraken we over de onrust in Tibet. We hebben China met klem gevraagd de media en internationale organisaties toegang te geven tot het gebied en ik ben blij dat we toen als Parlement gevraagd hebben om een serieuze dialoog tussen China en de Dalai Lama.

China heeft vorig jaar met de organisatie en de uitvoering van de Olympische Spelen aan heel de wereld laten zien dat het in staat is om te transformeren en de wereld te doen verbazen. In de aanloop naar de Spelen gaf China buitenlandse journalisten de ruimte. Ik waardeer het dat deze tijdelijke verruiming van de persvrijheid er voor buitenlandse journalisten was. Helaas was het van korte duur. Afgelopen dinsdag konden de journalisten niet in Tibet om verslag te doen van de situatie daar.

Ik betreur het ten zeerste dat de Chinese overheid de persvrijheid niet meer garandeert. Tegelijkertijd geldt er voor journalisten in China totaal geen persvrijheid. Chinese journalisten passen een systeem toe van zelfcensuur, waarbij ze geacht worden het overheidsstandpunt over te nemen. Ook in dit geval is er in China een wereld van verschil tussen de wet, die goed is en persvrijheid garandeert, en de praktijk, waarbij journalisten zichzelf moeten beperken. Alle media moeten zich onderwerpen aan de censuurrichtlijnen door de partijen.

Daarnaast blokkeert de overheid internetsites. Gebruikers van internet informeren elkaar gelukkig snel over actuele politieke ontwikkelingen. Voor de dialoog tussen de Tibetanen en de Chinezen, de bevolking, de mensen is het cruciaal dat ze feitelijke informatie hebben. Onderhandelingen kunnen alleen op basis van feiten worden gevoerd en daarvoor is persvrijheid in China een belangrijke voorwaarde. Men dient vrij te kunnen schrijven om de rest van de Chinezen te informeren over wat er in Tibet gebeurt.

Laten we als Europa onze vuist op tafel slaan en opkomen voor de mensenrechten in China. De stap moet worden genomen om de dialoog tussen China en Tibet weer op gang te brengen. Laat China die ene stap zetten in de juiste richting en zich openstellen voor de dialoog, of, in de woorden van de Chinese wijsgeer Lao Tse, "een reis van duizend mijlen begint met een enkele stap".

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Ik was in China ten tijde van de trieste gebeurtenissen van maart 2008 in Tibet, en ik kon de gebeurtenissen slechts via het internet volgen, omdat we Tibet niet in mochten. Ik heb toen gezien hoezeer de inwoners van Tibet hulp nodig hebben.

Ik ben er vast van overtuigd dat het Europees Parlement door middel van deze resolutie aan de Chinese regering de boodschap moet doorgeven van Zijne Heiligheid de Dalai Lama over het feit dat Tibet niet de intentie heeft om zich af te scheiden en slechts streeft naar de erkenning van de Tibetaanse culturele autonomie binnen het Chinese kader.

Ik begrijp dat de EU probeert om goede economische betrekkingen met China op te zetten, en we hebben dit doorgegeven in onze gesprekken met de Chinese regering en de parlementsleden in Peking in het kader van het bezoek, in maart 2008, van de delegatie van de Commissie interne markt en consumentenbescherming. Maar we kunnen niet onverschillig blijven voor de situatie in Tibet of voor de voortdurende schending van de mensenrechten, de vergeldingsacties, het lijden en het geweld.

Nu herdacht wordt dat het vijftig jaar geleden is dat de Dalai Lama in ballingschap ging en naar India vertrok, verwacht ik dat de Chinese autoriteiten onafhankelijke waarnemers en buitenlandse media onbeperkt toegang verlenen tot Tibet, om de situatie ter plekke te bepalen.

Victor Boștinăru (PSE). – (RO) Commissaris, ik wil u danken voor het evenwichtige standpunt dat u vandaag weer hebt uiteengezet tijdens de vergadering van het Parlement.

De betrekkingen tussen de Europese Unie en China zijn voor alle leden van het Europees Parlement van strategisch belang en zij hebben zowel nu als in de toekomst wereldwijd een grote uitwerking. Ik had verwacht dat we de samenwerking zouden bespreken tussen de Europese Unie en China bij de hervorming van het mondiale financiële stelsel, gezien het evenwichtige en opbouwende standpunt van China, vooral nu, vóór de G20-top in Londen. Het zou een goed moment zijn geweest om Afrika op een gemeenschappelijke agenda te plaatsen, aangezien China daar een toonaangevende rol speelt, en zo kan ik nog doorgaan.

Ondanks deze evidente thema's, ondanks de agenda van de Europese Commissie met China en in tegenstelling tot de agenda van de 27 lidstaten met China, die veel samenhangender en evenwichtiger is, stel ik tot mijn spijt vast dat wij deze strategische relatie in het Europees Parlement tot een probleem en onderpand maken in de verkiezingscampagne van de fracties.

Mensenrechten zijn terecht de belangrijkste prioriteit, maar mogen niet de enige zijn.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Mevrouw de Voorzitter, begin jaren vijftig heeft de Chinese regering vertegenwoordigers van Tibet ertoe gedwongen een overeenkomst te ondertekenen waarin Tibet vergaande autonomie werd gegarandeerd. Van deze garantie kwam niets terecht. Als gevolg van druk van de publieke opinie en de vrees voor een boycot van de Olympische Spelen is de Chinese regering in onderhandeling getreden met de vertegenwoordigers van de Dalai Lama. Deze onderhandelingen werden echter op een bedroevend laag niveau gehouden en bovendien leek het bij de dialoog haast of twee televisies die op verschillende zenders stonden met elkaar communiceerden.

We willen geen dialoog, we willen onderhandelingen. We willen dat de Chinezen in onderhandeling gaan met de vertegenwoordigers van de Dalai Lama met het voorgestelde memorandum als uitgangspunt. Als de Chinese regering dit memorandum geen goed uitgangspunt vindt, laat haar dit standpunt dan motiveren in plaats van zich te verbergen achter de standaarduitspraak dat het niets anders is dan een voorstel voor de Tibetaanse onafhankelijkheid, wat absoluut niet het geval is.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik sluit me volledig aan bij de woorden van de commissaris dat dialoog en engagement van cruciaal belang zijn. Tegelijkertijd moeten we erkennen dat China momenteel een duidelijk gebrek aan politieke wil vertoont om een serieuze en resultaatgerichte dialoog te voeren met de vertegenwoordigers van de Dalai Lama.

Velen van ons zien de kwestie-Tibet – het streven naar autonomie – als een toetssteen voor de Chinese autoriteiten. De toestand in Tibet weerspiegelt de mensenrechtensituatie in China, evenals de situatie van verdedigers van de mensenrechten zoals Hu Jia, winnaar van de Sacharov-prijs in 2008. Ik zie de heer Ford hier op dit moment niet in de Kamer, maar ik zou hem willen verzekeren dat de mensenrechten altijd bovenaan op onze politieke agenda hebben gestaan, en daar ook zullen blijven staan.

Tunne Kelam (PPE-DE). – (EN) Mevrouw de Voorzitter, de Chinese regering heeft de 50ste verjaardag van de bezetting van Tibet aangeduid als de “bevrijding van slaven”. Helaas wordt deze Orwelliaanse nieuwspraak nog altijd gebezigd: vrijheid is slavernij en leugens zijn de waarheid. Het toont aan dat de Chinese communistische leiders langdurig gevangene zijn geworden van hun eigen slechte geweten.

Het bereiken van daadwerkelijke autonomie voor Tibet is nauw verbonden aan het realiseren van een uit een andere periode stammende boodschap: binnenkort is de 20ste verjaardag van de democratische studentenbeweging van Tiananmen.

Het bereiken van daadwerkelijke democratie in China is de sleutel tot een oplossing voor Tibet, maar de tijd dringt, en veel zal afhangen van onze eigen morele slagvaardigheid.

Ik verzoek het voorzitterschap van de Raad om zowel bij deze gelegenheid, als bij de herdenking van het bloedbad op het Tiananmen-plein in juni, een verklaring af te leggen die vergelijkbaar is met onze resolutie.

Benita Ferrero-Waldner, lid van de Commissie. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, dit debat toont opnieuw beknopt maar helder onze grote bezorgdheid aan over de situatie in Tibet. De interventies onderstrepen dat deze bezorgdheid vijftig jaar na de Tibetaanse opstand van 10 maart 1959 nog net zo reëel en gerechtvaardigd is als destijds. Daarnaast denk ik dat met onze discussie tevens wordt benadrukt dat het voor beide partijen noodzakelijk is dat de dialoog onmiddellijk wordt hervat. Ik zeg “dialoog”, want dialoog is altijd de eerste, belangrijke stap voordat overgegaan wordt tot onderhandelingen. Het is ook de beste manier om frustraties en geweld onder jonge Tibetanen te vermijden. Ik ben van mening dat dit een beweegreden is die veel bijval zal oogsten. Een meer diepgaande dialoog is derhalve in het belang van beide partijen.

De Dalai Lama is een gerespecteerd religieus leider en, onder andere, Nobelprijswinnaar. Terwijl afzonderlijke Europese leiders hem binnen diverse, maar meestal religieuze kaders, ontmoet hebben, zijn ontmoetingen op politiek vlak niet in lijn met ons beleid. Dit gezegd hebbende vinden er regelmatig uitwisselingen plaats met zijn vertegenwoordigers, met name over de voortgang van de dialoog, en op deze wijze zullen wij het contact voortzetten.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

Ik hoop dat het Tibetaanse volk zijn vrijheid krijgt, maar ook dat het niet onder de dwang van een staat of een godsdienst hoeft te leven.

Tot besluit van het debat zijn er vijf ontwerp-resoluties ingediend, overeenkomstig artikel 108, lid 5, van het Reglement.⁽¹⁾

De stemming vindt vandaag om 12.00 uur plaats.

Schriftelijke verklaringen (artikel 142)

Filip Kaczmarek (PPE-DE), schriftelijk. – (PL) Al vijftig jaar roepen Tibetaanse vluchtelingen om de eerbiediging van hun grondrechten. Ik ben ervan overtuigd dat de eerbiediging van deze rechten en het heropenen van de dialoog met het Tibetaanse volk duidelijk in het belang van China is. In de wereld van vandaag vormt het imago van een land een belangrijk deel van de wijze waarop het handelt in de wereldeconomie en bij internationale samenwerking. Door de dialoog met de vertegenwoordigers van de Dalai Lama te weigeren en de uiterst zachte eisen van de Tibetanen af te wijzen, schaadt China zijn eigen imago. Als het onderhandelingen aangaat over rechten die in overeenstemming zijn met de beginselen van de Chinese grondwet, zou dat voor China geen bijzonder risico met zich meebrengen. Eigenlijk is het tegengestelde het geval. Landen met een hoog aanzien moeten juist grootmoedig zijn. Een dergelijke houding kan een bevestiging zijn van hun aanzien.

Een dialoog met Tibet is voor China de kans om zijn goede, positieve kant te laten zien. Het tonen van solidariteit met Tibet en het Tibetaanse volk is niet anti-Chinees. Het geeft blijk van eerbied voor de mensenrechten, vrijheid van taal en godsdienst, culturele verscheidenheid en het recht op behoud van de nationale identiteit en zelfbestuur. Daarom bemoeien we ons niet met de binnenlandse aangelegenheden van China, maar proberen we alleen op te komen voor waarden en normen die wij overal belangrijk vinden – in Europa, Azië en in de hele wereld. China is in geen enkel opzicht speciaal uitgekozen. Wij beschermen de rechten van kleine landen, zelfs als dat als vervelend of onaangenaam wordt ervaren. En we doen dit omdat we denken dat dit de juiste handelswijze is.

(De vergadering wordt om 11.55 uur onderbroken en om 12.05 uur hervat)

VOORZITTER: HANS-GERT PÖTTERING

Voorzitter

7. Stemmingen

De Voorzitter. – Aan de orde zijn de stemmingen.

(Uitslagen en nadere bijzonderheden betreffende de stemmingen: zie notulen)

7.1. Betere banen en meer mobiliteit: een Europees partnerschap voor onderzoekers (A6-0067/2009, Pia Elda Locatelli) (stemming)

7.2. Bescherming van de consumenten, met name minderjarigen, met betrekking tot gebruik van videospellen (A6-0051/2009, Toine Manders) (stemming)

7.3. De ontwikkeling van een gemeenschappelijke luchtvaartruimte met Israël (A6-0090/2009, Luca Romagnoli) (stemming)

7.4. Meerjarig herstelplan voor blauwvintonijn in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee (stemming)

7.5. Verslechterde humanitaire situatie in Sri Lanka (stemming)

⁽¹⁾ Zie notulen.

7.6. Verslechterde kwaliteit van de landbouwgrond in de EU en vooral in Zuid-Europa: mogelijke aanpak met GLB-instrumenten (A6-0086/2009, Vincenzo Aita) (stemming)

7.7. Participatie van werknemers in ondernemingen met de status van Europese vennootschap (stemming)

7.8. Migrantenkinderen (stemming)

Vóór de stemming over paragraaf 7

Philip Bushill-Matthews, namens de PPE-DE-Fractie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, in paragraaf 7 – de laatste paragraaf – wordt u verzocht deze resolutie te doen toekomen aan de Commissie, de Raad en die andere gerenommeerde organen, waaronder het Comité van de Regio's en het Europees Economisch en Sociaal Comité, alsmede aan de sociale partners, maar anders dan gebruikelijk wordt u niet opgedragen deze resolutie aan de parlementen van de lidstaten te doen toekomen. Derhalve wil ik deze weglating rechtzetten en het volgende zeer eenvoudige mondelinge amendement voorstellen: “en de parlementen van de lidstaten”.

(Het Parlement neemt het mondeling amendement in aanmerking)

7.9. Voortgangsverslag 2008 betreffende Kroatië (stemming)

Vóór de stemming over amendement 13

Hannes Swoboda, namens de PSE-Fractie. – (DE) Ik dank u wel, mijnheer de Voorzitter. In de afgelopen dagen en zelfs tot op de laatste minuut zijn er tussen de fracties heel wat gesprekken gevoerd. Ik geloof dat het volgende amendement de grootste meerderheid zal krijgen, en voor zover ik over directe informatie beschik zijn ook Kroatië en Slovenië het hiermee eens.

De tekst luidt dan als volgt:

(EN) “herinnert aan het feit dat de eerste ministers van Kroatië en Slovenië op 26 augustus 2007 tot de informele overeenkomst zijn gekomen om hun grensgeschil voor te leggen aan een internationale instantie, verwelkomt de bereidheid van Kroatië en Slovenië het door de Commissie gedane bemiddelingsvoorstel te aanvaarden en is van oordeel dat deze bemiddeling dient te steunen op het internationale recht; kijkt in dit kader uit naar een snelle vooruitgang van de toetredingsonderhandelingen;”.

(Het Parlement neemt het mondeling amendement in aanmerking)

7.10. Voortgangsverslag 2008 betreffende Turkije (stemming)

Vóór de stemming over paragraaf 4

Andrew Duff, namens de ALDE-Fractie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik verzoek u in paragraaf 4 het bijvoeglijk naamwoord “seculier” toe te voegen, zodat de zin als volgt luidt: “stabiele, democratische, pluralistische, seculiere en welvarende samenleving”.

(Het Parlement neemt het mondeling amendement in aanmerking)

Vóór de stemming over amendement 9

Joost Lagendijk, namens de Verts/ALE-Fractie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, na het debat van gisteren en na overleg met de rapporteur zou ik één woord aan het amendement willen toevoegen. Dat is het woord “overgangs-”, en het amendement luidt dan als volgt: “behoudens tijdelijke overgangsafwijkingen”.

(Het Parlement neemt het mondeling amendement in aanmerking)

Vóór de stemming over amendement 10

Joost Lagendijk, *namens de Verts/ALE-Fractie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, na het debat van gisteren wil ik voorstellen het woord “betrekken” te vervangen door “raadplegen”.

(Het Parlement neemt het mondeling amendement in aanmerking)

7.11. Voortgangsverslag 2008 betreffende de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië (stemming)

Vóór de stemming

Erik Meijer, *auteur*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, voordat we overgaan tot stemming over de door mij ingediende resolutie betreffende het toetredingsproces van de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië, wil ik drie opmerkingen van technische aard maken, zodat iedereen over de juiste teksten een besluit kan nemen.

Eerste opmerking: waar in paragraaf 12 wordt gesproken over “de Macedonische onderhandelaar”, moet de tekst gewijzigd worden in “de onderhandelaar van de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië”. Dit is volledig in lijn met hetgeen door ons werd besloten tijdens de stemmingen over mijn verslagen van 2007 en 2008.

Tweede opmerking: de Macedonische orthodoxe kerk, in paragraaf 18, is de officiële benaming van de grootste religieuze gemeenschap in het land. Deze wordt genoemd om onderscheid aan te brengen met de Servisch-orthodoxe kerk. Dit gebruik van het woord “Macedonische” kan geenszins worden vervangen door een verwijzing naar de naam van een andere staat. Aangezien het de officiële benaming van een instituut betreft, stel ik voor de naam te voorzien van aanhalingstekens.

Derde opmerking: wat betreft de vertaling van het woord “pending” in paragraaf 10, in de zin “pending full implementation of the key priorities of the Accession Partnership” (“in afwachting van volledige uitvoering van de belangrijkste prioriteiten van het associatiepartnerschap”); de Franse en Italiaanse – en wellicht ook andere – vertalingen verschillen van de teksten in het Engels, Duits en Nederlands. Ik stel voor om voor alle uiteindelijke versies gebruik te maken van de originele Engelse versie.

Over paragraaf 12

Giorgos Dimitrakopoulos, *namens de PPE-DE-Fractie*. – (EL) Mijnheer de Voorzitter, er is een amendement 1, van de heer Swoboda, op paragraaf 12. Daarvoor is hoofdelijke stemming gevraagd en zoals bekend heeft de heer Swoboda vandaag dit amendement ingetrokken. Daarom wil ik u vragen hoofdelijk te laten stemmen over het tweede gedeelte van paragraaf 12.

Vóór de stemming over amendement 2

Anna Ibrisagic, *namens de PPE-DE-Fractie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil voorstellen een deel van de tekst te verwijderen, waardoor de nieuwe tekst van het tweede deel van paragraaf 13 als volgt luidt: “in het vooruitzicht van de nieuwe onderhandelingsronde die in de werkwijze-Nimetz aangekondigd is, dat de regeringen in de nabuurschap de opname van dit land in de EU en de NAVO steunt, en daarmee de stabiliteit en welvaart van het gebied bevordert;”.

(Het Parlement neemt het mondeling amendement in aanmerking)

Hannes Swoboda, *namens de PSE-Fractie*. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, allereerst moet ik zeggen dat ik uw werkwijze niet erg fair heb gevonden. Ik had mijn amendement ingetrokken, en vervolgens heeft u een deel van mijn oorspronkelijke tekst verworpen. Dat is niet fair.

Dan wil ik reageren op wat mevrouw Ibrisagic net gezegd heeft: wij kunnen instemmen met die formulering. In dat geval trek ik mijn amendement 3 in, en hoop dat ook de andere kant fair zal zijn.

7.12. Mandaat van het Internationale Straftribunaal voor voormalig Joegoslavië (A6-0112/2009, Annemie Neyts-Uyttebroeck) (stemming)

Vóór de stemming over paragraaf 1, letter h)

Doris Pack, *namens de PPE-DE-Fractie*. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, na overleg met de socialisten en de rapporteur zou ik het volgende voorstel willen doen voor paragraaf 1, letter h):

(EN) “onderstreept dat de documenten die belangrijk zijn voor de vervolging van generaal Ante Gotovina, Mladen Markac en Ivan Čermak, door de bevoegde autoriteiten moeten worden overhandigd;”. De rest blijft ongewijzigd.

(Het Parlement neemt het mondeling amendement in aanmerking)

7.13. Vijfde Wereldforum voor Water, Istanboel, 16-22 maart 2009 (stemming)

Na de stemming over amendement 5

Inés Ayala Sender, *namens de PSE-Fractie*. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, op 14 september jongstleden werd de internationale EXPO Zaragoza 2008 afgesloten. Het was de eerste tentoonstelling die uitsluitend aan water en duurzame ontwikkeling gewijd was, en de eerste tentoonstelling waaraan het Europees Parlement en de Commissie op gelijke voet deelnamen.

De drie maanden van achtereenvolgende debatten, met meer dan 2 000 experts en ngo's, hebben geresulteerd in het zogeheten Handvest van Zaragoza, dat precies het debat tussen Mexico 2006 en Istanboel weerspiegelt. Vandaar dat ik de volgende tekst wil voorstellen:

(EN) “gezien het Charter van 2008 van Zaragoza, getiteld ‘Een nieuwe allesomvattende visie op water’, en de aanbevelingen van het Watertribunaal aangenomen op 14 september 2008, de afsluitdag van de internationale tentoonstelling in Zaragoza en toegestuurd aan de VN-Secretaris-Generaal,”.

(Het Parlement neemt het mondeling amendement in aanmerking)

7.14. Ontwikkelingshulp van de EG aan de gezondheidsdiensten in Afrika ten zuiden van de Sahara (stemming)

7.15. Invoering van de gemeenschappelijke eurobetalingsruimte (SEPA) (stemming)

7.16. Strategisch partnerschap EU-Brazilië (A6-0062/2009, Maria Eleni Koppa) (stemming)

7.17. Strategisch partnerschap EU-Mexico (A6-0028/2009, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra) (stemming)

*

* *

De Voorzitter. – Voor de laatste stemming, waarbij het altijd wat minder rustig is, wil ik graag het volgende zeggen. Dit is de laatste plenaire vergadering waaraan onze secretaris-generaal Harald Rømer deelneemt. Ik heb hem twee dagen geleden op de receptie al uitvoerig namens het Europees Parlement bedankt, maar ik wil dat ter afsluiting ook hier in de plenaire vergadering nog graag doen: heel hartelijk bedankt, Harald Rømer, voor uw decennialange diensten aan het Europees Parlement.

(Levendig applaus)

(Protest)

Als je 36 jaar voor het Europees Parlement hebt gewerkt is het Europees Parlement je wel wat verschuldigd. Onze hartelijke dank, Harald Rømer.

(Protest)

En tegen degenen die nu kabaal maken zou ik willen zeggen: ik hoop dat jullie ouders niet te weten komen hoe jullie je hier gedragen!

(Applaus)

*
* *

7.18. 50ste verjaardag van de Tibetaanse opstand en de dialoog tussen Zijne Heiligheid de Dalai Lama en de Chinese regering (stemming)

Vóór de stemming

Marco Cappato, namens de ALDE-Fractie. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, ik zou willen vragen of de paragrafen 1, 2 en 3 hoofdelijk in stemming kunnen worden gebracht.

Vóór de stemming over overweging E

Marco Cappato, namens de ALDE-Fractie. – (IT) Ik verzoek eveneens om hoofdelijke stemming voor de eindstemming.

VOORZITTER: GÉRARD ONESTA

Ondervoorzitter

8. Stemverklaringen

Mondelinge stemverklaringen

- Verslag-Aita (A6-0086/2009)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil over dit verslag alleen zeggen dat ik verheugd ben dat amendement 1 van onze fractie is aangenomen, en dat ik daarom deze ontwikkeling toejuich. Er is in het kader van de bescherming van landbouwgronden in de Europese Unie sprake van een uitdaging, maar dit valt onder de bevoegdheid van de lidstaten en vereist geen EU-benadering, EU-richtlijnen en -verordeningen. Ik ben derhalve verheugd met de uitkomst van deze stemming.

- Ontwerpresolutie (B6-0104/2009)

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, ik ben heel blij dat dit belangrijke verslag met een grote meerderheid is aangenomen, en ik zou de heer Swoboda heel hartelijk willen bedanken.

Ik zou van de gelegenheid gebruik willen maken om een beroep te doen op onze Sloveense collega's. Ik heb veel sympathie voor hen en voor hun land, en daarom hoop ik dat zij kunnen aanknopen bij de grote prestaties die Slovenië heeft geleverd voor de Europese integratie. Het was het eerste land dat na de toetreding de euro heeft ingevoerd, en het eerste land dat meedeelde met Schengen. Slovenië is een pionier van de Europese eenmaking. Ik hoop dat Slovenië in zijn eigen nationaal belang ook de pionier wordt voor de toetreding van Kroatië tot de EU.

Philip Claeys (NI). – Voorzitter, ik ben principieel voorstander van de toetreding van Kroatië tot de Europese Unie, maar ik heb niet voor dit verslag gestemd. Ik heb mij van stemming onthouden, omdat er zich toch nog een aantal problemen voordoen in Kroatië, zoals bijvoorbeeld het corruptieprobleem. Nu heeft de ervaring ons geleerd dat de corruptie nog is toegenomen in een aantal landen die zijn toegetreden tot de Europese Unie, maar die er eigenlijk nog niet helemaal klaar voor waren.

Het probleem met dit verslag is dat er vermeld wordt dat de afronding van de onderhandelingen misschien zou kunnen plaatsvinden in 2009, dus nog dit jaar, terwijl het eigenlijk volgens mij niet verstandig is om ons vast te pinnen op een datum en dat men Kroatië zou moeten laten toetreden op het moment dat het land er volledig klaar voor is. Dat is op dit moment nog helemaal niet het geval.

Romana Jordan Cizelj (PPE-DE). – (SL) Het is mijn oprechte wens dat Kroatië zo snel mogelijk lid van de Europese Unie wordt, en deze wens wordt gedeeld door Slovenië. Als onze wensen werkelijkheid worden, moeten we Kroatië helpen en er mee samenwerken. We kunnen geschillen oplossen door zorgvuldig naar alle betrokken partijen te luisteren. Maar er staat niets in dit vandaag door het Europees Parlement gesteunde

verslag, dat suggereert dat we het juiste evenwicht hebben gevonden door te stemmen over het zogenaamde grensgeschil tussen Kroatië en Slovenië. Teneinde vooroordelen te voorkomen, zouden we ook het billijkheidsbeginsel moeten opnemen als minimumvereiste.

Tot slot zou ik er op willen wijzen dat, als we dit probleem daadwerkelijk willen oplossen, we er voor zouden moeten zorgen dat zowel Slovenië als Kroatië de uitkomst van het betreffende internationale lichaam naleven. Daarom zouden de parlementen van beide landen die uitkomst op voorhand moeten ratificeren.

- Ontwerpresolutie (B6-0105/2009)

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Dank u, mijnheer de Voorzitter. Ik heb het voortgangsverslag betreffende Turkije gesteund. De onderhandelingen met Turkije over toetreding tot de Europese Unie vormen een gewichtige opgave voor alle lidstaten van groot politiek en economisch belang, ook wat de kwestie van de veiligheid aangaat. Het is bijzonder belangrijk dat het land aan de toetredingscriteria voldoet en de burgers van de Europese Unie consistentie, voldoende precisie en transparantie laat zien. Ik ben van mening dat het vooral belangrijk is dat er met het proces vooruitgang wordt geboekt door een goede samenwerking met de buurlanden. In dat opzicht ben ik van mening dat wij een zekere vooruitgang kunnen zien tussen Bulgarije en Turkije met de overeenkomst die is bereikt inzake het initiëren van onderhandelingen over zaken die tot nu toe onopgelost zijn gebleven, in het bijzonder over het oplossen van de eigendomskwesties van de vluchtelingen uit Thracië, hetgeen momenteel gebeurt dankzij de inspanningen van het Europees Parlement. Wij zullen dit proces bijzonder nauwlettend volgen, aangezien het de rechten van duizenden mensen betreft die op het grondgebied van de Europese Unie moeten worden geëerbiedigd. De kwestie-Thracië is net zo belangrijk als de betrekkingen tussen Turkije en de andere buurlanden. Dank u.

- Ontwerpresolutie (B6-0104/2009)

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (SK) We weten wat een zware tijd onze vrienden in de Balkan hebben doorstaan. Dit geldt zowel voor Slovenië als voor Kroatië, toen ze werden aangevallen door Servië, en onze sympathie gaat naar beide kanten uit. Ik moet zeggen dat het genereus was van de EU om Slovenië tot de EU toe te laten voordat alle geschillen tussen Slovenië en Kroatië waren opgelost en ik ben van mening dat we Kroatië nu op dezelfde manier moeten benaderen.

Ik vind het jammer dat sommige politici in Slovenië de toetreding van Kroatië nu willen blokkeren, maar dat is wat mij is verteld door mevrouw Jordan Cizelj, die een verstandig en naar mijn mening evenwichtig standpunt heeft ten aanzien van deze politieke kwestie. Ik vertrouw erop dat de informele overeenkomst die verder moet worden besproken door Kroatië en Slovenië onder auspiciën van de Commissie succesvol zal zijn.

De Voorzitter. – Dames en heren, ik wil graag een punt uit ons Reglement toelichten. Wie tijdens de stemverklaringen het woord wil voeren, moet voor het begin van dit agendapunt een verzoek indienen bij de diensten. Flexibel als ik ben geef ik mijn collega's hier aanwezig natuurlijk de gelegenheid het woord te voeren, maar we volgen niet de "catch the eye"-procedure. U moet u van tevoren, voor het begin van de stemverklaringen, opgeven.

- Ontwerpresolutie (B6-0105/2009)

Kristian Vigenin (PSE). – (BG) Mijnheer de Voorzitter! Ik heb het verslag gesteund dat over de voortgang van Turkije is opgesteld, omdat ik meen dat het een objectief verslag is dat zowel Turkije als de Europese Unie de kans biedt gestaag vorderingen te maken met de voorbereidingen van Turkije voor het lidmaatschap. Tegelijkertijd zou ik een zekere onvrede willen uiten over het feit dat het Parlement het voorstel van de Sociaal-democratische Fractie heeft verworpen, want het moet toch duidelijk zijn dat het lidmaatschap van Turkije van de Europese Unie een doel is waar Turkije en de Europese Unie gezamenlijk naar streven.

Ik geloof dat als wij snellere vooruitgang van Turkije willen inzake de problemen die wij zien met de ontwikkeling van het land, wij ook voldoende open moeten zijn en er bij onze partners geen twijfel over moeten laten bestaan dat het doel van dit proces feitelijk nog steeds de toelating van Turkije tot de Europese Unie is. De rol van Turkije zal groter worden en het is in het belang van de Europese Unie dat een van haar lidstaten een niet-christelijk land is, omdat dit ons een aantal kansen zal bieden om beleidsmaatregelen door te voeren die momenteel niet mogelijk zijn. Dank u.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Dames en heren, de fractie van Ataka, de Nationale Aanvalsunie van Bulgarije, stemt tegen het voortgangsverslag betreffende Turkije omdat we helemaal geen vooruitgang zien. In feite

kan er ook helemaal geen vooruitgang worden geboekt. Turkije houdt alleen maar rekening met zijn eigen belangen, waaronder niet de eerbiediging van de mensenrechten en de overige Europese en christelijke waarden vallen. Al meer dan tachtig jaar komt Turkije niet het Verdrag van Ankara na, volgens welk het Bulgarije tien miljard dollar schuldig is. Stelt u zich maar eens voor hoe het zich aan de Europese regelgeving zal houden.

Gisteren heeft de heer Wiersma gezegd dat het een probleem is dat Turkije de Armeense volkerenmoord van 1915-1916 niet wil erkennen. Wat zouden we dan moeten zeggen over de genocidedaden tegen de Bulgaren die vijfhonderd jaar lang hebben plaatsgevonden, zoals de moordpartijen in Stara Zagora, Batak en Perushtitsa, die door de Internationale Europese Commissie in 1876 zijn beschreven? De heer Wiersma zei verder dat er in de EU geen plaats is voor een islamistisch Turkije; twintig jaar geleden echter bliezen Turkse islamisten in Bulgarije bussen met vrouwen en kinderen op. Sterker nog, Turkije betaalde voor op te richten monumenten voor deze terroristen. Dit is het moderne Turkije, geregeerd door een fundamentalistische, islamistische partij. Dit zijn zijn waarden en wij menen dat zij niet passen bij Europa.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, “vergissen is menselijk, volharden in vergissingen is des duivels”. Dit gezegde is op geen enkel onderwerp treffender van toepassing dan op dit betreutswaardige verhaal – de toetredingsonderhandelingen met Turkije.

Sinds 2005 heeft u ons steeds weer dezelfde negatieve verslagen voorgelegd, of het nu gaat over de mensenrechten en het respect voor minderheden, of over de wijze waarop Turkije zijn beloften aan de Unie gestand doet. En toch blijft de doelstelling – toetreding – ongewijzigd.

Nu is dat niet het werkelijke probleem. Het onderliggende probleem is dat de Europeanen niet langer bereid zijn de uit toetreding voortvloeiende consequenties op het gebied van de vrijheid van vestiging te accepteren.

En dat heeft ook te maken met het feit dat Turkije geografisch, cultureel, linguïstisch en spiritueel behoort tot een gebied dat niet binnen Europa valt. We moeten deze fictie dus opgeven. We moeten een einde maken aan deze klucht. We moeten de toetredingsonderhandelingen staken en direct beginnen met praktische onderhandelingen, om zo op basis van onze wederzijdse en gedeelde belangen een partnerschap op te bouwen. De toetredingsprocedure dient dus te worden opgegeven.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, Turkije heeft vrijwel geen vooruitgang geboekt op essentiële terreinen zoals mensenrechten, rechten van minderheden, vrijheid van godsdienst en vrijheid van meningsuiting. In de afgelopen dagen heeft het zelfs een paar stappen achteruit gezet.

Desondanks beweert de Commissie dat wij hoe dan ook verplicht zijn om een gunstig advies af te geven, aangezien dit land een strategisch belangrijke partner is. Dat is waar, maar dat is een zaak voor het buitenlands beleid. Daar hebben we strategische partnerschappen nodig, maar een criterium voor de toetreding is dit niet.

Desondanks heb ik van ganser harte voor het verslag gestemd, want het socialistische voorstel om in het verslag de nadruk primair op de toetreding te leggen is afgewezen. Dit verslag is een groot succes, en voor ons ook een doorbraak, omdat hierin uitdrukkelijk niet wordt bepaald dat de toetreding het doel is, en omdat er wordt gesproken over een proces zonder een bepaald vastgelegd doel, dat lang duurt, en waarvan we nu nog niet weten waartoe het zal leiden. We hadden liever een heel duidelijk nee tegen een volwaardig lidmaatschap opgenomen, maar deze formulering gaat toch al heel sterk die kant op, en is daarom een groot succes voor degenen die ‘ja’ zeggen tegen een partnerschap met Turkije als onderdeel van het buitenlands beleid, maar ‘nee’ tegen toetreding.

Philip Claeys (NI). – Voorzitter, ik heb mij van stemming onthouden bij de stemming over het verslag over Turkije, omdat ik van mening ben dat dit verslag enerzijds wel een hele waslijst bevat aan kritiek ten opzichte van een aantal grote misstanden die er nog altijd in Turkije zijn, maar de enige mogelijke conclusie van dit verslag had eigenlijk moeten zijn dat de onderhandelingen moeten worden stilgelegd, en wel definitief, omdat er na drie jaar nog altijd geen noemenswaardige verbetering in de situatie in Turkije is.

Ik ben sowieso van mening dat de Europese Unie een Europees project moet blijven, en dat er daarom voor een land als Turkije, wat geen Europees land is, geen plaats mag zijn binnen die Europese Unie.

Gisteren heeft een collega van de Socialistische Fractie gezegd dat hij nooit zou accepteren dat Turkije verder wordt geïslamiseerd, welnu, ik hoop dat hij en zijn fractie zich ook zullen verzetten tegen de islamisering van Europa, maar ik maak mij ter zake heel weinig illusies.

Martin Callanan (PPE-DE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, dit verslag geeft een uiteenzetting van de vorderingen van Turkije op weg naar mogelijke toetreding tot de Europese Unie. Deze uiteindelijke doelstelling ondersteun ik. Ik maak me echter op een aantal punten zorgen over de vorderingen van Turkije op weg naar toetreding.

Een van mijn zorgen is de geleidelijke aftakeling van het seculiere republikeinse ideaal en de groeiende rol die religie speelt in de politiek. Ik maak me tevens zorgen over verscheidene gedocumenteerde schendingen van de mensenrechten in Turkije en een aantal maatregelen die tegen minderheden zijn genomen. Alvorens we de toetreding van Turkije kunnen overwegen, moeten we er eerst voor zorgen dat er op een aantal van deze terreinen maatregelen worden getroffen.

Het is voor ons echter ook belangrijk om eerlijk te zijn ten opzichte van Turkije, en helder en ondubbelzinnig te vermelden dat het het recht heeft om tot de EU toe te treden, mits het voldoet aan alle voorwaarden waar andere lidstaten ook aan hebben voldaan. Het is niet gepast wanneer afzonderlijke hoofden van lidstaten oneerlijke en onevenredige obstakels opwerpen op de weg naar Turkse toetreding. Indien Turkije voldoet aan de voorwaarden, heeft het recht om lid te worden van de EU en moet het hier dan ook toestemming voor krijgen. We hebben behoefte aan een bredere, en niet aan een minder toegankelijke, Europese Unie.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). - (EL) Mijnheer de Voorzitter, ik heb voor het verslag over Turkije gestemd omdat in de paragrafen 32 en 40 dingen staan die positief zijn voor Cyprus, ofschoon ik het niet eens ben met de inhoud van de amendementen 9 en 10.

Amendement 9 bevat een onaanvaardbaar standpunt met betrekking tot de voorlopige afwijkingen van de beginselen die ten grondslag liggen aan de Europese Unie, waaronder de vier grondvrijheden. Dit gebeurt in een tijd waarin onderhandelingen worden gevoerd tussen de leiders van de twee gemeenschappen op Cyprus, die als enige hierover kunnen beslissen.

Amendement 10 druist in tegen het feit dat het EVDB deel uitmaakt van het acquis van de Europese Unie. Bijgevolg mag men derde landen geen blanco cheque geven voor deelneming aan de planning- en besluitvormingsprocedures.

- Ontwerpresolutie (B6-0106/2009)

Árpád Duka-Zólyomi (PPE-DE). - (HU) Macedonië is nu al drie jaar kandidaat-lidstaat van de EU. Desondanks zijn de toetredingsonderhandelingen nog niet van start gegaan. Als de Europese Unie niet snel beslissende stappen onderneemt, zou het daaruit voortvloeiende verlies aan geloofwaardigheid destabiliserende gevolgen voor de regio kunnen hebben. Macedonië heeft de afgelopen jaren grote vooruitgang geboekt; het heeft goede economische resultaten geboekt, is dichterbij gekomen van een functionerende markteconomie en laat goede resultaten zien op het gebied van de wetgeving. Er is overeenstemming bereikt tussen de regering en de oppositie, het maatschappelijk middenveld en de publieke opinie om zo snel mogelijk aan de criteria van Kopenhagen te voldoen. Ook is ervoor gezorgd dat nationale en etnische gemeenschappen goed met elkaar kunnen samenleven. Dat Griekenland zich zo hardnekkig tegen het op gang brengen van de onderhandelingen voor toetreding verzet, is onbegrijpelijk. De benaming van een land mag geen obstakel vormen! Er kunnen gelijktijdig bilaterale besprekingen worden gevoerd over de naam. Ik steun het verslag omdat het een belangrijke signaal afgeeft aan de bevolking van Macedonië en een beslissende impuls zal geven om voor het einde van dit jaar echte onderhandelingen op gang te brengen. Dank u zeer.

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, dit verslag is een belangrijk signaal voor een land dat een stabiliserende rol speelt, dat een voorbeeldige wetgeving voor de minderheden heeft, dat wordt geregeerd door een brede coalitie met vertegenwoordigers van alle nationaliteiten, en dat onder leiding van minister-president Gruevski een duidelijke Europese koers heeft gekozen. Daarom heb ik met plezier voor dit verslag gestemd, en ik ben van mening dat we vooral twee punten heel duidelijk moeten noemen: ten eerste willen we dat de Raad en de Commissie nog dit jaar vertellen wanneer de onderhandelingen over de toetreding moeten beginnen, en ten tweede zullen we geen bilaterale onruststokerij dulden, en al helemaal niet in verband met die groteske kwestie van de naam. Het land heet Macedonië, of men dat nou leuk vindt of niet, en we moeten eindelijk beginnen om voor dit land de weg naar Europa te effenen.

Philip Claeys (NI). - Voorzitter, ik heb tegen het verslag-Meijer gestemd, omdat ik en mijn partij van oordeel zijn dat er na de toetreding van Kroatië een onbepaalde uitbreidingsstop moet komen. De Europese burgers willen van geen verdere uitbreidingen weten op korte en middellange termijn, zeker niet van een uitbreiding naar Turkije natuurlijk. Maar het wordt tijd dat dit Parlement eens luistert naar degenen die het geacht wordt te vertegenwoordigen.

Ik kant mij dan ook tegen de aanzet tot toetredingsonderhandelingen met de FYROM, waartoe dit Parlement oproept en ook tegen de toekenning van een Europees perspectief aan gans de westelijke Balkan. Bepaalde van die landen of entiteiten zijn door en door islamitisch en mogen wat mij betreft niet toetreden tot de Europese Unie.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik ben zeer verheugd over de stemming vandaag.

Onlangs bracht ik namens de Westminster Foundation for Democracy, die is opgericht door Margaret Thatcher toen zij nog premier was van mijn land, een bezoek aan Macedonië, en ik zag een land met krachtige politieke partijen, een groeiende economie en een fascinerend belastingbeleid, met vlaktaksen bij zowel de inkomsten- als de vennootschapsbelasting. Het is een land waar de komende maand vrije en eerlijke verkiezingen zullen plaatsvinden, die waarschijnlijk beter zullen verlopen dan de verkiezingen die onlangs in het Verenigd Koninkrijk zijn gehouden, waarbij per post is gestemd. Een dergelijk land zou, indien het hier uit eigen vrije wil voor kiest, toestemming moeten krijgen om lid te worden van de Europese Unie, en mijn collega's die voor mij aan het woord waren zouden hier dan ook wellicht nog eens goed over na moeten denken.

Vandaag zijn we getuige geweest van een belangrijke verandering, aangezien de Griekse leden van dit Huis zich tot op heden volslagen belachelijk hebben gemaakt en tot voorwerp van spot zijn geworden door hun discussies over de naam van dit land, die luidt de Republiek Macedonië.

Martin Callanan (PPE-DE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, het probleem van spreken na de heer Heaton Harris is dat hij veel van dezelfde punten heeft aangevoerd die ook ik over dit onderwerp te berde wilde brengen. Het lijkt mij volkomen absurd dat Griekenland deze oude en eerlijk gezegd belachelijke tirade tegen de naam Macedonië blijft voortzetten. In mijn kiesdistrict liggen enkele prachtige graafschappen – Durham, Northumberland – en het zou me werkelijk niet veel uitmaken als een andere lidstaat zich de naam van een van die fantastische graafschappen zou willen aanmeten.

Dat de toetredingsonderhandelingen worden opgehouden, niet vanwege een etnisch geschil of een democratisch geschil of een mensenrechtengeschil maar zuiver en alleen omdat het land besluit zich Macedonië te noemen, is absoluut belachelijk. Ik hoop dat de Griekse leden van dit Parlement de redelijkheid daarvan inzien. Ik hoop dat Macedonië wordt beoordeeld op neutrale criteria die ook voor ieder ander gelden. En als het voldoet aan die criteria, als het een democratische seculiere staat is, als het een correct mensenrechtenbeleid voert, dan moet het net als alle andere lidstaten het recht hebben toe te treden en geen doelwit te zijn van een belachelijk veto van Griekenland uitsluitend op grond van zijn naam.

- Ontwerpresolutie (B6-0140/2009)

Martin Callanan (PPE-DE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, de Tamil Tijgers zijn door de Europese Unie en de Verenigde Staten aangemerkt als terroristische beweging, maar gelukkig lijkt het erop dat hun bloedorstige campagne voor een onafhankelijk thuisland voor de Tamils nu ten einde loopt. Sri Lanka verdient het in vrede te leven, net als wij in Europa.

Zoals andere collega's in dit Huis ben ik voorstander van een eenheidsstaat op Sri Lanka. Ik denk ook dat het gepast is hier te laten vastleggen dat het volgens mij waarschijnlijk een goed idee is om de Tamils binnen die eenheidsstaat een zekere mate van autonomie te verlenen. Ik steun de geweldscampagne van de Tijgers niet en acht het zelfs van essentieel belang dat het Srilankaanse leger zijn militaire campagne tegen de Tamil Tijgers kan voortzetten.

Het is echter ook gepast om te erkennen dat er op het ogenblik een humanitaire crisis heerst op Sri Lanka en dat de hulporganisaties moeten worden toegelaten. Misschien is het dus gepast om te verzoeken om een staakt-het-vuren zodat de hulporganisaties de betwiste gebieden kunnen bereiken en de burgerbevolking deze kan verlaten. Maar daarna moeten we het leger toestaan zijn campagne voort te zetten.

- Verslag-Neyts-Uyttebroeck (A6-0112/2009)

Daniel Hannan (NI). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, de groei van een corpus van internationale jurisprudentie dat niet verankerd is in enige gekozen volksvertegenwoordiging is een van de meest verontrustende ontwikkelingen van onze tijd. We gaan niet alleen voorbij aan driehonderd jaar juridisch inzicht in territoriale verantwoordelijkheid, dat wil zeggen dat een misdrijf de verantwoordelijkheid is van het rechtsgebied waar het wordt gepleegd, maar we gaan ook terug naar het premoderne idee dat mensen die besluiten over wetten

geen verantwoording schuldig zijn aan de mensen die volgens die wetten leven, maar alleen aan hun eigen geweten.

Het lijkt misschien heel redelijk dat we moeten ingrijpen wanneer een man als Milošević of een man als Karadžić in eigen land niet voor het gerecht wordt gedaagd. Maar het bezwaar tegen autoritaire leiders zoals Milošević is nu juist dat zij de democratie van hun land ondergraven en zichzelf boven de wet plaatsen. Als wij die fout op internationale schaal herhalen, verlagen we ons tot zijn niveau, zoals we hebben gedaan met de farce van zijn proces in Den Haag, waar we in zes jaar tijd 27 veranderingen in de aanklacht, een aangewezen verdediging en uiteindelijk geen veroordeling hebben gezien.

Ik pleit niet voor de heer Milošević; hij was een verderfelijke communist die grote schade heeft aangericht. Maar slechte mensen verdienen een eerlijk proces – vooral slechte mensen verdienen een eerlijk proces – en als zij dat niet krijgen, wordt de rest van ons daar minder van.

- Ontwerpresolutie (B6-0113/2009)

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, we weten allemaal hoe belangrijk water is en dat in ontwikkelingslanden, waar de toegang tot water zeer problematisch is, vooral jonge meisjes en vrouwen daaronder lijden. Hun onderwijskansen worden sterk verminderd doordat zij, zeg maar, de waterdragers zijn. Ik heb dit in India gezien tijdens een delegatiebezoek en het is erg belangrijk dat we meer investeren in waterbeheer en ervoor zorgen dat dit geen belemmering vormt voor de voortgaande scholing van meisjes en vrouwen.

Ik ben vooral verheugd dat paragraaf 2 is aangenomen, waarin wordt verklaard dat water als een openbaar goed wordt beschouwd en onder openbare controle moet worden geplaatst, ongeacht de wijze van beheer. Het is een kostbare hulpbron die het algemeen belang dient, niet het belang van individuele controle of winst.

Marian Harkin (ALDE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ook ik steun van harte onze ontwerpresolutie over water en verwelkom de uitkomst van de stemming over paragraaf 2, waarin wij krachtig uitspreken dat water een openbaar goed is en onder openbare controle moet worden geplaatst. Ik ben persoonlijk sterk gekant tegen de privatisering van water.

We hebben de laatste tijd gezien hoe het niet-aflatende winststreven de wereldeconomie op de knieën heeft gekregen. We willen beslist niet dat hetzelfde gaat gebeuren op het gebied van water. Om de waterkwaliteit en blijvende verbetering van het distributiestelsel te waarborgen zal er permanent moeten worden geïnvesteerd in het transportnet. Voor beheerders in de particuliere sector is er uiteraard geen aanleiding om dit te doen omdat de verleiding te groot is om de prijs voor de consument te verhogen in plaats van het transportnet te verbeteren. Ik heb dat in mijn eigen graafschap Sligo zien gebeuren, waar bepaalde delen van de gemeenschap uiteindelijk een onredelijk hoge prijs voor hun water zullen betalen omdat de particuliere sector gewoon niet investeert in het transportnet.

- Verslag-Koppa (A6-0062/2009)

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik heb voor deze resolutie en dit verslag gestemd, maar ik heb enkele bedenkingen. Vanmorgen heeft de Commissie erkend dat we niet weten wat de plannen van de Wereldhandelsorganisatie op dit punt zijn en dus ook niet hoe die plannen aansluiten bij dit strategisch partnerschap.

We kunnen geen situatie toestaan waarin het strategisch partnerschap – of zelfs een wereldhandelsovereenkomst – een negatieve uitwerking heeft op de continuïteit van de voedselvoorziening in Europa. Ik wijs opnieuw op de kwestie van de voorschriften voor voedselproductie, die in de Europese Unie strenger zijn. Wij bestraffen onze producenten wanneer zij niet aan die voorschriften voldoen. We kunnen geen situatie toestaan waarin we voedsel uit Brazilië of andere derde landen invoeren dat niet voldoet aan onze productievoorschriften en dat tot oneerlijke concurrentie leidt voor producenten van voedsel en agrarische grondstoffen in de Europese Unie.

- Verslag-Salafranca Sánchez-Neyra (A6-0028/2009)

Philip Claeys (NI). - Voorzitter, natuurlijk is een strategisch partnerschap tussen de Europese Unie en Mexico, en trouwens ook met landen zoals Brazilië, een goede zaak en iets dat in het belang is van de Europese Unie. Het verslag zelf is in grote lijnen evenwichtig opgesteld, maar wat volgens mij niet in het belang is van Europa en wat ook een heel aantal vragen zal doen rijzen bij het publiek, is de bepaling in het verslag die oproept

om tot een gezamenlijke overeenkomst te komen over het immigratiebeleid. Dit voorspelt niet veel goeds, en dat is dan ook de reden waarom ik mij bij de stemming over dit verslag van stemming onthouden heb.

- Ontwerpresolutie (B6-0135/2009)

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Ook ik heb gestemd voor de resolutie over de situatie in Tibet op de vijftigste verjaardag van de Tibetaanse opstand, omdat de Chinese autoriteiten onlangs de beveiliging in Tibet hebben aangescherpt en journalisten en buitenlanders hebben verboden om het gebied in te gaan.

Het debat dat vandaag in het Europees Parlement wordt gevoerd, geeft het signaal dat we uiterst bezorgd zijn over de situatie in Tibet, in het bijzonder over het lijden en de vergeldingsacties tegen onschuldige inwoners.

Ik roep de Raad op om een waarheidscommissie in te stellen overeenkomstig de resolutie, om uit te zoeken wat er daadwerkelijk is gebeurd in de onderhandelingen tussen de Volksrepubliek China en de vertegenwoordigers van Zijne Heiligheid de Dalai Lama.

Ik roep de Chinese regering op tot onmiddellijke vrijlating van iedereen die alleen maar werd gearresteerd vanwege deelname aan een vreedzaam protest.

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Mijnheer de Voorzitter, allereerst wil ik mijn genoegen uiten over de brede steun die het Parlement heeft gegeven aan de resolutie die wij met de collega's Pannella en Onyskiewicz hebben ingediend. In de resolutie wordt iets anders gedaan dan wat we vandaag hebben gehoord van mevrouw Ferrero-Waldner: er wordt partij in gekozen. Er wordt partij gekozen voor de zoektocht naar de waarheid, voor het zoeken naar de werkelijke redenen voor het vastlopen van de besprekingen tussen de Chinezen en de Tibetanen, in plaats van daarnaar te kijken vanuit een neutraal standpunt, zoals de Commissie en de Raad helaas blijven doen, alsof het voldoende is om alleen maar te hopen op een dialoog tussen twee partijen.

Ik wil benadrukken dat het gedrag van de Sociaal-democratische fractie in het Europees Parlement bijzonder onbegrijpelijk op mij overkomt. Eerst waren ze gekant tegen het debat, toen waren ze ertegen dat ik een ontwerpresolutie indiende, en vervolgens stemden ze er zelfs tegen, waarbij de heer Ford als politieke verklaring gaf dat we te veel resoluties over Tibet aannemen. Misschien begrijpen de partij en de heer Ford niet – of misschien begrijpen ze het juist maar al te goed – dat hier veel meer op het spel staat: de vrijheid en de democratie, zowel voor meer dan een miljard Chinese burgers als voor het Tibetaanse volk.

Philip Claeys (NI). - Voorzitter, vanzelfsprekend heb ik vóór deze resolutie gestemd, alhoewel we hier natuurlijk niet moeten denken dat deze al met al onschuldige resolutie veel indruk zal maken op het totalitaire communistische regime in China, waar we toch allemaal zo graag handel mee drijven.

Dit regime zou meer onder de indruk zijn als dit Parlement en de Raad de moed zouden hebben om te zeggen dat de bezetting en de daaropvolgende annexatie van Tibet in strijd zijn met het volkerenrecht en als zodanig dus niet door de Europese Unie kunnen worden erkend. We moeten hier blijven hameren op het feit dat Tibet een onafhankelijke staat en geen autonome provincie van China moet worden, en dat er in het verleden en nu in Tibet een genocide en een etnocide werd en wordt gepleegd.

9. Bekendmaking gemeenschappelijke standpunten van de Raad: zie notulen

10. Stemverklaringen (voortzetting)

Mondelinge stemverklaringen (vervolg)

- Ontwerpresolutie (B6-0135/2009)

Daniel Hannan (NI). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, Tibetanen hebben zoals alle volkeren het verlangen om met elkaar onder hun eigen wetten te leven. Bij het afwijzen van hun nationale verlangens hanteert de Chinese regering een aantal argumenten over afschaffing van het feodalisme en het overwinnen van horigheid en bijgeloof.

Uiteindelijk draaien al deze argumenten om wat Engels 'vals bewustzijn' heeft genoemd: de Chinezen menen dat de Tibetanen niet echt begrijpen waar het om gaat en daarom geen volledige democratie moeten krijgen.

Ik wil slechts een beroep op de leden van dit Huis doen om de ironie in ogenschouw te nemen van de overeenkomst tussen dit argument en het argument dat ten beste werd gegeven na het Franse, Nederlandse en Ierse 'nee'. In deze Kamer hoorden we keer op keer dat de mensen de vraag niet goed hadden begrepen, dat ze eigenlijk over iets anders hadden gestemd – tegen president Chirac, tegen de Turkse toetreding, tegen het Angelsaksische liberalisme – en dat ze de zaak niet hadden begrepen en behoefte hadden aan betere informatie.

Ik geloof dat mensen, zowel in Tibet als in de landen van de Europese Unie, heel goed begrijpen wat hun wensen en verlangens zijn en dat zij de kans moeten krijgen daaraan uiting te geven in het stemhokje. Ik weet dat ik net zo eentonig wordt als Cato de Oude, maar uiteindelijk werd er naar hem geluisterd. Daarom herhaal ik, zoals ik in elke spreekbeurt doe, dat we een referendum moeten houden over het Verdrag van Lissabon. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Schriftelijke stemverklaringen

- Verslag-Locatelli (A6-0067/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), *schriftelijk*. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, Italië heeft te lijden van een ware braindrain. Deze exodus van onderzoekers, jaar na jaar, neemt steeds definitievere vormen aan. Renato Dulbecco, winnaar van de Nobelprijs voor de geneeskunde, heeft gezegd dat degenen die onderzoek willen verrichten, vertrekken, net zoals ze in het verleden hebben gedaan en om dezelfde redenen. Ze vertrekken omdat er geen carrièreperspectieven, passende salarissen of onderzoeksmiddelen zijn en de toegang tot onderzoekscentra is versperd omdat deze centra niet alleen financiële middelen ontberen, maar ook de organisatie om nieuwe groepen op te nemen en nieuwe ideeën te ontwikkelen.

Italiaanse onderzoekers vertrekken vanwege ontbrekende infrastructuur, vooral op het gebied van natuurwetenschappen en technologie, een gebrek aan middelen, de bespottelijke salarissen en een selectiesysteem dat de beste kandidaten ontmoedigt en mensen die een kruiwagen hebben, belooft. Ze vertrekken en ze betreuren dat, omdat de basisopleiding die onze universiteiten bieden uitstekend is. Daarna is er echter niets.

Ik ben het ermee eens dat de lidstaten een meer open, transparante, concurrerende rekrutering van wetenschappers op basis van wetenschappelijke verdienste tot stand moeten brengen. Verdienste moet worden gemeten aan de hand van wetenschappelijke excellentie en wetenschappelijke productie (publicaties). Andere belangrijke aspecten moeten echter ook meetellen in de loopbaan van een onderzoeker: innovatief vermogen, capaciteiten op het gebied van onderzoeksbeheer, didactische en leidinggevende kwaliteiten en samenwerking met het bedrijfsleven.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), *schriftelijk*. – (RO) Ik heb voor deze ontwerpresolutie gestemd omdat ik het ermee eens ben dat Europa behoefte heeft aan meer onderzoekers. Dit verslag is van grote betekenis omdat hierin onder meer bij de lidstaten wordt aangedrongen op verbetering van de huidige carrièremogelijkheden voor jonge onderzoekers, bijvoorbeeld door betere financiering en bevordering op basis van resultaat, zoals innovatiecapaciteit, opleiding bij bedrijven en dergelijke, in plaats van anciënniteit.

Avril Doyle (PPE-DE), *schriftelijk*. – (EN) Het verslag van collega Pia Elda Locatelli maakt deel uit van de herziening van de Lissabonstrategie om de Europese economie in 2010 tot de meest concurrerende van de wereld te maken en daarin staat de positie van onderzoekers in Europa centraal. Er zijn vier prioriteitsgebieden aangewezen waarop vooruitgang essentieel is:

- open rekrutering en portabiliteit van subsidies,
- sociale zekerheid en pensioenen,
- aantrekkelijke arbeidsvoorwaarden en arbeidsomstandigheden, en
- opleiding en vaardigheden van onderzoekers.

Deze gebieden hebben te maken met mobiliteit, transparantie, publiciteit en ondersteuning voor onderzoekers en potentiële onderzoekers. De samenbinding van onderwijs, innovatie en onderzoek tot een coherent ondersteunend beleid is een essentiële voorwaarde voor een functionerende kenniseconomie. Onze inspanningen om de braindrain tegen te gaan en een 'brain network' op te richten zullen worden versterkt door voorstellen die voor onderzoekers de bureaucratische belemmeringen verkleinen en de sociale zekerheid vergroten. Als rapporteur over de Gemeenschapsregeling voor de handel in broeikasgasemissierechten ben

ik mij ten volle bewust van de cruciale rol die onderzoek speelt en van de noodzaak om de beschikbare talenten en hersens te koesteren om het hoofd te bieden aan de belangrijke klimaatproblemen waarmee we worden geconfronteerd. Ik ben blij dat ik kan bevestigen dat de universiteiten University College Dublin (UCD) en Trinity College Dublin (TCD) in Ierland een innovatiealliantie hebben gesloten, een goed voorbeeld van een investering in onderzoekers die aan het begin van hun loopbaan staan.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), schriftelijk. – (PT) Ofschoon de huidige ontwikkelingen duidelijk aantonen dat de neoliberale strategie van Lissabon een van de instrumenten is die ten grondslag liggen aan de verslechtering van de economische en sociale situatie in de Europese Unie blijft het verslag aandringen op de toepassing van deze strategie. Wij kunnen daar onmogelijk mee akkoord gaan.

Toch bevat het verslag ook positieve elementen die onze steun verdienen, met name daar waar sprake is van de noodzaak om tegemoet te komen aan de behoeften van onderzoekers, de bescherming van hun rechten inzake arbeidsomstandigheden en sociale zekerheid, gezinshereniging, rechten van vrouwelijke onderzoekers en toegang voor jongeren en verhoging van de financiële middelen om het onderzoek te bevorderen en meer onderzoekers aan te trekken.

Het is evenwel niet duidelijk hoe de Europese onderzoeksstrategie gelijke rechten in alle lidstaten zal waarborgen en universele toegang voor onderzoekers, en vooral ook voor jonge onderzoekers, tot het Europees partnerschap voor onderzoekers zal garanderen. Ik denk dan met name aan landen als Portugal, die niet kunnen doordringen tot het hart van de politieke besluitvorming in een Europese Unie die steeds meer beheerd wordt door de grootmachten. Daarom hebben wij ons van stemming over dit verslag onthouden.

Adam Gierek (PSE), schriftelijk. – (PL) Mijnheer de Voorzitter, is een academische loopbaan afhankelijk van mobiliteit? Tot op zekere hoogte wel. Er kan gezegd worden dat mobiliteit, met name in het geval van jonge onderzoekers, het succes in de toekomst aanzienlijk kan beïnvloeden. Mobiliteit maakt nieuwe informatie namelijk toegankelijker en stelt academici in staat de beperkingen van de omgeving waarin ze zijn opgeleid te overwinnen. Maar dat is niet alles. Een academische loopbaan begint eerder, op de middelbare school, waar tieners de basis leggen van hun algemene kennis, met name over wiskunde en natuurkunde.

De volgende fase is het hoger onderwijs, de masteropleiding en het doctoraat. Juist in de beginfase van de academische loopbaan van jongeren, en ik spreek hier uit ervaring, zijn mobiliteit, goede toegang tot onderzoeksfaciliteiten en een interessant en veelbelovend onderwerp dat onder begeleiding van uitstekende onderzoekers wordt bestudeerd voor deze jongeren het belangrijkste, belangrijker dan hun toekomstige pensioen.

De belangrijkste stap om onderzoekspersoneel aan te trekken is dus het creëren van de juiste faciliteiten voor dergelijk onderzoek binnen het kader van het Europees Technologisch Instituut of de Europese Onderzoeksinfrastructuur, waarbij bijvoorbeeld aan promovendi van binnen en buiten de EU beurzen beschikbaar worden gesteld die op brede schaal worden gepromoot. De huidige voorwaarden omtrent gezin en stabiliteit zullen bepalen of jongeren na het behalen van hun masterdiploma naar het bedrijfsleven gaan of bij de universiteit gaan werken, en of ze terugkeren naar hun land van herkomst of verder reizen.

Adrian Manole (PPE-DE), schriftelijk. – (RO) Wanneer een student zich op een onderzoekscarrière wil richten, moet fysieke mobiliteit worden bevorderd als onderwijservaring die niet kan worden vervangen door virtuele mobiliteit. We moeten ervoor zorgen dat de meest briljante geesten over voldoende financiële middelen en personeel beschikken om hen te ondersteunen. Voor sommigen kan dit betekenen dat zij toegang moeten hebben tot hulpbronnen buiten de grenzen van hun land van oorsprong.

De voordelen (zoals de toegevoegde waarde) van de mobiliteit van studenten, docenten en onderzoekers moeten worden bevorderd en bekendgemaakt. Administratieve en structurele barrières moeten worden weggenomen. Studenten en onderzoekers moeten kunnen beschikken over beurzen en leningen en er moeten andere stimulerende maatregelen worden getroffen voor zowel individuen als instellingen.

De volgende factoren moeten worden meegenomen in het globaliseringsbeleid: het essentiële belang van onderzoekers met internationale ervaring; echte mogelijkheden voor het leren van een vreemde taal; de noodzaak om alle studenten die een baan als onderzoeker ambiëren, ongeacht hun specialisme de kans te bieden om vreemdetalenonderwijs te volgen; goede kwaliteit; en informatie waarmee zij worden gewezen op de mogelijkheden van studie en onderzoek in het buitenland.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), schriftelijk. – (EL) Het verslag over “een Europees partnerschap voor onderzoekers” heeft tot doel het concurrentievermogen van de EU ten opzichte van andere imperialistische

centra te versterken, het “kwijtraken” van onderzoekspersoneel te beperken en onderzoekers uit ontwikkelingslanden aan te trekken.

Het verslag bevordert de mobiliteit van onderzoekers tussen de verschillende landen, tussen de publieke en particuliere sector, tussen de verschillende ondernemingen en tussen onderzoekscentra en universiteiten. Ook bevordert het de versmelting van de particuliere en openbare sector op onderzoeksgebied en de totale onderwerping van de wetenschap aan de tijdelijke technologische behoeften van de markt. Verder wil het verslag onderzoekers ertoe aanzetten de richting van het toegepast onderzoek uit te gaan. Daarom wordt de tijd die een onderzoeker in een onderneming heeft gewerkt, formeel als ervaring erkend.

De invoering van *research vouchers* voor de selectie van onderzoekers uit onderzoeksinstituten of universiteiten van andere lidstaten en de bevordering van de mobiliteit van onderzoekers en mensen met leidinggevende functies in ondernemingen maken het voor het kapitaal gemakkelijker om “het neusje van de zalm” van de onderzoekers eruit te kiezen en tot kaderpersoneel te maken van zijn ondernemingen, onder voor zijn winst gunstige arbeidsomstandigheden (soepele werktijden, onbetaald werk, vrijstelling van de betaling van sociale premies). Deze regelingen omvatten ook promovendi, die een groot deel van het onderzoekswerk verrichten.

Wij hebben tegen het verslag gestemd omdat onderzoekers moeten kunnen werken met stabiele arbeidsbetrekkingen. Zij moeten werken in instituten die elkaar niet de loef proberen af te steken maar juist samenwerken in het belang van de vooruitgang van de wetenschap, en die tegemoetkomen aan de hedendaagse behoeften van het volk en niet aan die van de plutocratie en de winst van het kapitaal.

Teresa Riera Madurell (PSE), schriftelijk. – (ES) Om het gebrek aan onderzoekspersoneel het hoofd te bieden, is het noodzakelijk de terugkeer van Europese wetenschappers die buiten de Europese Unie werken te vergemakkelijken, en de toegang van wetenschappers uit derde landen die in de EU willen werken te vereenvoudigen.

Vrouwen blijven ondervertegenwoordigd in de meeste gebieden van wetenschap en technologie en in verantwoordelijke functies. In mijn ogen is het daarom belangrijk de lidstaten op te roepen erop toe te zien dat een betere balans wordt bereikt tussen mannen en vrouwen bij de instituten die verantwoordelijk zijn voor de aanstelling en bevordering van onderzoekers. Het is van belang dat de procedures voor selectie en promotie open en transparant worden gemaakt.

Om een aparte arbeidsmarkt voor onderzoekers te creëren, is het ook van belang een apart Europees carrièremodel op het gebied van onderzoek te definiëren en te implementeren, maar is het eveneens belangrijk een geïntegreerd informatiesysteem op te zetten voor vacatures en stageovereenkomsten op het gebied van onderzoek in heel de EU.

Voor wat betreft de verbetering van de mobiliteit, wil ik benadrukken dat voor het vergemakkelijken van uitwisselingen van mannelijke en vrouwelijke wetenschappers uit derde landen, inclusief de landen waarmee al een belangrijke vorm van wetenschappelijke samenwerking tot stand is gekomen, zoals met sommige Latijns-Amerikaanse landen, het cruciaal is een speciaal visabeleid in te voeren dat sneller en minder bureaucratisch is.

Luca Romagnoli (NI), schriftelijk. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, ik heb vóór het verslag van mevrouw Locatelli over een Europees partnerschap voor onderzoekers gestemd. Als universitair docent begrijp ik dat Europa meer onderzoekers nodig heeft om zijn productiviteit en zijn concurrentievermogen te verbeteren, vooral gezien de concurrentie van andere grote economieën op wereldniveau, zoals de Verenigde Staten of Japan, en ook opkomende economieën zoals India en China. Om die reden ben ik het eens met de oproep van de rapporteur aan de lidstaten om een meer open, transparante, concurrerende rekrutering van wetenschappers op basis van wetenschappelijke verdienste tot stand te brengen.

- Verslag-Manders (A6-0051/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), schriftelijk. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, ik heb voorgestemd.

Nieuwe technologieën hebben ons leven een totaal ander aanzien gegeven, en vrijetijdsbestedingen zijn geenszins van dit proces uitgesloten.

Videospellen zijn tegenwoordig de favoriete vorm van vrijetijdsbesteding van jongeren in Europa en daarbuiten. Veel videospellen zijn echter bedoeld voor volwassenen en hebben een inhoud die in veel gevallen niet geschikt is voor kinderen.

Rekening houdend met de mededeling van de Commissie van 22 april 2008 betreffende de bescherming van de consumenten, met name minderjarigen, met betrekking tot het gebruik van videospellen, is het daarom dringend nodig de etikettering van deze spellen te reguleren met behulp van maatregelen zoals de ontwikkeling van een 'rode knop' of het PEGI-online-systeem, dat onderdeel is van het Europese programma Safer Internet.

Voorts is het belangrijk dat de lidstaten nauw blijven samenwerken om de bescherming van minderjarigen te bevorderen en de sector te helpen systemen te ontwikkelen die hiertoe bijdragen.

We moeten niet over het hoofd zien dat we, om dit doel te bereiken, ook de steun moeten verwerven van fabrikanten en vooral ouders, die binnen het gezin de belangrijkste rol spelen waar het de controle betreft.

Glyn Ford (PSE), schriftelijk. – (EN) Ik heb vóór het verslag van Toine Manders gestemd over de bescherming van consumenten, met name minderjarigen, met betrekking tot het gebruik van videospellen. Ik heb dat gedaan met een lichte aarzeling. Het gevaar bestaat dat gerechtvaardigde bezorgdheid in sommige gevallen uitmondt in een 'morele paniek' die met opzet in geen verhouding staat tot de reikwijdte van het probleem. Ik ben er niet per definitie voorstander van verder te gaan dan we nu gegaan zijn.

Nils Lundgren (IND/DEM), schriftelijk. – (SV) Dit verslag bevat een hele serie eisen met betrekking tot wat de lidstaten moeten doen om het schadelijke gebruik van videospellen te beperken: scholen moeten kinderen en ouders informeren over de voor- en nadelen van videospellen; ouders moeten maatregelen nemen om negatieve effecten te voorkomen wanneer hun kinderen videospellen spelen; lidstaten moeten de waarde onderzoeken van de invoering van een "rode knop" op speltoestellen en computers om de toegang tot bepaalde spellen te blokkeren; er moeten nationale informatiecampagnes voor consumenten komen; eigenaren van internetcafés moeten voorkomen dat kinderen spellen spelen die bedoeld zijn voor volwassenen; er moet voor de hele Europese Unie een speciale gedragscode voor wederverkopers en producenten van videospellen worden ingevoerd; en de lidstaten moeten civiele en strafrechtelijke wetgeving opstellen voor de wederverkoop van gewelddadige televisie-, video- en computerspellen.

Videospellen voor minderjarigen roepen associaties op met veel verstorende culturele en sociale problemen. Juist daarom moeten de lidstaten oplossingen zoeken die bij hun eigen cultuur en waarden passen, zodat ze op democratische wijze kunnen worden verankerd onder hun eigen bevolking. Reprimandes van Europese instellingen hebben bijna het tegenovergestelde effect.

Dat de lidstaten verschillende wegen kunnen bewandelen om wat dit betreft vooruit te komen, is ook belangrijk om onze ervaring en kennis op dit gebied te kunnen vergroten.

Om deze redenen heb ik bij de eindstemming tegen dit verslag gestemd.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE), schriftelijk. – (SK) Dames en heren, ik wil hier iets zeggen over de videospellenindustrie, die jaarlijkse inkomsten van bijna 7,3 miljard euro kent. Videospellen worden steeds geliefder bij kinderen en volwassenen, en het is dan ook belangrijk om een politiek debat te voeren over een regelgevingskader hiervoor. Er zijn enkele videospellen die helpen om vaardigheden te ontwikkelen en om kennis te vergaren die essentieel is voor het leven in de 21e eeuw. Ik wil er echter op wijzen dat videospellen met gewelddadige kenmerken die bedoeld zijn voor volwassenen, negatieve effecten kunnen hebben, met name op kinderen.

Het is dan ook onze plicht om consumenten, in het bijzonder kinderen, te beschermen. Kinderen zouden geen videospellen moeten kunnen kopen die niet voor hun leeftijdsgroep zijn bedoeld. Het invoeren van het Pan-European Game Information (PEGI) leeftijdsclassificatiesysteem heeft geholpen om de transparantie bij het kopen van videospellen voor kinderen te vergroten, maar detailhandelaars hebben nog steeds onvoldoende informatie over de schadelijke effecten van videospellen voor kinderen. Het is nu van essentieel belang om het bewustzijn van deze negatieve effecten voor kinderen te vergroten en het is noodzakelijk om de medewerking te hebben van producenten, detailhandelaars, consumentenorganisaties, scholen en gezinnen. De lidstaten moeten maatregelen invoeren die voorkomen dat kinderen videospellen kopen die voor oudere leeftijdsklassen bedoeld zijn. Tegelijkertijd verwelkom ik het voorstel van de Europese Commissie en de Raad betreffende regels voor de etikettering van videospellen en het opzetten van een vrijwillige gedragscode inzake voor kinderen bedoelde interactieve spellen.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), schriftelijk. – (RO) Ik heb voor het initiatiefverslag van de heer Manders gestemd, waarin bijzondere aandacht wordt besteed aan videospellen.

De markt voor videospellen neemt wereldwijd een hoge vlucht. Deze spellen zijn echter niet meer alleen op kinderen gericht. Steeds meer videospellen zijn speciaal bedoeld voor volwassenen. De inhoud van veel spellen is dan ook ongeschikt en kan zelfs schadelijk zijn voor onze kinderen.

Videospellen kunnen weliswaar worden ingezet voor onderwijsdoeleinden, maar alleen op voorwaarde dat zij zoals bedoeld worden gebruikt voor iedere leeftijdsgroep. Daarom moet er bijzondere aandacht uitgaan naar het PEGI-systeem voor de beoordeling van spellen. De online versie van het PEGI-systeem biedt ouders en minderjarigen hulp, informatie en tips over de bescherming van minderjarigen en over online spellen.

In het verslag wordt ook benadrukt dat de lidstaten ervoor moeten zorgen dat adequate controlemaatregelen ten uitvoer worden gelegd met betrekking tot de aanschaf van videospellen via internet, zodat wordt voorkomen dat minderjarigen toegang krijgen tot spellen die niet geschikt zijn voor hun leeftijd en bedoeld zijn voor volwassenen of een andere leeftijdsgroep. De rapporteur stelt tevens voor een 'rode knop' te ontwikkelen waarmee ouders een bepaald spel met inhoud die niet geschikt is voor de leeftijd van het kind buiten werking kunnen stellen of de toegang van kinderen gedurende bepaalde uren kunnen beperken.

Zuzana Roithová (PPE-DE), schriftelijk. – (CS) Alle waarschuwingen van deskundigen ten spijt onderschatten ouders de invloed van computerspellen op de vorming van de persoonlijkheid van hun kinderen. Ondertussen worden kinderen en jongeren urenlang blootgesteld aan de agressieve en seksueel getinte inhoud van deze spellen. Kinderen bootsen van nature spelletjes na en dat kan tragische gevolgen hebben. De weggpiraten van straks zijn slechts een van de mogelijke gevolgen van de invloed van agressieve spellen op het gedrag, de geestesgesteldheid en later optredende verslavingen.

Om die reden maak ik mij sterk voor een ethische code voor verkopers en producenten van videospellen.

Maar anders dan de rapporteur ben ik van mening dat vrijwillige maatregelen alleen niet voldoende zullen zijn en dat er bindende gemeenschappelijke EU-regels moeten komen. Onder dit voorbehoud heb ik voor dit verslag gestemd.

Luca Romagnoli (NI), schriftelijk. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, ik heb gestemd vóór het verslag-Manders over de bescherming van de consumenten, met name minderjarigen, met betrekking tot het gebruik van videospellen. Videospellen zijn mijns inziens uit educatief oogpunt van groot belang. Dat neemt niet weg dat een enorme hoeveelheid software bedoeld is voor volwassenen en gekenmerkt wordt door een bijna gratis gebruik van geweld. Om die reden moeten we een adequate bescherming voor kinderen waarborgen, onder meer door te verhinderen dat zij toegang krijgen tot mogelijk schadelijke inhoud die bedoeld is voor een andere leeftijdscategorie. Tot slot ben ik van mening dat het harmoniseren van de etiketteringsregels voor videospellen een betere kennis van de etiketteringssystemen garandeert en tegelijk de goede werking van de interne markt bevordert.

- Verslag-Romagnoli (A6-0090/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), schriftelijk. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, ik heb voorgestemd.

Israël is een belangrijke partner voor de Europese Unie in het Midden-Oosten en in het kader van het Europese nabuurschapsbeleid.

Een luchtvaartakkoord op communautair niveau zou een gelijk speelveld voor alle communautaire en Israëlische luchtvaartmaatschappijen tot stand brengen en passagiers in alle lidstaten zouden er gelijke voorwaarden door kunnen genieten, alsmede een intensievere mededinging tussen de luchtvaartmaatschappijen. Dit kan tot meer, goedkopere en betere luchtvaartdiensten tussen de EU en Israël leiden.

Het is aan de EU om in haar economische betrekkingen met de mediterrane partners te zorgen voor de instelling van gemeenschappelijke normen die met de Europese wetgeving verenigbaar zijn. Dit kan alleen met een algemeen akkoord via onderhandelingen op communautair niveau, waarmee wordt voorzien in samenwerking op het gebied van regelgeving of, als minimum, wederzijdse erkenning van luchtvaartnormen en -procedures.

Ik ben daarom van mening dat de algemene onderhandelingen met Israël een fundamentele stap zijn in de richting van de verdere ontwikkeling van de luchtvaartbetrekkingen tussen de EU en Israël en de uitbreiding van de gemeenschappelijke luchtvaartruimte naar het hele Euromediterrane gebied. De sluiting van het akkoord zal resulteren in meer kansen voor economische en sociale ontwikkeling voor de luchtvaartmaatschappijen en ook voor de passagiers.

Chris Davies (ALDE), schriftelijk. – (EN) Ik begrijp niet hoe een parlement dat heeft gepleit voor de opheffing van de Israëlische economische blokkade van Gaza nu voor een verslag kan stemmen dat gericht is op uitbreiding van onze samenwerking met Israël.

Afgelopen dinsdag was een tamelijk gemiddelde dag bij de grensovergangen naar Gaza. Israël liet een beperkte hoeveelheid voedsel, enkele producten voor persoonlijke hygiëne, wat plantaardige olie en wat dieselolie passeren, in totaal 110 vrachtwagenladingen – al moet de Gazastrook volgens de UNRWA met 500 ladingen per dag worden bevoorrad.

Er werd geen schrijfpapier voor de scholen doorgelaten, geen kleding, geen meubilair, geen elektrische apparatuur en geen materiaal voor de wederopbouw. Gaza is in puin gebombardeerd en Israël staat niet toe dat het wordt herbouwd. De ellende duurt voort.

Onze Voorzitter is op bezoek geweest, Javier Solana is op bezoek geweest, leden van nationale parlementen zijn op bezoek geweest, leden van het Europees Parlement zijn op bezoek geweest, zelfs Tony Blair is op bezoek geweest. Allen hebben zij opgeroepen een einde aan het lijden te maken, maar toch heeft Israël niets veranderd.

Dit was niet het juiste moment om onze steun aan dit verslag te geven.

Proinsias De Rossa (PSE), schriftelijk. – (EN) Ik heb tegen dit verslag gestemd, dat pleit voor de ontwikkeling van een gemeenschappelijke luchtvaartruimte met Israël. Hoewel het tegendeel beweerd wordt, is dit niet simpelweg een technisch verslag. Sterker nog, de deelname van de EU, Israëls grootste handelspartner, aan een overeenkomst inzake een gemeenschappelijke luchtvaartruimte zal Israël duidelijk groot commercieel voordeel opleveren.

Echter, gezien de recente gebeurtenissen in Gaza, met de brute en willekeurige slachtingen onder burgers en de vernietiging van de infrastructuur waardoor miljoenen euro's aan Europese ontwikkelingshulp letterlijk in rook zijn opgegaan, gezien het besluit van het Europees Parlement van december 2008 om de versterking van de betrekkingen met Israël uit te stellen, gezien de aanhoudende minachting voor VN-resoluties en uitbreiding van nederzettingen op de Westelijke Jordaanoever en in Jeruzalem en ook gezien mijn eigen recente bezoek aan Gaza waar ik met eigen ogen heb geconstateerd dat Israël de belegering van Gaza gewoon niet heeft opgeheven om noodzakelijke humanitaire hulp door te laten, acht ik het volkomen ongepast dat het Parlement deze overeenkomst goedkeurt. De speciale handelsovereenkomst met Israël moet worden opgeschort totdat het zich houdt aan de normen voor mensenrechten en constructieve inhoudelijke onderhandelingen met zijn bureaus begint teneinde tot de tweestatenoplossing te komen.

Mairead McGuinness (PPE-DE), schriftelijk. – (EN) Ik heb mij onthouden van deelname aan de eindstemming over de luchtvaartovereenkomst tussen de Gemeenschap en Israël om protest aan te tekenen tegen de aanhoudende crisis in Palestina. Ik vindt het ongepast om de betrekkingen met Israël op een hoger plan te brengen zolang dat land niet laat zien serieus te streven naar verlichting van het lijden van zijn Palestijnse inwoners en geen duurzame politieke dialoog aangaat om een tweestatenoplossing voor de problemen in de regio te bereiken.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), schriftelijk. – (EL) Voor ons is het onaanvaardbaar dat het Europees Parlement de sluiting van een overeenkomst met Israël over de ontwikkeling van een gemeenschappelijke luchtvaartruimte EU-Israël voorstelt en bespreekt. De afslachting van het Palestijnse volk tijdens de moorddadige oorlog van de Israëlische regering in de Gazastrook ligt nog vers in het geheugen.

Het voorstel voor een dergelijke overeenkomst bevestigt dat de EU criminele verantwoordelijkheden heeft. Met haar hypocriete houding van gelijke afstand bewaren belooft zij in feite Israël en ondersteunt zij de door Israël ontketende nieuwe oorlog die onder het Palestijnse volk zo'n grote humanitaire ramp heeft veroorzaakt. Daarbij werden meer dan 1 300 Palestijnen gedood, voor het merendeel gewone burgers, vrouwen en kinderen, meer dan 5 000 mensen gewond, en de civiele infrastructuur in de Gazastrook en zelfs scholen en VN-installaties totaal vernietigd.

Het verslag geeft ook steun aan de intentie van Israël om tientallen huizen in Oost-Jeruzalem te slopen, waardoor meer dan 1 000 Palestijnen uit hun huizen zullen worden verdreven. Dit is de zoveelste poging om de Palestijnse bevolking uit Jeruzalem weg te jagen en daarmee wordt het nog moeilijker om een oplossing te vinden voor het probleem in het Midden-Oosten.

Dergelijke daden onderbouwen meer algemeen het imperialistische beleid van Israël in het gebied. Zijn beleid sluit geheel aan bij de imperialistische plannen van de EU-VS-NAVO voor het hele Midden-Oosten. De

volkeren voeren hun solidariteit echter op. Zij scharen zich aan de zijde van het Palestijnse volk in zijn strijd voor een onafhankelijke, territoriaal eengemaakte Palestijnse staat op het grondgebied van 1967 en met Oost-Jeruzalem als hoofdstad.

Luca Romagnoli (NI), *schriftelijk*. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, ik heb voor mijn verslag over de ontwikkeling van een gemeenschappelijke luchtvaartruimte met Israël gestemd. Het zou ongepast zijn als ik hier herhaalde waarom ik voorgestemd heb. Het spreekt voor zich dat de redenen daarvoor in het verslag zelf gevonden kunnen worden.

- Voorstel voor een verordening (C6-0081/2009)

Catherine Stihler (PSE), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb tegengestemd omdat er, gezien de precaire staat van de visbestanden, een verbod op de vangst van blauwvistonijn zou moeten gelden totdat de bestanden zich hersteld hebben.

- Ontwerpresolutie (B6-0140/2009)

Proinsias De Rossa (PSE), *schriftelijk*. – (EN) Ik spreek mijn krachtige steun uit voor deze resolutie, die oproept tot een onmiddellijk staakt-het-vuren van het Srilankaanse leger en de LTTE teneinde de burgerbevolking in staat te stellen het strijdtoneel te verlaten. Zij veroordeelt alle daden van geweld en intimidatie die burgers verhinderen uit het conflictgebied te vertrekken. Bovendien veroordeelt zij de aanvallen op burgers zoals die zijn gedocumenteerd door de International Crisis Group. Beide partijen dienen het internationale humanitaire recht te eerbiedigen en de burgerbevolking in de gevechtszone en de veilige zone te beschermen en te helpen. Het Europees Parlement is ook bezorgd over berichten van ernstige overbevolking en slechte omstandigheden in de door de Srilankaanse regering ingerichte vluchtelingenkampen. Wij hebben geëist dat internationale en nationale humanitaire organisaties evenals journalisten volledige en onbelemmerde toegang krijgen tot de gevechtszone en de vluchtelingenkampen en wij doen een beroep op de Srilankaanse regering om samen te werken met landen en hulporganisaties die bereid en in staat zijn burgers te evacueren.

Jean Lambert (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (EN) Ik juich deze resolutie over Sri Lanka toe. Wat zich in het noorden van het land afspeelt is een tragedie die grotendeels verborgen blijft voor de ogen van de wereld, omdat humanitaire organisaties en journalisten er niet vrij worden toegelaten om te zien wat er gebeurt maar grotendeels moeten vertrouwen op partijdige informatie. Zelfs vóór het militaire optreden van de regering was het al onmogelijk een open debat te voeren als gevolg van druk en politieke intimidatie.

Er is geen duurzame militaire oplossing van het conflict mogelijk, alleen een politieke oplossing waarbij de rechten van alle mensen op het eiland worden erkend. Er moet aan beide zijden een onmiddellijk staakt-het-vuren in acht worden genomen om het enorme menselijke leed te verlichten. Als de belangen van de Tamilbevolking op de eerste plaats komen, zoals beide partijen beweren, waarom is dit aanhoudende lijden dan noodzakelijk? Welk doel dient het bij het zoeken naar een langetermijnoplossing? Bij vredesbesprekingen moeten alle partijen betrokken zijn. De kanalen voor de dialoog zijn open als beide partijen dat willen. Maar willen mensen enig vertrouwen hebben in de uitkomst, dan moet er een einde komen aan het geweld en de onderdrukking en moeten de mensenrechten en de rechtsorde actief worden gehandhaafd. De internationale gemeenschap staat klaar om te helpen, zowel met directe noodhulp als op de langere termijn.

Erik Meijer (GUE/NGL), *schriftelijk*. – Op 9 september 2006, op 5 februari 2009 en gisteravond hebben hier debatten plaatsgevonden over de permanente en uitzichtloze strijd tussen Tamils en Singalezen op het eiland Sri Lanka. Ik heb aan al die debatten deelgenomen. Daarin heb ik steeds bepleit om niet te kiezen voor de ene of de andere strijdende partij, maar ertoe bij te dragen dat er tussen beide kampen een vredesovereenkomst wordt gesloten. Die overeenkomst zou in ieder geval een zelfbesturend Tamil-gebied in het noordoosten van het land moeten opleveren.

Gisteravond hebben de leden Tannock en Van Orden het volstreekte tegendeel bepleit. Zij wijzen op wandaden van de Tamil-verzetsbeweging en willen alle mogelijke steun bieden aan de Singalese regering. Daarbij wordt vergeten dat beide kanten onaanvaardbaar geweld gebruiken, en dat de regering het door Noorwegen opgezette vredesproces heeft afgebroken.

Ik ben blij dat vandaag een resolutie is aangenomen met daarin de meeste door de heer Evans voorgestelde amendementen, waarin wordt aangedrongen op humanitaire hulp, bemiddeling en een vreedzame oplossing.

Tobias Pflüger (GUE/NGL), schriftelijk. – (DE) Het leger van Sri Lanka voert zijn oorlog tegen de Tamil Tijgers met meedogenloze hardheid, zonder ook maar enigszins rekening te houden met de burgers. Bij aanslagen door dit leger worden voortdurend burgers gedood of gewond. Honderdduizenden burgers zitten ingesloten, velen hebben geen toegang tot humanitaire hulp. Volgens het Internationale Rode Kruis is er sprake van “een van de meest rampzalige situaties die we ooit hebben meegemaakt”.

Beide partijen, het leger van Sri Lanka en de Tamil Tijgers, moeten onmiddellijk alle gevechtshandelingen staken. Dit moet een eis zijn van alle internationale organisaties en regeringen.

In de Commissie buitenlandse zaken heeft de Britse conservatief Charles Tannock, namens de PPE-DE-Fractie, steun gevonden voor zijn oproep tot een ‘tijdelijke wapenstilstand’. Dit zou de Srilankaanse regering hebben gesteund in haar brute oorlogspolitiek en een vrijbrief zijn geweest voor aanslagen tegen de burgerbevolking.

Ik heb voor de resolutie gestemd omdat de meerderheid van het Europees Parlement – ook de PPE-DE-Fractie – uiteindelijk gelukkig niet is meegegaan in de mensonterende politiek van Charles Tannock en de Britse conservatieven en voor de oproep tot een onmiddellijke wapenstilstand heeft gestemd.

Door de Tamil Tijgers op de lijst van terroristische organisaties te plaatsen, heeft de EU een kant gekozen en de Tamil Tijgers daardoor feitelijk vrij spel gegeven. Als gevolg daarvan werden de onderhandelingen die toen liepen, met Noorwegen als bemiddelaar, getorpedeerd en konden ze alleen nog onder moeilijke omstandigheden en buiten de EU plaatsvinden.

Luca Romagnoli (NI), schriftelijk. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, ik sta achter de ontwerpresolutie over de verslechterende humanitaire situatie in Sri Lanka, en daarom heb ik voorgestemd. Gezien de noodsituatie van naar raming 170 000 burgers die in de val zitten in de gevechtszone tussen het Srilankaanse leger en de strijdkrachten van de Liberation Tamil Tigers of Ealam (LTTE), zonder toegang tot de meest elementaire hulp, moet er naar mijn mening een onmiddellijk tijdelijk staakt-het-vuren komen van het Srilankaanse leger en de LTTE, om de burgerbevolking in staat te stellen de gevechtszone te verlaten. Ook vind ik dat nationale en internationale humanitaire organisaties tot de gevechtszone moeten worden toegelaten.

- Verslag-Aita (A6-0086/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), schriftelijk. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, ik heb voorgestemd. Zoals een oud Indiaans gezegde luidt: we erven de aarde niet van onze ouders, we hebben haar in bruikleen van onze kinderen. De landbouwgronden in het zuiden van Europa geven waarschuwend signalen. De druk van het milieu op de landbouwgrond wordt steeds groter, met alle negatieve gevolgen van dien: verstoring van het hydrogeologisch systeem, stijging van het zeeniveau met als resultaat bodemverzilting, verlies van landbouwgrond, afnemende biodiversiteit en een versterkte impact van de negatieve gevolgen van door brand, planten- en dierenziekte veroorzaakte schade.

Tot de prioriteiten op landbouwgebied behoort zonder twijfel ook de vaststelling van een gemeenschappelijk actieplan met voornamelijk op preventie van achteruitgang en bescherming van de landbouwgrond afgestemde maatregelen.

Bij de strijd tegen bodemachteruitgang hoort beslist ook een bodembeschermingsstrategie die sterker is gericht op het onderhoud van de agrarische waterbeheerssystemen en op herbebossingsprogramma's. Teelttechnieken in droge gebieden, vruchtwisseling, het gebruiken van genotypen die aan de omgeving aangepast zijn en het beheersen van verdampingstranspiratie zijn eveneens bijzonder belangrijk.

Wij moeten bovendien zorgen voor goede opleidings- en bijscholingsprogramma's, zowel voor vakmensen als voor het grote publiek, met het tweeledig doel om specifieke oplossingen te zoeken en de gebruikers bewust te maken van hun verantwoordelijkheid voor een duurzamer gebruik van de rijkdommen van de streek.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), schriftelijk. – (RO) Verslechtering van de grondkwaliteit is een probleem waaraan we niet mogen voorbijgaan. Ik ben dan ook verheugd over het verslag waarin de bestrijding van dit probleem centraal staat. Landbouw is de beste manier om deze verslechtering een halt toe te roepen, mits de bodemkundige en klimatologische omstandigheden in het proces in acht worden genomen.

Zoals aangegeven in de amendementen die ik heb ingediend en door de Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling zijn aangenomen, ben ik van mening dat dit verslag in de gehele Europese Unie ten uitvoer moet worden gelegd. Helaas staan klimaatverandering en verslechtering van de bodemkwaliteit niet

meer op zichzelf en daarom moet onze benadering in de gehele Unie dezelfde lijn volgen op basis van het solidariteitsbeginsel.

Zoals de rapporteur ook benadrukt, moeten we dit probleem van bodemverslechtering niet alleen erkennen, maar ook de nodige financiële middelen vrijmaken om de schadelijke effecten ervan te bestrijden. Het is een goede zaak dat in het Europees economisch herstelplan 500 miljoen euro is toegekend aan acties voor aanpassing aan de nieuwe uitdagingen van klimaatverandering. Dit zijn echter kortetermijnmaatregelen. Ik ben van oordeel dat de Europese Unie niet om een geïntegreerde, financieel ondersteunde actiestrategie heen kan om de effecten van klimaatverandering, en bodemverslechtering in het bijzonder, te voorkomen en te bestrijden.

Edite Estrela (PSE), schriftelijk. – (PT) Ik heb voor de resolutie van het Europees Parlement inzake de verslechterde kwaliteit van de landbouwgrond in Zuid-Europa gestemd, omdat ik van oordeel ben dat de richtsnoeren voor het gemeenschappelijk landbouwbeleid instrumenten moeten omvatten die gericht zijn op de bestrijding van de gevolgen van de klimaatverandering en de bescherming van de grond.

Voorts wil ik onderstrepen dat het belangrijk is een Europees waarnemingscentrum voor droogte op te richten en de gecoördineerde Europese brandbestrijding te versterken.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), schriftelijk. – (PT) Ik betreur de houding van de Fractie van de Europese Volkspartij (Christen-democraten) en Europese Democraten, die verschillende voorstellen van dit verslag verwerpt om haar eigen alternatieve voorstel, waarin wij ons niet kunnen vinden, aanvaard te krijgen. Ondanks diverse tekortkomingen gaan wij grotendeels akkoord met het verslag zoals dat hier gepresenteerd is. De landbouw is inderdaad het beste middel om de achteruitgang van de bodem tegen te gaan. Daarom is een welonderbouwde strategie nodig om de instandhouding van deze activiteit te waarborgen. Voorts hechten wij uitzonderlijk belang aan de functie van de landbouwbevolking in de strijd tegen bodemverschraling en de doorslaggevende rol van de producenten voor de bescherming van de plantengroei in gebieden die door aanhoudende droogte getroffen worden. Wij zijn het tevens eens met de verklaring over de negatieve gevolgen van de intensieve landbouw – die voornamelijk plaatsvindt in het kader van de agro-industrie – voor de bodemerosie, waardoor de bodem onbruikbaar wordt voor productie.

Wij zijn evenwel van mening dat het verslag meer verantwoordelijkheid had moeten leggen bij het landbouwbeleid van de Europese Unie en van de regeringen, waaronder die van Portugal. Het zijn immers deze beleidsmaatregelen die hebben bijgedragen aan de overexploitatie van de bodem en het water en de aantasting van het milieu. Wij geloven nog steeds dat deze problemen verholpen kunnen worden door het huidige landbouwbeleid overboord te zetten. Wij dringen erop aan dat de landbouwsteun gekoppeld wordt aan de productie om landen als Portugal in de gelegenheid te stellen hun landbouw- en levensmiddelenproductie op te voeren en, meer in het algemeen, hun primaire sector te moderniseren.

Nils Lundgren (IND/DEM), schriftelijk. – (SV) In dit verslag, dat geen onderdeel uitmaakt van een wetgevingsproces, wordt onder meer gepleit voor een communautair bosbouwbeleid, een specifiek EU-fonds om preventieve maatregelen met betrekking tot klimaatverandering te financieren en een door de Europese Unie gefinancierd waarnemingscentrum voor droogte en dergelijke.

Wij zijn van mening dat de ecologische verantwoordelijkheid voor land- en bosbouwgrond in eerste instantie bij de lidstaten moeten liggen. Er is geen aanleiding om de lidstaten op dit gebied incapabel te verklaren.

Zoals gewoonlijk constateert de Zweedse partij Junilistan dat het in deze situatie goed is dat het Europees Parlement geen medebeslissingsbevoegdheid heeft met betrekking tot het communautair landbouwbeleid. Anders zou de Europese Unie in de val trappen van protectionisme en toenemende steun voor verschillende speciale belangen in de landbouw.

Ik heb tegen dit verslag gestemd.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), schriftelijk. – (RO) Door klimaatverandering worden de processen van bodemverslechtering en woestijnvorming versneld, met name in de lidstaten in Zuidoost-Europa, waaronder Roemenië. Daarom moeten deze verschijnselen op een gecoördineerde wijze worden aangepakt, door een samenhangende herziening van het landbouwbeleid en uitwisseling van ervaringen en goede praktijken tussen de lidstaten, waarbij de Europese Commissie als coördinator dient op te treden.

Ik ben er vast van overtuigd dat er talloze voorbeelden bestaan van effectief bodem- en waterbeheer en het gebruik van resistente gewassen waarmee de bodem kan worden hersteld. Er zijn gespecialiseerde onderzoeksinstituten op dit terrein, waaronder een instelling in de Roemeense regio Dolj, die ik

vertegenwoordig. Wanneer deze ervaringen worden uitgewisseld en toegepast in gebieden waar sprake is van woestijnvorming, kan beschadigde grond worden hersteld en weer voor landbouw worden gebruikt. Zo kan de productie worden gestimuleerd. Het proefproject dat is voorgesteld voor de Gemeenschapsbegroting van 2009 biedt hiertoe de mogelijkheid. Ik sta achter het voorstel van de rapporteur voor de oprichting van een Europees waarnemingscentrum voor droogte.

Ik roep de Europese Commissie op deze kwestie met de grootste verantwoordelijkheid aan te pakken als onderdeel van de hervorming van het GLB en lidstaten een reeks effectieve financiële instrumenten te bieden voor de bestrijding van woestijnvorming. Zo worden duurzame landbouw en voedselzekerheid voor de Europese burgers gewaarborgd.

Alexandru Nazare (PPE-DE), schriftelijk. – (RO) Ik sta achter het verslag van onze collega, waarin een onderwerp centraal staat dat in sociaaleconomisch opzicht van groot belang is. Bodemverslechtering heeft niet alleen gevolgen voor de levens van mensen die in de desbetreffende gebieden wonen, maar tast ook het potentieel voor economische ontwikkeling aan. In Roemenië hebben we de afgelopen jaren kunnen zien hoeveel schade dit verschijnsel kan aanrichten: verwoeste huizen en mensen die niet meer over de basisvoorzieningen beschikken waarmee zij in hun levensonderhoud kunnen voorzien, een daling van de landbouwproductie met 30 tot 40 procent en een zuidelijke regio waar woestijnvorming op de loer ligt.

De economische gevolgen van dit verschijnsel zijn onmiskenbaar: de inkomens van burgers in de aangetaste regio's gaan achteruit terwijl de voedselprijzen stijgen. Daarom heeft de Europese Unie op grond van het solidariteitsbeginsel de plicht haar steentje bij te dragen aan de bestrijding van deze ontwikkeling en degenen die eronder lijden, steun te bieden. Zoals ik reeds heb gesteld in de schriftelijke verklaring 0021/2009, die ik met collega's heb ingediend, heeft de EU een speciaal financieel mechanisme nodig om de gevolgen van klimaatverandering te voorkomen en te bestrijden. Dit moet een flexibel financieel mechanisme zijn waarmee middelen binnen zo kort mogelijke tijd kunnen worden vrijgemaakt, geschraagd door een strategie voor de middellange en lange termijn en actieplannen waarin rekening wordt gehouden met de diverse gevolgen van klimaatverandering op de regio's van de Europese Unie.

Luca Romagnoli (NI), schriftelijk. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, het verslag van de heer Aita inzake de verslechterde kwaliteit van de landbouwgrond in de EU en de mogelijke aanpak met GLB-instrumenten heeft mijn instemming.

Ik ben het namelijk eens met de bedoeling van het verslag: gedachten en ideeën te opperen en concrete voorstellen te doen, die te zijner tijd, bij de opstelling van een gemeenschappelijke strategie voor het herstel en behoud van de landbouwgrond en de verbetering van de desbetreffende maatregelen, in ogenschouw genomen kunnen worden. Gezien de huidige crisis is het opportuun erop te wijzen dat met bodembescherming een in politiek en strategisch opzicht belangrijk productiepotentieel kan worden behouden, een evenwicht kan worden bewerkstelligd tussen import en export en in een multilateraal kader een zekere mate van autonomie en onderhandelingskracht kan worden gewaarborgd.

- Ontwerpresolutie (B6-0110/2009)

Glyn Ford (PSE), schriftelijk. – (EN) Het is in deze tijd van financiële en economische crisis belangrijk dat we de rechten van werknemers in stand houden en versterken om ervoor te zorgen dat de kosten van de crisis niet terecht komen bij hen die ze het minst kunnen dragen. Dat kan maar al te gemakkelijk gebeuren, tenzij we waarborgen dat het krachtenveld niet kan verschuiven in het voordeel van werkgevers en ten koste van werknemers. Ik steun daarom deze resolutie. Ik zou alleen willen dat zij krachtiger was geformuleerd.

Luca Romagnoli (NI), schriftelijk. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, ik heb voor de ontwerpresolutie over de participatie van werknemers in ondernemingen met de status van Europese vennootschap gestemd. In het licht van recente uitspraken van het Europees Hof van Justitie moeten we tevens een constructieve dialoog mogelijk maken tussen instellingen en werknemers. Verder ben ik het ermee eens dat de Commissie grensoverschrijdende problemen met betrekking tot ondernemingsbestuur, belastingwetgeving en financiële participatie van de werknemers in aandeelhoudersprogramma's in het kader van deze raadpleging moet aanpakken.

- Ontwerpresolutie (B6-0112/2009)

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), schriftelijk. – (RO) Ik heb voor deze ontwerpresolutie gestemd omdat ik het initiatief ondersteun waarin lidstaten worden opgeroepen samenwerkingsmechanismen op te zetten waarmee

wordt voorkomen dat gezinnen, vooral kinderen, nadelige effecten ondervinden van het feit dat de gezinsleden gescheiden en op grote afstand van elkaar leven.

Bruno Gollnisch (NI), schriftelijk. – (FR) Deze tekst over migrantenkinderen die in het land van oorsprong zijn achtergebleven geeft een beschrijving van de nijpende situatie van kinderen die hetzij aan hun lot, hetzij aan al dan niet goede bedoelingen van derden zijn overgelaten, en aldus het risico lopen op een slechte behandeling, psychologische problemen of moeilijkheden op het vlak van onderwijs, sociale integratie en ga zo maar door.

Dat bewijst dat immigratie een menselijk drama is dat leidt tot onmenselijke situaties.

We moeten er alles aan doen om dat recht te zetten, om daarmee de eenheid van gezinnen in een vertrouwde culturele en sociale omgeving te bevorderen.

Het komt er dus op neer – en dat is de enige oplossing – dat we al het nodige moeten ondernemen om de migratiestromen te keren, om al degenen die in de verleiding komen hun land te verlaten op andere gedachten te brengen, om ontwikkeling te bevorderen en te verzekeren dat gezinshereniging uitsluitend in het land van oorsprong wordt gerealiseerd.

De middelen die u nu reserveert om mensen die aangetrokken worden door de luchtkastelen die u ze voorspiegelt te “importeren” of aan Europa aan te passen zouden nu juist voor dat doel moeten worden ingezet.

Carl Lang en Fernand Le Rachinel (NI), schriftelijk. – (FR) Het is bekend dat Europa overal elk probleem wenst op te lossen. Met deze resolutie over migrantenkinderen die in het land van oorsprong zijn achtergelaten maakt het Europees Parlement duidelijk dat het het spoor volkomen bijster is. Deze voorstellen zijn niet alleen demagogisch – ze wijzen de lidstaten aan als zondebok.

Men vertelt ons dat de Unie onvoldoende aandacht besteedt aan kinderen die in hun land achterblijven als hun ouders emigreren. De lidstaten zouden maatregelen moeten nemen om de situatie van deze achtergebleven kinderen te verbeteren en zo te garanderen dat ze een normale ontwikkeling doormaken als het gaat om onderwijs en maatschappelijke integratie. Het lijkt wel een droom. Eerst bedenken we maatregelen om gezinshereniging en het toekennen van verblijfsrechten aan te moedigen, nu is het tijd om maatregelen te nemen gericht op de kinderen die niet migreren.

Het immigratievraagstuk los je op deze manier niet op. De logica is gewoon verkeerd. Het zijn niet de kinderen die achterblijven die we moeten helpen; we moeten nu juist de families – en hele bevolkingsgroepen – uit deze landen helpen en ze aanmoedigen in eigen land te blijven.

Nils Lundgren (IND/DEM), schriftelijk. – (SV) Met het verdwijnen van de barrières aan binnengrenzen van de Europese Unie, worden de mogelijkheden om werk te zoeken in een andere dan de eigen lidstaat groter. Dit is een zeer positieve ontwikkeling, die mensen de kans geeft zelf iets te doen om het leven van henzelf en hun gezinnen te verbeteren.

De rapporteur geeft dit toe, maar kiest er toch voor om zich te concentreren op de negatieve aspecten die de afwezigheid van een ouder die zijn geld in het buitenland wil verdienen, kan inhouden.

Ik vind het ongepast dat het Europees Parlement het sociaal- en onderwijsbeleid van de afzonderlijke lidstaten op de voorgestelde opdringerige wijze wil gaan sturen. Wij moeten de lidstaten en hun democratisch gekozen bestuurslichamen respecteren en erop vertrouwen dat zij zelf voor hun bevolking en haar welzijn kunnen zorgen.

Ik heb daarom tegen deze resolutie gestemd.

Alexandru Nazare (PPE-DE), schriftelijk. – (RO) Ik heb voor deze resolutie van het Europees Parlement gestemd ter verbetering van de situatie van kinderen die in het land van oorsprong zijn achtergelaten door hun ouders omdat deze in het buitenland zijn gaan werken.

Wel wil ik benadrukken dat het niet voldoende is om toezeggingen te doen in dit verband. Er moeten concrete maatregelen worden getroffen om ervoor te zorgen dat deze kinderen zich met betrekking tot hun gezondheid, onderwijs en sociaal leven normaal kunnen ontwikkelen en zich een plaats in de maatschappij, en later op de arbeidsmarkt, weten te verwerven.

Zo moeten nationale overheden onderwijsprogramma's opzetten waarmee dit probleem wordt aangepakt. Niet alleen kinderen moeten baat hebben bij dergelijke programma's, maar ook hun migrerende ouders. Aan de hand van voorlichtingprogramma's moeten ouders worden geïnformeerd over de negatieve gevolgen van werk in het buitenland voor het gezinsleven, met name voor hun kinderen, en zij moeten mondig(er) worden gemaakt.

Luca Romagnoli (NI), *schriftelijk*. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, naar aanleiding van de mondelinge vraag van collega Andersson zal ik voor de ontwerpresolutie over migrantenkinderen stemmen. De arbeidsmigratie is de afgelopen decennia immers toegenomen en het merendeel van alle migranten wereldwijd – 64 miljoen – leeft vandaag de dag in Europa. Bovendien ben ik van mening dat migratie een positieve invloed kan hebben op huishoudens in het thuisland, omdat via overmakingen en andere kanalen de armoede wordt verminderd en in menselijk potentieel wordt geïnvesteerd. Ik ben het er dan ook mee eens dat we de lidstaten moeten oproepen maatregelen te treffen om de omstandigheden van kinderen die door hun ouders in het thuisland zijn achtergelaten, te verbeteren en hun normale ontwikkeling in de zin van onderwijs en sociale integratie te garanderen.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), *schriftelijk*. – (RO) Ik heb voor de ontwerpresolutie van het Europees Parlement gestemd over migrantenkinderen die in het land van oorsprong worden achtergelaten, omdat ik van oordeel ben dat de situatie van deze kinderen aanzienlijk moet worden verbeterd. Ieder kind heeft het recht om op te groeien in een volledig gezin en onderwijs te genieten, zodat het zich harmonieus kan ontwikkelen. Ik vind dat wij deze kinderen moeten ondersteunen, aangezien zij de toekomst van Europa en de Europese Unie vormen.

Catherine Stihler (PSE), *schriftelijk*. – (EN) We moeten alles doen wat we kunnen om kinderen van immigranten te helpen hun mogelijkheden te benutten en succesvol te zijn in hun nieuwe omgeving.

- Ontwerpresolutie (B6-0104/2009)

Nils Lundgren (IND/DEM), *schriftelijk*. – (SV) De Zweedse partij Junilistan staat zeer positief tegenover toekomstige uitbreidingen van de Europese Unie. Het is echter van het grootste belang dat de kandidaat-lidstaten de facto aan de vastgelegde criteria voldoen en bij toetreding volledig democratische landen en een rechtsstaat zijn. Er moet aan de criteria van Kopenhagen worden voldaan, de overeengekomen regelgeving moet niet alleen worden ingevoerd maar ook in praktijk worden gebracht en juridische zekerheid moet worden gewaarborgd.

De drie landen waarover wij vandaag hebben gesproken, hebben zeker het potentieel om in de toekomst lidstaten te zijn, maar het is belangrijk dat wij aan de criteria vasthouden. De ervaring leert dat er net voor het begin van de toetredingsonderhandeling de meeste vooruitgang wordt geboekt en dat het tijdens de onderhandelingen allemaal langzamer gaat, vooral als het ernaar uit ziet dat de onderhandelingen in een succesvol resultaat uitmonden.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), *schriftelijk*. – (SK) Ik heb voor de resolutie over het voortgangsverslag 2008 betreffende Kroatië gestemd en ik ben verheugd dat deze resolutie met een grote meerderheid is aangenomen door het Europees Parlement.

De resolutie looft de goede resultaten die door Kroatië in 2008 zijn behaald bij het aannemen van wetten en het uitvoeren van hervormingen die nodig zijn om het EU-lidmaatschap te verkrijgen. Deze resultaten moeten voortdurend worden verbeterd door middel van het aannemen en uitvoeren van hervormingen.

Ik denk dat het grensgeschil tussen Slovenië en Kroatië zal worden opgelost dankzij de persoonlijke betrokkenheid van commissaris Rehn, tot tevredenheid van beide kanten, zodat er snel vooruitgang kan worden geboekt in de toetredingsonderhandelingen. Natuurlijk is er voor een goed resultaat consensus nodig, en met name de goede wil van de regeringen van Slovenië en Kroatië om tot een bevredigende en duurzame oplossing te komen.

En we moeten in deze resolutie niet alleen aan Kroatië denken. We mogen de pioniersrol van Slovenië niet vergeten, dat in belangrijke mate verantwoordelijk is voor het begin van het pro-Europa-proces in de Balkanlanden. Slovenië was het eerste Balkanland dat toetrad tot de EU en het Schengen-gebied, het is lid geworden van het eurogebied en het is een voorbeeld en een bron van inspiratie voor andere Balkanlanden.

Ik denk dat de toetredingsonderhandelingen met Kroatië eind 2009 zullen worden afgerond.

Luca Romagnoli (NI), *schriftelijk*. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, ik ben het niet eens met de ontwerpresolutie over de vorderingen die gemaakt zijn door Kroatië en ik heb dan ook tegengestemd. Zoals ik al vele malen in dit Huis heb gezegd, vind ik niet dat Kroatië voldoende vooruitgang heeft geboekt. Laat het teruggeven wat het sinds 1947 gestolen heeft van onze vluchtelingen uit Istrië en Dalmatië. Dan, en alleen dan, zullen we het kunnen hebben over toetreding van Kroatië tot de Europese Unie. Zolang het geschil over de eigendommen van degenen die verdreven zijn uit Istrië, Rijeka en Dalmatië niet definitief beslecht is, zal het een dialoog tussen de twee volken onmogelijk maken.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), *schriftelijk*. – (PL) Ik waardeer al het gedane werk, waaronder de maatregelen die door Kroatië zelf en de EU zijn genomen om de huidige betrekkingen tussen de twee partners te versterken. Ik juich verdere samenwerking en de gezamenlijke resolutie over de bestaande problemen toe, in het bijzonder met het oog op het feit dat de Kroatische regering zowel het binnenlandse als het bilaterale probleem wil aanpakken. In de geest van Europese solidariteit, zonder verschillen of hindernissen, moeten we hen bij dit plan steunen.

- Ontwerpresolutie (B6-0105/2009)

Edite Estrela (PSE), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor de ontwerpresolutie van het Europees Parlement over het voortgangsverslag 2008 betreffende Turkije gestemd. Gelet op de vertraging van het Turkse hervormingsproces moet de Turkse regering blijf geven van de nodige politieke wil om voortgang te maken met het hervormingsproces waartoe zij zich in 2005 heeft verbonden, op weg naar een meer democratische en pluralistische samenleving.

Jens Holm en Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (EN) Wij zijn vóór de toetreding van Turkije tot de Europese Unie, omdat het land voldoet aan de criteria van Kopenhagen en de toetreding wordt gesteund door de Turkse bevolking. Tot onze spijt hebben wij echter niet voor het vandaag besproken voortgangsverslag over Turkije kunnen stemmen. Het verslag bevat helaas zowel ernstige omissies als misplaatste eisen. In paragraaf 20 worden bijvoorbeeld onredelijke eisen gesteld aan een democratische partij. In paragraaf 29 wordt Turkije aangemoedigd nauw samen te werken met het IMF en in paragraaf 31 staat dat het land verplicht is vrijhandelsovereenkomsten met derde landen af te sluiten. Het verslag verwijst onvoldoende naar schendingen van de mensenrechten en naar de kritieke situatie van nationale minderheden, met name de Koerden. De Armeense genocide wordt in het geheel niet genoemd, hetgeen dit verslag onderscheidt van eerdere resoluties van het Parlement.

Marine Le Pen (NI), *schriftelijk*. – (FR) Het Parlement heeft opnieuw op volmaakt hypocriete wijze een resolutie aangenomen waarin de Turkse regering wordt gevraagd de politieke wil te tonen om de hervormingen voort te zetten.

De waarheid is dat u tegen elke prijs en tegen de wens van de volkeren van Europa in verder wilt gaan met de onderhandelingen over de toetreding van Turkije tot de Europese Unie, terwijl Turkije blijft weigeren Cyprus te erkennen en de democratische hervormingen volledig zijn stilgevallen.

U had Turkije een geprivilegieerd partnerschap moeten aanbieden, maar dan zou u hebben moeten toegeven dat Turkije geen Europees land is en dat er daarom voor Turkije geen plaats is in de Europese Unie.

Het was hoog tijd dat u eens respect toonde voor het oordeel van de volkeren van Europa. In de meeste landen is men fel gekant tegen uw heilloze project. De toetredingsonderhandelingen met Turkije dienen dus te worden stopgezet – definitief.

Ik herinner u er met nadruk aan dat Europese naties verwikkeld zijn in een strijd tegen fundamentalistische netwerken en dat in Frankrijk het beginsel van secularisme wordt bedreigd door de opmars van het militante islamisme op ons grondgebied. Op zo'n moment is het bijzonder gevaarlijk om verder te gaan met de onderhandelingen over toetreding van een land dat vast heel respectabel is maar wel een regering heeft die de radicale islam verdedigt.

Fernand Le Rachinel (NI), *schriftelijk*. – (FR) Net zomin als dat in voorgaande verslagen over Turkije gebeurt, wordt ook in dit verslag van mevrouw Oomen-Ruijten niet getwijfeld aan de juistheid van Euro-Brusselse dogma "Turkije moet toetreden tot de Europese Unie". Door als voorzitter van de Europese instellingen twee hoofdstukken van de toetredingsonderhandelingen te openen, is de heer Sarkozy ook op dit punt zijn verkiezingsbeloften niet nagekomen.

Het is intussen wel zo dat onze volkeren zich verzetten tegen de opname van dit Aziatisch land, met een bevolking die sinds de Armeense genocide en het verdwijnen van andere christelijke gemeenschappen voor 99 procent uit moslims bestaat. Dit land wordt bestuurd door een islamistische partij, terwijl het leger een deel van het grondgebied van de Republiek Cyprus – een lidstaat van de Europese Unie – bezet houdt. Onze volkeren herinneren zich ook dat de Turken eeuwenlang de belangrijkste bedreiging van Europa vormden. Pas in de negentiende eeuw zijn de Grieken, Roemenen, Bulgaren en Serviërs erin geslaagd het Ottomaanse juk af te werpen.

De halsstarrigheid van de Eurocraten in hun pogingen Turkije tot Europa toe te laten en ons het Verdrag van Lissabon op te leggen toont aan hoe antidemocratisch en anti-Europees het Europa van Brussel is. Op 7 juni krijgen onze volkeren de kans om aan te geven wat voor nieuw Europa ze willen opbouwen: een Europa van vrije en soevereine Europese naties.

Kartika Tamara Liotard en Erik Meijer (GUE/NGL), schriftelijk. – Binnen dit Parlement bestaan drie standpunten over de toekomstige aansluiting van Turkije bij de EU.

Het eerste standpunt, aanbevolen door de voormalige Amerikaanse president Bush, is dat die aansluiting zeer wenselijk is, omdat Turkije veel goedkope arbeidskrachten en militairen kan leveren, en een trouwe NAVO-bondgenoot is.

Het tweede standpunt is dat toetreding van Turkije voor altijd ongewenst blijft, omdat dit land wordt beschouwd als Aziatisch, islamitisch, te groot en te gevaarlijk.

Wij hebben hier, samen met onze fractie, altijd een derde standpunt verdedigd. Turkije moet zich desgewenst kunnen aansluiten. Dat is belangrijk voor de vele Europeanen van Turkse afkomst.

Voordat het zover is moet dit land een volledige democratie worden, zonder politieke gevangenen, zonder verboden media, zonder verboden partijen. De Koerdische taal moet gelijkberechtigd zijn in bestuur, onderwijs en media, de hoge kiesdrempel van 10 procent voor het parlement moet verdwijnen en het Koerdische zuidoosten moet autonomie krijgen in een gedecentraliseerde staat. De massamoord op de Armeniërs in 1915 mag niet langer worden ontkend, net zo min als het aanvaardbaar zou zijn als de Duitsers de massamoord op de joden in de periode 1938-1945 zouden ontkennen. Het verslag van mevrouw Oomen-Ruijten is daarover veel te slap. Daarom moeten wij nu helaas tegen stemmen.

Jules Maaten (ALDE), schriftelijk. – In het verslag van Ria Oomen-Ruijten wordt in paragraaf 45 gesteld dat de toetredingsonderhandelingen van de EU met Turkije moeten worden uitgebreid. Hiertegen heeft de VVD grote bezwaren. Volgens de VVD is er de afgelopen jaren te weinig vooruitgang geboekt door Turkije, en is er dan ook geen reden om de onderhandelingen te versnellen.

De VVD vindt juist dat Turkije eerst moet voldoen aan een aantal harde afspraken. Indien Turkije hieraan voor het einde van dit jaar niet heeft voldaan, vindt de VVD dat de toetredingsonderhandelingen bevroren moeten worden. Het is wat de VVD betreft niet het moment om positieve signalen af te geven richting Turkije, maar de beurt aan Turkije om positieve signalen af te geven richting EU.

Ondanks de grote bezwaren tegen paragraaf 45, heeft de VVD-delegatie besloten positief te stemmen over het verslag in zijn geheel, aangezien zij zich wel kan vinden in de rest van de tekst.

Yiannakis Matsis (PPE-DE), schriftelijk. – (EL) Ik heb voor het verslag van collega Oomen-Ruijten in zijn geheel gestemd, ofschoon ik uitdrukkelijk wens te verklaren dat ik het niet eens ben met amendement 9 op paragraaf 40 van de tekst, die aanvankelijk door de groenen was ingediend en daarna door de rapporteur werd aangevuld. Ik heb dan ook tegen dit amendement gestemd, dat als volgt luidt: “behoudens tijdelijke afwijkingen” (waarbij wordt verwezen naar tijdelijke overgangsafwijkingen van de vier grondvrijheden van de EU) en wordt gehecht aan de eindtekst. Bij wijze van stemverklaring wil ik verduidelijken dat ik mij geenszins verbind tot dit amendement en dit niet kan steunen. Mijns inziens worden daardoor namelijk problemen veroorzaakt in het streven naar een democratische en Europese oplossing voor het probleem-Cyprus.

Alexandru Nazare (PPE-DE), schriftelijk. – (RO) Ik steun dit verslag, waarin de betrekkingen van Turkije met de EU en het proces dat voor lidmaatschap moet worden doorlopen uitgebreid worden beschreven.

Zowel ik als degenen die ik vertegenwoordig staan vierkant achter het kandidaat-lidmaatschap van Turkije en niet alleen vanwege de goede betrekkingen tussen onze landen. Wij geloven oprecht dat de EU een geweldig potentieel heeft om veranderingen teweeg te brengen. Zoals burgers van Oost-Europese lidstaten kunnen

bevestigen, zorgt het perspectief van definitief lidmaatschap van de Unie voor een absolute kentering in zowel het binnenlandse politieke debat als de opties voor buitenlands beleid van een land.

Ik ben er vast van overtuigd dat de spanningen die de huidige maatschappelijke polarisatie voeden, eenvoudiger uit de weg kunnen worden geruimd als eenmaal duidelijk is dat Turkije zal toetreden tot de EU, en het niet meer de vraag is óf dat zal gebeuren. En daarom moet de EU Turkije binnen een redelijk tijdsbestek een duidelijk signaal afgeven over voltooiing van de toetredingsprocedure. Dit zal gunstig uitwerken op het hervormingsproces en de samenwerking voor zaken die van gemeenschappelijk belang zijn.

Anderzijds doet dit niets af aan het feit dat de EU tot op dat moment van de Turkse autoriteiten verwacht de rol van partner en toekomstig EU-lid continu en zonder aarzeling op zich te nemen, ook bij de betrekkingen met relevante actoren in het Midden-Oosten en die tussen Europa en Azië.

Rovana Plumb (PSE), schriftelijk. – (RO) Als sociaaldemocraat heb ik voor dit verslag gestemd ter ondersteuning van de toetredingsprocedure van Turkije. Ik dring er bij de Europese Commissie en de Raad op aan het tempo van de onderhandelingsprocedure te verhogen, met de opening van een energiehoofdstuk, met name in het huidige klimaat van de economische crisis en in het licht van de belangrijke rol die Turkije kan vervullen door bij te dragen aan de energiezekerheid van Europa.

Ik ben ook verheugd over de goedkeuring door het Turkse parlement in mei 2008 van het pakket werkgelegenheidsmaatregelen ter bevordering van de kansen voor vrouwen, jongeren en gehandicapten. Wel maak ik me zorgen over de ongunstige situatie op de arbeidsmarkt, die slechts 43 procent van de beroepsbevolking werk verschaft, en vooral over de daling van de algemene arbeidsparticipatie van vrouwen.

Ik sta achter de verzoeken aan de Turkse regering om concrete maatregelen te blijven invoeren ter versterking van de rol van vrouwen in de politieke, economische en financiële wereld, bijvoorbeeld door het treffen van tijdelijke maatregelen om ervoor te zorgen dat zij actief bij de politiek worden betrokken.

Luca Romagnoli (NI), schriftelijk. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, ik heb tegen het voortgangsverslag inzake Turkije 2008 gestemd. Feit is dat er te veel onopgeloste problemen zijn om te beweren dat er vooruitgang van betekenis is geboekt in de toetredingsonderhandelingen, die nu bijna vier jaar geleden van start gingen. Ik denk aan de situatie van de Koerdische bevolking, aan de doodstraf, die in Turkije nog steeds van kracht is, en aan de culturele en religieuze kwesties die moeten worden aangepakt. Dit zijn zaken die onder geen beding oppervlakkig of lichtzinnig mogen worden behandeld.

Renate Sommer (PPE-DE), schriftelijk. – (DE) Ik ben ingenomen met de duidelijke meerderheid voor de resolutie over Turkije. We moeten de Turkse regering duidelijk maken dat het gevolgen heeft dat er al enkele jaren geen hervormingen meer worden doorgevoerd.

Vooraf met de vrijheid van meningsuiting en de persvrijheid gaat het sterk achteruit. Dit blijkt met name duidelijk uit de manier waarop de Turkse regering zich opstelt tegenover de Dogan-mediagroep. De buitensporige boetes die wegens vermeende belastingontduiking worden geëist, zijn niet in verhouding en hebben veel weg van mediacensuur.

Op het vlak van godsdienstvrijheid is ondanks de nieuwe wetgeving inzake stichtingen geen vooruitgang geboekt. Religieuze minderheden worden nog steeds gediscrimineerd en lastiggevallen. Ik ben blij dat in de resolutie rekening is gehouden met mijn voorstel om Turkije op te roepen af te zien van de geplande onteigening van het Sint Gabriëlklooster in Tur Abdin.

Voorts eisen we dat Turkije bij de bouw van de stuwdammen van het project in Zuid-Anatolië de normen van de EU op het vlak van natuur en milieu naleeft en de rechten van de betrokken bevolking respecteert.

Turkije is niet op weg om de criteria van Kopenhagen te vervullen, maar drijft steeds verder weg van onze fundamentele waarden. Wil de Turkse regering de republiek eigenlijk wel een nieuwe, democratische basis geven? De rechtszaak tegen de AK-partij en de ondoorzichtige Ergenekon-procedure tonen een diep verscheurde maatschappij, die de Europese uitdaging niet wil en niet kan aangaan. De tijd is dus gekomen om eindelijk concreet over een bevoorrecht partnerschap tussen de EU en Turkije te spreken.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), schriftelijk. – (EN) Hoewel ik de algemene teneur van het verslag steun, verzet ik mij tegen de onevenwichtigheid ten aanzien van de kwestie-Cyprus. Ik ben sterk gekant tegen de amendementen 14 en 15, die aangaande verscheidene vraagstukken, waaronder de vervulling van internationale verplichtingen, uitsluitend gericht zijn tegen Turkije en geen gelijkwaardige oproepen tot actie of betrokkenheid doen aan de Griekse of Grieks-Cypriotische autoriteiten. Tijdens de commissiefase is

een amendement van mij verworpen waarin stelling werd genomen tegen het idee dat een oplossing van de kwestie-Cyprus moet worden bereikt door eenzijdig optreden van Turkije. Ik deed een beroep op de Raad om – als eerste stap – praktische uitvoering te geven aan zijn voornemen van 26 april 2004 om een eind te maken aan het isolement van de Turks-Cypriotische gemeenschap. Desalniettemin heb ik, met behoud van mijn reserves, vóór het verslag gestemd.

- Ontwerpresolutie (B6-0106/2009)

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), schriftelijk. – (EL) De Communistische Partij van Griekenland heeft tegen de resolutie over de FYROM gestemd. Herhaaldelijk hebben wij ons uitgesproken tegen toetreding tot de EU van de FYROM en van andere landen, en wel om dezelfde redenen als wij tegen de toetreding van Griekenland waren.

In de resolutie wordt aangedrongen op versnelde toetreding van de FYROM tot de EU, opdat het VS/NAVO-protectoraat omgezet kan worden in een EU/VS/NAVO-protectoraat en snel ingelijfd kan worden in de EU. Dat is algemene lijn en daar zijn de Griekse partijen ND, PASOK, SYN/SYRIZA en LAOS het mee eens. Hun “onenigheid” houdt verband met het vraagstuk van de naam van de FYROM, en daarom hebben zij tegen het verslag gestemd, dat echt negatief is wat de Griekse standpunten aangaat. In het verslag staat immers dat het vraagstuk van de naam geen beletsel mag zijn voor toetreding van de FYROM tot de EU.

De Communistische Partij van Griekenland heeft tegen alle hiermee verband houdende verslagen gestemd, omdat volgens haar het vraagstuk van de naam verband houdt met de meer algemene imperialistische interventies in de Balkan en met het antagonisme in het imperialistische kamp. Daarom blijft zij hameren op haar standpunt dat de grenzen onschendbaar zijn en irredentistische of andere aanspraken uit den boze zijn. Er is geen Macedonische etnische minderheid. Het woord “Macedonië” is geografisch bepaald. ND, PASOK, SYN/SYRIZA en LAOS volgen de filosofie van het Europees eenrichtingsverkeer en houden het opportunistische beleid van de EU voor de volkeren van de Balkan verborgen. In dat beleid wordt namelijk de houding jegens de minderheden enkel en alleen bepaald door de belangen van de EU.

De Communistische Partij van Griekenland geeft steun aan de gezamenlijke anti-imperialistische strijd van de Balkanvolkeren, aan de confrontatie met het VS/NAVO/EU-beleid.

Luca Romagnoli (NI), schriftelijk. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, ik heb tegen de ontwerpresolutie over het voortgangsverslag 2008 over de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië gestemd. We hebben het punt bereikt dat we moeten beslissen of we een grote gemeenschappelijke markt tot stand willen brengen, waarvoor we uiteraard heldere regels moeten vaststellen, of een Europa dat de uitdrukking vormt van één enkele, krachtige en soevereine identiteit. Op basis van de elementen die in de ontwerpresolutie worden genoemd en die in mijn ogen ontoereikend zijn, ben ik daarom tegen het verslag.

- Verslag-Neyts-Uyttebroeck (A6-0112/2009)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), schriftelijk. – (RO) Ik ben van mening dat de Europese instellingen het Internationaal Strafhof in Den Haag moeten blijven steunen. Dit Strafhof heeft veel oorlogsmisdadigers berecht, maar tegelijkertijd moeten we voor ogen houden dat zijn besluiten een veel grotere reikwijdte hebben. Denk bijvoorbeeld aan de bijdrage aan het proces van verzoening tussen de volkeren in de westelijke Balkanlanden.

Ik wil erop wijzen dat een aantal aanklachten en uitspraken van het Internationaal Strafhof in Den Haag in verschillende delen van de westelijke Balkan als controversieel is beschouwd. Uit deze reacties kan lering worden getrokken, want zij behoren tot de erfenis van dit Strafhof. Deze reacties onderstrepen ook de noodzaak van zowel een kamer van beroep als een contactprogramma.

Laten we echter niet vergeten dat veel andere oorlogsmisdadigers nog niet zijn berecht. De Europese instellingen moeten steun bieden voor onderzoek dat op nationaal niveau wordt verricht in de westelijke Balkanlanden. De Europese Raad moet duidelijke normen vastleggen voor de beoordeling van het functioneren van de rechterlijke macht in de landen in de regio wanneer de ambtstermijn van het Internationaal Strafhof afloopt.

De verantwoordelijken moeten op basis van hun daden individueel worden berecht en gestraft.

Het recht moet voor iedereen op dezelfde wijze worden toegepast.

David Martin (PSE), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb mijn stem uitgebracht voor dit verslag, dat ervoor zal zorgen dat geen van hen die oorlogsmisdrijven hebben gepleegd in het voormalige Joegoslavië zijn gerechte straf ontloopt. Ik steun het verslag omdat hiermee het mandaat van het tijdelijke Internationale Straftribunaal voor voormalig Joegoslavië, dat de plegers van oorlogsmisdrijven vervolgt, met twee jaar wordt verlengd zodat het voldoende tijd heeft om de lopende processen af te ronden.

- Ontwerpresolutie (B6-0113/2009)

Edite Estrela (PSE), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor de resolutie van het Europees Parlement over water in het licht van het Vijfde Wereldforum voor Water gestemd, omdat ik van oordeel ben dat dringend wereldwijde beleidsmaatregelen inzake watervoorziening en waterbeheer moeten worden vastgesteld om de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling (MDO's) te halen. Dit betekent dat het bevolkingspercentage dat geen duurzame toegang heeft tot veilig drinkwater voor 2015 met de helft moet worden verminderd.

Ondanks de wereldwijde financiële crisis moeten de lidstaten hun steun aan de minst ontwikkelde landen versterken via ontwikkelingshulp en samenwerking bij de aanpassing aan de klimaatverandering en de verlichting van de gevolgen ervan.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (PT) Zelfs het water ontsnapt niet aan de privatiserings- en liberaliseringsdrang van de meerderheid van het Europees Parlement. De resolutie verklaart terecht, al zij het in de voorwaardelijke wijs, dat “water een gemeenschappelijk goed van de mensheid vormt en dat de toegang tot drinkwater een fundamenteel en universeel recht zou moeten zijn” en dat “water beschouwd wordt als een openbaar goed en onder openbare controle moet worden geplaatst”. Maar hetgeen volgt is ernstig en onaanvaardbaar. Verklaard wordt dat, zelfs wanneer water onder openbare controle wordt geplaatst, het beheer ervan “geheel of gedeeltelijk” aan de particuliere sector kan worden toevertrouwd. Dit betekent dat de investering in infrastructuur voor waterwinning en watervoorziening in openbare handen blijft, terwijl de particuliere sector de betalingen van de consument int en dus de winst opstrijkt. Dit experiment is reeds in verschillende landen uitgevoerd, met name in Latijns-Amerika, met als gevolg een exponentiële groei van de prijzen en een verslechtering van de kwaliteit.

Wij kunnen evenmin aanvaarden dat de verantwoordelijkheid bij de landbouw wordt gelegd en dat de agro-industrie op één lijn wordt gesteld met de kleine landbouwers, zodat deze laatsten gestraft worden met hoge waterprijzen. Naarmate de ernst van de kapitalistische crisis toeneemt, lijkt de verleiding groot om het water te gebruiken als middel om de winst te genereren die het kapitaal zo nodig heeft. Wij blijven erbij dat water uitsluitend als een openbaar goed mag worden beschouwd, in termen van zowel waterwinning als watervoorziening.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), *schriftelijk*. – (FI) Mijnheer de Voorzitter, ik heb voor de resolutie van de heer Berman inzake het Vijfde Wereldforum voor Water gestemd. Het Wereldforum voor Water komt eens in de drie jaar bijeen en vindt volgende week in Istanboel plaats. Het is een gelegenheid om te debatteren over wereldwijde politieke besluiten met betrekking tot het beheer van water en watervoorraden en de fundamenteen ervoor te leveren.

Twee jaar geleden heb ik zelf een verslag over waterbeheer in de ontwikkelingslanden opgesteld voor de Paritaire Parlementaire Vergadering ACS-EU. Zoals ook uit de resolutie van de heer Berman blijkt, is slecht beheer veelal de oorzaak van de slechte watersituatie in de wereld. Er is steun nodig, vooral om regionale besluitvorming en samenwerking te verbeteren.

Het is ook duidelijk dat de publieke sector niet alléén de door de Wereldbank geschatte 49 miljard dollar per jaar (tot 2015) op kan brengen om waterinfrastructuur te ontwikkelen. Om de problemen van de watervoorziening te kunnen aanpakken, kan een oplossing voor het bijeenbrengen van het benodigde geld worden gevonden in partnerschapsovereenkomsten tussen de publieke en de private sector, vooral wanneer staatsbedrijven weinig geld hebben en er ook geen sprake is van privatisering.

Het belang van onderzoek voor het vinden van oplossingen voor waterproblemen mag ook niet worden onderschat. Dat geldt ook voor adequate monitoring van en investeringen in onderaardse watervoorraden. Net als energie wordt water steeds meer een politieke kwestie en zal er nog veel strijd worden geleverd om de toegang tot water. Het is noodzakelijk hier een politieke prioriteit van te maken voor het te laat is.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), *schriftelijk*. – Ik heb tijdens de eindstemming tegen deze resolutie gestemd. Niet omdat het verslag over het geheel genomen niet goed zou zijn, maar omdat een element voor

mij zo zwaar weegt dat ik toch niet vóór kon stemmen. Water is geen verhandelbaar goed, het is een eerste levensbehoefte en iedereen heeft daar recht op.

Het gebruik van water is geen keuze van de mens, maar essentieel om in leven te blijven en alleen al daardoor niet geschikt als commercieel of economisch goed. Watervoorziening moet in publieke handen zijn en blijven. Eerdere stellingen vanuit het EP hebben al aangegeven dat water een recht is en de bewoording in dit verslag zou dat verzwakken.

Nils Lundgren (IND/DEM), *schriftelijk*. – (SV) Water is een voorwaarde voor al het leven op aarde. De verantwoordelijkheid voor het waarborgen van de toegang tot deze basisbehoefte rust echter niet op de schouders van de Europese Unie. Door internationale samenwerking in VN-verband moeten de landen in de wereld antwoorden zien te vinden op de vraag hoe de toegang tot water kan worden verbeterd.

Aangezien het voorstel van de rapporteur een totaal andere kant op leidt, heb ik ervoor gekozen tegen de resolutie te stemmen.

Rovana Plumb (PSE), *schriftelijk*. – (RO) Duurzame ontwikkeling is ondenkbaar zonder bescherming en adequaat beheer van water, dat een bron van levensbelang vormt. Ik sta volledig achter de paragrafen 15 en 16 van de resolutie, waarin wordt gesteld dat lokale overheden moeten worden ondersteund in hun inspanningen om te komen tot een democratisch waterbeheer, dat doelmatig en transparant moet zijn, onderworpen is aan regels en zich richt naar de doelstellingen van duurzame ontwikkeling om tegemoet te komen aan de behoeften van de bevolking.

Ik sluit me aan bij de verzoeken aan de Commissie en de Raad om de fundamentele rol van lokale overheden bij de bescherming en het beheer van de watervoorraden te erkennen om deze verantwoordelijk te maken voor het waterbeheer. Ik betreurt dat de bevoegdheden van lokale overheden niet vaker worden ingezet in door de EU medegefinancierde programma's.

In het geval van Roemenië, waarvoor tot 2018 een overgangperiode voor dit terrein geldt, moet er sneller worden geïnvesteerd, vooral omdat arme bevolkingsgroepen het meest kwetsbaar zijn voor klimaatverandering, en het minst in staat zijn om zich hiertegen te wapenen.

Luca Romagnoli (NI), *schriftelijk*. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, ik heb gestemd vóór de ontwerp-resolutie over het Vijfde Wereldforum voor Water, dat in Istanboel zal worden gehouden. Het is mijn rotsvaste overtuiging dat water een gemeenschappelijk goed van de mensheid vormt en een fundamenteel en universeel recht zou moeten zijn. Bovendien vind ik dat water dient te worden beschouwd als een openbaar goed en onder openbare controle moet worden geplaatst, ook wanneer de watervoorziening geheel of gedeeltelijk door de particuliere sector wordt beheerd. Tot slot hoop ik dat er een einde komt aan subsidiëeringsregelingen voor water over de gehele linie, waardoor de prikkels worden weg genomen om het water op een efficiënte manier te beheren en waardoor een excessief gebruik wordt gestimuleerd, en ben ik van oordeel dat er zo middelen kunnen worden vrijgemaakt voor doelgerichte subsidies om drinkwater voor allen toegankelijk te maken, welke vooral aan de armen en de plattelandsbevolking ten goede komen.

Catherine Stihler (PSE), *schriftelijk*. – (EN) Water is een kostbare hulpbron en de toegang tot schoon drinkwater heeft op de hele wereld een hoge prioriteit. Te veel mensen in ontwikkelingslanden hebben anno 2009 geen toegang tot schoon drinkwater. We moeten onze inspanningen concentreren op landen en gemeenschappen in de armste delen van de wereld en hen helpen toegang te krijgen tot deze hulpbron.

Gary Titley (PSE), *schriftelijk*. – (EN) De geschiedenis is bezaaid met oorlogen om de toegang tot land en olie, maar ik vrees dat deze in het niet zullen zinken bij mogelijke toekomstige conflicten over de toegang tot water.

Water is de meest vitale van alle hulpbronnen: het leven is onmogelijk zonder water. Toch zien we zelfs in ontwikkelde landen ernstige watertekorten. De consequenties voor minder ontwikkelde landen zijn catastrofaal.

De internationale gemeenschap zal de toegang tot water veel serieuzer moeten nemen voordat het te laat is. Zoals we deze week in Kopenhagen hebben gezien, verloopt de klimaatverandering in een onrustbarend en steeds hoger tempo, waardoor de waterschaarste verder zal toenemen. Toegang tot schoon water is een elementair mensenrecht, dus laten we daar een grote campagne voor voeren.

- Ontwerpresolutie (B6-0114/2009)

Proinsias De Rossa (PSE), *schriftelijk*. – (EN) Ik steun deze resolutie, waarin aan de Europese Commissie specifieke aanbevelingen worden gedaan om haar ondersteuning van de gezondheidszorg in Afrika bezuiden de Sahara uit te breiden en de balans in de financiële steun van de Gemeenschap te herzien met het oog op meer prioriteit voor het stelsel van gezondheidszorg.

De helft van de bevolking van Afrika bezuiden de Sahara leeft nog in armoede. Sterker nog, Afrika is het enige continent dat geen vooruitgang boekt op weg naar de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling, met name de drie gezondheidsdoelstellingen – op het gebied van zuigelingensterfte, moedersterfte en de strijd tegen hiv/aids, tuberculose en malaria – die van cruciaal belang zijn in de strijd tegen de armoede maar die in het huidige tempo hoogstwaarschijnlijk niet gehaald worden in 2015. De infrastructuur voor basisgezondheidszorg kan niet zonder stabiele financiële steun op lange termijn als we de millenniumdoelstellingen op gezondheidsgebied willen realiseren. Deze steun moet zich overigens ook uitstrekken tot seksuele en reproductieve gezondheidszorg.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), *schriftelijk*. – (PL) Ik heb voor de resolutie over een benadering van gezondheidsdiensten in Afrika ten zuiden van de Sahara gestemd. Dit deel van Afrika kan zich niet ontwikkelen zonder een reële verbetering van de volksgezondheid. Het uitzonderlijke aantal bedreigingen voor de gezondheid in deze regio is welbekend en dat deze bedreigingen reëel zijn, blijkt overduidelijk uit de levensverwachting van de bevolking. De gemiddelde levensverwachting in afzonderlijke landen is vergelijkbaar met die in Europa in de middeleeuwen. Dit is een pijnlijke, bedroevende en wanhopige situatie, die evenwel voor ontwikkelde en welvarende landen een impuls moet zijn om hun hulp te intensiveren en doelgerichter te maken. Het is goed om deel te nemen aan projecten waarmee levens worden gered. Niets is meer menselijk en tegelijk ook Europees. Laten we redding bieden aan mensen die in levensgevaar zijn. Het is het minste wat we kunnen doen.

Nils Lundgren (IND/DEM), *schriftelijk*. – (SV) De beschrijving van de rapporteur van het menselijk lijden in Afrika ten zuiden van de Sahara wijst ons er op een pijnlijke manier op hoe belangrijk het is armoedebestrijding voort te zetten en te intensiveren.

De voorstellen die de rapporteur presenteert zijn echter volledig gebaseerd op het idee dat de Europese Unie een leidende rol moet spelen in het steunbeleid van de lidstaten. De Zweedse partij Junilistan is hiertegen. De Europese Unie moet geen hulpoperaties uitvoeren of de activiteiten van de lidstaten op dit gebied proberen te beïnvloeden.

Hulp is een gebied waar wij helaas zeer slechte ervaringen mee hebben. Het is daarom belangrijk dat het mogelijk is met nieuwe vormen van hulp te experimenteren. Ons eigen land Zweden is momenteel op zoek naar nieuwe en interessante wegen. Het is op dit historische moment geheel fout om herhaaldelijk de mogelijkheden van de lidstaten weg te nemen om op nieuwe manieren te denken en het steunbeleid te hervormen. De verantwoordelijkheid voor hulp ligt bij de lidstaten en dat moet zo blijven.

Internationale samenwerking met het oog op het vinden van oplossingen voor het verbeteren van de gezondheidszorg in Afrika ten zuiden van de Sahara moet in eerste instantie worden gezocht binnen het kader van de Verenigde Naties en niet de Europese Unie.

Ik heb daarom tegen deze resolutie gestemd.

Luca Romagnoli (NI), *schriftelijk*. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, ik heb gestemd vóór de ontwerpresolutie over ontwikkelingshulp van de Europese Gemeenschap aan de gezondheidsdiensten in Afrika ten zuiden van de Sahara. De EG heeft namelijk, ondanks de toezegging van de Commissie de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling te zullen halen en ondanks de gezondheidscrisis in Afrika ten zuiden van de Sahara, haar steun aan de sector gezondheid als deel van haar totale ontwikkelingshulp sinds 2000 niet verhoogd. Daarom ben ik van mening dat een gezamenlijke inspanning vereist is om betere resultaten op het gebied van gezondheid te boeken en de internationaal overeengekomen ontwikkelingsdoelstellingen te halen.

- Ontwerpresolutie (B6-0111/2009)

Luca Romagnoli (NI), *schriftelijk*. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, ik heb gestemd vóór de ontwerpresolutie over de invoering van de Gemeenschappelijke Eurobetalingsruimte (SEPA). Mijns inziens is het buitengewoon belangrijk steun te geven aan de oprichting van de SEPA, waarop effectieve mededinging heerst en waar er geen verschil bestaat tussen grensoverschrijdende en binnenlandse betalingen. Ten slotte ben ik het ermee

eens dat de Commissie, zoals in het voorstel staat, moet worden verzocht een duidelijke, juiste en bindende termijn uiterlijk op 31 december 2012 vast te stellen voor de overgang op SEPA-instrumenten, waarna alle betalingen in euro overeenkomstig de SEPA-normen moeten worden gedaan.

Peter Skinner (PSE), *schriftelijk*. – (EN) De Labour-delegatie in het Europees Parlement wil dat de Gemeenschappelijke Eurobetalingsruimte een succes wordt. Daarom kunnen wij geen steun geven aan de amendementen op dit verslag waarin de levensduur van de multilaterale afwikkelingsvergoeding wordt verlengd. Deze vergoeding schaadt de concurrentiepositie en verhoogt de kosten voor de consument. Dat gaat in tegen de bedoeling van de resolutie, namelijk te waarborgen dat de gemeenschappelijke markt belemmeringen wegneemt en tot kostenverlaging leidt. We hebben de resolutie bij de eindstemming niet kunnen steunen omdat deze amendementen waren aangenomen.

- Verslag-Koppa (A6-0062/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), *schriftelijk*. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, ik heb voorgestemd. Ik steun het verslag van mevrouw Koppa over het belang van het Strategisch Partnerschap EU-Brazilië, omdat de partners hetzelfde wereldbeeld hebben op basis van hun nauwe historische, culturele en economische banden. Samen kunnen zij veranderingen en oplossingen op mondiaal niveau stimuleren, bijvoorbeeld door nauw samen te werken om de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling te bevorderen en ten uitvoer te leggen, teneinde armoede en sociale ongelijkheid op mondiaal niveau te bestrijden, en ook door de samenwerking op het gebied van ontwikkelingshulp, met inbegrip van de driehoekssamenwerking, te intensiveren en op soortgelijke wijze samen te werken in de strijd tegen het internationale terrorisme, de drugshandel en misdaad in het algemeen.

De EU is verheugd over de initiatieven van Brazilië om de politieke en economische integratie tussen de Latijns-Amerikaanse landen te bevorderen, rekening houdend met de centrale rol die Brazilië speelt in het Latijns-Amerikaanse integratieproces en de belangstelling van de EU voor versterking van de dialoog met deze regio. De cruciale rol die Brazilië heeft vervuld als belangrijkste initiatiefnemer van de recentelijk opgerichte Unie van Zuid-Amerikaanse Naties (Unasur) moet duidelijk worden erkend.

We moeten tevens erkennen dat Brazilië met succes de rol van bemiddelaar heeft vervuld bij de oplossing van regionale conflicten in Latijns-Amerika en de Cariben, op basis van de eerbiediging van de beginselen nationale soevereiniteit, niet-inmenging en neutraliteit, wat een positieve invloed heeft gehad op de politieke stabiliteit in de regio.

Vasco Graça Moura (PPE-DE), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor dit verslag gestemd. Brazilië heeft als laatste BRIC-land deelgenomen aan een topbijeenkomst met de Europese Unie. Die vond plaats in juli 2007, tijdens het Portugese voorzitterschap. De top was een natuurlijk gevolg van de betrekkingen die Portugal sinds jaar en dag met Brazilië onderhoudt. Zoals ik hier ook al in september 2007 zei, is Brazilië een land met tweehonderd miljoen inwoners waar een van 's werlds meest verspreide Europese talen wordt gesproken, namelijk het Portugees. Bovendien is de historische, culturele en beschavingstraditie van het land nauw verbonden met de Europese tradities. Bewijs hiervan zijn de diverse politieke overeenkomsten die in de loop van de geschiedenis en tot op heden met Brazilië zijn gesloten. Deze banden zullen ons in de gelegenheid stellen andere bruggen tussen de Europese Unie en Latijns-Amerika te slaan.

Gelet op het onmiskenbare potentieel van Brazilië en de huidige economische en politieke prestaties van het land op zowel regionaal als mondiaal niveau mag dit strategisch partnerschap niet worden beschouwd als een toekomstige belemmering voor andere partnerschappen met de Mercosur. Het moet daarentegen worden toegejuicht als een modelovereenkomst waarin de Europese Unie erin is geslaagd de noodzakelijke consensus te bereiken over de gemeenschappelijke politieke en commerciële belangen. Er zij op gewezen dat beide partijen het erover eens zijn dat multilaterale actie op basis van het VN-systeem en in het kader van de Wereldhandelsorganisatie van essentieel belang is.

Tot slot wil ik nog zeggen dat ik een beetje nieuwsgierig ben naar het toekomstige bereik van de samenwerkingsprotocollen op het gebied van onderwijs en cultuur.

Luca Romagnoli (NI), *schriftelijk*. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, ik heb voor het verslag van mevrouw Koppa over het Strategisch Partnerschap EU-Brazilië gestemd. De rol van het partnerschap is van het allerhoogste belang; het moet een nieuwe impuls geven aan de sluiting van de associatieovereenkomst EU-Mercosur, wat op zich een strategische doelstelling van de EU is om de economische en handelsbetrekkingen verder uit te diepen, alsook om de politieke dialoog en de samenwerking tussen beide regio's uit te breiden. Daarnaast

moet het strategisch partnerschap een instrument zijn om de democratie en de mensenrechten, de rechtsstaat en goed bestuur op wereldschaal te bevorderen.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), schriftelijk. – (RO) Ik heb gestemd voor de ontwerpaanbeveling van het Europees Parlement aan de Raad betreffende het Strategisch Partnerschap EU-Brazilië, omdat ik van mening ben dat dit voor beide partijen gunstig is. Met een dergelijk partnerschap kunnen de banden tussen beide partijen worden aangehaald en wordt het gemeenschappelijk belang van beide regio's en de rest van de wereld gediend.

- Verslag-Salafranca Sánchez-Neyra (A6-0028/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), schriftelijk. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, ik heb voorgestemd. Aangezien Mexico en de Europese Unie al sinds de jaren zeventig betrekkingen onderhouden, deel ik de hoop dat dit strategisch partnerschap een instrument zal zijn waarmee de samenwerking tussen beide partijen in internationale fora zoals de Wereldbank, het Internationaal Monetair Fonds, de OESO, de G20, de G8 en de G5 wordt versterkt, teneinde oplossingen te vinden voor de financiële wereldcrisis en een gezamenlijk initiatief te lanceren om het vertrouwen in de financiële instellingen te herstellen, in overeenstemming met de Verklaring van San Salvador.

Door zijn geografische ligging heeft Mexico een strategische functie als “brug” tussen Noord- en Zuid-Amerika en tussen de Cariben en de Stille Oceaan. Hopelijk kan de organisatie van jaarlijkse topbijeenkomsten tussen de EU en Mexico in het kader van dit strategisch partnerschap worden geïstitutionaliseerd en kan het partnerschap een nieuwe impuls geven aan de verschillende politieke aspecten van de globale overeenkomst EU-Mexico, met inbegrip van de mensenrechten, veiligheid, de bestrijding van drugshandel, het milieu, en technische en culturele samenwerking.

Ook in het licht van de resolutie van het Europees Parlement van 11 oktober 2007 over vrouwenmoorden (“femicide”) in Mexico en Midden-Amerika en de rol van de Europese Unie in de strijd tegen dit fenomeen, hopen wij op bevordering van de dialoog, de samenwerking en de wederzijdse uitwisseling van goede praktijken.

Luca Romagnoli (NI), schriftelijk. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, ik juich het verslag van de heer Salafranca Sánchez-Neyra over een Strategisch Partnerschap EU-Mexico toe. Het is inderdaad van doorslaggevend belang dat dit strategisch partnerschap op twee verschillende niveaus een kwalitatieve sprong in de betrekkingen tussen de Europese Unie en Mexico inhoudt: op multilateraal niveau een betere onderlinge coördinatie inzake wereldwijde vraagstukken, en op bilateraal niveau nauwere betrekkingen.

Daarom heb ik er alle vertrouwen in dat deze overeenkomst een grotere coördinatie van de standpunten inzake crisissituaties en wereldwijde vraagstukken mogelijk maakt, op grond van gezamenlijke belangen en bekommernissen. Tot besluit hoop ik dat het partnerschap een kans biedt voor discussie over de vraag hoe de clausule inzake mensenrechten en democratie, die immers voor beide partijen essentiële waarden zijn in alle overeenkomsten, beter ten uitvoer kan worden gelegd, en hoe beter toezicht kan worden gehouden op de naleving ervan, onder andere door de positieve dimensie van de clausule te ontwikkelen.

Catherine Stihler (PSE), schriftelijk. – (EN) De EU moet een grotere belangstelling aan den dag leggen voor het toenemende geweld in Mexico als gevolg van drugsoorlogen. De verdubbeling van het aantal moorden in verband met drugsgeweld is zorgwekkend.

- Ontwerpresolutie (RC-B6-0135/2009)

Carl Lang (NI), schriftelijk. – (FR) De goede bedoelingen die de verschillende politieke fracties hebben geuit, met als belangrijke uitzondering de communistische fractie (en niet zonder reden!), zijn louter de afspiegeling van de politieke correctheid van de hippies uit de internationale showbusiness. De Tibetaanse zaak, de echte strijd om de bevrijding, werd gesmoord in de verstikkende greep van Europese bobo's met een gebrek aan spiritualiteit. Het is het voorbeeld bij uitstek van wat we niet moeten doen als het gaat om binnenlands beleid en internationale politiek.

Afgevaardigden willen heel beleefd het machtsmisbruik van het Chinese communisme veroordelen terwijl ze zich voorstander verklaren van autonomie voor een regio die niet het historische Tibet is. Het concept van een autonoom Tibet, de weg van “Save Tibet”, is niet meer dan een hondenriem voorhouden aan een machteloze elite en een volk dat zowel geestelijk als lichamelijk vermoord is.

Tibet toont, net als andere onderdrukte naties, wat er gebeurt wanneer een communistische dictatuur zich vestigt en het wapen van een toenemende immigratie wordt ingezet om elke politieke, etnische, culturele en spirituele terugkeer te verhinderen.

Tibet heeft ongetwijfeld zijn kans gemist om zijn soevereiniteit terug te krijgen door bij de verbanning van zijn leider de gewapende strijd niet voort te zetten. De weg die ze moeten volgen is de strijd voor onafhankelijkheid, voor "Free Tibet", en niet die van een eeuwige slavernij onder het mom van een "autonomie" op papier.

Luca Romagnoli (NI), *schriftelijk*. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, ik schaar mij van harte achter de ontwerpresolutie over de 50e verjaardag van de Tibetaanse opstand en de dialoog tussen de Dalai Lama en de Chinese regering. Gewelddadigheid, door welke partij dan ook, moet worden veroordeeld. Aan de andere kant moet gezegd worden dat de Chinese regering de morele plicht heeft (en niet alleen dat) om al wie louter wegens deelname aan vreedzaam protest wordt vastgehouden, onmiddellijk en onvoorwaardelijk vrij te laten en rekenschap af te leggen over al wie gedood is of vermist wordt en over al wie wordt vastgehouden, met vermelding van de feiten die hun ten laste worden gelegd.

11. Rectificaties stemgedrag/voorgenomen stemgedrag: zie notulen

(De vergadering wordt om 13.20 uur onderbroken en om 15.00 uur hervat)

VOORZITTER: RODI KRATSA-TSAGAROPOULOU

Ondervoorzitter

12. Goedkeuring van de notulen van de vorige vergadering: zie notulen

De Voorzitter. – De notulen van gisteren zijn rondgedeeld.

Zijn er opmerkingen?

*
* *

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (FR) Mevrouw de Voorzitter, ik vraag mijn collega's of ik enkele minuten van hun tijd mag nemen.

Ik zou graag wat zeggen in verband met China. Wij hadden voor vandaag een ontwerpresolutie over China, over het geval van de heer Gao Zhisheng, een erg bekende advocaat, die is aangehouden. Men vreest dat hij wordt gemarteld. Zijn familie is onlangs toegelaten tot de Verenigde Staten en men vreest voor zijn leven.

Omdat we maar drie onderwerpen kunnen behandelen, kon de ontwerpresolutie over de heer Gao Zhisheng jammer genoeg niet in aanmerking worden genomen. Wij wilden de ontwerpresolutie indienen voor de vergadering van maart II. Er werd ons echter gezegd dat er in maart II geen urgentverklaringen zullen zijn omdat – volgens de regels – als er in dezelfde maand twee plenaire vergaderingen plaatsvinden er geen urgentverklaringen zijn tijdens de tweede.

Ik betwijfel de juistheid van die interpretatie. Die heeft namelijk betrekking op de twee zittingen in september en – voordien – in oktober waarin over de begroting werd gedebatteerd. Het feit dat er in maart twee vergaderingen zijn, is aan de verkiezingen te wijten; het is een heel uitzonderlijk geval. Dat houdt in dat we thema's over mensenrechten pas eind april kunnen behandelen, wat te laat is.

Daarom verzoek ik de Voorzitter ten eerste om die kwestie goed te onderzoeken en ten tweede om bij de Chinese ambassade onze enorme bezorgdheid over deze zaak kenbaar te maken – daartoe kan ik u de gegevens over de zaak van de heer Gao Zhisheng bezorgen. Niemand weet namelijk werkelijk waar hij zich bevindt en men vreest dat hij wordt gemarteld en dat zijn leven in gevaar is.

(De notulen van de vorige vergadering worden goedgekeurd)

13. Debatten over gevallen van schending van de mensenrechten, de democratie en de rechtsstaat(debat)

13.1. Guinee-Bissau

De Voorzitter. – Aan de orde is het debat over zes ontwerp-resoluties over de situatie in Guinee-Bissau.⁽²⁾

José Ribeiro e Castro, auteur. – (PT) Mevrouw de Voorzitter, mevrouw de commissaris, dames en heren, wij behandelen hier vandaag triest genoeg nog maar eens de situatie in Guinee-Bissau, die werkelijk schrijnend is. Het is een land dat sinds vele jaren het slachtoffer is van chronische instabiliteit en dat aan het begin van de jaren negentig een poging heeft ondernomen om de weg naar de democratie in te slaan. Maar alles liep verkeerd, er vond een staatsgreep plaats, en een kleine burgeroorlog, en sindsdien wordt het land geconfronteerd met een enorme politieke en militaire instabiliteit, spanningen en diepgewortelde rivaliteiten. De laatste tijd groeit ook de bezorgdheid over de almaar toenemende belangen bij de drugshandel, die volgens alle waarnemers steeds duidelijker aantoonbaar zijn.

Wij veroordelen de recente aanslagen ten sterkste: de bomaanslag waarbij de stafchef van het leger, generaal Tagme Na Waie, om het leven is gekomen en ook de wrede, om niet te zeggen, barbaarse moord op president Nino Vieira. Ongeacht hun verleden betuigen wij onze solidariteit aan de familieleden van de slachtoffers en aan de bevolking van Guinee-Bissau. Wij betreuren en veroordelen deze aanslagen ten zeerste.

Wij willen het land zien terugkeren naar de normaliteit. De les die ik uit deze ontwikkelingen heb getrokken en die ik in de resolutie wens te benadrukken, is dat straffeloosheid geen oplossing biedt. Hoe hebben wij in het verleden, na de moord op Assumane Mané en generaal Veríssimo Seabra, onze ogen kunnen sluiten voor het feit dat de daders zoek bleven en niet voor de rechter zijn gedaagd? Het spreekt vanzelf dat dit geen oplossing is. Daarom moeten wij aan de regering van Guinee-Bissau duidelijk maken dat de schuldigen gevonden moeten worden en voor de rechter moeten worden gebracht. En wij moeten daarvoor de nodige steun verlenen.

Om te eindigen wil ik de aandacht vestigen op de zorgwekkende toename van de drugshandel in de gehele regio, de risico's hiervan voor de Europese Unie en de alarmerende en duidelijk aantoonbare aanwezigheid van de drugssmokkel in Guinee-Bissau. Ik doe tevens een oproep om in dit verband onze betrekkingen met Kaapverdië aan te halen. Wij hebben een speciaal partnerschap gesloten met Kaapverdië, dat nauwe betrekkingen onderhoudt met Guinee-Bissau en het land goed kent, maar tegelijkertijd zelf bijzonder kwetsbaar is. Dat is ook essentieel om onze eigen Europese veiligheid te waarborgen. De verdieping van het speciale partnerschap met Kaapverdië is in dit verband dus van vitaal belang.

Justas Vincas Paleckis, auteur. – (LT) De moorden in Guinee-Bissau zijn een harde klap, niet alleen voor de democratie in een staat die is verarmd door de drugshandel, maar voor de hele West-Afrikaanse regio. De moordaanslagen op de president en de stafchef van het leger hebben het land nog dieper in het moeras van falende instellingen, een steeds fragielere democratie, groeiende corruptie en persoonsverering geduwd. De inwoners van de staat leven in chaos en er is een tekort aan water, medicijnen en scholen. De drugshandel kent geen limieten of grenzen, is een bedreiging van de hele regio aan het worden en bereikt zelfs landen in de Europese Unie.

Hoewel de legerofficieren zich tot nog toe hebben gehouden aan hun belofte om zich niet in de binnenlandse zaken van het land te mengen, zouden de recente gebeurtenissen de laatste resten van de democratie in Guinee-Bissau volledig kunnen overstelpen. De nieuwe regering moet het constitutionele bestel respecteren, de conflicten zonder geweld oplossen en de moorden grondig onderzoeken. Met behulp van de veiligheids- en defensiemissie van de Europese Unie moeten we een omslagpunt bereiken in de ontwikkeling van het land, en stabiliteit en een fatsoenlijk leven bieden. We moeten hopen dat er over een paar maanden presidentiële verkiezingen worden gehouden en dat deze voldoen aan de internationale normen voor het organiseren van verkiezingen. We roepen de landen in de Europese Unie en de volledige internationale gemeenschap op om Guinee-Bissau de financiële en deskundige steun te geven die nodig is om democratische verkiezingen te organiseren. De tegenover elkaar staande partijen in Guinee-Bissau moeten naar overeenstemming en compromissen streven in deze moeilijke tijd voor het land, en dringend besluiten nemen over de veiligheid, verkiezingsprocedures en het openbaar bestuur van het land. We roepen hen op om de corruptie effectiever te bestrijden en te overleggen met het maatschappelijk middenveld en andere organisaties over interne verzoening in het land.

⁽²⁾ Zie notulen.

Ewa Tomaszewska, auteur. – (PL) Mevrouw de Voorzitter, 2 maart jongstleden is de president van Guinee-Bissau, João Bernardo Vieira, doodgeschoten in een aanslag door soldaten die trouw waren aan de stafchef van het leger, generaal Batista Tagme Na Waie, die de dag ervoor overleden was nadat hij in een explosie zwaargewond was geraakt. De dood van beide mannen staat in verband met het politieke conflict in Guinee-Bissau, dat al vele jaren voortsleept en in dit land tot tragedies en instabiliteit heeft geleid. Hoewel de verkiezingen in 2008 vreedzaam zijn verlopen, werd kort daarna een moordaanslag gepleegd, die de president echter overleefde. Guinee-Bissau, een voormalige kolonie van Portugal, is een van de armste landen ter wereld. Er loopt ook een smokkelroute voor cocaïne door het land.

Wij veroordelen pogingen om conflicten op te lossen via een staatsgreep. Wij pleiten voor presidentsverkiezingen in Guinee-Bissau binnen twee maanden. En wij pleiten ervoor dat bij deze verkiezingen democratische normen worden gehandhaafd en dat de grondwettelijke orde wordt hersteld.

Ilda Figueiredo, auteur. – (PT) Bij de analyse van de politieke situatie in Guinee-Bissau moet rekening worden gehouden met het feit dat de bevolking van dit jonge Afrikaanse land geleden heeft onder het Portugese kolonialisme, waartegen zij overigens zeer dapper strijd heeft geleverd. Wij mogen niet vergeten dat de gebeurtenissen in Guinee-Bissau, die wij betreuren, met name de moord op de president en de stafchef van het leger, het resultaat zijn van alle moeilijkheden en alle rivaliteiten die jaren geleden zijn ontstaan en het land nog steeds parten spelen, en die teruggaan op het koloniale verleden. Wij moeten tevens in gedachten houden dat Guinee-Bissau nog altijd een van de armste landen van Afrika is, wat betekent dat de Europese Unie meer aandacht moet besteden aan de samenwerking op het gebied van volksgezondheid en onderwijs, teneinde de levensomstandigheden van de bevolking te verbeteren en de problemen te verhelpen waarmee een groot deel van de bevolking van Guinee-Bissau nog steeds wordt geconfronteerd, inzonderheid vrouwen, moeders en kinderen.

Het is van vitaal belang dat de Europese Unie haar solidaire steun aan deze mensen versterkt. Wij moeten ook het onderwijs, de inspanningen om de toegang tot schoon water te garanderen en zelfs de landbouwproductie ondersteunen, teneinde te waarborgen dat de gehele bevolking toegang tot voedsel heeft. Dit dient evenwel te gebeuren zonder externe inmenging en onder eerbiediging van de soevereiniteit en de keuzen van de bevolking.

Marios Matsakis, auteur. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, deze straatarme voormalige kolonie lijdt al tientallen jaren onder politieke instabiliteit en crisis, hetgeen voor de inwoners van Guinee-Bissau heeft geresulteerd in diep en langdurig lijden.

De overgang naar democratisch bestuur en betere tijden voor de bevolking leek een veelbelovend vooruitzicht nadat de parlementsverkiezingen van 2008 ogenschijnlijk eerlijk en vredig waren verlopen. De donkere wolken van verdeeldheid, haat en geweld hebben zich echter opnieuw samengepakt boven het land na het doodschieten van president Vieira door afvallige soldaten op 2 maart, een dag na de moordaanslag op het stafchef van het leger. Wij veroordelen deze beide moorden en we kunnen alleen maar hopen dat de rivaliserende partijen in Guinee-Bissau voor het welzijn van de burgerbevolking de noodzakelijke wil en kracht kunnen opbrengen om hun meningsverschillen op te lossen in een dialoog aan de onderhandelingstafel. Omdat Guinee-Bissau de laatste jaren is uitgegroeid tot een belangrijk land in de drugshandel, roepen we bovendien niet alleen de autoriteiten aldaar maar ook de internationale gemeenschap op zich tot het uiterste in te spannen om deze dodelijke vloek te bestrijden.

Marie Anne Isler Béguin, auteur. – (FR) Mevrouw de Voorzitter, mevrouw de commissaris, beste collega's, de Fractie De Groenen veroordeelt ten stelligste de moord op de president van Guinee-Bissau, João Bernardo Vieira, en op de chef-staf van het leger, generaal Tagme Na Waie, op 1 en 2 maart 2009.

Wij vragen dat er diepgaande onderzoeken worden ingesteld en dat de verantwoordelijken worden vervolgd, temeer daar de identiteit van de moordenaars van de generaals Mané en Correia in 2000 en 2004 tot op vandaag nog niet is achterhaald.

Guinee-Bissau, arm te midden van de armen, staat bekend om zijn lage levensverwachting en wordt nu met drugshandel geconfronteerd. Het is het bruggenhoofd voor drugshandelaars uit Zuid-Amerika en doet dienst als transitland voor drugs die voor Europa zijn bestemd en waarvan wij de grootste consumenten zijn. Dat treft eveneens de hele subregio – dat weten we heel goed – aangezien bijvoorbeeld in Mauritanië aanzienlijke hoeveelheden drugs werden gevonden, zelfs op de luchthaven.

De Europese Unie moet het land helpen om die handel de rug toe te keren door deze zowel hier als daar te bestrijden en terug te keren naar een vorm van ontwikkeling die gebaseerd is op zijn eigen rijkdommen.

De afgelopen verkiezingen zijn door de internationale gemeenschap met instemming begroet. Guinee-Bissau is bezig de democratische beginselen te leren en de democratie vorm te geven, en de Europese Unie heeft blijk gegeven van haar steun aan dit proces. De gebeurtenissen die dit land recentelijk doorstaan heeft, kunnen echter alleen maar leiden tot nog meer hulp en bijstand.

Ook het leger, dat tijdens het verkiezingsproces niet tussenbeide is gekomen, moet de constitutionele orde strikt blijven naleven, zoals het heeft beloofd.

Zijn buurlanden in westelijk Afrika hebben na jarenlange oproer en chaos opnieuw de weg naar democratie, respect voor instellingen en mensenrechten gevonden. Guinee-Bissau mag niet in de val lopen van verwerpelijke praktijken. De Europese Unie moet aanwezig zijn en haar invloed en voorbeeldfunctie aanwenden om dit land te helpen de weg van de democratie te blijven volgen.

Laima Liucija Andrikiienė, *namens de PPE-DE-Fractie*. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, in aanvulling op wat er vandaag al is gezegd over de situatie in Guinee-Bissau, wil ik twee opmerkingen maken.

Ten eerste dienen de moorden op de president van Guinee-Bissau, João Bernardo Vieira, en het hoofd van de strijdkrachten, generaal Tagme Na Waie, grondig onderzocht en de verantwoordelijken berecht te worden.

Ten tweede spreken we in onze resolutie vandaag de hoop uit dat de presidentsverkiezingen in het land binnen zestig dagen zullen worden gehouden. We zouden vandaag de EU-lidstaten en de internationale gemeenschap moeten oproepen ervoor te zorgen dat Guinee-Bissau de financiële en technische steun ontvangt die nodig is om geloofwaardige verkiezingen te houden.

Leopold Józef Rutowicz, *namens de UEN-Fractie*. – (PL) Mevrouw de Voorzitter, arme Afrikaanse landen, zoals Guinee-Bissau, kunnen heel gemakkelijk destabiliseren, met alle tragische gevolgen van dien. De moorden op president João Bernardo Vieira en generaal Tagme Na Waie, de leider van de strijdkrachten, in maart dit jaar, waren ongetwijfeld deel van een poging om het land te destabiliseren, vermoedelijk uitgelokt door de drugsmafia. Door de afwezigheid van een efficiënte veiligheidsdienst in dit land zijn diverse moordacties feitelijk onbestraft gebleven. Wij moeten alle essentiële hulp bieden die de regering van dit land nodig heeft, en dat is wat met de resolutie wordt bewerkstelligd.

Daarnaast, en om dit soort gebeurtenissen te voorkomen, moeten we een genadeloze oorlog voeren tegen de drugshandel, die in veel arme landen in Afrika, Azië en Zuid-Amerika een destabiliserende factor is, een voedingsbodem voor terrorisme vormt en via drugsverslaving het leven van honderden miljoenen mensen op aarde verwoest. Als we dit probleem niet oplossen, zullen we onze hulpeloosheid met een steeds hogere prijs moeten bekopen.

Benita Ferrero-Waldner, *lid van de Commissie*. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, ten eerste wil ik namens de Commissie zeggen dat wij de moordaanslag op Zijne Excellentie de president van de Republiek Guinee-Bissau, de heer João Bernardo Vieira, ten zeerste betreuren. Wij veroordelen de moordaanslag alsmede de aanslagen die leidden tot de dood van de opperbevelhebber van het leger, generaal Tagme Na Waie, en andere militairen in de sterkst mogelijke bewoordingen. Ik wil hierbij ook mijn medeleven aan de nabestaanden betuigen.

De aanwezigheid van drugsdealers en de grote mate waarin misdaad voorkomt zijn op dit moment meer dan verontrustend. In het kader van het achtste Europees Ontwikkelingsfonds en andere instrumenten, maar ook door middel van een bijdrage van twee miljoen euro aan het Bureau van de Verenigde Naties voor drugs- en misdaadbestrijding (UNODC) heeft de Commissie zich verbonden aan een zeer ambitieus drugsbestrijdingsplan. Wij zijn van mening dat dit werkelijk van zeer groot belang is, zoals de gebeurtenissen ook hebben aangetoond.

Wij roepen met klem op tot kalmte en zelfbeheersing, en dringen er bij de nationale autoriteiten van Guinee-Bissau op aan deze gebeurtenissen aan een grondig onderzoek te onderwerpen en ervoor te zorgen dat de verantwoordelijken hun gerechte straf niet ontlopen. Straffeloosheid is onacceptabel. Helaas volgen deze gewelddadigheden op de succesvolle parlementsverkiezingen, die de weg hebben geëffend voor de uitbreiding van de EU- en internationale steun voor het streven van het land naar vrede. Deze aanslagen vinden daarnaast plaats in een periode van geïntensifieerde internationale betrokkenheid, bedoeld om een democratisch en stabiel Guinee-Bissau op te bouwen.

Onder deze extreem moeilijke omstandigheden blijft de Commissie vastbesloten om de nationale overheden blijvend van omvangrijke steun te voorzien, zowel om de stabiliteit te herstellen, alsook om bij te dragen aan ontwikkeling. Ik denk hierbij aan onderwijs, de armsten onder de armen, de behoefte aan levensnoodzakelijkheden en elementaire voorzieningen, alsmede aan de economische groei van het land.

We zijn nu bezig de uitgebreide reeks instrumenten waarover we beschikken in te zetten met de bedoeling Guinee-Bissau te helpen duurzame vrede tot stand te brengen en, hopelijk, het democratische proces in het land te consolideren.

Vorig jaar is een ambitieus landenstrategiedocument voor een bedrag van 100 miljoen euro voor de periode 2008-2013 goedgekeurd. Deze steun zal gericht zijn op de hervorming van de veiligheidssector, waaronder de drugsbestrijding die ik al noemde, en de verbetering van de soevereine nationale instellingen.

Vorig jaar heeft de Raad ook besloten een EU-missie in te stellen ter ondersteuning van de hervorming van de veiligheidssector in het kader van het Europese veiligheids- en defensiebeleid. De aanstaande presidentsverkiezingen, die naar verwachting zestig dagen na de benoeming van de nieuwe president zullen plaatsvinden, zullen waarschijnlijk nog voor het zomerreces plaatsvinden. Rekening houdend met dit extreem krappe tijdschema bestudeert de Commissie nauwgezet de haalbaarheid van de inzet van de verkiezingswaarnemingsmissie. Hoe dan ook blijven wij hoge prioriteit geven aan, onder andere, het bieden van steun na de verkiezingen aan de noodzakelijke hervormingen van het verkiezingsstelsel, in navolging van de aanbevelingen van de EU-VN in 2008, alsmede aan de waarneming van de aanstaande verkiezingen door regionale organisaties.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

De stemming vindt na afloop van de debatten plaats.

13.2. De Filippijnen

De Voorzitter. – Aan de orde is het debat over zes ontwerpresoluties over de situatie in de Filippijnen.⁽³⁾

Bernd Posselt, rapporteur. – (DE) Mevrouw de Voorzitter, mevrouw de Commissaris, ik volg de situatie op de Filippijnen al sinds daar het rampzalige echtpaar Marcos aan de macht was. Sindsdien heeft deze grote eilandengroep heel wat ups en downs gekend van dictatuur en van pogingen tot vrijheid, van economische crises en ontwikkelingen op weg naar een markteconomie. Deze ontwikkelingen werden dan steeds weer gesmoord in een poel van corruptie, wanbeleid en helaas ook steeds autoritaire inmenging.

Wanneer je de landkaart bekijkt, zie je dat deze eilandengroep een uitzonderlijk strategische positie heeft. De Filippijnen hebben, net zoals Indonesië, de controle over enkele centrale zeewegen die voor onze economie en voor de economie van Azië van cruciaal belang zijn. Daarom is stabiliteit in de regio zo belangrijk. Daarom moeten we de machthebbers duidelijk maken dat dit land enkel door dialoog, enkel door de rechtsstaat, enkel door versterking van de democratie, de infrastructuur en de middenklasse eindelijk langdurige stabiliteit kan bereiken. Anders wordt het land steeds weer bedreigd door verval en zullen separatistische bewegingen, bewegingen op de verschillende eilandengroepen, religieuze en culturele bewegingen die elkaar bestrijden de eenheid van het land in gevaar brengen. Dit is dus van het allergrootste belang voor de Europese Unie.

Erik Meijer, auteur. – Voorzitter, veel staten in andere werelddelen zijn ontstaan door ingrijpen vanuit Europa. Het zijn de rechtsoptvolgers van koloniën van Europese landen, gebieden die daar in de afgelopen eeuwen werden veroverd om goedkoop over grondstoffen te kunnen beschikken. De winning van metalen en het oogsten van tropische gewassen was de belangrijkste doelstelling en in sommige gevallen werden ook mensen verhandeld als slaven. Mensen met heel verschillende talen en culturen zijn daardoor inwoner van zo'n kolonie geworden en afgesneden van diegenen met wie ze veel meer een taal en een cultuur gemeen hebben.

De Filippijnen zijn in 1898 door de Verenigde Staten afgenomen van Spanje en daarna tot 1946 als hun eigen kolonie bestuurd. Als onafhankelijke staat heeft dit land daarna de reputatie opgebouwd van slecht bestuur. De vraag is of dat toeval is. Zulke staten zijn geen product van de volkswil, ze zijn niet ontstaan van onderop. Ze zijn van bovenaf en van buitenaf ontstaan.

Zulke staten zijn niet de beste kweekvijver voor een democratische rechtsstaat en voor het vreedzaam oplossen van maatschappelijke conflicten. Ze worden vaak met geweld bijeen gehouden en de macht van het leger is groot. Er is vaak ook veel ruimte voor buitenlandse ondernemingen, die roofbouw plegen en slecht omgaan met het milieu en hun werknemers. Zij krijgen de kans om zich slecht te gedragen, doordat zij de machthebbers van voorrechten en rijkdommen voorzien.

⁽³⁾ Zie notulen.

Zulke misstanden roepen tegenbewegingen op. Als die bewegingen door de staat niet worden gezien als een legale oppositie die langs vreedzame weg kan uitgroeien tot deelnemer aan een regering, is de kans groot dat die bewegingen uit zelfbehoud vluchten in geweld. De regering bestrijdt dat dan weer met meer staatsgeweld, soms zonder te erkennen dat dit geweld van de staat zelf komt.

Sinds 2001 zijn honderden activisten, vakbondsleden, journalisten en religieuze leiders gedood of ontvoerd. Opposanten die door een rechtbank zijn vrijgelaten, werden toch weer door de staat opgesloten. De schuldigen aan moorden en ontvoeringen worden niet opgespoord of gestraft. Buitenlandse pogingen tot bemiddeling zijn afgewezen en na verloop van tijd opgezegd.

Terecht vraagt de resolutie meer inzet voor bemiddeling, compromissen en vreedzame oplossingen. Zonder integratie van tegenbewegingen in de democratische rechtsstaat, blijven de Filippijnen een chaotisch land waar het leven slecht is.

Marios Matsakis (ALDE), auteur. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, de situatie in Mindanao is ernstig, met honderdduizenden intern ontheemden die onder wanhopige omstandigheden moeten leven. De langdurige opstand tegen het openbaar gezag speelt een rol in deze betreurenswaardige situatie, maar ook de niet zo democratische status van de opeenvolgende Filippijnse regeringen, die zich volgens internationale organisaties, waaronder de Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties, schuldig maken aan een opmerkelijke straffeloosheid in gevallen van buitengerechtelijke executies en de gedwongen verdwijning van honderden Filippino's die betrokken zouden zijn bij activiteiten die geacht werden in strijd te zijn met het officiële regeringsbeleid.

Er moet een einde komen aan dergelijke straffeloosheid. Daarnaast moet de Filippijnse regering dringend de vredesonderhandelingen met het Moro Islamitisch Bevrijdingsfront (MILF) hervatten, en moeten beide partijen geweld afzweren en hun conflicten oplossen aan de onderhandelingstafel.

Leopold Józef Rutowicz, rapporteur. – (PL) Mevrouw de Voorzitter, de Filippijnen is een land met een rijke, maar ongelukkige geschiedenis. Het land werd in 1521 veroverd door de Spanjaarden, die het sterke verzet van de plaatselijke bevolking met geweld neersloegen. Na een opstand tegen het Spaanse regime in 1916 nam de VS in de Filippijnen het bestuur in handen. Na een periode van tijdelijke bezetting door de Japanners werd het land in 1946 volledig onafhankelijk en later jarenlang als een dictatoriale staat bestuurd door president Marcos. In 1983 werd Benigno Aquino, de leider van de democratische oppositie, vermoord. In de Filippijnen zijn zowel het Moro Islamic Liberation Front als de communisten actief. Het moordcommando van Abu Sayyaf wil het zuidelijke deel van de eilanden afscheiden van de rest van de Filippijnen. Het land wordt ontwricht door corruptie. Mensen komen massaal om het leven, de doodstraf wordt op grote schaal toegepast en mensen die bepaalde groeperingen in de weg staan, worden in het geheim geëxecuteerd. Wie mensenrechten en democratische beginselen probeert in te voeren en te handhaven, komt in dit land voor zware hindernissen te staan. De economische ontwikkeling van de Filippijnen en het lidmaatschap van ASEAN, de Associatie van Zuidoost-Aziatische staten, zijn positieve indicaties.

Met deze resolutie, die ik steun, draagt de Europese Unie bij aan gerichte maatregelen om een einde te maken aan het interne conflict in de Filippijnen en om de beginselen van de rechtstaat opnieuw in te voeren.

Raül Romeva i Rueda, auteur. – (ES) Mevrouw de Voorzitter, de kwestie van de Filippijnen bewijst inderdaad dat het voor het vredesproces soms nodig is om niet uitsluitend in één richting te kijken.

Op dit moment zijn we in de Filippijnen op meerdere fronten aan het werk en elk daarvan behoeft een specifieke benadering in de eigen context. Het is daarom van belang de verscheidenheid in reacties te begrijpen: in het geval van de Filippijnen is er een humanitaire dimensie, maar ook een duidelijk politieke dimensie en beide zijn van fundamenteel belang als we voortgang willen boeken met de mislukte vredesbesprekingen. Ik noem ze mislukt, omdat het er deze zomer aanvankelijk op leek dat we op de goede weg waren, maar de besprekingen door verschillende oorzaken werden afgebroken, vooral nadat de Hoge Raad had geoordeeld dat het memorandum van overeenstemming overduidelijk ongrondwettig was.

Dit heeft in wezen het hele onderhandelingsproces tot stilstand gebracht en dit behoeft een reactie van de internationale gemeenschap – dat wil ik benadrukken – op twee niveaus.

Het eerste is het humanitaire niveau: ik denk dat het duidelijk is dat niet alleen de situatie van de 300 000 vluchtelingen, maar met name ook die van de talloze slachtoffers van verdwijningen, martelingen en zelfs seriemoorden, eerst moet worden onderzocht en dat er daarna op aandringen van de internationale gemeenschap een politieke reactie van de regering moet komen.

In de tweede plaats is er ook behoefte aan een politieke reactie. Noorwegen is al enige tijd bezig onderhandelingen te voeren en kaders op te zetten om tot akkoorden te komen die een oplossing voor de situatie kunnen zijn. Het is een soort parallelle diplomatie of stille diplomatie; het is niet het soort diplomatie op topniveau waaraan we gewend zijn, maar er is wel behoefte aan.

Soms is het volstrekt noodzakelijk dat er actoren zijn die de rol spelen die Noorwegen heeft, en ik geloof dat de Europese Unie niet alleen dit soort activiteiten zou moeten stimuleren, maar ook met name alle initiatieven zou moeten steunen die de dialoog op gang kunnen brengen en die een oplossing kunnen vormen voor de verschillen tussen de partijen die momenteel met elkaar in conflict zijn in de Filippijnen.

Ewa Tomaszewska, namens de UEN-Fractie. – (PL) Mevrouw de Voorzitter, het conflict tussen de regering van de Filippijnen en het Moro Islamic Liberation Front van Mindanao duurt al tientallen jaren. Het is gepaard gegaan met terreuraanslagen door de organisatie van Abu Sayyaf. Ook zijn er mensen ontvoerd en vermoord. In 2004 zijn liefst 116 mensen om het leven gekomen in een aanslag op een veerboot in de Baai van Manilla. Volgens de regering in Manilla is Abu Sayyaf een handlangster van Al Qaida. Ondertussen worden er nog steeds mensen ontvoerd. De vredesbesprekingen zijn in augustus vorig jaar onderbroken. Het afscheidingsconflict heeft inmiddels al meer dan 120 000 slachtoffers geëist. Aldoor worden mensenrechten geschonden. Wij roepen alle partijen in het conflict op in onderhandeling te treden om overeenstemming te bereiken over economische, sociale en politieke kwesties. Wij betuigen onze steun aan alle acties die erop gericht zijn een rechtvaardig en duurzaam vredesakkoord te bereiken.

Benita Ferrero-Waldner, lid van de Commissie. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, zoals vele geachte afgevaardigden zojuist hebben opgemerkt, wordt de Filippijnen geconfronteerd met ernstige uitdagingen: enerzijds de kwestie van de minderheden in Mindanao en anderzijds de vele buitengerechtelijke executies. We zijn ons hiervan terdege bewust.

Echter, de Filippijnen heeft ook aanzienlijke vooruitgang geboekt wat betreft het nakomen van zijn internationale verplichtingen om de mensenrechten te garanderen en beschermen, door twaalf internationale mensenrechtenverdragen te ratificeren en de doodstraf af te schaffen, grotendeels dankzij het feit dat het Europees Parlement, de Commissie en de lidstaten zich hier sterk voor hebben gemaakt. Er bestaat dus een gemengd beeld, maar we moeten zowel de positieve als de negatieve kanten zien.

Niettemin blijft de mensenrechtensituatie een zeer problematische kwestie en we gebruiken onze terugkerende vergaderingen op hoog niveau om de kwestie aan de orde te stellen. De mensenrechten verdienen speciale aandacht in onze relatie met de Filippijnen, ook in de aanloop naar de presidentsverkiezingen in 2010, en we zitten nu al op deze weg.

Daarom wil ik me nu richten op de langdurige problematiek van de buitengerechtelijke executies die ik eerder al noemde. In de afgelopen twee jaar is het aantal moordaanslagen op journalisten die zich bezighouden met de mensenrechten en landrechtenactivisten zeker aanzienlijk gedaald. Echter, van tijd tot tijd is er weer een plotseling stijging te zien en zeer recent is dat ook het geval geweest. Het is verontrustend dat de meerderheid van de daders vrijuit gaat. Dit is een zeer gevoelige politieke kwestie geworden en het vertrouwen in de regering is erdoor uitgehold.

We staan op het punt om onder het stabiliteitsinstrument een "missie voor justitiële bijstand van de Europese Unie aan de Filippijnen" in te stellen. We beogen de Filippijnse overheden te helpen voldoende capaciteit op te bouwen, waaronder politie- en militair personeel, zodat zij buitengerechtelijke executies kunnen onderzoeken en diegenen die schuldig zijn aan moord vervolgen.

Daarnaast hebben we doorlopende projecten op lokaal niveau om de naleving van de mensenrechten te bevorderen, die worden gefinancierd door het Europees instrument voor democratie en mensenrechten. Hierbij gaat het onder andere om de controle op de uitvoering van internationale verplichtingen op het gebied van de mensenrechten, maatregelen ter ondersteuning van de ratificatie van het Statuut van Rome inzake het Internationaal Strafhof en voorlichting aan de kiezers.

We zijn momenteel bezig de samenwerking met al onze partnerlanden te evalueren in het kader van de tussentijdse evaluatie en er zijn goede redenen om onze inspanningen op het gebied van goed bestuur, justitie en de rechtsorde in de Filippijnen te intensifiëren.

Wat betreft het vredesproces in Mindanao lijkt de regering bereid om opnieuw met de besprekingen te beginnen en we moedigen een spoedige hervatting van de onderhandelingen tussen de partijen aan, waarbij we natuurlijk ook iedere eventuele discrete bemiddelingspoging verwelkomen. In de tussentijd is het de

burgerbevolking die opnieuw de dupe is van het langdurige conflict en ECHO, het bureau voor humanitaire hulp van de Commissie, heeft reeds omvangrijke hulp geboden.

Ten slotte zijn de huidige prioriteiten binnen onze relatie met de Filippijnen onder andere de onderhandelingen in het kader van de Partnerschaps- en Samenwerkingsovereenkomst (PSO), die vorige maand in Manilla van start zijn gegaan. Ook in dit kader proberen we overeenstemming te bereiken over de mensenrechten.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

De stemming vindt na afloop van de debatten plaats.

13.3. Uitwijzing van ngo's uit Darfur

De Voorzitter. – Aan de orde is het debat over zes ontwerpresoluties over de uitwijzing van ngo's uit Darfur.⁽⁴⁾

Charles Tannock (PPE-DE), auteur. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, het was totaal voorspelbaar dat president Omar Al-Bashir van Sudan op de aanklacht van het Internationaal Strafhof zou reageren met een politiek gebaar, maar door ngo's en hulporganisaties uit zijn land te zetten heeft hij het algemeen verbreide beeld versterkt van een wrede tiran die zich niets gelegen laat liggen aan het lot van de mensen die nu al zo lang lijden en over wie hij in naam regeert.

Enkelen beweren nog steeds dat wat in Darfur is voorgevallen geen genocide is. Er zijn er nog minder die Bashir openlijk steunen, hoewel China zich helaas als enige uitspreekt te zijner verdediging vanwege de nauwe betrokkenheid van China bij de Sudanese delfstofwinning.

Zoals de meeste leden van het Parlement verwelkom ik de aanklacht van het Internationaal Strafhof tegen president Bashir en de uitvaardiging van een internationaal arrestatiebevel. Mogelijk leidt dit niet tot een arrestatie, maar het is een belangrijk gebaar om te laten zien dat de wereld de gruwelijkheden verafschuwt die hij in Darfur op meedogenloze wijze begaat.

Ik ben ook van mening dat de aanklacht de reputatie van het Internationaal Strafhof versterkt, dat door enkele landen, waaronder grote machten zoals de Verenigde Staten, tot nu toe gemedend is uit angst voor politiek gemotiveerde vervolgingen. Sterker nog, het is fascinerend om te zien dat de Verenigde Staten, dat het Statuut van Rome niet heeft ondertekend, niettemin zijn positie in de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties heeft gebruikt om de aanklacht van het Internationaal Strafhof tegen Bashir mogelijk te maken.

Er bestaat op dit moment een manier om uit de impasse te geraken, namelijk als de Veiligheidsraad de aanklacht seponereert, waartoe de Veiligheidsraad het recht heeft krachtens het Statuut van Rome, op voorwaarde dat Bashir in ballingschap gaat en er een einde komt aan de moorden en onderdrukking, en onder gedeeltelijke erkenning van het feit dat Sudan het Statuut van Rome nooit heeft ondertekend.

Hoewel sommigen dit wellicht als een onrechtvaardige respons op de moorden in Darfur zouden kunnen beschouwen en hierdoor in feite een vorm van gedeeltelijke immuniteit aan Bashir wordt verleend, zou het ervoor zorgen dat de hoofdrolspelers in het conflict geen rol meer kunnen spelen en dat de bevolking van Darfur, dat nu al zo lang lijdt, verder bloedvergieten wordt bespaard en dat Sudan als land verder kan. Als Bashir weigert, moet hij natuurlijk worden vervolgd met de volledige kracht van de internationale rechtsorde. De Afrikaanse Unie, de Arabische Liga en China zouden dit aan president Bashir duidelijk moeten maken, voordat het te laat is voor hem en zijn wrede regime.

Catherine Stihler (PSE), auteur. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, de situatie in Darfur is wanhopig. Kunt u zich een voorstelling maken van het menselijk lijden dat schuilgaat achter de statistieken van de Verenigde Naties? Volgens de VN hebben zo'n 4,7 miljoen mensen, waaronder 2,7 miljoen intern ontheemden, hulp nodig.

We kunnen niet toestaan dat de situatie nog verder verslechtert, en ik dring er bij de Sudanese regering op aan om terug te komen op het besluit om 13 niet-gouvernementele organisaties uit te wijzen uit Darfur. De hulporganisaties in Darfur voeren de grootste humanitaire operatie ter wereld uit. Vandaag nog is bekend geworden dat, naar ik meen, drie mensen die voor Artsen zonder Grenzen werken vermist zijn. Het vertrek

⁽⁴⁾ Zie notulen.

van de ngo's zou kunnen leiden tot nog meer doden, doordat medische voorzieningen dan niet meer beschikbaar zijn en er besmettelijke ziekten zoals diarree en infecties van de luchtwegen zouden kunnen uitbreken. Kinderen lopen groot gevaar.

Volgens de Verenigde Naties brengt het wegsturen van de hulporganisaties het leven van meer dan een miljoen mensen in gevaar. Ik benadruk dat het vanuit humanitair oogpunt van doorslaggevend belang is om de hulporganisaties te laten doorgaan met het redden van mensenlevens. Zoals president Obama al zei, is het onacceptabel dat het leven van zoveel mensen in gevaar wordt gebracht. We moeten in staat zijn om ervoor te zorgen dat de hulporganisaties weer ter plaatse aan het werk kunnen gaan. Ik roep alle collega's dringend op om deze resolutie te steunen.

Erik Meijer, auteur. – Voorzitter, in Sudan heersen al vele jaren regimes die berusten op een combinatie van militaire macht, Arabische nationale trots en een conservatieve interpretatie van de islam. Het voornaamste doel van deze regeringen was en is het bijeenhouden van het grondgebied van deze enorme staat, die bewoond wordt door heel verschillende volkeren. Die verschillende volkeren worden met alle mogelijke middelen onderworpen aan het gezag vanuit de hoofdstad Khartoem.

Daarom is er jarenlang strijd geleverd tegen de afscheidingsbeweging in het zuiden, het gebied dat overwegend niet-Arabisch en niet-islamitisch is. Het is nog steeds allerminst zeker of het zuiden de vrijheid krijgt om het overeengekomen recht op afscheiding in 2011 daadwerkelijk te gebruiken.

In het westelijke gebied Darfur wil de regering hoe dan ook zo'n afscheiding voorkomen. Daar heeft altijd al een belangenconflict bestaan tussen nomadische veehouders en vast gevestigde akkerbouwers. De regering heeft nu belang bij dat conflict. Ontvolking van dit gebied door de vaste inwoners te verjagen naar het buurland Tsjaad, is een belangrijk middel om dit gebied onder controle te houden. Bij dit smerige werk kan de regering geen waarnemers, geen hulpverleners en geen bemiddelaars uit het buitenland gebruiken.

In de Commissie buitenlandse zaken van het Parlement is al een aantal jaren geleden aangedrongen op een militaire interventie vanuit Europa. Zulke opmerkingen doen het goed bij delen van de binnenlandse publieke opinie en wekken de indruk dat een rijk en machtig Europa zijn oplossingen kan opleggen aan de rest van de wereld. In de praktijk is dat geen uitvoerbare oplossing. Bovendien bestaat er geen enkele duidelijkheid over het doel van zo'n interventie.

Gaat het om tijdelijke humanitaire hulp of om het stichten van een staat Darfur? Elke variant zou in Afrika worden gezien als hernieuwd koloniaal machtsvertoon vanuit Europa, vooral bedoeld voor Europees eigenbelang. Een minder spectaculaire weg, maar waarschijnlijk wel effectiever, is het internationaal arrestatiebevel tegen president Al-Bashir en het opsporen van oorlogsmisdaden. Van buitenaf moet altijd het aanbod worden gedaan om bij te dragen aan vreedzame oplossingen en humanitaire hulp. De getroffen bevolkingsgroepen, die grotendeels zijn gevlucht, verdienen onze steun in hun strijd om te overleven.

Marios Matsakis (ALDE), auteur. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, het Parlement is zeer verontrust over het besluit van de Sudanese regering om humanitaire organisaties uit te wijzen uit Darfur, een maatregel die rampzalige gevolgen zou kunnen hebben voor honderdduizenden onschuldige burgers. We begrijpen dat commissaris Michel, het EU-voorzitterschap, de noodhulpcoördinator van de Verenigde Naties, president Obama en vele anderen pogingen hebben gedaan om ervoor te zorgen dat deze beslissing wordt teruggedraaid.

Aangezien het gaat om een zeer gevoelig onderwerp dat een zeer tactvolle aanpak vereist, zijn we van mening dat, voordat er door dit Parlement een resolutie wordt aangenomen, deze pogingen elke mogelijke kans op succes moet worden gegund. Daarom zullen we tegen deze resolutie stemmen, niet omdat we het niet eens zijn met de inhoud ervan, maar omdat we moeten wachten op het resultaat van de genoemde pogingen. Dit vinden wij op dit moment en onder de huidige omstandigheden de meest zinvolle en verstandige actie.

Ewa Tomaszewska, rapporteur. – (PL) Mevrouw de Voorzitter, bij de brute etnische zuivering in Darfur zijn circa 300 000 mensen om het leven gekomen en 2,5 miljoen mensen gevlucht. 4,7 miljoen mensen hebben humanitaire hulp nodig. Meer dan 10 000 mensen zijn naar Tsjaad gevlucht, waar een vredesmissie wordt uitgevoerd waaraan ook een troepencontingent van het Poolse leger deelneemt. De bevolking is getroffen door een van de ergste humanitaire crises in de wereld. Mensenrechtenorganisaties en hulporganisaties, zoals *Polska Akcja Humanitarna* en Artsen zonder Grenzen zijn uit Darfur verbannen. Het Internationaal Strafhof in Den Haag heeft de Sudanese president Omar al-Bashir, die verantwoordelijk is voor deze situatie, van oorlogsmisdaden en misdaden tegen de menselijkheid beschuldigd en een arrestatiebevel tegen hem uitgevaardigd. Het Strafhof beschuldigt hem ervan volkerenmoord en verbanningen te hebben goedgekeurd en foltering en verkrachting te hebben getolereerd. Ik sta volledig achter het besluit van het Internationaal

Strafhof. Wij pleiten ervoor dat humanitaire organisaties mogen terugkeren naar Darfur, zodat ze hulp kunnen geven aan de bevolking.

Raül Romeva i Rueda, auteur. – (ES) Mevrouw de Voorzitter, ik denk dat deze resolutie op een om twee redenen cruciaal moment is gekomen. De eerste reden is dat – zoals al eerder is gezegd, en ik sluit me aan bij de felicitaties en de blijdschap hierover – de aanklacht tegen president Al-Bashir van Sudan aantoonde dat het belangrijk is deze situatie een halt toe te roepen, vooral in Darfur, hoewel het betrekking heeft op het hele land. Het toont ook aan dat de internationale gemeenschap moet optreden in situaties die zo uit de hand lopen als in Sudan.

Idealiter zou Al-Bashir tot aftreden gedwongen moeten worden en rechtstreeks aan het Internationaal Strafhof overgeleverd moeten worden. Het is niet erg waarschijnlijk dat dit gebeurt, maar de reactie hierop van de internationale gemeenschap moet duidelijk zijn; er mogen geen misverstanden over dit soort procedures ontstaan.

Aan de andere kant vereist de humanitaire situatie ook een duidelijke stellingname met betrekking tot hetgeen we vandaag hebben gehoord: het feit dat drie medewerkers van Artsen zonder Grenzen zijn ontvoerd en dat we op dit moment niet weten waar ze zijn en in welke omstandigheden ze zich bevinden, en dat 13 ngo's die de afgelopen periode basale hulp hebben verleend, onder andere met betrekking tot de eerste levensbehoeften, het land uit zijn gezet.

Hiermee wordt aangetoond dat de reactie van de regering precies het tegenovergestelde is van de reactie die noodzakelijk en wenselijk zou zijn en die voor de Europese Unie en, vooral, de internationale gemeenschap aanvaardbaar zou kunnen zijn.

Het is niet alleen onaanvaardbaar, er moet ook een reactie volgen; er moet op deze situatie gereageerd worden. Ik ben dan ook van mening dat het van fundamenteel belang is, dat het absoluut cruciaal is, dat deze resolutie vandaag door de grootst mogelijke meerderheid wordt aangenomen. Ik dring er dan ook bij mijn collega's op aan dit te doen en ervoor te zorgen dat wij niet achterblijven als het om dit soort kwesties gaat.

Ten slotte wil ik een zeer specifiek verzoek richten aan het Mensenrechtenbureau van de Verenigde Naties: er moet een onderzoek worden gestart om te achterhalen of de uitzetting van ngo's aan de lange lijst van oorlogsmisdaden kan worden toegevoegd, waarvoor de Sudanese autoriteiten uiteraard verantwoording zullen moeten afleggen.

Bernd Posselt, namens de PPE-DE-Fractie. – (DE) Mevrouw de Voorzitter, mevrouw de Commissaris, we zitten in een zeer ingewikkelde situatie. Wat zich in Sudan afspeelt, is noch zo onbegrijpelijk, noch zo verrassend dat we eerst het verdere verloop moeten afwachten. Hier woedt al decennialang een oorlog tegen de bevolking van Zuid-Sudan. Er vindt een humanitaire ramp plaats door het moorddadige beleid van de heer Al-Bashir en er zijn miljoenen ontheemden die vechten om te overleven. Deze situatie bestaat niet al weken, maar al maanden en jaren. Dat is de ene kant.

Aan de andere kant klopt het dat we te maken hebben met een situatie waarin we het werk van de hulporganisaties niet in gevaar mogen brengen. We moeten hun zorgen en noden serieus nemen. Welke kant moeten we dus op? We moeten ons baseren op de feiten. Het is een feit dat de heer Al-Bashir heel doelgericht druk uitoefent op de hulporganisaties. Als je zijn demonstratieve optreden gezien hebt, zijn spottende dans bij deze actie tegen de hulporganisaties en bij zijn demonstraties, weet je dat hij heel bewust probeert.

We moeten ons niet laten provoceren. We mogen er echter ook niet plots het zwijgen toe doen, zoals sommige collega's willen. Dat zou op de dictator ook geen indruk maken. Daarom stel ik voor dat we de paragrafen 2, 5 en 6 uit de resolutie halen en de rest van de tekst zoals voorzien aannemen.

Józef Pinior, namens de PSE-Fractie. – (PL) Mevrouw de Voorzitter, ik heb hier een brief van 28 vrouwen uit Darfur die uit het getroffen gebied wisten te ontsnappen, aan de Afrikaanse Unie en de Arabische Liga. De vrouwen uit Darfur betuigen in hun brief van 4 maart 2009 hun steun aan het arrestatiebevel van het Internationaal Strafhof tegen de Sudanese leider Omar al-Bashir. Voor het eerst sinds de zeven jaar dat het Strafhof bestaat is een arrestatiebevel uitgevaardigd tegen een zittend staatshoofd. De vrouwen uit Darfur geven in de brief een beschrijving van de weerzinwekkende gewelddaden en verkrachtingen die tot de dagelijkse werkelijkheid behoren in de provincie, waar verkrachting opzettelijk als wapen wordt gebruikt om vrouwen te pijnigen en te stigmatiseren, alsook om de eenheid te verstoren en de samenleving in zijn geheel te demoraliseren.

Als reactie op het internationale arrestatiebevel heeft Omar al-Bashir 13 buitenlandse hulporganisaties uit Sudan uitgewezen. Dat betekent dat meer dan een miljoen mensen in vluchtelingenkampen de komende weken geen toegang zullen hebben tot basishulp, zoals schoon water, voedsel of medische verzorging. Door het tekort aan schoon water, dat de komende dagen merkbaar zal worden, zullen besmettelijke ziektes zich sneller verspreiden, met name in het westen van Darfur. Ooggetuigen hebben in het kamp Zam-Zam gevallen van diarree geconstateerd en in het kamp Kalma gevallen van hersenvliesontsteking. De eerste en grootste slachtoffers van de actie van de Sudanese regering zijn kinderen. Het besluit van Omar al-Bashir om hulporganisaties uit Darfur uit te wijzen zal nieuwe misdaden tot gevolg hebben.

In zijn resolutie roept het Europees Parlement de VN en het Internationaal Strafhof op te onderzoeken of het recente besluit van de Sudanese president volgens internationaal recht een oorlogsmisdad is. De regering van Omar al-Bashir geeft de burgers van Sudan geen recht op bescherming en moet door de internationale gemeenschap verantwoordelijk worden gesteld voor de schending van dit recht.

Leopold Józef Rutowicz, *namens de UEN-Fractie*. – (PL) Mevrouw de Voorzitter, Darfur is het toneel van een van de grootste menselijke tragedies van de moderne wereld, aangesticht door de Sudanese president Omar Hassan al-Bashir. Terwijl bijna vijf miljoen mensen dringend humanitaire hulp nodig hebben, heeft de Sudanese regering besloten 13 vooraanstaande niet-gouvernementele hulporganisaties uit Darfur uit te wijzen. Als de medische en voedselhulp eenmaal is stopgezet, zullen ziekten zich verspreiden, met grootschalige volkerenmoord als gevolg, en dat in de 21e eeuw. De resolutie, die ik steun, gaat niet ver genoeg: in dit geval zouden we de Afrikaanse Unie en de VN moeten dwingen toestemming te verlenen voor een militaire interventie om de volkerenmoord te stoppen.

Urszula Krupa, *namens de IND/DEM-Fractie*. – (PL) Mevrouw de Voorzitter, het conflict in Sudan, dat een raciale, religieuze en economische achtergrond heeft, duurt nu al meer dan vijftig jaar. Het heeft al drie miljoen slachtoffers geëist en meer dan 4,7 miljoen mensen in de regio gedwongen hun huizen te verlaten. Ondanks pogingen om een akkoord te bereiken en ondanks de VN-vredesmissies is het conflict tussen de Arabische en niet-Arabische inwoners van Darfur recentelijk geëscaleerd.

De ernstigste humanitaire crisis ter wereld, die opnieuw de aandacht van het Europees Parlement heeft gegrepen is onlangs uitgemond in het besluit van de Sudanese regering onder leiding van president Al-Bashir om 13 humanitaire organisaties, die de bevolking broodnodige hulp geven in de vorm van voedsel, geneesmiddelen en medische verzorging, het land uit te zetten. De wereldschokkende beelden uit Darfur laten slechts een klein deel zien van de crisis in dit gebied, waarvan de inwoners proberen te vluchten naar buurland Tsjad of naar andere landen en continenten, zoals Egypte, Israël, de Verenigde Staten, Canada en Europa.

Maar niet alleen de van oorlogsmisdaden beschuldigde president van Sudan is verantwoordelijk voor het toelaten van mensenrechtenschendingen, zoals massale verkrachtingen, ontvoeringen, ontheemding, honger, epidemieën en foltering. De schuld ligt ook bij de grootste wereldmachten en hun leiders, die proberen elkaar te beschuldigen van wapenhandel of woekerhandel. Zelfs de actie van de openbare aanklager van het Internationaal Strafhof, die de Sudanese president wilde aanklagen en een arrestatiebevel wilde uitvaardigen, is bedoeld om het 10-jarig jubileum van het Strafhof te vieren. Volgens sommigen kan dit voor Darfur rampzalig worden en een einde maken aan de plaatselijke VN-missie.

Dit is niet de eerste keer dat wij hebben geprotesteerd en onze woede hebben uitgesproken over de schendingen van de mensenrechten in die regio. De vorige, uitgebreide resolutie van het Europees Parlement, waarmee internationale instellingen werden opgeroepen sancties op te leggen en economische activiteiten die het conflict nog extra aanwakkeren, te blokkeren, had echter geen effect. Ik ben ervan overtuigd dat de aanstichters door het conflict te voeden willen proberen eenheid te creëren onder de bevolking van Darfur voor het referendum over de afscheiding van Sudan in 2011.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (EN) Mevrouw de Voorzitter, de waarheid is dat we wisten dat het bevel om de ngo's uit te wijzen eraan zat te komen en daarom wil ik nogmaals zeggen dat het mijn voorkeur heeft om een stevig en duidelijk standpunt in te nemen dat tegelijk ook pragmatisch is. Het is nogal makkelijk om hier thuis de held te spelen, op veilige afstand van de conflicthaard.

Diegenen onder ons die Darfur in juli 2007 hebben bezocht en naar al-Geneina en al-Fashir zijn gegaan, en naar Nyala en Kapkabia en de vele kampen voor intern ontheemden rond deze steden, zijn zich volledig bewust van het lijden van de bevolking van Darfur en de ontzagwekkende taak die de ngo's daar moeten uitvoeren. Het is daarom van cruciaal belang om de resterende ngo's te beschermen en om te proberen ervoor

te zorgen dat zij daar kunnen blijven, alsmede om onze volledige steun te geven aan de organisaties die doorgaan, waaronder religieuze liefdadigheidsinstellingen.

Ik ben ook een voorstander van het opvoeren van de druk op China, dat enerzijds nalaat de nodige druk op de autoriteiten in Khartoem uit te oefenen en dat anderzijds meer effectieve maatregelen op VN-niveau vertraagt of blokkeert.

Ik steun ook het idee van de heer Tannock dat "elke manier om hieruit te komen een goede manier is". Als president Al-Bashir weggaat en zijn regime wordt ontmanteld, zou dat een geweldige opluchting en van enorm veel nut zijn voor de bevolking van Darfur en Sudan. Dat betekent niet straffeloosheid. Daarentegen zou doorgaan op de manier zoals het nu al jaren gaat wel straffeloosheid betekenen.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Mevrouw de Voorzitter, volgens diverse cijfers heeft de oorlog in Darfur al meer dan 200 000 slachtoffers geëist. Het wordt vaak de grootste humanitaire crisis van de geschiedenis genoemd en is vergeleken met de volkerenmoord in Rwanda in 1994. Volgens de VN hebben bijna vijf miljoen Sudanese momenteel dringend hulp nodig.

Het Internationaal Strafhof heeft een arrestatiebevel uitgevaardigd tegen de huidige president, Omar Hassan al-Bashir, die wordt verdacht van oorlogsmisdaden en misdaden tegen de menselijkheid. Als reactie hierop heeft de Sudanese regering 13 grote niet-gouvernementele organisaties, die betrokken waren bij de grootste hulpverleningsactie in de geschiedenis, het land uitgezet. Dit besluit kan rampzalige gevolgen hebben voor de inwoners van Darfur, die het zonder de broodnodige medische hulp moeten stellen. De ongecontroleerde verspreiding van besmettelijke ziektes kan tot massale epidemieën leiden, met als gevolg een stijging van het sterftecijfer, met name onder kinderen, die niet meer kunnen beschikken over medische verzorging of voedselhulp en zo alle hoop zullen verliezen om in deze uiterst moeilijke omstandigheden te overleven.

Met het oog op de huidige situatie moeten we het besluit van de Sudanese regering om niet-gouvernementele organisaties uit het land uit te wijzen ondubbelzinnig veroordelen en eisen dat dit besluit wordt ingetrokken. Daarnaast moeten we de Commissie en de Raad oproepen in onderhandeling te gaan met de Afrikaanse Unie, de Arabische Liga en met China, teneinde de Sudanese regering ervan te overtuigen dat haar optreden noodlottige gevolgen zal hebben. Bovendien moeten wij de acties van het Internationaal Strafhof en zijn onmiskenbare rol in het bevorderen van rechtvaardigheid en humanitair recht op internationaal niveau ten volle steunen, evenals zijn activiteiten ter bestrijding van straffeloosheid.

Wat dit betreft moeten wij de Sudanese handlangers van president Al-Bashir mededelen dat een veroordeling wegens oorlogsmisdaden en misdaden tegen de menselijkheid nu onvermijdelijk is, en de Sudanese regering dwingen te stoppen met het discrimineren van mensenrechtenactivisten die het besluit van het Strafhof om president Al-Bashir te arresteren hebben gesteund. Deze stappen moeten zo spoedig mogelijk worden genomen, zodat de onvermijdelijke dreiging van een nieuwe humanitaire crisis kan worden afgewend.

Jürgen Schröder (PPE-DE). – (DE) Mevrouw de Voorzitter, mevrouw de Commissaris, beste collega's, ik ben zelf in Darfur geweest en was ook samen met José Ribeiro e Castro in buurland Tsjad. Ik kan dus volledig steunen wat hij gezegd heeft.

Het is een ellendige toestand en deze ellende is nog erger geworden door het feit dat als gevolg van de uitwijzing van niet-gouvernementele organisaties nog maar 60 procent van de humanitaire hulp geboden kan worden. De ramp kan groeien en escaleren. Drie miljoen mensen zijn afhankelijk van onze hulp. Daarom ben ik van mening, mevrouw de Voorzitter, mevrouw de Commissaris, dat vooral paragraaf 4 van onze resolutie van het grootste belang is. In dit punt wordt de enige grootmacht die ter plaatse invloed uitoefent, de Volksrepubliek China, opgeroepen de Sudanese regering ertoe te brengen de uitzetting van de niet-gouvernementele organisaties ongedaan te maken.

Filip Kaczmarek (PPE-DE). – (PL) Mevrouw de Voorzitter, wij zijn getuige van vreselijke gebeurtenissen in de internationale politiek. De Sudanese president, tegen wie een arrestatiebevel is uitgevaardigd, probeert wraak te nemen op de internationale gemeenschap door uitzetting van politiek neutrale organisaties die de lijdende bevolking van Darfur humanitaire hulp willen geven. De internationale opinie kan natuurlijk niet negeren dat de president van Sudan de activiteiten van ngo's als *Polska Akcja Humanitarna*, dat zich de afgelopen vijf jaar heeft ingezet voor de watervoorziening in Darfur, heeft verboden. Het Vijfde Wereldforum voor Water is wellicht een goede kans om te reageren op het gedrag van de Sudanese president, zoals we gisteren in deze kamer hebben gezegd. Ik hoop dat de uitzetting van niet-gouvernementele organisaties uit Darfur in Istanboel in een politieke context aan de orde wordt gesteld. Ironisch genoeg wordt met het forum gezocht naar een oplossing voor het watertekort waar miljarden mensen in de wereld mee te maken hebben, terwijl

president Al-Bashir in Darfur ondertussen de organisaties die proberen dit probleem te verhelpen het land uit zet. Dat kunnen we niet zomaar laten gebeuren.

Vittorio Prodi (ALDE). – (IT) Mevrouw de Voorzitter, dames en heren, kort samengevat worden wij gechanteerd door een dictator die miljoenen mensen in Darfur tot slachtoffer heeft gemaakt en probeert die slachtoffers te gebruiken om internationale sancties te ontlopen. We moeten ons dan ook niet laten chanteren.

Het is duidelijk dat een internationale coalitie president Al-Bashir onder druk moet zetten om deze koers op te geven. We mogen er echter niet aan voorbijgaan dat het werkelijke effect, de werkelijke oorzaak van deze dingen gelegen is in de obsessie met natuurlijke rijkdommen. Het is niet toevallig dat de grootste mensenrechtenschendingen plaatsvinden in landen met veel natuurlijke rijkdommen en het is met name China dat deze druk op de natuurlijke hulpbronnen opvoert. We moeten er daarom over nadenken hoe we dit probleem bij de wortel kunnen aanpakken, dat wil zeggen door gelijke toegang tot natuurlijke hulpbronnen te waarborgen voor iedereen in de wereld – dat is wat we moeten doen.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Mevrouw de Voorzitter, mevrouw de commissaris, beste collega's, ik zou heel kort willen zeggen dat wij alle gruweldaden in Darfur verwerpen en dat wij allemaal willen dat alles in het werk wordt gesteld om te zorgen dat de verenigingen en ngo's, waarvoor in die gevallen een cruciale rol is weggelegd, hun werk kunnen voortzetten en niet uit het land worden gezet. Ik zou mevrouw de commissaris echter iets willen vragen.

Ik zou graag weten wat u en wat de Europese Unie van de Afrikaanse Unie verwachten. Een collega vroeg om een gewapende interventie. In onze resolutie vragen we dat de Commissie en de Raad hun inspanningen opdrijven om druk uit te oefenen op de regering via de Afrikaanse Unie. In andere landen dragen we de conflictoplossing over aan de Afrikaanse Unie. We kennen haar standpunt over het geval Al-Bashir. We hebben de indruk dat er met twee maten wordt gemeten.

Wat wordt dus de strategie van de Commissie ten opzichte van de Afrikaanse Unie, aangezien het over het Afrikaanse continent gaat? Willen we ook in dit geval het werk en de conflictoplossing in handen van de Afrikaanse Unie geven?

Benita Ferrero-Waldner, lid van de Commissie. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, de Europese Commissie is ernstig verontrust, zoals u allen, door het besluit van Sudan om dertien internationale ngo's uit te wijzen en om drie nationale humanitaire ngo's en twee nationale niet-gouvernementele mensenrechtenorganisaties te schorsen naar aanleiding van de aanklacht van het Internationaal Strafhof tegen president Bashir. Zes van deze internationale ngo's werken met humanitaire middelen van de Commissie ten bedrage van een totaal van tien miljoen euro.

Deze organisaties leveren essentiële voorzieningen aan miljoenen Sudanese in Darfur en in andere gebieden van Sudan. De opschorting van hun activiteiten is niet alleen om die reden hoogst betreurenswaardig, maar zal ook ernstige gevolgen hebben voor de humanitaire situatie, zoals velen onder u hebben opgemerkt. In een verklaring heeft commissaris Michel reeds onze ernstige bezorgdheid geuit en er bij de regering van Sudan op aangedrongen de waarde van haar besluit te heroverwegen en de volledige operationele status van deze ngo's met spoed te herstellen.

Wat de volledige impact van het Sudanese besluit is, wordt nog onderzocht, maar duidelijk is in elk geval dat het leven van honderdduizenden mensen in Darfur mogelijk in gevaar is. Er moeten dringend gepaste maatregelen worden getroffen, aangezien het naderende regenseizoen en het jaarlijks terugkerende voedseltekort spoedig zullen leiden tot een verergering van de humanitaire kwetsbaarheid van de 4,7 miljoen mensen die direct door het conflict worden getroffen.

We weten dat de regering haar besluit niet zal terugdraaien onder verdere internationale druk in het licht van de bezwaren tegen dit besluit om de bewuste ngo's uit te wijzen. Als we de regering niet kunnen overreden om de uitwijzingsbevelen in te trekken, moeten we de Sudanese autoriteiten overhalen de nodige mechanismen voor het aanleveren van hulp op te zetten. In dit verband moeten we de Sudanese regering ook beslist houden aan haar beloften dat zij de volledige verantwoordelijkheid neemt voor de aanvoer van humanitaire hulp.

Ook is het onze plicht om de noodzakelijke noodmaatregelen te nemen met betrekking tot onze hulp. Sudan is de grootste humanitaire operatie van de Commissie tot nog toe: 110 miljoen euro in 2009. De Commissie onderzoekt momenteel samen met andere donoren, zoals de Verenigde Naties, de ngo's en andere humanitaire partners, hoe we de humanitaire respons het beste opnieuw kunnen opzetten om dramatische consequenties

te voorkomen. Dit is geen gemakkelijke taak, aangezien de uitgewezen ngo's bij uitstek in staat waren om in dergelijke problematische en afgelegen gebieden te opereren.

Het is duidelijk dat deze noodmaatregelen enige mate van samenwerking en overeenstemming met de Sudanese autoriteiten vereisen. In dit verband is het essentieel om een strikte scheiding tussen de humanitaire activiteiten en de politieke agenda te eisen.

Op het politieke front zullen we maximale diplomatieke druk moeten blijven uitoefenen op zowel de Sudanese autoriteiten als de rebellenbewegingen om vrede in Darfur tot stand te brengen. We zullen ook druk moeten uitoefenen om de volledige uitvoering van het Algemeen Vredesakkoord tussen het noorden en het zuiden van Sudan te bewerkstelligen. Er staat zeer veel op het spel en het is onze verantwoordelijkheid om te voorkomen dat Sudan wordt overspoeld in een nachtmerrieachtig scenario van nationale instabiliteit.

De EU in haar geheel zal de richtlijnen van het Internationaal Strafhof naleven en alleen essentiële contacten met de Sudanese president Bashir onderhouden. Echter, we moeten er ook voor zorgen dat de reactie van de regering op de aanklacht van het Internationaal Strafhof zo beheerst mogelijk zal zijn en om deze reden is het van cruciaal belang dat we, zoals ik eerder zei, in dialoog blijven met Khartoem. Als we alle betrekkingen verbreken, is het mogelijk dat de haviken binnen de regering represailles zullen nemen tegen burgers, humanitaire werkers en personeel van UNMIS, de VN-vredesmissie in Sudan. Het recente besluit om meerdere ngo's uit te wijzen is, denken we, de eerste stap en deze zou gevolgd kunnen worden door nog veel meer van dergelijke situaties zoals de huidige, en die ontwikkeling moeten we zorgvuldig blijven volgen. We moeten voorkomen dat er een worst-casescenario ontstaat, waarbij de uitvoering van het Algemeen Vredesakkoord wordt gestaakt en de regering een militaire oplossing voor de crisis in Darfur probeert te vinden.

Wat betreft de Afrikaanse Unie kan ik u alleen mededelen dat we contact met hen onderhouden en verder kan ik daar in deze fase niets over zeggen.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

14. Stemmingen

De Voorzitter. – We gaan nu over tot de stemming.

(Uitslagen en nadere bijzonderheden betreffende de stemmingen: zie notulen)

14.1. Guinee-Bissau (stemming)

14.2. De Filippijnen (stemming)

Vóór de stemming over paragraaf 4

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), auteur. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik heb twee mondelinge amendementen, een op overweging B en de andere op paragraaf 4.

Wat betreft paragraaf 4, gaat het om een amendement in twee delen. Het eerste is het vervangen van "Utrecht" door "Oslo" – dit is een technische kwestie, maar wel belangrijk – en het andere is het invoegen, na "bilaterale overeenkomsten", van de woorden "voor het JMC". Dit zijn kleine aanpassingen waardoor het begrijpelijker wordt en iedereen ermee in kan stemmen.

(Het Parlement neemt het mondeling amendement in aanmerking)

Vóór de stemming over overweging B

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), auteur. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, mijn tweede mondelinge amendement is ook heel simpel. Ik stel eenvoudigweg voor om het woord "communistische" voor "opstandelingen" te schrappen en om "120 000" mensen te vervangen door "40 000 mensen".

(Het Parlement neemt het mondeling amendement in aanmerking)

14.3. Uitwijzing van ngo's uit Darfur (stemming)

Vóór de stemming over paragraaf 1

Martine Roure, *namens de PSE-Fractie*. – (FR) Mevrouw de Voorzitter, ik dien een mondeling amendement in dat na paragraaf 1 zou moeten worden ingevoegd. Ik lees het voor: “eist de onmiddellijke en onvoorwaardelijke vrijlating van alle hulpverleners van de Belgische afdeling van Artsen zonder grenzen (AZG), die op 11 maart 2009 uit hun kantoren van AZG-België te Saraf-Umra, op 200 kilometer ten westen van de hoofdstad van Noord-Darfur, El-Facher, zijn ontvoerd.”

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). – (FR) Mevrouw de Voorzitter, het woord “gisteren” mag er niet staan aangezien de resolutie langer dan een dag moet meegaan.

Martine Roure (PSE). – (FR) Mevrouw de Voorzitter, het spijt me, maar ik begrijp niet waarom er een tijdsbeperking is. Er is geen tijdsbeperking.

Ik herhaal: “eist de onmiddellijke en onvoorwaardelijke vrijlating van alle hulpverleners”. Stoort “onmiddellijk” u?

De Voorzitter. – Mevrouw Roure, het gaat om het woord “gisteren”. U zei “gisteren”.

Martine Roure (PSE). – (FR) Mevrouw de Voorzitter, dat klopt. Het spijt me. We laten “gisteren” vallen, u heeft volkomen gelijk.

(Het Parlement neemt het mondeling amendement in aanmerking)

Vóór de stemming over paragraaf 2

Charles Tannock (PPE-DE), *auteur*. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, mijn fractie stelt voor om paragrafen 2 en 6 te schrappen, niet omdat we de inhoud ervan niet steunen, maar omdat we niet vinden dat ze nodig zijn in deze resolutie. Daarbij denken we ook niet dat, gezien de tact die de situatie vereist, deze paragrafen zullen helpen om de heer Al-Bashir ertoe te bewegen zijn besluit in te trekken en de ngo's toe te staan terug te keren. Om deze redenen verzoeken we om schrapping van paragrafen 2 en 6. Ik begrijp dat er een soortgelijk verzoek van de PSE-Fractie zal komen en zij zullen ook verzoeken om schrapping van paragraaf 5, wat wij om vergelijkbare redenen steunen.

(Het Parlement neemt het mondeling amendement in aanmerking)

Vóór de stemming over paragraaf 5

Martine Roure, *namens de PSE-Fractie*. – (FR) Ik bevestig wat de heer Tannock zonet zei en om dezelfde redenen vragen wij de schrapping van paragraaf 5.

(Het Parlement neemt het mondeling amendement in aanmerking)

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Mevrouw de Voorzitter, ik heb een verzoek. Aangezien op 7 juni verkiezingen worden gehouden en we momenteel een enorme toeloop van bezoekers hebben, zou ik willen vragen om tijdens de zittingen van april en mei hier in Straatsburg alle zalen en ook de plenaire zaal tot middernacht voor de bezoekers open te houden, zodat we alle bezoekers goed kunnen ontvangen.

De Voorzitter. – Ik verklaar de zitting van het Europees Parlement te zijn onderbroken.

15. Rectificaties stemgedrag/voorgenomen stemgedrag: zie notulen

16. Besluiten inzake bepaalde documenten: zie notulen

17. Verzending van de tijdens deze vergadering aangenomen teksten: zie notulen

18. In het register ingeschreven schriftelijke verklaringen (artikel 116 van het reglement)

19. Rooster van de volgende vergaderingen: zie notulen**20. Onderbreking van de zitting**

(De vergadering wordt om 16.20 uur gesloten)

BIJLAGE (Schriftelijke antwoorden)

VRAGEN AAN DE RAAD (Het fungerend voorzitterschap van de Raad van de EU is verantwoordelijk voor deze antwoorden.)

Vraag nr. 6 van Seán Ó Neachtain (H-0052/09)

Betreft: Economische crisis

Welke initiatieven neemt Tsjechië om ervoor te zorgen dat de Europese Unie eensgezind zal optreden tegen de economische crisis?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragen uur van de Raad in het kader van de vergaderperiode maart I 2009 van het Europees Parlement te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

De Tsjechische Republiek heeft het voorzitterschap overgenomen in een moeilijke tijd voor de Europese en wereld economie. Als gevolg van de wereldwijde financiële crisis en de vertraging van de economische groei zien we ons met ongekende economische uitdagingen geconfronteerd, waarop we snel, adequaat en op gecoördineerde wijze moeten reageren. De Europese economische en politieke integratie wordt door deze crisissituatie op de proef gesteld. We zullen er alles aan doen om ervoor te zorgen dat de EU sterker en eensgezinder uit de crisis komt.

Het voorzitterschap is van mening dat de coördinatie en de juiste uitvoering van de overeengekomen maatregelen belangrijke onderdelen blijven van alle verdere stappen. In een tijd waarin de snelle economische en financiële ontwikkelingen ons voor nieuwe uitdagingen plaatsen, kunnen we met een goede coördinatie snel in overleg treden en gezamenlijk in actie komen. Wat betreft stappen die door vorige voorzitterschappen zijn genomen, draagt het Tsjechische voorzitterschap zorg voor een behoorlijke uitvoering van de desbetreffende besluiten en een nauwlettend toezicht daarop, zodat er concrete resultaten worden geboekt.

Op het vlak van coördinatie heeft de Raad onder leiding van het Tsjechische voorzitterschap reeds verschillende initiatieven genomen om nieuwe uitdagingen te kunnen aanpakken.

*
* *

Vraag nr. 7 van Eoin Ryan (H-0054/09)

Betreft: Vrijwilligerswerk in de sport

Het Tsjechisch voorzitterschap benadrukt in zijn werkprogramma het belang van sport. Welke concrete maatregelen neemt of overweegt de Raad om vrijwilligerswerk op het gebied van sport te ondersteunen en te stimuleren en ervoor te zorgen dat sportclubs die voor hun functioneren en voortbestaan afhankelijk zijn van de inzet van vrijwilligers worden gesteund?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragen uur van de Raad in het kader van de vergaderperiode maart I 2009 van het Europees Parlement te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

Hoewel de Raad het belang van vrijwilligerswerk op sportgebied volledig erkent, zou hij de aandacht van het geachte Parlementslid willen vestigen op het feit dat de bepalingen van het EG-Verdrag de EU geen specifieke bevoegdheid verlenen met betrekking tot sport. De Raad is derhalve niet in staat concrete maatregelen te treffen op het door het geachte Parlementslid genoemde gebied.

Aan de andere kant is het voorzitterschap voornemens de regelmatige informele samenwerking tussen de lidstaten op dit gebied voort te zetten. In april 2009 wordt er in de Tsjechische Republiek een informele bijeenkomst van sportdirecteuren georganiseerd. Vrijwilligerswerk op sportgebied, met name in de context van dagelijkse sportactiviteiten, is een van de centrale thema's die tijdens die bijeenkomst aan de orde komen.

De visies en opvattingen over vrijwilligerswerk op sportgebied lopen van lidstaat tot lidstaat sterk uiteen. In vele lidstaten zijn vrijwilligers werkzaam als voorlichters of organisatoren van grote sportevenementen, bijvoorbeeld bij het EK voetbal, de World Cup-wedstrijden of de Olympische Spelen. In andere lidstaten zijn vrijwilligers regelmatig actief als coaches in amateursportverenigingen, als begeleiders van kinderen, jongeren, volwassenen en ouderen bij de sportbeoefening, enz. De informele bijeenkomst zal zich bezig houden met het gehele scala aan vrijwilligersactiviteiten en is erop gericht de huidige situatie met betrekking tot vrijwilligerswerk in de verschillende lidstaten in kaart te brengen. Met het oog hierop zijn wij voornemens een kleine enquête te houden, waarvan de resultaten in april zullen worden gepresenteerd. Daartoe werd een vragenlijst opgesteld in samenwerking met de ENGSO en de Europese Commissie. Daarnaast zijn wij voornemens voorbeelden van goede praktijken op nationaal niveau te presenteren, waaronder een project uit het VK voor de voorbereiding van vrijwilligers op de Olympische Spelen van Londen in 2012.

Wij stellen ons ten doel vrijwilligerswerk te ondersteunen, de erkenning van vrijwilligerswerk in de samenleving te bevorderen en aanbevelingen te doen voor verbeteringen van het wetgevingskader voor vrijwillige activiteiten. Dit alles past goed bij het streven om 2011 uit te roepen tot Europees jaar van het vrijwilligerswerk, een streven dat wij van harte ondersteunen.

*
* *

Vraag nr. 8 van Jim Higgins (H-0056/09)

Betreft: Financiering van politieke groepering Libertas

Baart het de Raad zorgen dat de politieke partij Libertas heeft besloten in alle lidstaten kandidaten te ondersteunen, en is hij van mening dat de EU financiële middelen moet verstrekken aan Libertas?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragenuur van de Raad in het kader van de vergaderperiode maart I 2009 van het Europees Parlement te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

Het geachte Parlements lid zij erop gewezen dat de financiering van partijen en kandidaten voor het Europees Parlement op nationaal niveau wordt geregeld en derhalve een zaak van de afzonderlijke lidstaten is. Het is niet aan de Raad om commentaar te geven op de beslissing van Libertas om kandidaten voor de Europese verkiezingen in verschillende lidstaten te ondersteunen.

De Raad zou evenwel de aandacht willen vestigen op het feit dat het Europees Parlement en de Raad in overeenstemming met artikel 191 van het EG-Verdrag hun goedkeuring hebben gehecht aan Verordening (EG) nr. 2004/2003 betreffende het statuut en de financiering van politieke partijen op Europees niveau, zoals gewijzigd in december 2007.

Deze verordening voorziet in de mogelijkheid dat met middelen uit de EU-begroting politieke partijen of stichtingen worden gefinancierd die de beginselen waarop de Europese Unie is gegrondvest eerbiedigen, te weten vrijheid, democratie, eerbiediging van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden alsmede de rechtsstaat, en die een bepaald percentage van de kiezers vertegenwoordigen in ten minste een vierde van de lidstaten.

In dit verband zou de Raad in herinnering willen brengen dat krachtens deze verordening politieke partijen op Europees niveau die voor financiering uit de algemene begroting van de Europese Unie in aanmerking wensen te komen, een verzoek bij het Europees Parlement moeten indienen. Het Parlement besluit vervolgens of dat verzoek om financiering wordt ingewilligd.

*
* *

Vraag nr. 9 van Avril Doyle (H-0058/09)

Betreft: Vooruitgang op tiende Mondiaal Ministerieel Milieuforum

Het tiende Mondiaal Ministerieel Milieuforum heeft van 16 tot 25 februari 2009 in Nairobi (Kenia) plaatsgevonden. Kan de Raad uiteenzetten welke vooruitgang op deze bijeenkomst is geboekt, met name ten aanzien van de aanpak van de klimaatverandering?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragenuur van de Raad in het kader van de vergaderperiode maart I 2009 van het Europees Parlement te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

De 25e zitting van de Beheersraad van het Milieuprogramma van de Verenigde Naties /het tiende Mondiaal Ministerieel Milieuforum (GC UNEP/GMEF) vond van 16 t/m 20 februari plaats in het hoofdkwartier van het UNEP te Nairobi, tegen de achtergrond van de wereldwijde economische en financiële crisis en de recente wisseling van de VS-regering.

Tijdens deze bijeenkomst hebben de deelnemende verantwoordelijken op milieugebied erkend dat het noodzakelijk is om over een milieugerichte hervorming van de economie na te denken, in overeenstemming met het motto van de UNEP voor die zitting: "Voor een groene New Deal".

Het belangrijkste besluit dat werd genomen, was de afspraak om een intergouvernementeel onderhandelingscomité in het leven te roepen, dat wordt belast met de voorbereiding van een wereldwijd wettelijk bindend instrument dat erop gericht is het gebruik van kwik aan banden te leggen. Het is de bedoeling dat het comité in 2010 met zijn werkzaamheden begint en deze in 2013 afrondt. Doel van het instrument is de kwikvoorraad, het gebruik van kwik in producten en procedés en ook de kwikemissies te beperken.

Een ander in het oog springend punt van de bijeenkomst is het besluit om een kleine groep van ministers en hoge functionarissen in te stellen die ten taak heeft wegen te verkennen om de algehele structuur van de internationale milieugovernance te verbeteren en het debat een nieuwe impuls te geven op politiek, in plaats van op technisch of diplomatiek niveau. In dit kader zij eraan herinnerd dat de EU zich regelmatig uitspreekt voor een versterking van de internationale milieugovernance.

Een ander punt dat moet worden onderstreept, is het besluit inzake de bevestiging van de voortzetting van het onderzoek naar mechanismen om de koppeling tussen wetenschap en beleid op het gebied van biodiversiteit en de ecosysteemdiensten te intensiveren. Hierdoor kunnen de contacten in de wetenschappelijke gemeenschap worden geïntensiveerd, waardoor meer mogelijkheden worden geboden voor toekomstige internationale samenwerking op milieugebied.

Wat betreft klimaatverandering zij eraan herinnerd dat deze kwestie niet op de agenda voor deze 25ste zitting stond. Belangrijk is evenwel het besluit om de samenwerking verder te ontwikkelen, en met name het besluit inzake steunverlening aan Afrika met betrekking tot verschillende milieukwesties. Deze besluiten werden actief ondersteund door de Europese Unie.

Ook tijdens de door het voorzitterschap georganiseerde milieubijeenkomst in de marge van de 25e zitting van het UNEP hebben de ministers van de EU en de Afrikaanse landen gepleit voor een nauwere samenwerking op milieugebied. Tijdens deze bijeenkomst werd ook het thema klimaatverandering aangestipt, aangezien Afrika in dit opzicht een bijzonder kwetsbaar werelddeel is.

*
* *

Vraag nr. 10 van Bernd Posselt (H-0060/09)

Betreft: Europese vlag en Europees volkslied

Met welke maatregelen denkt de Raad de Europese vlag en het Europese volkslied in de lidstaten nog meer bekendheid dan tot dusverre te geven en populair te maken, en wat vindt het voorzitterschap van de gedachte om de reeds in 1926 door de Tsjechoslowaakse burger Richard Graaf Coudenhove-Kalergi geproclameerde Europese hymne ook van een tekst te voorzien?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragenuur van de Raad in het kader van de vergaderperiode maart I 2009 van het Europees Parlement te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

Zoals het geachte Parlementslid vast en zeker weet, werd het embleem met de krans van gouden sterren tegen een blauwe achtergrond oorspronkelijk in december 1955 door de Raad van Europa goedgekeurd. Vanaf 29 mei 1986 zijn de Gemeenschapsinstellingen dit embleem gaan gebruiken, nadat de staatshoofden en regeringsleider daartoe het initiatief hadden genomen tijdens de Europese Raad van juni 1985.

Hetzelfde geldt voor de prelude van Beethovens "Ode aan de vreugde", die in 1972 door de Raad van Europa als volkslied werd aangenomen. Naar aanleiding van het bovengenoemde initiatief van juni 1985 hebben ook de Europese instellingen dit muziekstuk als volkslied gekozen.

Ik zou willen benadrukken dat de beslissing over de vraag of het volkslied nog meer bekendheid dan tot dusverre moet worden gegeven en populairder moet worden gemaakt, uitsluitend onder de bevoegdheid van de afzonderlijke lidstaten valt en dat de Raad in dezen tot dusver geen standpunt heeft ingenomen. Wel maakt de Raad waar dit gepast is gebruik van het embleem en het volkslied.

Tot slot is de vraag of het volkslied van een tekst dient te worden voorzien nog nooit onderwerp van discussie geweest in de Raad.

*
* *

Vraag nr. 11 van Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-0062/09)

Betreft: Gezinsvriendelijk beleid

In de verklaringen over zijn beleidsprogramma onderstreept het Tsjechische voorzitterschap dat elk mens niet alleen deel uitmaakt van de actieve bevolking en zo een bijdrage levert aan de economische welvaart van de samenleving, maar ook als ouder tijd, energie en geld investeert in de verzorging en opvoeding van zijn kinderen, d.w.z. het menselijk kapitaal van de toekomst.

Kan de Raad in dit verband aangeven welke maatregelen hij wil nemen met het oog op de kwalitatieve verbetering van het beleid ten behoeve van het gezin en op een versterking van het recht van de Europese burgers op keuzevrijheid en autonomie bij de beslissing over de opvoeding en het onderwijs van hun kinderen?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragen uur van de Raad in het kader van de vergaderperiode maart I 2009 van het Europees Parlement te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

Het geachte Parlementslid heeft een zeer belangrijke kwestie aan de orde gesteld. Wij allen erkennen dat het een grote uitdaging is om een evenwicht te vinden tussen beroepsverplichtingen enerzijds en gezinstaken en het privéleven anderzijds.

Ten eerste zou ik eraan willen herinneren dat de combinatie van werk en gezinsleven een kwestie is waarover de Raad zich reeds bij verschillende gelegenheden heeft gebogen. Dit geldt ook voor het Tsjechische voorzitterschap. Tijdens de informele bijeenkomst van de ministers van Gezinszaken, gehouden te Praag op 4 en 5 februari 2009, hebben wij de discussie op gang gebracht over de Barcelona-doelstellingen op het gebied van kinderopvang voor peuters en kleuters, die in 2002 alleen in kwantitatief opzicht zijn vastgelegd. Het Tsjechische voorzitterschap legt de nadruk op kwalitatieve aspecten van kinderopvang, alsmede op de toepassing van tot dusver veronachtzaamde beginselen van de belangen van het kind en de autonomie van het gezin, die een essentieel onderdeel vormen van besluiten inzake de combinatie van werk, privéleven en gezin. Het Tsjechische voorzitterschap legt tevens de nadruk op de onmisbare rol van ouders in de zorg voor jonge kinderen.

Daarnaast heeft de Raad in het verleden reeds wetgeving aangenomen die ten doel heeft de arbeidsomstandigheden gezinsvriendelijker te maken. Met die bedoeling waarborgt Richtlijn 92/85/EEG van de Raad inzake zwangerschapsverlof dat werkneemsters minstens 14 weken zwangerschapsverlof kunnen nemen. Als medewetgevers werken het Parlement en de Raad momenteel samen aan een nieuw voorstel van de Commissie voor een actualisering van de richtlijn inzake zwangerschapsverlof. De Commissie heeft daarin voorgesteld de minimumduur van het zwangerschapsverlof te verlengen van 14 tot 18 weken, om werkneemsters te helpen te herstellen van de directe gevolgen van de bevalling en het gemakkelijker te maken na afloop van het zwangerschapsverlof op de arbeidsmarkt terug te keren. Het Tsjechische voorzitterschap rekent dit wetgevingsvoorstel tot zijn prioriteiten en zal de komende maanden in de Raad aansturen op een consensus tussen de lidstaten.

Bovendien ziet de Raad ernaar uit om met het Europees Parlement te werken aan het voorstel voor een nieuwe richtlijn ter vervanging van de bestaande Richtlijn 86/613/EEG van de Raad betreffende de gelijke behandeling van zelfstandig werkzame mannen en vrouwen. In haar verslag over de tenuitvoerlegging van Richtlijn 86/613/EEG kwam de Commissie tot de slotsom dat de praktische resultaten van de tenuitvoerlegging

van de richtlijn te wensen overlaten in het licht van de voornaamste doelstelling, namelijk een algehele verbetering van de rechtspositie van meewerkende echtgenoten.

De Commissie heeft derhalve voorgesteld om zogenaamde meewerkende echtgenoten desgewenst dezelfde mate van sociale bescherming te bieden die zelfstandigen thans genieten. Bovendien staan persoonlijke keuzes wat betreft de combinatie van werk en gezinsleven in het middelpunt van de discussie, nu de Commissie heeft voorgesteld om zelfstandigen in het genot te doen komen van hetzelfde recht op zwangerschapsverlof als werknemers.

Onze kinderen zijn de toekomst, zoals het geachte Parlements lid heeft gezegd. De combinatie van werk en gezinsleven is een van de grootste uitdagingen waarmee werkende gezinnen in Europa heden ten dage worden geconfronteerd. De Raad is vastbesloten om ertoe bij te dragen onze burgers in staat te stellen eigen keuzes te maken met betrekking tot de combinatie van werk en gezinsleven.

*
* *

Vraag nr. 12 van Gay Mitchell (H-0064/09)

Betreft: Gaza en de Westelijke Jordaanoever

Wat zijn de plannen van de Raad om te proberen vrede tot stand te brengen in, en humanitaire hulp te doen toekomen aan Gaza en de Westelijke Jordaanoever?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragenuur van de Raad in het kader van de vergaderperiode maart I 2009 van het Europees Parlement te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

De Raad neemt de humanitaire situatie zowel in Gaza als op de Westelijke Jordaanoever zeer serieus. Goede levensomstandigheden zijn van cruciaal belang voor de stabiliteit in de Palestijnse gebieden. Derhalve besloot de Raad op 26 januari dat de Europese Unie haar steun en bijstand zal concentreren op onmiddellijke humanitaire hulp voor de bevolking van Gaza, het voorkomen van illegale wapen- en munitiehandel, duurzame heropening van de grensovergangen op basis van de overeenkomst betreffende verkeer en toegang van 2005, herstel en wederopbouw en de hervatting van het vredesproces.

Voor de feitelijke humanitaire hulpverlening door de EU is de Commissie verantwoordelijk, die uitvoerige gegevens kan verstrekken over haar activiteiten en die van haar partners, met name UNRWA en andere VN-organen en het ICRK. De EU heeft Israël bij tal van gelegenheden opgeroepen een ongehinderde humanitaire hulpverlening aan de bevolking van Gaza mogelijk te maken. In zijn conclusies van 26 januari 2009 heeft de Raad verklaard dat de Europese Unie bereid is om de missie van de Europese Unie voor bijstandverlening inzake grensbeheer aan de grensovergang bij Rafah (EU BAM Rafah) nieuw leven in te blazen zodra de omstandigheden dat toelaten, en te onderzoeken of haar bijstand kan worden uitgebreid tot andere grensovergangen, als onderdeel van de algehele inzet van de EU in de regio. Daarnaast heeft de EU haar steun betuigd en actief bijgedragen aan de op 2 maart 2009 in Egypte gehouden internationale conferentie ter ondersteuning van de Palestijnse economie voor de wederopbouw van Gaza, waar door de internationale gemeenschap, met de EU als belangrijke donor, een bedrag van bijna 4,5 miljard dollar is toegezegd. Ook hier hebben zowel het Tsjechische voorzitterschap, namens de 27 lidstaten, als de hoge vertegenwoordiger voor het GBVB, de heer Solana, de essentiële voorwaarden voor een succesvolle en duurzame wederopbouw van Gaza benadrukt. Het mechanisme PEGASE, dat tijdens de donorconferentie werd voorgesteld door de Commissie (mevrouw Ferrero-Waldner) is een specifiek EU-initiatief dat ten doel heeft een doelgerichte toewijzing van de financiële steun aan Gaza onder toezicht van de Palestijnse Nationale Autoriteit.

Wat betreft de Westelijke Jordaanoever heeft de EU de betrekkingen met de instellingen van de Palestijnse Autoriteit medio 2007 hersteld. De EU is de grootste donor die directe financiële en technische bijstand verleent aan de Palestijnse regering. Haar missie Eupol copps is gericht op adviezen en training op het gebied van veiligheid en hervorming van het rechtswezen. De Palestijnse Autoriteit is een betrouwbare en doeltreffende partner gebleken, die tijdens de oorlog in Gaza een verdere escalatie van de situatie op de Westelijke Jordaanoever heeft voorkomen.

De Raad moedigt een inter-Palestijnse verzoening onder president Mahmoud Abbas ten zeerste aan, aangezien deze de sleutel is tot vrede, stabiliteit en ontwikkeling, en steunt de bemiddelingsinspanningen van Egypte en de Arabische Liga op dit punt.

De Raad is ervan overtuigd dat de vrede in de regio alleen kan worden gewaarborgd door de afronding van het vredesproces dat gericht is op de totstandbrenging van een onafhankelijke, democratische, aaneengesloten en levensvatbare Palestijnse staat op de Westelijke Jordaanoever en in Gaza die zij aan zij met Israël in vrede en veiligheid leeft. Om deze deur open te houden, herhaalt de Raad zijn oproep aan beide partijen om hun verplichtingen uit hoofde van de routekaart na te komen. De EU beschouwt het Arabische vredesinitiatief als een solide en adequate basis voor een alomvattende oplossing van het Israëlisch-Arabische conflict en zegt toe hieraan hard te zullen werken met de andere leden van het Kwartet, de nieuwe VS-regering en de Arabische partners. De Raad is verheugd over de snelle benoeming van de nieuwe speciale afgezant van de VS voor het Midden-Oosten, Mitchell, en zijn engagement in de regio en is bereid om nauw met hem samen te werken.

*
* *

Vraag nr. 13 van Dimitrios Papadimoulis (H-0066/09)

Betreft: Politieke, diplomatieke en economische maatregelen tegen Israël

De secretaris-generaal van de Verenigde Naties (VN) heeft verklaard geschokt te zijn door het verlies aan mensenlevens en het bombardement op de VN-organisatie voor hulp aan de Palestijnen (UNRWA) in Gaza. Amnesty International heeft inmiddels aangedrongen op een onderzoek naar het Israëlische bombardement op het gebouw van de VN en de onophoudelijke, gerichte aanvallen op ongewapende burgers, en gezegd dat het daarbij om oorlogsmisdaden gaat. Daarnaast is het vermoeden geuit dat Israël witte fosforbommen heeft gebruikt (witte fosfor is een toxische stof die ernstige brandwonden veroorzaakt). Het Protocol bij het Verdrag van Genève betreffende conventionele wapens verbiedt het gebruik van witte fosfor tegen burgers.

Welke initiatieven gaat de Raad nemen om Israël voor het Internationaal Strafhof in Den Haag te dagen in verband met oorlogsmisdaden tegen de Palestijnen (ondanks het feit dat Israël het Hof niet erkent)? Welke politieke, diplomatieke en economische maatregelen gaat de Raad nemen tegen Israël, teneinde een eind te maken aan de politieke genocide op de Palestijnen en schadevergoeding te eisen voor de kapotgeschoten (en door de Europese Unie betaalde) infrastructuur in de Palestijnse gebieden?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragenuur van de Raad in het kader van de vergaderperiode maart I 2009 van het Europees Parlement te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

Vanaf het begin van het conflict in Gaza heeft het voorzitterschap van de Raad herhaaldelijk uiting gegeven aan zijn diepe bezorgdheid over de slachtoffers onder de burgerbevolking en heeft hij de aanvallen op VN-faciliteiten veroordeeld.

Het geachte Parlement wordt geattendeerd op de volgende conclusies van de Raad van 26-27 januari 2009: "De Europese Unie betreurt ten zeerste het verlies van mensenlevens tijdens dit conflict, met name de burgerslachtoffers. De Raad maant alle partijen bij het conflict tot volledige eerbiediging van de mensenrechten en tot naleving van hun verplichtingen krachtens het internationale humanitaire recht en zal het onderzoek naar beweerde schendingen van het internationale humanitaire recht op de voet volgen. In dit verband heeft hij terdege nota genomen van de verklaring die de secretaris-generaal van de VN Ban Ki-moon op 21 januari in de Veiligheidsraad heeft afgelegd."

De Raad zal zijn ernstige zorgen over de mensenrechtensituatie in het kader van alle bijeenkomsten op hoog niveau met Israël aan de orde blijven stellen; het meest recentelijk is dit gebeurd tijdens het diner van de EU-ministers van Buitenlandse Zaken met de Israëlische minister van Buitenlandse Zaken, Tzipi Livni, op 21 januari 2009. Bovendien hebben het Tsjechische voorzitterschap, de Europese Commissie en de hoge vertegenwoordiger van het GBVB Israël er bij verschillende gelegenheden gezamenlijk toe opgeroepen de toegang tot en verlening van humanitaire en wederopbouw hulp aan Gaza te vergemakkelijken.

In het algemeen acht de Raad het van vitaal belang om alle beschikbare kanalen voor diplomatieke en politieke contacten open te houden en is hij van mening dat overredingskracht en dialoog de meest doeltreffende benadering vormen om de boodschap van de EU over te brengen.

*
* *

Vraag nr. 14 van Silvia-Adriana Țicău (H-0067/09)

Betreft: Bevordering van de energie-efficiëntie en de ontwikkeling van hernieuwbare energie

De staatshoofden en regeringsleiders hebben op de voorjaarsbijeenkomst van de Europese Raad van 2008 een herziening van de richtlijn inzake energiebelasting aangekondigd, teneinde het aandeel van hernieuwbare energie in het totale energieverbruik te vergroten.

De energie-efficiëntie verbeteren is een van de snelste, zekerste en goedkoopste oplossingen om de Europese Unie minder afhankelijk te maken van energiebronnen uit derde landen, het energieverbruik te beperken, de CO₂-emissies te verlagen en de energie-uitgaven van de Europese burgers te verminderen.

Kan de Raad mededelen of hij van plan is de herziening van de richtlijn inzake energiebelasting, de herziening van het Europese BTW-regelgevingskader en de herziening van het Europese regelgevingskader voor de structuurfondsen op de agenda te plaatsen van de voorjaarsbijeenkomst van de Europese Raad van 2009, met het oog op de noodzakelijke verbetering van de energie-efficiëntie en de ontwikkeling van hernieuwbare energie?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragenuur van de Raad in het kader van de vergaderperiode maart I 2009 van het Europees Parlement te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

Tijdens de voorjaarsbijeenkomst van de Europese Raad van 2009 zal een aantal concrete ideeën voor de verbetering van de energiezekerheid van de Europese Unie op middellange en lange termijn ter goedkeuring worden voorgelegd. Daartoe behoren onder meer inspanningen ter bevordering van de energie-efficiëntie in het kader van de tweede strategische toetsing van het energiebeleid. In dit stadium wordt echter nog niet beoogd om herziening van de richtlijn inzake energiebelasting of herziening van het BTW-regelgevingskader of van het regelgevingskader voor de structuurfondsen tijdens de Europese Raad aan de orde te stellen.

Wat betreft de herziening van de richtlijn inzake energiebelasting heeft de Commissie laten weten dat zij begin april 2009, na de voorjaarsbijeenkomst van de Europese Raad, een mededeling en voorstellen zal indienen over 'groene' BTW-tarieven. De bevoegde instanties binnen de Raad zullen de mededeling behandelen zodra deze is binnengekomen.

Wat betreft het BTW-regelgevingskader heeft de Raad gisteren een akkoord bereikt over verlaagde BTW-tarieven voor arbeidsintensieve diensten. Deze kwestie zal verder worden besproken tijdens de voorjaarsbijeenkomst van de Europese Raad op 19 en 20 maart.

Wat ten slotte het regelgevingskader voor de structuurfondsen betreft, heeft de Raad overeenstemming bereikt over een voorstel van de Commissie betreffende het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling dat ervoor zorgt dat meer energie-efficiënte producten in aanmerking komen voor subsidie. Energie-efficiëntie is de meest kosteneffectieve manier om het energieverbruik terug te dringen bij een gelijkblijvend niveau van economische activiteit.

In dit verband is het absoluut noodzakelijk om de maatregelen ter verbetering van de energie-efficiëntie van gebouwen en energie-infrastructuur te intensiveren, groene producten te bevorderen en de inspanningen van de automobielenindustrie voor de ontwikkeling van milieuvriendelijkere auto's te steunen.

*
* *

Vraag nr. 15 van Bogusław Sonik (H-0071/09)

Betreft: Verschillen in de in de EU voor bestuurders van motorvoertuigen geldende maximumdrempels voor het alcoholgehalte in het bloed

Reeds in 1988 heeft de Europese Commissie wijzigingen voorgesteld in het toegestane maximumgehalte van alcohol in het bloed voor bestuurders van motorvoertuigen, waarover echter in de komende jaren geen overeenstemming kon worden bereikt. In veel landen van de Europese Unie, zoals Groot-Brittannië, Italië, Ierland en Luxemburg, geldt er een maximum van 0,8 g/l. In Slowakije en Hongarije is het gebruik van

motorvoertuigen zelfs na gebruik van de geringste hoeveelheid alcohol verboden en geldt dan als een ernstige overtreding. In Polen is er in de wet van 20 juni 1997 inzake het verkeersrecht (Staatsblad 205, nr. 108, art. 908 e.v.) een limiet van 0,2 g/l vastgesteld.

Bestaat er, in het kader van de uniformering binnen de EU van de voorschriften voor het verkeer op de openbare weg, een voornemen om te streven naar uniforme drempels voor het gehele grondgebied van de Europese Unie met betrekking tot het toegestane alcoholgehalte in het bloed voor bestuurders van motorvoertuigen?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragenuur van de Raad in het kader van de vergaderperiode maart I 2009 van het Europees Parlement te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

Eén van de belangrijkste doelstellingen van het gemeenschappelijke vervoerbeleid bestaat erin effectief bij te dragen tot de vermindering van het aantal verkeersongevallen en het aantal verkeersdoden en -gewonden en tot een verbetering van de verkeersomstandigheden. In zijn resolutie van 26 juni 2000 heeft de Raad onderstreept dat het van essentieel belang is om vooruitgang te boeken met betrekking tot bepaalde verkeersveiligheidsmaatregelen, waaronder maatregelen tegen rijden onder invloed. In april 2001 heeft de Raad zijn goedkeuring gehecht aan conclusies inzake de aanbeveling van de Commissie van 17 januari 2001 betreffende de maximaal toegestane alcoholconcentratie in het bloed bij bestuurders van motorvoertuigen. In deze conclusies werden de lidstaten ertoe aangespoord de maatregelen zoals bedoeld in de aanbeveling van de Commissie zorgvuldig te bestuderen, waaronder het voorstel om een limiet in te voeren van 0,2 mg/ml voor bestuurders die een veel hoger risico op een ongeval lopen vanwege hun gebrek aan ervaring in het wegverkeer. Daarnaast heeft de Raad in de voornoemde conclusies van april 2001 geconstateerd dat een aantal lidstaten van mening is dat het subsidiariteitsbeginsel geldt voor de toegestane maximumlimiet voor het alcoholpromillage en dat die derhalve op nationaal niveau dient te worden geregeld.

In zijn conclusies van 8 en 9 juni 2006 heeft de Raad overeenstemming bereikt over de noodzaak om de maatregelen en initiatieven ter bestrijding van rijden onder invloed van alcohol of drugs op communautair en nationaal niveau te versterken, onder meer door maatregelen voor een grensoverschrijdende vervolging van verkeersovertredingen.

*
* *

Vraag nr. 16 van Zita Pleštinšá (H-0077/09)

Betreft: Harmonisatie van de kaarten van personen met een handicap binnen de EU

Het motto van het Tsjechische voorzitterschap is "Europa zonder barrières". Toch bestaan in de EU momenteel nog altijd uiteenlopende regels voor de erkenning van kaarten van personen met een zware handicap. De methode van wederzijdse erkenning werkt op dit gebied niet. Vele medeburgers met een handicap hebben in het buitenland problemen, bijvoorbeeld bij het parkeren, wanneer zij niet kunnen parkeren op voor personen met een handicap bedoelde plaatsen.

Kan het voorzitterschap niet de mogelijkheid onderzoeken de kaarten voor personen met een zware handicap binnen de EU te harmoniseren ongeveer zoals voor de reeds uitgegeven Europese gezondheidskaart?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragenuur van de Raad in het kader van de vergaderperiode maart I 2009 van het Europees Parlement te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

Het geachte Parlements lid heeft een zeer belangrijke kwestie aan de orde gesteld. De mobiliteit van onze burgers is een kernpunt van het Europese project, en de Raad is zich bewust van de bijzondere behoeften die personen met een handicap op dit terrein hebben.

Wat betreft de harmonisatie van identiteitskaarten waarop eveneens is aangegeven of de houder een handicap heeft, zij eraan herinnerd dat de kwestie van algemene identiteitskaarten op zich onder de bevoegdheid van de lidstaten valt en dat dergelijke kaarten door sommige lidstaten helemaal niet worden afgegeven.

De Europese gezondheidskaart voorziet evenmin in medische gegevens en informatie over de handicaps van de houder, aangezien deze kaart is ingevoerd met het oog op de vereenvoudiging van procedures, zonder dat de bevoegdheden van de lidstaten met betrekking tot de organisatie van de gezondheidszorg en het socialezekerheidsstelsel worden aangetast.

Zoals het geachte Parlements lid wellicht weet, heeft de Raad tien jaar geleden reeds maatregelen getroffen om de grensoverschrijdende mobiliteit van personen met een handicap binnen de EU te vergemakkelijken. Op voorstel van de Commissie heeft de Raad de aanbeveling aangenomen om een gestandaardiseerde parkeerkaart in te voeren die in de hele EU kan worden erkend. De Raad heeft deze aanbevelingen vorig jaar bijgewerkt om rekening te houden met de uitbreidingen van de EU in 2004 en 2007.

De Raad heeft zich ten doel gesteld te waarborgen dat de houder van de gestandaardiseerde parkeerkaart voor gehandicapten gebruik kan maken van parkeerplaatsen voor gehandicapten in elke lidstaat.

*
* *

Vraag nr. 17 van Justas Vincas Paleckis (H-0080/09)

Betreft: De lessen van de economische crisis

De toekomst van de Europese Unie zal in sterke mate afhangen van de nieuwe begrotingsvooruitzichten voor 2013-2019 waarvoor momenteel de prioriteiten worden geformuleerd.

Wat is het standpunt van de Raad ten aanzien van al die voor de EU en haar lidstaten zo belangrijke Europese kwesties die momenteel aan de orde zijn, met andere woorden, welke lessen zullen worden getrokken uit de voedselcrisis, de energiecrisis en de financiële crisis die we onder de huidige financiële vooruitzichten beleven? Hoe zouden de begrotingsperspectieven eruit moeten zien om de dreiging van dergelijke crises geheel of ten minste gedeeltelijke te kunnen afwenden?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragen uur van de Raad in het kader van de vergaderperiode maart I 2009 van het Europees Parlement te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

Het geachte Parlements lid wijst er natuurlijk terecht op dat de Europese Unie lessen dient te trekken uit de voedselcrisis, de energiecrisis en de financiële crisis.

Evenwel zullen de werkzaamheden in verband met de volgende financiële vooruitzichten naar verwachting pas in 2011 beginnen. Daarom kan de Raad nog geen specifiek standpunt innemen met betrekking tot de vraag hoe deze lessen in de financiële vooruitzichten tot uitdrukking zouden moeten komen.

Bovendien zij eraan herinnerd dat de Commissie dit jaar met een herziening van de huidige financiële vooruitzichten komt en dat deze kwesties in het daarop volgende debat zullen worden aangekaart.

In de tussentijd heeft de Raad zich in nauwe samenwerking met het Europees Parlement ingespannen voor passende maatregelen om de huidige crisis aan te pakken en toekomstige te voorkomen.

In sommige gevallen omvatten deze maatregelen begrotingssteun van de Unie. Zo zijn we bijvoorbeeld extra middelen aan het mobiliseren ter ondersteuning van investeringen in energie- en breedbandinfrastructuur, om de economische crisis en de energiecrisis het hoofd te bieden. Tevens hebben we in reactie op de voedselcrisis van vorig jaar een 'voedselcrisis' opgericht om ontwikkelingslanden te helpen hun landbouwproductie op te voeren.

De reactie van de Unie op deze crises mag zich echter niet beperken tot financiële maatregelen, die noodzakelijkerwijs niet onbegrensd is qua omvang.

Een groot deel van onze maatregelen ter voorkoming van toekomstige financiële crises is dan ook van regelgevende aard. Zo dragen bijvoorbeeld de richtlijn Solvabiliteit II, de herziene richtlijn kapitaalvereisten en de icbe-richtlijn bij tot een versterking van de regels inzake het prudentieel toezicht op financiële instellingen. Een ander voorbeeld van onze reactie op het gebied van regelgeving, in dit geval een reactie op de energiecrisis, is de op stapel staande herziening van de richtlijn veiligstelling van de aardgasvoorziening, die de Unie beter bestand moet maken tegen onderbrekingen in de gasaanvoer.

In weer andere gevallen is de reactie van de Unie gericht op de bevordering van een samenwerkingsverband, in de eerste plaats tussen de 27 lidstaten, maar ook in bredere context op internationaal niveau. Zowel in haar reactie op de financiële crisis als in die op de energie- of de voedselcrisis streeft de EU naar een nauwe samenwerking met de internationale gemeenschap opdat een mondiale aanpak kan worden ontwikkeld.

*
* *

Vraag nr. 18 van Marianne Mikko (H-0083/09)

Betreft: Verklaring over het uitroepen van 23 augustus tot Europese herdenkingsdag voor de slachtoffers van het stalinisme en het nazisme

Deze zomer wordt de ondertekening, 70 jaar geleden, van het beruchte Molotov-Ribbentrop Pact herdacht. Het Molotov-Ribbentrop Pact van 23 augustus 1939 tussen de Sovjetunie en Duitsland verdeelde Europa in twee belangenferen door middel van geheime aanvullende protocollen. Verklaring 0044/2008 over de herdenking van de slachtoffers van de gevolgen van dit pact is door 409 leden van het Europees Parlement van alle politieke fracties ondertekend. De verklaring is op 22 september door de Voorzitter van het Europees Parlement afgekondigd en is vervolgens met de namen van de ondertekenaars aan de parlementen van de lidstaten gestuurd. De gevolgen van de Sovjetbezetting voor de burgers van de voormalige Sovjetstaten zijn tot op heden weinig bekend in Europa.

Op 18 september 2008 heeft het Bulgaarse parlement een resolutie aangenomen die 23 augustus tot herdenkingsdag voor de slachtoffers van het nazisme en het communisme uitroept. Welke stappen heeft het voorzitterschap ondernomen om andere lidstaten aan te moedigen om deze zwarte dag eveneens te herdenken?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragenuur van de Raad in het kader van de vergaderperiode maart I 2009 van het Europees Parlement te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

De Raad en zijn voorzitterschap hebben kennis genomen van de verklaring van het Europees Parlement waarin wordt voorgesteld om 23 augustus uit te roepen tot Europese herdenkingsdag voor de slachtoffers van het stalinisme en het nazisme. Zoals het geachte Parlements lid zelf aangeeft, was deze verklaring tot de parlementen van de lidstaten gericht. Afgezien van de informatie die het geachte Parlements lid met betrekking tot het Bulgaarse parlement heeft verstrekt, heeft het voorzitterschap geen kennis van eventuele reacties van de nationale parlementen van de overige lidstaten op dit voorstel. Deze kwestie is ook niet in de Raad aan de orde gesteld.

Het Tsjechische voorzitterschap is zeer betrokken bij deze aangelegenheid – het staat achter de instelling van een herdenkingsdag voor de slachtoffers van het nazisme en het communisme aangezien het zich inzet voor een versterking op lange termijn van de herinnering aan het totalitaire verleden in Europa. Het voorzitterschap organiseert een openbare hoorzitting in het Europees Parlement over “Het geweten van Europa en de misdaden van het totalitaire communisme: 20 jaar later”, die op 18 maart in Brussel plaatsvindt. Deskundigen uit de lidstaten van de EU en hoge vertegenwoordigers van het voorzitterschap en de EU-instellingen zullen daar over ervaringen met het totalitarisme discussiëren.

De 20e verjaardag van de val van het IJzeren Gordijn houdt inhoudelijk nauw verband met het thema “Europa zonder grenzen”. Het voorzitterschap heeft derhalve het initiatief genomen om van dit thema een van de communicatieprioriteiten van de EU voor 2009 te maken. Het voorzitterschap is er stellig van overtuigd dat deze “20 jaar” niet alleen als belangrijke mijlpaal in de Europese geschiedenis moet worden gevierd, maar dat deze historische ervaring ook moet worden gebruikt voor voorlichting en promotie inzake de mensenrechten, de fundamentele vrijheden, de rechtsstaat en andere waarden waarop de EU is gegrondvest.

Het Tsjechische voorzitterschap heeft de ambitie de gemeenschappelijke Europese dimensie van de herinnering aan het totalitaire verleden van vóór 1989 te bevorderen, onder meer door een versterking van actie 4 – Actief Europees gedenken – van het programma “Europa voor de burger”, dat erop is gericht de slachtoffers van het nazisme en het stalinisme te herdenken.

Doel op lange termijn is het creëren op Europees niveau van een forum voor herinnering en geweten dat ertoe dient nationale activiteiten met elkaar te verbinden en gezamenlijke projecten en de uitwisseling van informatie en ervaringen te bevorderen, bij voorkeur met steun van de EU. De 20e verjaardag van de val van

het IJzeren Gordijn en het Raadsvoorzitterschap van de Tsjechische Republiek vormen een uitstekende gelegenheid om een dergelijk initiatief te lanceren. Evenwel moet ervan worden uitgegaan dat dit een langdurig proces zal zijn dat niet binnen het tijdsbestek van het Tsjechische voorzitterschap kan worden afgerond.

*
* *

Vraag nr. 19 van Jens Holm (H-0089/09)

Betreft: Anti-vervalsingshandelsovereenkomst ACTA

De ACTA (Anti-Counterfeiting Trade Agreement) zal een nieuw internationaal referentiecriterium bevatten voor rechtskaders inzake de handhaving van zogenoemde intellectuele-eigendomsrechten. ACTA is de facto wetgeving. Een woordvoerder van de VS-regering heeft verklaard dat de tekst van de overeenkomst alleen openbaar gemaakt zal worden nadat de partijen het over de definitieve versie eens zijn geworden ⁽⁵⁾. Als dit zo is, zullen de parlementen niet op de inhoud van ACTA kunnen toezien. ACTA zal een precedent van geheime wetgeving vormen, terwijl wetgeving in de EU juist met zo veel mogelijk openheid moet worden omgeven.

Ik zou de Raad graag de volgende vragen willen stellen:

Zal het uiteindelijke ontwerp vóór een politiek akkoord in de Raad worden gepubliceerd? Zullen de parlementen genoeg tijd krijgen om ACTA te behandelen vóór een politiek akkoord in de Raad? Kan de Raad waarborgen dat ACTA niet in stilte, tijdens het parlementaire reces, wordt afgehandeld?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragenuur van de Raad in het kader van de vergaderperiode maart I 2009 van het Europees Parlement te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

De multilaterale anti-vervalsingshandelsovereenkomst ACTA is erop gericht gemeenschappelijke normen voor de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten in te voeren om schendingen van die rechten – met name namaak en piraterij – wereldwijd te kunnen bestrijden en een internationaal kader op te stellen om de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten te verbeteren. Deze doelstellingen moeten door middel van drie hoofdelementen van ACTA worden bereikt: internationale samenwerking, handhavingspraktijken en een wetgevingskader voor de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten.

Op 14 april 2008 heeft de Raad de Commissie gemachtigd onderhandelingen te voeren over de overeenkomst. Met betrekking tot aangelegenheden die onder de bevoegdheid van de lidstaten vallen, zoals strafrechtelijke bepalingen inzake de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten, zal het voorzitterschap ernaar streven tot een gezamenlijk standpunt te komen om de onderhandelingen namens de lidstaten vooruit te helpen.

De Commissie voert de onderhandelingen in overleg met de bevoegde commissies die door de Raad zijn ingesteld. Aangelegenheden die onder de bevoegdheid van de lidstaten vallen, worden door het voorzitterschap voor elke onderhandelingsronde binnen de bevoegde voorbereidende instanties gecoördineerd om ervoor te zorgen dat de standpunten van de lidstaten worden meegenomen in de onderhandelingen.

Het geachte Parlements lid kan ervan op aan dat het Parlement, net als bij alle andere internationale akkoorden, in overeenstemming met de desbetreffende bepalingen van het Verdrag betrokken zal worden bij het sluiten van de overeenkomst. Aangezien het stadium waarin de rechtsgrondslag definitief wordt vastgesteld, nog niet is bereikt, kan de Raad niet uitvoerig antwoorden op de procedurele vragen van het geachte Parlements lid.

Het is de Raad evenwel bekend dat het Parlement op 18 december 2008 op basis van een verslag van de heer Susta een resolutie over deze kwestie heeft aangenomen. De Raad heeft nota genomen van deze belangrijke resolutie en van de algemene standpunten die het EP er met betrekking tot deze kwestie op na houdt.

De Raad heeft vernomen dat de commissie INTA van het Europees Parlement kopieën ontvangt van alle documenten die door de Commissie aan het Comité 133 worden gestuurd en dat het Parlement derhalve volledig op de hoogte wordt gehouden van de ACTA-onderhandelingen.

⁽⁵⁾ <http://ictsd.net/i/news/bridgesweekly/30876/>

De commissie INTA wordt bovendien regelmatig door de Commissie ingelicht over de voortgang van de onderhandelingen. Daarnaast heeft de Tsjechische minister van Industrie en Handel Říman deze kwestie op 20 januari namens de Raad tegenover de commissie INTA aan de orde gesteld en vragen van de geachte Parlementsleden beantwoord.

*
* *

Vraag nr. 21 van Kathy Sinnott (H-0093/09)

Betreft: Wetgeving inzake auteursrechten

Bij mijzelf en vele mensen in mijn kiesdistrict leven zorgen in verband met de voorgestelde wetgeving inzake auteursrechten. Onlangs is mij meegedeeld dat deze voorstellen wellicht in de ijskast zullen worden gelegd omdat zij op veel verzet zijn gestuit. Kan de Raad mij informeren over de huidige stand van zaken op het gebied van auteursrechtenwetgeving en daarbij met name ingaan op het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 2006/116/EG⁽⁶⁾ betreffende de beschermingstermijn van het auteursrecht en van bepaalde naburige rechten? Zal de Raad erop toezien dat de voorstellen geen negatieve gevolgen hebben voor gewone musici, acteurs, kunstenaars enz.?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vrageuur van de Raad in het kader van de vergaderperiode maart I 2009 van het Europees Parlement te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

Het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 2006/116/EG betreffende de beschermingstermijn van het auteursrecht en van bepaalde naburige rechten wordt momenteel door de Raad bestudeerd.

De voornaamste doelstelling van de ontwerprichtlijn is het verbeteren van de sociale situatie van minder geprivilegieerde uitvoerende kunstenaars, en met name van sessiemuzikanten.

De Raad heeft terdege nota genomen van de opvattingen van het Europees Parlement over dit voorstel, met name van de amendementen van de Commissie juridische zaken, en zal deze in aanmerking nemen in de toekomstige onderhandelingen.

Aangezien het voorstel nog wordt bestudeerd, kan de Raad in dit stadium nog geen definitief standpunt innemen ten aanzien van deze kwestie.

*
* *

Vraag nr. 22 van Proinsias De Rossa (H-0098/09)

Betreft: Overeenkomst EU - Wit-Rusland die kinderen in staat stelt te reizen in het kader van herstelprogramma's

Kan het voorzitterschap van de Raad toelichten welke maatregelen worden of zullen worden genomen op basis van paragraaf 5 van de resolutie van het Europees Parlement van 15 januari 2009 over de EU-strategie ten aanzien van Wit-Rusland (P6_TA(2009)0027), waarin het Tsjechische voorzitterschap met klem wordt verzocht een prioriteit te maken van de onderhandelingen met de Wit-Russische autoriteiten over een voor de hele EU geldende overeenkomst die kinderen in staat stelt een reis te maken van Wit-Rusland naar elk EU-land dat rust- en herstelprogramma's organiseert?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vrageuur van de Raad in het kader van de vergaderperiode maart I 2009 van het Europees Parlement te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

De Raad is op de hoogte van de recente problemen met de deelname van Wit-Russische kinderen aan herstel- en vakantieritten naar verschillende Europese landen. In het kader van contacten met de Wit-Russische

⁽⁶⁾ PB L 372 van 27.12.2006, blz. 12.

autoriteiten is bij tal van gelegenheden, het meest recent tijdens de ontmoeting tussen de ministeriële EU-trojka en Wit-Rusland op 27 januari 2009, gewezen op het belang van een duurzame oplossing voor dit probleem. De Raad constateert dat de betrokken landen en de bevoegde Wit-Russische autoriteiten nog onderhandelingen voeren om de problemen die zich in dit verband hebben voorgedaan, bilateraal aan te pakken, en dat sommige lidstaten reeds overeenkomsten hebben gesloten om de voortzetting van dergelijke reizen te waarborgen. De Raad zal de ontwikkelingen nauwlettend blijven volgen en zal deze kwestie zo nodig opnieuw aan de orde stellen in zijn contacten met de Wit-Russische autoriteiten.

*
* *

Vraag nr. 23 van Georgios Toussas (H-0101/09)

Betreft: Stijging van het aantal kankergevallen door het gebruik van munitie met verarmd uranium in Kosovo

In het noorden van Kosovo wordt de laatste 10 jaar een scherpe stijging van het aantal kankergevallen vastgesteld. Alleen al in de regio Kosovska Mitrovica is het aantal kankergevallen de laatste 10 jaar met 200% gestegen in vergelijking met de tien jaar die voorafgaan aan de NAVO-bombardementen in het voormalige Joegoslavië.

Bovendien zijn enkele jaren na de afloop van de NAVO-bombardementen in het gebied minstens 45 Italiaanse soldaten van de NAVO-troepen in Kosovo (KFOR) overleden en zijn 515 andere soldaten van diverse nationaliteiten ernstig ziek geworden omdat ze lijden aan het zogenaamde "Balkansyndroom", d.w.z. besmetting van het organisme door munitie met verarmd uranium die gebruikt zijn in de bombardementen van 1999.

Wat denkt de Raad over de tragische gevolgen van het gebruik van munitie met verarmd uranium door de NAVO-bevelhebbers in Kosovo, die geleidelijk aan aan het licht komen? Vindt hij dat het gebruik van dergelijke munitie een oorlogsmisdaad is waarvoor de daders uiteindelijk verantwoording moeten afleggen aan het volk?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragenuur van de Raad in het kader van de vergaderperiode maart I 2009 van het Europees Parlement te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

De Raad is in dezen niet bevoegd en is niet in staat een standpunt in te nemen ten aanzien van de kwestie die hier door het geachte Parlementslid aan de orde is gesteld.

*
* *

Vraag nr. 24 van Jim Allister (H-0103/09)

Betreft: Johannes Calvijn

Johannes Calvijn heeft een enorme bijdrage geleverd aan de religieuze, politieke en sociale geschiedenis van Europa en aan de verlichting en ontwikkeling in dit werelddeel. Welke plannen heeft de Raad om in juli 2009 te herdenken dat hij 500 jaar geleden geboren is?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragenuur van de Raad in het kader van de vergaderperiode maart I 2009 van het Europees Parlement te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

De Raad heeft deze kwestie niet besproken, aangezien zij niet onder zijn bevoegdheid valt.

*
* *

Vraag nr. 25 van Konstantinos Droutsas (H-0108/09)**Betreft: Eis tot invrijheidstelling van 5 Cubanen die in de VS gevangen worden gehouden**

In gevangenenissen van de Verenigde Staten worden nog steeds, tien jaar na hun arrestatie, vijf Cubaanse patriotten vastgehouden, Guerardo Jernandez, Antonio Guerero, Ramon Labanino, Fernando Gonzalez en René Gonzalez - op gefingeerde en ongefundeerde beschuldigingen, hetgeen een schending van de fundamentele rechtsregels betekent. Hun hechtenisomstandigheden zijn bovendien slecht en het is hun zelfs verboden bezoek van hun familieleden te ontvangen.

Er is reeds een nieuw internationaal initiatief lopende om hun onmiddellijke invrijheidsstelling te eisen, en het verzoekschrift daartoe is reeds ondertekend door 500 belangrijke intellectuelen en kunstenaars van over de gehele wereld.

Veroordeelt de Raad de illegale inhechtenisneming van de vijf Cubanen?

Hoe staat hij tegenover de oproepen van nationale parlementen, nationale en internationale massamedia en persoonlijkheden voor een onmiddellijke invrijheidstelling van de vijf gevangen Cubaanse patriotten?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragenuur van de Raad in het kader van de vergaderperiode maart I 2009 van het Europees Parlement te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

De Raad is op de hoogte van de gevangenschap van vijf Cubaanse burgers, evenals van het feit dat de VS-autoriteiten hebben besloten om weliswaar visa te verstrekken aan de overgrote meerderheid van hun familieleden, maar om op grond van het immigratierecht een visum te weigeren aan twee van hen.

Deze besluiten en de beslissing om al dan niet een visum te verstrekken aan individuele familieleden, zijn aangelegenheden die onder de interne bevoegdheden van de Verenigde Staten vallen. Wat betreft de behandeling van de Cubaanse gevangenen en hun families zij erop gewezen dat dit een bilaterale kwestie is tussen de VS en Cuba, aangezien de bescherming van de rechten en belangen van in het buitenland verblijvende onderdanen overeenkomstig het internationaal recht onder de verantwoordelijkheid van de betrokken staat valt.

De Raad zou willen benadrukken dat de Verenigde Staten verplicht zijn de internationale mensenrechtenwetgeving na te leven, te meer daar zij partij zijn bij het VN-Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing dat de mensenrechten waarborgt van personen die van hun vrijheid zijn beroofd.

*
* *

Vraag nr. 26 van David Martin (H-0109/09)**Betreft: Beslag op generieke geneesmiddelen die door Nederland werden vervoerd**

Kan de Raad, met betrekking tot het beslag op generieke geneesmiddelen die door Nederland werden vervoerd, mededelen waarom de geneesmiddelen in beslag zijn genomen, daar het overeenkomstig de voetnoot bij artikel 51 van de TRIPS (handelsaspecten van de intellectuele eigendom) -Overeenkomst niet verplicht is goederen die worden doorgevoerd te inspecteren omdat er sprake zou kunnen zijn van inbreuk op octrooien?

Is de Raad van mening dat dit beslag strijdig is met artikel 41 van de TRIPS-Overeenkomst, waarin wordt gesteld dat handhaving van intellectueel-eigendoms wetgeving geen handelsbelemmeringen mag opwerpen?

Is de Raad voorstander van opnemings van soortgelijke intellectueel-eigendomsbepalingen in de nieuwe generatie VHO (vrijhandelsovereenkomsten) of in andere bilaterale handelsovereenkomsten?

Welke maatregelen zal hij nemen om ervoor te zorgen dat de leverantie van generieke geneesmiddelen aan ontwikkelingslanden voortaan niet wordt tegengehouden door dit soort beslagleggingen?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragenuur van de Raad in het kader van de vergaderperiode maart I 2009 van het Europees Parlement te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

Het door het geachte Parlements lid bedoelde incident werd besproken tijdens de zitting van de Algemene Raad van de WTO op 3 februari 2009.

Tijdens deze bijeenkomst hebben 19 leden van de WTO het woord genomen en vragen gesteld of opmerkingen gemaakt. Naar aanleiding van deze interventies heeft de Europese Commissie onderstreept dat:

- de zending slechts tijdelijk is vastgehouden en niet in beslag is genomen;
- tussen de houder van de rechten en de eigenaar van de geneesmiddelen blijkbaar een overeenkomst is gesloten om de goederen weer naar India te brengen.

De Commissie heeft tevens verklaard dat de rechtsgrondslag voor de bedoelde maatregel – te weten Verordening (EG) nr. 1383/2003 inzake het optreden van de douaneautoriteiten ten aanzien van goederen waarvan wordt vermoed dat zij inbreuk maken op bepaalde intellectuele-eigendomsrechten en inzake de maatregelen ten aanzien van goederen waarvan is vastgesteld dat zij inbreuk maken op dergelijke rechten – verenigbaar is met het WTO-recht, en natuurlijk ook met de TRIPS-overeenkomst.

Op 3 maart 2009 heeft de Commissie haar standpunt nogmaals kenbaar gemaakt aan de TRIPS-Raad.

De EU blijft zich voor de toegang tot geneesmiddelen inzetten en is zich niet bewust van enig conflict met de regels van de WTO en haar inspanningen om zendingen van namaakproducten te onderscheppen. De vertegenwoordigers van de Europese Commissie hebben benadrukt dat de acties van de Nederlandse autoriteiten in overeenstemming waren met de internationale handelsregels en in lijn waren met hun verantwoordelijkheid voor de bescherming tegen geneesmiddelen van slechte kwaliteit. Uiteindelijk waren die acties dus ook in het belang van de volksgezondheid in het algemeen.

De Europese Unie stelt zich op het standpunt dat het controleren van goederen die worden doorgevoerd, mogelijk moet zijn wanneer een redelijk vermoeden bestaat dat er sprake is van een inbreuk op intellectuele-eigendomsrechten. 40% van de goederen die in 2007 werden vastgehouden, waren goederen in doorvoer.

De kwestie van de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten in het kader van handelsakkoorden wordt momenteel besproken in de Raad.

Wat betreft de leverantie van betaalbare geneesmiddelen aan ontwikkelingslanden: de Europese Gemeenschap heeft altijd al een voortrekkersrol gespeeld bij de inspanningen binnen de WTO om een permanent en solide juridisch kader voor dergelijke leveranties op te stellen, met name via de eerste wijziging van de TRIPS-overeenkomst. Deze wijziging is geratificeerd door de Europese Gemeenschap en een groot aantal lidstaten van de WTO. Bovendien heeft de EU met hetzelfde doel een aantal interne maatregelen ingevoerd. De EU neemt tevens deel aan tal van programma's in de ontwikkelingslanden die ervoor zorgen dat deze landen op grotere schaal toegang krijgen tot geneesmiddelen.

*
* *

Vraag nr. 27 van Sajjad Karim (H-0111/09)**Betreft: Israël en Palestina**

Welke maatregelen denkt de Raad te nemen om tot stopzetting van de wapenverkoop aan Israël te komen, in aansluiting op de stappen die de EU al ondernomen heeft om te voorkomen dat Hamas van wapens voorzien wordt?

Is de Raad bereid druk uit te oefenen op Hamas en Fatah om te bereiken dat uitvoering wordt gegeven aan het akkoord over een eenheidsregering dat met de hulp van Saoedi-Arabië tot stand is gekomen (het akkoord van Mekka van februari 2007)?

Is de Raad bereid vredesinitiatieven van de Verenigde Staten te steunen als er van een positievere onderhandelingslijn sprake is?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragenuur van de Raad in het kader van de vergaderperiode maart I 2009 van het Europees Parlement te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

De Raad is niet van mening dat de beide kwesties die het geachte Parlements lid aan de orde heeft gesteld, met elkaar kunnen worden vergeleken. De Raad heeft bij herhaling het recht van Israël erkend om zijn burgers tegen terreuraanslagen te beschermen, maar herinnert er even consequent aan – zoals onlangs nog in zijn conclusies van 26 en 27 januari 2009 – dat Israël verplicht is dat recht uit te oefenen binnen de regels van het internationale recht.

Wat betreft de betrekkingen tussen Hamas en Fatah moedigt de Raad ten zeerste een inter-Palestijnse verzoening onder president Mahmoud Abbas aan, aangezien deze de sleutel is tot vrede, stabiliteit en ontwikkeling. De Raad steunt de bemiddelingsinspanningen van Egypte en de Arabische Liga op dit punt, die tot een bijeenkomst van alle Palestijnse groeperingen op 26 februari in Caïro hebben geleid.

De betrokkenheid van de nieuwe regering van de VS is van cruciaal belang om het vredesproces uit het slop te kunnen halen. De Raad is derhalve verheugd over de snelle inzet van de nieuwe VS-regering, zoals die blijkt uit de benoeming van senator Mitchell tot speciaal afgezant van de VS voor het Midden-Oosten en uit het recente bezoek van de nieuwe minister van Buitenlandse Zaken, Clinton, aan de regio. De eerste ontmoeting van het Kwartet met minister van Buitenlandse Zaken Clinton in de marge van de donorconferentie in Sharm el-Sheikh op 2 maart heeft bevestigd dat de EU en de VS beide vastbesloten zijn om met de andere leden van het Kwartet en de Arabische partners samen te werken aan een voortzetting van het vredesproces in het Midden-Oosten.

*
* *

Vraag nr. 28 van Ryszard Czarnecki (H-0113/09)

Betreft: Financiële crisis en het ineensstorten van de economieën van enkele lidstaten

Hoe reageert de Raad momenteel op het ineensstorten van de economieën van bepaalde lidstaten, vooral in Letland en ten dele ook in Hongarije? Welke maatregelen gaat de Raad in de toekomst nemen?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragenuur van de Raad in het kader van de vergaderperiode maart I 2009 van het Europees Parlement te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

De Raad is nog steeds vol vertrouwen dat de nodige structuren, procedures en instrumenten voorhanden zijn om het ineensstorten van de economieën van de lidstaten in de toekomst te voorkomen en herinnert aan zijn besluit van 2 december 2008 om Verordening (EG) nr. 332/2002 houdende instelling van een mechanisme voor financiële ondersteuning op middellange termijn van de betalingsbalansen van de lidstaten⁽⁷⁾ te wijzigen om het plafond van het aan hoofdsom uitstaande bedrag van de leningen die uit hoofde van dit mechanisme aan de lidstaten buiten de eurozone kunnen worden toegekend, te verhogen van 12 miljard naar 25 miljard euro. De Raad heeft reeds twee keer besloten van het mechanisme gebruik te maken, teneinde in de financiële behoeften van Letland en Hongarije te voorzien.

Zoals het geachte Parlements lid weet, hebben bovendien de staatshoofden en regeringsleiders op 1 maart 2009 tijdens een informele bijeenkomst over de huidige financiële en economische crisis gesproken, waarbij zij zijn overeengekomen voornamelijk als volgt te werk te gaan: herstellen van passende en doeltreffende financieringsmogelijkheden in de economie; aanpakken van bankactiva die aan een bijzondere waardevermindering onderhevig zijn; verbeteren van de regelgeving en het toezicht op de financiële instellingen; waarborgen van de houdbaarheid van de openbare financiën op lange termijn.

De staatshoofden en regeringsleiders hebben tevens erkend dat er sprake is van duidelijke verschillen tussen de lidstaten in Centraal- en Oost-Europa en hebben toegezegd de tot dusver verleende steun opnieuw te zullen bekijken. Met betrekking tot de bankensector hebben zij bevestigd dat de steun voor moederbanken

⁽⁷⁾ PB L 352 van 31.12.2008, blz. 11.

niet mag inhouden dat beperkingen worden opgelegd aan de activiteiten van dochterondernemingen in de lidstaten van ontvangst. Ook hebben zij erkend dat de EIB een belangrijke rol speelt bij het verstrekken van financieringen aan de regio, en hebben zij verheugd gereageerd op het feit dat de EIB, de Wereldbank en de EBWO onlangs een gezamenlijk initiatief hebben aangekondigd om de bankensector in de regio te ondersteunen en kredieten voor bedrijven te financieren die getroffen zijn door de wereldwijde economische crisis.

Ten slotte zou de Raad het geachte Parlements lid ervan willen verzekeren dat hij, in nauwe samenwerking met de Commissie, de situatie op de voet zal blijven volgen en elementen zal ontwikkelen om landen met een tijdelijk tekort op de overheidsbegroting zo nodig te helpen op basis van de beschikbare instrumenten.

*

* *

Vraag nr. 29 van Laima Liucija Andrikienė (H-0121/09)

Betreft: Bezoek van Javier Solana aan Wit-Rusland

Javier Solana, de Hoge Vertegenwoordiger van de EU voor het GBVB, heeft op 19 februari 2009 een bezoek gebracht aan Wit-Rusland, waar hij heeft gesproken met president Loekasjenko, minister van Buitenlandse Zaken Martinov, alsook met oppositieleiders en vertegenwoordigers van maatschappelijke organisaties.

Hoe beoordeelt de Raad de inhoud van deze bijeenkomsten? Maken zij een beter begrip mogelijk van de toekomstige betrekkingen tussen de EU en Wit-Rusland? Welke stappen overweegt de Raad op korte termijn naar aanleiding van de resultaten van bedoelde bijeenkomsten?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragenuur van de Raad in het kader van de vergaderperiode maart I 2009 van het Europees Parlement te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

De indruk van hoge vertegenwoordiger Solana was dat de bijeenkomst positief, open en eerlijk was. Zoals hoge vertegenwoordiger Solana op de persconferentie na zijn gesprek onder vier ogen met president Loekasjenko heeft verklaard, werd er "alles gezegd wat moest worden gezegd, alles bekritiseerd wat moest worden bekritiseerd en werd alles becommentarieerd wat moest worden becommentarieerd". Er werden welbekende boodschappen overgebracht en constructieve antwoorden ontvangen. Tijdens de bijeenkomst met vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld en oppositieleiders, die plaatsvond vóór de ontmoeting met de president en de minister van Buitenlandse Zaken, werd hoge vertegenwoordiger Solana door de vertegenwoordigers bedankt voor zijn bezoek en aangemoedigd tot verder engagement, waarvoor volgens hen geen alternatief bestaat.

De Raad is inmiddels begonnen met de herziening van de opschorting van het visumverbod en is voornemens om hierover vóór 13 april een besluit te nemen. In dit verband acht de Raad de input die de bezoeken op hoog niveau hebben opgeleverd, zeer waardevol voor de voortzetting van deze werkzaamheden, en hij zal de ontwikkelingen in Wit-Rusland nauwlettend blijven volgen. Er wordt overwogen Wit-Rusland te laten deelnemen aan het Oostelijk Partnerschapsinitiatief dat door het Tsjechische voorzitterschap zal worden ingeluid op de top van het Oostelijk Partnerschap begin mei 2009.

Zoals tijdens de bijeenkomst van hoge vertegenwoordiger Solana en minister van Buitenlandse Zaken Martynov werd overeengekomen, zal een mensenrechtendialoog tussen de EU en Wit-Rusland worden aangeknoopt. Met de voorbereidende instanties wordt gewerkt aan een verkenningsmissie naar Wit-Rusland; de resultaten hiervan zullen in aanmerking worden genomen in de discussie die zal worden gevoerd over de voorwaarden van een dergelijke dialoog, die vervolgens dient te worden goedgekeurd door de Raad.

*

* *

Vraag nr. 30 van Pedro Guerreiro (H-0124/09)

Betreft: Einde "belastingparadijzen"

Heeft een lidstaat voorgesteld om met name in de EU een einde te maken aan de "belastingparadijzen"?

Heeft de EU een besluit genomen om de lidstaten voor te stellen om de aan "belastingparadijzen" op haar grondgebied een einde te maken?

Welke maatregelen zal de Raad treffen om een einde aan belastingparadijzen te maken, de financiële speculatie te bestrijden en een punt te zetten achter het vrije verkeer van kapitaal, met name in de EU?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragenuur van de Raad in het kader van de vergaderperiode maart I 2009 van het Europees Parlement te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

De Europese Gemeenschap heeft verschillende maatregelen aangenomen op belastinggebied.

In 1977 heeft de Raad Richtlijn 77/799/EEG betreffende de wederzijdse bijstand van de bevoegde autoriteiten van de lidstaten op het gebied van de directe belastingen⁽⁸⁾ aangenomen. In deze richtlijn wordt erkend dat belastingontduiking en belastingvlucht over de landsgrenzen der lidstaten leiden tot verlies van overheidsinkomsten, inbreuk maken op het beginsel van fiscale rechtvaardigheid en de werking van de gemeenschappelijke markt kunnen verstoren. Deze richtlijn vormde een aanvulling op Richtlijn 76/308/EEG van de Raad betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit bepaalde bijdragen, rechten en belastingen, alsmede uit andere maatregelen. In februari 2009 heeft de Commissie een revisie van deze twee richtlijnen voorgesteld om voor een grotere efficiëntie en transparantie te zorgen in de samenwerking tussen de lidstaten met betrekking tot de vaststelling en inning van directe belastingen, met name door belemmeringen weg te nemen in verband met het bankgeheim, de uitwisseling van informatie uit derde landen en het opzetten van een nieuw, op termijnen en elektronische communicatie gebaseerd administratief kader. Deze voorstellen worden momenteel besproken in de Raad.

Richtlijn 2003/48/EG van 3 juni 2003 betreffende belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling⁽⁹⁾ (de richtlijn spaarbelasting), die sinds juli 2005 van kracht is, heeft ten doel de ontduiking van belasting op de rente van spaargelden te voorkomen door de uitwisseling van informatie tussen de lidstaten. De richtlijn is zowel gericht op intracommunautaire situaties als op situaties waarbij derde landen betrokken zijn.

– In intracommunautaire situaties voorziet richtlijn spaarbelasting in de uitwisseling van informatie tussen de lidstaten over de rente die door buitenlandse beleggers wordt ontvangen. Op 2 december 2008 heeft de Raad met instemming gereageerd op een voorstel van de Commissie om het toepassingsgebied van de richtlijn uit te breiden en heeft hij ertoe opgeroepen de discussies hierover snel af te ronden.

– Voor situaties waarbij derde landen betrokken zijn, zijn door de Gemeenschap met vijf derde landen belastingovereenkomsten gesloten die in soortgelijke maatregelen voorzien als de binnen de Gemeenschap geldende regeling. De Commissie voert momenteel gesprekken om het netwerk inzake de belastingheffing op spaargelden met andere derde landen uit te breiden.

Naast deze richtlijnen heeft de Raad de Commissie een mandaat verleend om onderhandelingen te voeren over fraudebestrijdingsovereenkomsten tussen de Europese Unie en haar lidstaten enerzijds en derde landen anderzijds, teneinde voor een doeltreffende administratieve bijstand en toegang tot informatie te zorgen met betrekking tot alle beleggingsvormen, met name stichtingen en trusts.

Een desbetreffende overeenkomst met Zwitserland wordt voorlopig toegepast in afwachting van de ratificatie door alle lidstaten, terwijl met Liechtenstein nog over een akkoord wordt onderhandeld.

Tot slot heeft de Raad in mei 2008 conclusies aangenomen met betrekking tot de noodzaak van een intensivering van de inspanningen ter bestrijding van wereldwijde belastingfraude en belastingontwijking door ervoor te zorgen dat de beginselen van goed bestuur op belastinggebied worden toegepast, zoals de beginselen van transparantie, uitwisseling van informatie en eerlijke belastingconcurrentie. Op basis van deze conclusies onderhandelt de Commissie over de invoering van bepalingen inzake goed bestuur in de bilaterale overeenkomsten die zijn gesloten met 14 landen (Indonesië, Singapore, Thailand, Vietnam, Brunei, de Filipijnen, Maleisië, China, Mongolië, Oekraïne, Irak, Libië, Rusland en Zuid-Korea) en acht regio's (het

⁽⁸⁾ PB L 336 van 27.12.1977, blz. 15.

⁽⁹⁾ PB L 157 van 26.6.2003, blz. 38.

Caribisch gebied, de landen van de Stille Oceaan, vier Afrikaanse regio's, Midden-Amerika, de Andes-Gemeenschap).

*
* *

VRAGEN AAN DE COMMISSIE

Vraag nr. 37 van Zdzisław Kazimierz Chmielewski (H-0073/09)

Betreft: Het probleem van "toevallige roaming"

Bij de werkzaamheden aan het document inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten (COM(2008)0580 – C6-0333/2008 – COD 2008/0187) hebben kiezers uit mijn kiesdistrict (twee grensprovincies aan de Pools-Duitse grens) me attent gemaakt op het probleem van de "toevallige roaming".

Het probleem betreft de onbedoelde verbinding met een aangrenzende netwerk bij het gebruiken van een mobiele telefoon in grensregio's. De bewoners, die de grens niet oversteken, kunnen signalen opvangen van de operator van het buurland wat hen opzadelt met veel hogere kosten voor gesprekken, sms'en of dataverkeer.

Is de Commissie zich bewust van dit probleem? Welke stappen worden er ondernomen of zijn er reeds ondernomen om een einde te maken aan deze overlast bij het gebruiken van mobiele telefoons in grensregio's?

Antwoord

De Commissie is zich bewust van het door het geachte Parlementslid genoemde probleem van onbedoelde roaming door bepaalde gebruikers, met name in grensregio's. Krachtens artikel 7, lid 3 van de huidige roaming-verordening⁽¹⁰⁾ moeten de nationale regelgevende instanties aandacht geven aan het bijzondere geval van ongewilde roaming in de grensgebieden van aan elkaar grenzende lidstaten.

In dit verband heeft de Europese Groep van regelgevende instanties ongewilde roaming op verzoek van de Commissie opgenomen in haar zogenoemde benchmarkreports, waarvan het meest recente in januari van dit jaar is verschenen. Volgens deze verslagen wordt het probleem van onbedoelde roaming door de meeste aanbieders erkend. Evenwel menen de aanbieders dat het niet om een groot probleem gaat, aangezien het slechts enkele gebruikers zou betreffen.

Vele aanbieders hebben een aantal mechanismen ingevoerd om het probleem van toevallige roaming aan te pakken. Over het algemeen was hierover informatie beschikbaar op de websites van de aanbieders, en in gevallen waarin een specifiek probleem werd vastgesteld (bijvoorbeeld tussen Noord-Ierland en de Ierse Republiek), hebben de aanbieders over het algemeen aanvullende stappen genomen om consumenten voor te lichten over het probleem of hebben zij in sommige gevallen zelfs speciale tarieven aangeboden. Volgens voornoemde verslagen hebben de meeste aanbieders ook aangegeven dat bij wijze van tegemoetkoming geen kosten worden berekend wanneer er duidelijk sprake is van onbedoelde roaming. Daarnaast is de Commissie van mening dat het initiatief van de Ierse en de Britse autoriteiten, die een gezamenlijke werkgroep voor onderzoek naar dit probleem hebben opgezet, de andere lidstaten tot voorbeeld strekt.

Het probleem van ongewilde roaming werd ook door de Commissie bestudeerd in het kader van haar evaluatie van de werking van de roaming-verordening, die in een mededeling van de Commissie van 23 september 2008 werd gepresenteerd⁽¹¹⁾. De Commissie constateerde daarin dat de in de huidige roaming-verordening opgenomen transparantieplichting om consumenten op de hoogte te brengen van de prijs voor roaming, heeft geholpen om mensen bewust te maken van het feit dat zij onbedoeld aan het roamen waren. Met het oog hierop en op het feit dat de nationale regelgevende instanties en de regeringen van de lidstaten dit probleem inmiddels op bilateraal niveau aanpakken en er reeds een aantal overeenkomsten op dit gebied is

⁽¹⁰⁾ Verordening (EG) nr. 717/2007 van het Europees Parlement en de Raad betreffende roaming op openbare mobiele telefoonnetwerken binnen de Gemeenschap en tot wijziging van Richtlijn 2002/21/EG.

⁽¹¹⁾ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's over de evaluatie van de resultaten van Verordening (EG) nr. 717/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2007 betreffende roaming op openbare mobiele telefoonnetwerken binnen de Gemeenschap en tot wijziging van Richtlijn 2002/21/EG (COM(2008) 580 definitief).

bereikt, heeft de Commissie het niet nodig geacht in dit verband verdere bepalingen op te nemen in de verordening. De Commissie zal de situatie echter nauwlettend blijven volgen om een soepele werking van de interne markt en de consumentenbescherming te waarborgen.

*
* *

Vraag nr. 38 van Lambert van Nistelrooij (H-0102/09)

Betreft: Bereikbaarheid noodnummer 112 in grensstreek

Problemen met mobiele telefonie in de grensstreek kunnen leiden tot gevaarlijke situaties doordat ongewenste netwerkswisselingen het contact met het alarmnummer 112 kunnen vertragen, afbreken en ervoor kunnen zorgen dat men ongewild een buitenlandse meldkamer aan de lijn krijgt.

Weet de Commissie dat mobiele bellers, die in de grensstreek van hun thuisland onbewust via een sterker buitenlands netwerk naar het Europese alarmnummer 112 bellen, in de huidige situatie een buitenlandse meldkamer aan de lijn krijgen?

Kent de Commissie het probleem dat de verbinding kan worden verbroken wanneer de mobiele telefoon een sterker buitenlands netwerk vindt en zich daar aanmeldt?

Is de Commissie zich ervan bewust dat de meldkamer geen pro-actief terugbelbeleid heeft, waardoor het bijvoorbeeld voor kan komen dat een beller, die in paniek zijn verhaal doet aan een Nederlandse 112 meldkamer, halverwege onderbroken wordt en na het terugbellen bij de Duitse meldkamer uitkomt, met alle mogelijke linguïstische problemen van dien?

Welke maatregelen (behalve een pro-actief terugbelbeleid) stelt de Commissie voor om ervoor te zorgen dat bewoners van grensstreken in hun eigen taal te woord worden gestaan wanneer zij het Europese alarmnummer 112 draaien?

Antwoord

De verantwoordelijkheid voor noodhulpdiensten en de respons op noodoproepen op 112 ligt bij de lidstaten, wat ook geldt voor hun beleid inzake de omgang met verbroken verbindingen, linguïstische capaciteiten of protocollen voor de behandeling van noodgevallen in grensgebieden tussen verschillende lidstaten of regio's.

De Commissie heeft de tenuitvoerlegging van de EU-bepalingen inzake 112 in de lidstaten nauwlettend gevolgd en heeft 17 inbreukprocedures ingeleid tegen lidstaten die niet aan de desbetreffende vereisten van het Gemeenschapsrecht hebben voldaan⁽¹²⁾. Dertien van deze zaken zijn inmiddels gesloten nadat de betrokken landen corrigerende maatregelen hebben genomen. Op andere terreinen, waarvoor het Gemeenschapsrecht niet in concrete vereisten voorziet, zoals de behandeling van noodoproepen naar het nummer 112 in vreemde talen, bevordert de Commissie goede praktijken onder de lidstaten via verschillende organen, zoals het Communicatiecomité en de Deskundigengroep voor Noodtoegang.

De Commissie is zich bewust van het potentiële probleem dat door het geachte Parlements lid is genoemd, namelijk dat sommige gebruikers van een mobiele telefoon bij een noodgeval te maken kunnen krijgen met onbedoelde roaming en dat hierdoor een verbinding met een meldkamer in een naburige lidstaat tot stand kan komen. Hoewel gevallen van volledige onbereikbaarheid of van het uitblijven van een adequate respons niet veelvuldig zullen voorkomen, is de Commissie voornemens deze kwestie met de lidstaten te bespreken in het Communicatiecomité en de Deskundigengroep voor Noodtoegang, teneinde ervoor te zorgen dat de nodige maatregelen worden getroffen om met dergelijke gevallen om te gaan.

Daarnaast volgt de Commissie de stand van zaken met betrekking tot onbedoelde roaming in de context van de tenuitvoerlegging en evaluatie van de roaming-verordening. Zoals de Commissie reeds heeft duidelijk gemaakt in haar antwoord op vraag H-0073/09 van Zdzisław Kazimierz Chmielewski, moeten de nationale regelgevende instanties krachtens artikel 7, lid 3 van de huidige roaming-verordening⁽¹³⁾ aandacht geven

⁽¹²⁾ Met name gaat het om artikel 26 van Richtlijn 2002/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de universele dienst en gebruikersrechten met betrekking tot elektronische communicatienetwerken en -diensten (Universeledienstrichtlijn).

⁽¹³⁾ Verordening (EG) nr. 717/2007 van het Europees Parlement en de Raad betreffende roaming op openbare mobiele telefoonnetwerken binnen de Gemeenschap en tot wijziging van Richtlijn 2002/21/EG.

aan het bijzondere geval van ongewilde roaming in de grensgebieden van aan elkaar grenzende lidstaten en de resultaten van dit toezicht om de zes maanden aan de Commissie meedelen.

In het kader van de evaluatie van de roaming-verordening⁽¹⁴⁾ heeft de Commissie verder geconstateerd dat de in de huidige roaming-verordening opgenomen transparantieplichting om consumenten op de hoogte te brengen van de prijs voor roaming, heeft geholpen om mensen bewust te maken van het feit dat zij onbedoeld aan het roamen waren. Met het oog hierop en op het feit dat de nationale regelgevende instanties en de regeringen van de lidstaten dit probleem inmiddels op bilateraal niveau aanpakken en er reeds een aantal overeenkomsten op dit gebied is bereikt, heeft de Commissie het niet nodig geacht in dit verband verdere bepalingen op te nemen in de verordening. De Commissie zal de situatie echter nauwlettend blijven volgen om een soepele werking van de interne markt en de consumentenbescherming te waarborgen.

De Commissie streeft er uiteindelijk naar te waarborgen dat de Europese burgers in noodgevallen door 112 te bellen op doeltreffende wijze toegang kunnen krijgen tot noodhulpdiensten in alle lidstaten.

*
* *

Vraag nr. 39 van Krzysztof Hołowczyc (H-0118/09)

Betreft: Invoering van het Europese alarmnummer 112

Volgens een enquête van Eurobarometer op 11 februari 2009 laat de bekendheid van het alarmnummer 112 binnen de Gemeenschap zeer te wensen over. Het is nog slechter gesteld met de toegankelijkheid van het nummer in de lidstaten, hoewel het nummer op grond van het programma i2010 ('eCall terug op schema brengen - Actieplan'; derde mededeling over eSafety (COM(2006)0723)) overal in de Europese Unie toegankelijk moet zijn en gebruikt moet kunnen worden.

Welke actie neemt de Commissie om ervoor te zorgen dat dit project in de hele Europese Unie effectief wordt uitgevoerd?

Antwoord

De Commissie heeft haar best gedaan om te waarborgen dat het uniforme Europese alarmnummer 112 in de hele EU beschikbaar is en doeltreffend functioneert.

De Commissie heeft de tenuitvoerlegging van de communautaire bepalingen betreffende 112 in de lidstaten nauwlettend gevolgd en 17 inbreukprocedures ingesteld tegen lidstaten die niet hebben voldaan aan de desbetreffende vereisten van het Gemeenschapsrecht⁽¹⁵⁾. Dertien van deze zaken zijn inmiddels gesloten nadat de betrokken landen corrigerende maatregelen hebben genomen.

Daarnaast bevordert de Commissie de samenwerking en de uitwisseling van goede praktijken inzake 112 tussen de lidstaten via verschillende organen, zoals het Communicatiecomité en de Deskundigengroep voor Noodtoegang en spant zij zich in om 112 toegankelijker te maken voor alle burgers door een hervorming van de telecommunicatieregels van de EU en door de financiering van onderzoeksprojecten zoals "eCall" en "Total Conversation".

Zoals het geachte Parlements lid aangeeft, blijkt uit de meest recente resultaten van de Eurobarometer-enquête dat de voorlichting van de burgers voor verbetering vatbaar is, aangezien 112 slechts één op de vier respondenten bekend was als nummer voor het alarmeren van noodhulpdiensten in de hele EU. Daarom heeft de Commissie ook bijgedragen tot een bewustmakingscampagne inzake 112, waarbij aan EU-burgers, met name aan reizigers in de EU en aan kinderen, via een speciale website⁽¹⁶⁾ informatie werd verstrekt over de bedoeling van 112, het gebruik van dit alarmnummer en de werking ervan in de verschillende lidstaten. Vorige maand heeft de Commissie, samen met het Parlement en de Raad, 11 februari uitgeroepen tot "Europese

⁽¹⁴⁾ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's over de evaluatie van de resultaten van Verordening (EG) nr. 717/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2007 betreffende roaming op openbare mobiele telefoonnetwerken binnen de Gemeenschap en tot wijziging van Richtlijn 2002/21/EG (COM(2008) 580 definitief).

⁽¹⁵⁾ Met name gaat het om artikel 26 van Richtlijn 2002/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de universele dienst en gebruikersrechten met betrekking tot elektronische communicatienetwerken en -diensten (Universeledienstrichtlijn).

⁽¹⁶⁾ <http://ec.europa.eu/112>.

dag van het alarmnummer 112". Op deze dag werden verschillende bewustmakings- en networking-activiteiten ontplooid. Deze dag zal elk jaar worden georganiseerd om het bestaan van het uniforme alarmnummer in de hele EU bekend te maken en het gebruik ervan te bevorderen.

Met de tenuitvoerlegging van het initiatief 12010, dat door alle lidstaten worden ondersteund, zijn reeds vorderingen gemaakt. De Commissie zou het geachte Parlementslid voor nadere informatie willen verwijzen naar haar antwoord op schriftelijke vraag E-6490/08. Met name is de uitwerking van eCall-normen nagenoeg afgerond, en het onlangs opgerichte European eCall Implementation Platform zal de ontwikkeling van eCall in heel Europa coördineren en controleren.

De Commissie waardeert de belangstelling die het Parlement onder meer heeft getoond middels een schriftelijke verklaring van september 2007 die door 530 van zijn leden is ondertekend. De Commissie zal nauwlettend blijven toezien op een doeltreffende tenuitvoerlegging van het alarmnummer 112 in de lidstaten, maar 112 behoort nu al tot de concrete voordelen die Europa zijn burgers te bieden heeft.

*
* *

Vraag nr. 40 van Elisabetta Gardini (H-0115/09)

Betreft: Trage invoering van diensten op basis van UMTS-technologie

Met meer dan 115 HSPA-netten en meer dan 35 miljoen gebruikers in Europa speelt de UMTS-technologie als uitbreiding van GSM een zeer belangrijke rol. (HSPA is de modernste technologie voor het snel binnenhalen van gegevens door gebruikers van mobiele diensten.) De consument waardeert UMTS om de talrijke voordelen die het biedt.

Wil de UMTS-dienstverlening zich kunnen blijven ontwikkelen, dan moet er op het vlak van de regelgeving voor gezorgd worden dat de 900 MHz-band (GSM-band) voor UMTS-diensten wordt opengesteld. De herziening van de GSM-richtlijn (87/372/EEG)⁽¹⁷⁾ heeft echter sterke vertraging opgelopen en de lidstaten moeten wachten tot Commissie, Raad en Parlement klaarheid in de regelgeving scheppen.

In de huidige problematische financiële toestand in Europa is het wenselijk dat er spoedig een verantwoorde oplossing wordt gevonden voor de toewijzing van deze band en voor de aanpassing van de bewuste richtlijn om de bedrijfstak van de mobiele communicatie een steun in de rug te geven. Daarom rust op alle partijen die bij het wetgevingsproces betrokken zijn de verantwoordelijkheid voor het vinden van een pan-Europese oplossing.

Welke politieke en technische maatregelen denkt de Commissie voor te stellen om te voorkomen dat er nog meer vertraging optreedt, met alle gevolgen van dien voor de gehele Europese elektronischecomunicatiesector?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte Parlementslid kan de Commissie meedelen dat zij er stellig van overtuigd is dat de openstelling van de 900 MHz-band (GSM-band) voor andere mobiele technologieën belangrijke voordelen voor de consumenten oplevert en een belangrijke impuls geeft aan de Europese economie.

Met het oog op het strategische belang ervan heeft de Commissie reeds medio 2007 voorgesteld om de GSM-richtlijn in te trekken en de GSM-band open te stellen.

Dit was volledig in overeenstemming met het beleid inzake 'betere regelgeving' van voorzitter Barroso. Bovendien werd hiermee een duidelijk signaal gegeven aan de sector mobiele telefonie en de lidstaten.

Hoewel ons initiatief door de Raad en het Europees Economisch en Sociaal Comité werd gesteund, bleek uit de gesprekken tussen de Commissie en de Commissie industrie, onderzoek en energie dat de procedure die de Commissie had voorgesteld, niet aanvaardbaar was voor het Parlement.

Gezien de dringende noodzaak om op dit terrein vooruitgang te boeken en rekening houdend met de bedenkingen van het Parlement, heeft de Commissie een nieuw voorstel tot wijziging van de GSM-richtlijn ingediend.

⁽¹⁷⁾ PB L 196 van 17.7.1987, blz. 85.

De Commissie is van mening dat een duidelijk onderscheid moet worden gemaakt tussen deze beleidsmaatregel – waardoor het gebruik van de 900 MHz-band door de openstelling voor andere systemen, zoals UMTS, in grotere mate technologie-neutraal wordt – en de technische maatregelen waarmee de technische voorwaarden worden vastgesteld die het mogelijk maken dat nieuwe systemen naast GSM worden gebruikt en dat interferentie in het algemeen wordt voorkomen.

Dit beleidsvoorstel ligt inmiddels bij de medewetgevers, terwijl de technische maatregelen worden uitgevoerd op basis van de radiospectrumbeschikking, in het kader waarvan de Commissie reeds is nagegaan of UMTS compatibel is. Een desbetreffend technisch besluit dat met deskundigen van de lidstaten is overeengekomen, kan ter goedkeuring worden voorgelegd zodra het Parlement en de Raad de wijzigingsrichtlijn aannemen.

De Commissie heeft met het indienen van desbetreffende beleids- en technische voorstellen blijk gegeven van het belang dat zij aan een constructieve oplossing hecht. Het is nu aan het Parlement en de Raad om hun verantwoordelijkheid te nemen en de wijzigingsrichtlijn spoedig aan te nemen.

*
* *

Vraag nr. 47 van Laima Liucija Andrikiienė (H-0126/09)

Betreft: Ontwikkeling van de toetredingsonderhandelingen EU-Turkije

De toetredingsonderhandelingen EU-Turkije schrijden, aldus Olli Rehn, commissaris verantwoordelijk voor Uitbreiding, rustig maar gestaag voort.

Wat zijn de meest problematische sectoren waarin Turkije de noodzakelijke hervormingen moet aanbrengen om te voldoen aan de criteria van Kopenhagen? Turkije is een land dat de EU gegarandeerde aanvoer van energie kan bieden. Welke waarborg bestaat er dat de Commissie tijdens de toetredingsonderhandelingen om haar problemen inzake de gegarandeerde aanvoer van energie op te lossen, niet "een oogje dichtknijpt" in verband met een paar pijnpunten die er in Turkije nog steeds bestaan, met name op het gebied van de mensenrechten?

Antwoord

Het toetredingsproces is inderdaad nog steeds op de goede weg.

Evenwel is de voortgang van de onderhandelingen in de eerste plaats afhankelijk van de mate waarin Turkije in staat is aan de referentiecriteriën voor het openen van de onderhandelingen te voldoen en EU-gerelateerde hervormingen in te voeren en te implementeren.

De lopende inspanningen van Turkije op bijvoorbeeld het gebied van belastingen en sociaal beleid dienen te worden aangevuld door soortgelijke inspanningen met betrekking tot het milieu, de mededinging, openbare aanbestedingen, alsmede voedselveiligheid en het veterinair en fytosanitair beleid.

De inspanningen van Turkije op het vlak van politieke hervormingen moeten worden opgevoerd, onder meer wat betreft de vrijheid van meningsuiting of de corruptiebestrijding.

Wat betreft energie kunnen Turkije en de EU allebei hun voordeel doen met een nauwere samenwerking op energiegebied. In geen geval is de energiezekerheid van de EU van invloed op de toetredingscriteria, noch op het gebied van de mensenrechten noch op enig andere gebied.

*
* *

Vraag nr. 48 van Ryszard Czarnecki (H-0114/09)

Betreft: De uitbreiding van de Europese Unie en de financiële crisis

Is de Commissie van oordeel dat de financiële crisis kan leiden tot een vertraging van het tempo van de toetreding van de officiële nieuwe kandidaatlanden?

Antwoord

De Europese Unie heeft herhaaldelijk toezeggingen gedaan met betrekking tot het Europese vooruitzichten van de Westelijke Balkan en Turkije. Het vooruitzicht op lidmaatschap van de EU, en de significante pretoetredingssteun, biedt deze landen een stuk stabiliteit, met name tijdens de huidige financiële crisis.

Inderdaad zijn de Westelijke Balkan en Turkije inmiddels in verschillende mate door de crisis getroffen. De EU heeft een crisissteunregeling voor kleine en middelgrote ondernemingen gepresenteerd en is bereid om eventuele aanvullende steunmaatregelen voor bepaalde uitbreidingslanden te overwegen indien dit noodzakelijk en mogelijk mocht blijken. Er moet worden benadrukt dat een spoedig herstel van de opkomende markten in de buurlanden van cruciaal belang is voor de EU.

Het tijdschema voor de toetreding tot de EU is in de eerste plaats afhankelijk van het tempo waarmee de potentiële kandidaten aan de vastgestelde voorwaarden voor het lidmaatschap voldoen en de nodige hervormingen ten uitvoer leggen. De huidige crisis zou zelfs een extra aanzet kunnen geven tot hun wens om tot de EU toe te treden.

De EU blijft belang hechten aan de Europese toekomst van de Westelijke Balkan en Turkije. De Commissie zal er alles aan blijven doen om deze landen op hun weg naar de EU te steunen.

*
* *

Vraag nr. 52 van Jim Higgins (H-0057/09)

Betreft: Productie van biologische levensmiddelen

Kan de Commissie aangeven of zij bereid is extra middelen beschikbaar te stellen om de productie van biologische levensmiddelen te stimuleren?

Antwoord

De Commissie beantwoordt de vraag van het geachte Parlementslid over de biologische productie van levensmiddelen met genoegen.

Het geachte Parlementslid verzoekt om aanvullende steun voor biologische boeren. Allereerst moet echter worden toegelicht hoe biologische boeren kunnen profiteren van het GLB. Biologische boeren komen net als alle andere boeren in het genot van rechtstreekse betalingen binnen de eerste pijler. Het nieuwe artikel 68 biedt de lidstaten de mogelijkheid om specifieke aanvullende steun te betalen aan biologische boeren.

Binnen de tweede pijler kunnen verschillende maatregelen in het kader van de programma's voor plattelandontwikkeling worden gebruikt voor gerichte steun aan biologische boeren. Met name kunnen agro-ecologische maatregelen worden gebruikt om de overschakeling van conventionele naar biologische productietechnieken te bevorderen en/of compensatie te betalen voor de bijkomstige kosten van de biologische productie. Bijna alle programma's voor plattelandontwikkeling voor de periode 2007-2013 omvatten dergelijke maatregelen.

De Commissie weet dat de biologische producenten bang zijn dat de stijging van de voedselprijzen in het afgelopen jaar tot een daling van de vraag naar biologische producten zou kunnen leiden. Aan de vraagkant is er evenwel geen sprake van alarmerende signalen; er bestaat nog steeds een sterke vraag naar biologische producten. De Commissie is ook op dit gebied actief: vorig jaar heeft zij, met een geheel vernieuwde website, het initiatief genomen tot een promotiecampagne inzake biologische landbouw. Tot deze campagne behoort ook een prijsvraag voor een ontwerp van een nieuw logo voor biologisch voedsel, dat vanaf juli 2010 in gebruik wordt genomen en dat ertoe dient de afzet van biologische producten in de hele EU te bevorderen.

Het beleid van de Commissie inzake de biologische sector is in 2004 vastgesteld rond een kern van 21 acties. De Raad en het Parlement hebben beide erkend dat de ontwikkeling van deze specifieke productiesector vraaggestuurd moet zijn. Dit betekent dat specifieke prikkels zoals productiesubsidies in feite een beleidswijziging in deze sector zouden impliceren, een stap die de Commissie momenteel niet gepast acht. De Commissie staat echter open voor een verdere versterking van de maatregelen inzake biologische landbouw in het kader van de programma's voor plattelandontwikkeling.

Tot slot is de Commissie van oordeel dat de huidige beleidsmix een evenwichtige steun voor de biologische landbouwproductie biedt en dat geen aanvullende financiering vereist is.

*
* *

Vraag nr. 53 van Justas Vincas Paleckis (H-0075/09)**Betreft: Financiële instrumenten voor de landbouw**

Zoals andere economische activiteiten van de Europese Unie heeft de landbouw momenteel met een gebrek aan kredietmiddelen te kampen (vooral bedrijfskapitaal).

De Europese Commissie moedigt vooral het gebruik van microkrediet, kredietwaarborg, risicokapitaal en andere instrumenten aan om de kleine en middelgrote ondernemingen te steunen. Maar de landbouw komt in de regel niet in aanmerking voor financiering uit de programma's van het Europees investeringsfonds (contragaranties, microkrediet).

Denkt de Europese Commissie daar verandering in te brengen? Denkt ze het aantal gevallen waarin het EIF financiële steun kan verlenen, niet uit te breiden?

Over welke mogelijkheden beschikt de Europese Unie om boeren en landbouwbedrijven in plattelandsgebieden financieel te steunen met behulp van de financiële instrumenten (microkrediet, contragarantie van portefeuille)?

Antwoord

De nieuwe verordening betreffende de structuurfondsen voor 2007-2013 omvat bepalingen met betrekking tot de ontwikkeling van financieringsinstrumenten in de lidstaten en de regio's van de Europese Unie. In dit verband werd het initiatief Jeremie ("Joint European Resources for Micro to Medium Enterprises") in het leven geroepen om te voorzien in de behoeften van middelgrote tot zeer kleine ondernemingen wat betreft de toegang tot financieringen. Het is echter aan de beheersinstanties van de operationele programma's in het kader van de structuurfondsen om te beslissen of zij al dan niet gebruik maken van dit instrument.

Zo ja, dan moeten zij de nodige maatregelen treffen om op nationaal of regionaal niveau Jeremie-holdingfondsen op te zetten. Tevens behoort het tot hun verantwoordelijkheid om te bepalen aan welke bedrijven steun wordt toegewezen, hoewel zij door de Commissie worden bijgestaan om op den duur optimale resultaten te bereiken.

De holdingfondsen kunnen worden beheerd door het Europees Investeringsfonds of een nationale kandidaat. Het holdingfonds moet financiële intermediairs aanwijzen, die op hun beurt fondsen opzetten (kredieten, garanties, risicokapitaal) om steun te verlenen aan de uiteindelijke begunstigten. Tot de uiteindelijke begunstigten kunnen potentieel ook bedrijven uit de landbouwsector behoren. Indien hiervoor wordt gekozen moet evenwel voor een duidelijke afbakening worden gezorgd tussen de gesteunde activiteiten in het kader van het programma Jeremie en de programma's voor plattelandsontwikkeling.

Het plattelandsontwikkelingsbeleid biedt de lidstaten en de regio's instrumenten om financieringsmaatregelen te ontwikkelen en zodoende voor betere financiële mogelijkheden voor begunstigten te zorgen in het kader van de programma's voor plattelandsontwikkeling. Tot deze instrumenten behoort een breed scala aan acties, zoals cofinanciering door het Europees Landbouwfonds voor Plattelandsontwikkeling (ELFPO) voor uitgaven in verband met operaties die bijdragen omvatten ter ondersteuning van risicokapitaalfondsen, garantiefondsen, kredietfondsen en zelfs rentesubsidies voor leningen die door het ELFPO worden gefinancierd.⁽¹⁸⁾

De lidstaten en de regio's hebben reeds verschillende financieringsregelingen ingesteld. Voorbeelden hiervan zijn te vinden in de programma's voor plattelandsontwikkeling van Portugal, Saksen-Anhalt (Duitsland) of Corsica (Frankrijk). Andere voorstellen voor garantiefondsen worden momenteel nog besproken.

Het gebruik van deze voorzieningen in het kader van programma's voor plattelandsontwikkeling kan ertoe bijdragen de negatieve gevolgen van de crisis te verminderen en voor betere financieringsmogelijkheden voor potentiële begunstigten in de landbouwsector te zorgen.

*
* *

⁽¹⁸⁾ Overeenkomstig artikel 71, lid 5 van Verordening (EG) nr. 1698/2005 van de Raad mag de bijdrage uit het ELFPO worden verleend in een andere vorm dan niet-terugvorderbare rechtstreekse bijstand. Dit wordt nader geregeld in de artikelen 49 t/m 52 van Verordening (EG) nr. 1974/2006 van de Commissie, waarin de opties en voorwaarden voor de ontwikkeling van verschillende financieringsmaatregelen worden omschreven.

Vraag nr. 54 van Michl Ebner (H-0076/09)**Betreft: Geïntegreerde EU-strategie voor duurzame ontwikkeling en gebruik van de hulpbronnen in berggebieden**

In het kader van het initiatiefverslag van 23 september 2008 over de situatie van en de perspectieven voor de landbouw in berggebieden roept het Europees Parlement de Commissie op om 'in het kader van haar bevoegdheden binnen zes maanden na de aanneming van deze resolutie een geïntegreerde EU-strategie voor duurzame ontwikkeling en gebruik van de hulpbronnen in berggebieden (EU-strategie voor de berggebieden) te ontwikkelen'.

Wat vindt de Commissie van dit project? Hoe denkt de Commissie ervoor te gaan zorgen dat deze strategie in de toekomstige werkprogramma's wordt geïntegreerd?

Antwoord

Zoals de Commissie reeds in haar reactie op het verslag van het geachte Parlements lid heeft verklaard, is de Commissie in dit stadium niet voornemens om een specifieke geïntegreerde strategie voor berggebieden voor te stellen, zoals in dat verslag wordt bepleit⁽¹⁹⁾.

Dit betekent echter niet dat de Commissie de landbouw in berggebieden daarom maar links laat liggen.

Er zijn aanwijzingen voor een toenemende teruggang van het landbouwbeheer in sommige gebieden, met name op blijvend grasland en steile hellingen. Portugal en Italië behoren tot de landen waar een dergelijke stillegging ertoe zou kunnen leiden dat de landbouwactiviteiten helemaal worden opgegeven.

We moeten deze signalen serieus nemen. Het verdwijnen van de landbouw in berggebieden zou niet alleen families die sinds tientallen jaren hun hele leven aan landbouwactiviteiten hebben gewijd, van hun bestaansmiddelen beroven, maar zou tevens verwoestende gevolgen hebben voor de bredere economische activiteiten in deze regio's. In vele berggebieden vormt de landbouw de hoeksteen van de landelijke economie. Indien de landbouw verdwijnt, is het bestaan van de hele regio bedreigd. Zo is bijvoorbeeld ook het toerisme op de landbouw in berggebieden aangewezen.

Daarom wil de Commissie zich samen met alle belanghebbenden, zoals het Parlement en het Comité van de Regio's, maar ook met de boeren uit bergstreken zelf, over het bestaande beleidskader inzake landbouw in berggebieden buigen. De Commissie wil een evaluatie maken van de specifieke problemen, nieuwe uitdagingen en het potentieel voor toekomstige ontwikkelingen – ja, toekomstige ontwikkelingen, omdat zij ervan overtuigd is dat de landbouw in verband met het toerisme nog een hoop potentieel heeft (vervaardiging van kwaliteitsproducten zoals boerenkaas, lokale en regionale marktstrategieën, wellness op de boerderij, enz.).

Na deze evaluatie kunnen we onderzoeken of onze beleidsrespons nog volstaat en efficiënt genoeg is. We hebben eigenlijk een hele reeks instrumenten tot onze beschikking: rechtstreekse betalingen binnen de eerste pijler, compensatiebetalingen voor berggebieden die tot de minder begunstigde gebieden worden gerekend, en agro-ecologische betalingen; na de gezondheidscontrole kunnen de lidstaten sommige regelingen inzake gekoppelde steun voortzetten om economische activiteiten in gebieden te ondersteunen waar er weinig of geen alternatieven zijn; de lidstaten kunnen steun verlenen aan regio's en sectoren met specifieke problemen (zogenaamde artikel-68-maatregelen) door 10 procent van hun nationale budget voor rechtstreekse betalingen te reserveren en deze middelen voor milieumaatregelen te gebruiken of voor de verbetering van de kwaliteit en de afzet van landbouwproducten; naast de reeds genoemde maatregelen wordt de landbouw in berggebieden binnen de tweede pijler van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) gesteund door middel van hulp voor de bosbouw, verwerking en marketing, kwaliteitsproductie en diversificatie (bijvoorbeeld in de toeristensector of via de uitvoering van lokale ontwikkelingsstrategieën door berggemeenschappen).

We moeten erachter komen of we met behulp van deze reeks instrumenten de belangrijkste doelstelling kunnen bereiken, namelijk het waarborgen van een duurzame toekomst voor de landbouw in berggebieden en het versterken van deze vorm van landbouw. Zo niet, dan moeten we een manier vinden om dit beleidskader bij te stellen.

Wat zijn de volgende stappen? Op 31 maart 2009 zullen we, naar aanleiding van een initiatief van enkele Europese berggebieden en enorme persoonlijke inspanningen van een aantal geachte leden van dit Parlement,

⁽¹⁹⁾ Zie de follow-up fiche bij het verslag van Michl Ebner over de toestand en de vooruitzichten van de landbouw in berggebieden (2008/2066(INI)), die de Commissie op 29 januari 2009 naar het EP heeft gestuurd.

een kader voor onze beraadslagingen opzetten. Daarna zal begin juli in Garmisch-Partenkirchen een conferentie worden gehouden waar we de eerste resultaten van die beraadslagingen zullen presenteren.

De Commissie hecht er belang aan dat alle belanghebbenden in deze beraadslagingen een actieve rol spelen teneinde een duidelijk en compleet overzicht te krijgen van de huidige situatie en kijk te krijgen op het soort maatregelen dat vereist is om de landbouw in berggebieden te kunnen versterken.

*
* *

Vraag nr. 55 van Evgeni Kirilov (H-0117/09)

Betreft: Minder middelen voor plattelandsontwikkeling in Bulgarije en Roemenië

Overweegt de Commissie een extra pakket samen te stellen ten behoeve van de plattelandsontwikkeling in Bulgarije en Roemenië, gezien het feit dat deze landen geen geld via modulatie ontvangen en over dezelfde financiële mogelijkheden zouden moeten beschikken als de oude lidstaten om de nieuwe uitdagingen aan te gaan die zijn genoemd tijdens de discussies over de GLB-gezondheidscontrole?

Antwoord

Op grond van de overeenkomst inzake de gezondheidscontrole zijn er vanaf 2010 aanvullende fondsen beschikbaar voor plattelandsontwikkeling in de vijftien "oude" lidstaten. De meeste "nieuwe" lidstaten krijgen in verband met de gezondheidscontrole extra geld voor plattelandsontwikkeling vanaf 2013 en Bulgarije en Roemenië komen daarvoor in 2016 in aanmerking wanneer de verplichte modulatie op deze landen van toepassing wordt door de volledige, geleidelijke invoering van de rechtstreekse betalingen. De Commissie wijst erop dat de aanvullende modulatiefondsen te danken zijn aan een beperking van de rechtstreekse betalingen.

Op basis van de overeenkomst inzake de gezondheidscontrole is het geenszins uitgesloten dat Bulgarije en Roemenië de momenteel beschikbare fondsen in het kader van hun programma's voor plattelandsontwikkeling kunnen gebruiken om nieuwe uitdagingen op te pakken. Het is mogelijk de maatregelen te versterken die betrekking hebben op biodiversiteit, waterbeheer, hernieuwbare energie, klimaatverandering en herstructurering van de zuivelsector. Zij kunnen nog meer wijzigingen in hun programma's aanbrengen om op de juiste wijze in hun behoeften te voorzien. Het kan daarbij onder andere gaan om voorstellen voor nieuwe maatregelen, die op dit moment nog niet in hun programma's zijn opgenomen.

In de context van het Europees economisch herstelplan heeft de Commissie voorgesteld de inspanningen van de Gemeenschap in de sectoren energie, breedband op het platteland en klimaatverandering te vergroten, inclusief de nieuwe uitdagingen die via de gezondheidscontrole van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) aan het licht zijn gekomen.

Als het voorstel van de Commissie door de Raad en het Parlement wordt goedgekeurd, zullen Bulgarije en Roemenië in 2009 grote bedragen ontvangen, waarvan zij een deel aan nieuwe uitdagingen kunnen besteden.

In totaal is er op dit moment 1,25 miljard euro begroot voor plattelandsontwikkeling, waarvan 250 miljoen voor nieuwe uitdagingen die door de gezondheidscontrole van het GLB zijn geïnventariseerd. Dit geld wordt onder alle lidstaten verdeeld en moet in 2009 worden vastgelegd.

Verder herinnert de Commissie de geachte afgevaardigde eraan dat dankzij de gezondheidscontrole alle nieuwe lidstaten (EU12) in totaal 90 miljoen euro extra aan rechtstreekse betalingen zullen ontvangen. Dit extra geld kan binnen de gezamenlijk afgesproken regels beschikbaar worden gesteld voor specifieke steun, bijvoorbeeld voor de bescherming of de verbetering van het milieu, om ongunstige factoren in de zuivel-, runder-, of geiten- en schapensector aan te pakken of een bijdrage te leveren aan instrumenten voor risicobeheer.

*
* *

Vraag nr. 56 van Alain Hutchinson (H-0122/09)

Betreft: Exportsubsidies

In 2001 heeft de EU zich ertoe verbonden om geleidelijk de exportsubsidies voor landbouwproducten te verminderen en deze voor 2013 af te schaffen. In 2006-2007 heeft de EU echter opnieuw 2,5 miljard euro

aan exportsubsidies uitgegeven. Hoewel dit bedrag een vermindering van de uitgaven betekent, is het nog altijd veel te hoog. De huidige internationale context, die gekenmerkt wordt door de voedselcrisis en de scherpe prijsstijging van landbouwproducten, is echter zodanig dat dergelijke subsidies, die tot onaanvaardbare prijsdumping voor miljoenen kleine producenten in ontwikkelingslanden leiden, aanzienlijk sneller zouden moeten worden afgeschaft.

Kan de Commissie aan de hand van cijfers en een tijdschema aangeven hoe zij dit denkt aan te pakken?

Antwoord

De herinvoering van de uitvoerrestituties van de EG voor zuivelproducten vormt een reactie op de dramatische daling van de wereldmarktprijzen met zestig procent in de afgelopen maanden, als gevolg van de krimpende vraag. En in tegenstelling tot de huidige situatie in de EU stijgt de zuivelproductie in sommige concurrerende exporterende derde landen als Nieuw-Zeeland, Brazilië en de Verenigde Staten.

Deze uitvoerrestituties dienen derhalve als een vangnet te worden beschouwd en zeker niet als het verlaten van de koers die met de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid in 2003 en de daaropvolgende gezondheidscontrole is ingeslagen.

De EU is haar internationale verplichtingen met betrekking tot uitvoerrestituties altijd nagekomen en zal dat blijven doen.

In de ministeriële verklaring die is aangenomen tijdens de ministersconferentie van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) in Hongkong van 13-18 december 2005, staat het volgende: "Wij komen overeen dat wij eind 2013 gelijktijdig alle vormen van exportsubsidies en alle regelingen voor exportmaatregelen met een soortgelijke uitwerking hebben afgeschaft." Als WTO-lid zal de EG de politieke toezeggingen die zij in de verklaring heeft gedaan, inclusief aangaande de gestelde termijn voor de afschaffing van alle vormen van exportsubsidies, gestand doen. Naleving van deze toezegging is echter wel afhankelijk van de succesvolle voltooiing van de Doha-ronde.

De EG blijft zich inzetten voor afsluiting van de Doha-ronde en hoopt dat in 2009 overeenstemming kan worden bereikt. Als die overeenstemming er komt, zal de EG in haar tijdschema de gegevens over de afschaffing van de uitvoerrestituties in 2013 vermelden.

In 2006/2007 heeft de EG bij de WTO uitgaven van 1,4 miljard euro aan uitvoerrestituties gemeld, geen 2,5 miljard euro. Dit is minder dan een vijfde van het afgesproken WTO-plafond voor exportsubsidies.

*
* *

Vraag nr. 57 van Katerina Batzeli (H-0123/09)

Betreft: De landbouwwet (Farm Bill) van de VS

De economische crisis treft alle producenten en economische sectoren op Europees en internationaal niveau en dwingt tot het ontwikkelen van nieuwe beleidsmaatregelen voor de aanpak van de problemen in deze gebieden. Onlangs heeft de regering van de VS een nieuw wetsvoorstel ingediend voor het landbouwbeleid (Farm Bill), waarin wordt voorzien in versterkte steunmaatregelen voor het landbouwersinkomen, het dekken van risico's en nieuwe verzekeringssystemen, die samen met gecoördineerde en geïntegreerde acties (new ACRE en CCP) het inkomensverlies van de landbouwers als gevolg van een mogelijke marktverstoring moeten dekken.

Overweegt de Commissie bij het zoeken naar nieuwe maatregelen om de landbouwersinkomens te steunen, soortgelijke maatregelen te promoten ten behoeve van de Europese producenten, zodat de Europese landbouwers niet minder gesteund worden dan hun Amerikaanse collega's?

Denkt de Commissie dat de bestaande GLB-mechanismen en de WTO-overeenkomsten op dit moment een permanente toegang van landbouwproducten op de internationale markt garanderen?

Zal de Commissie in overweging nemen dat de Amerikaanse landbouw ondanks haar specifieke economische en sociale kenmerken, met een veel groter budget gesteund wordt dan de Europese?

Antwoord

De invloed van de financiële crisis op de reële economie heeft geleid tot beduidend minder economische activiteit in alle grote economieën. Hoewel de landbouw doorgaans veerkrachtiger is dan andere sectoren, zal ook deze sector naar verwachting voor grote uitdagingen komen te staan, vooral als het gaat om de groeiende vraag en het landbouwersinkomen. Niets wijst er daarbij echter op dat de bestaande WTO-regels op enigerlei wijze onze toegang tot de internationale markt zouden belemmeren.

De Europese landbouwers ontvangen een stabiele inkomenssteun via de bedrijfstoelageregeling. Dat is een doeltreffend instrument om in de gehele EU een continue landbouwproductie te verzekeren. Het is tevens een marktgerichte oplossing waarbij de landbouwers hun productiebeslissingen op marktsignalen baseren. Amerikaanse landbouwers hebben toegang tot uiteenlopende soorten instrumenten voor risicobeheer. Dat geldt ook voor de landbouwers in de EU, maar in de EU hebben we ervoor gekozen anders met risico's om te gaan. Een en ander hangt af van factoren als productiestructuren, budgetplanning en de doelstellingen van de landbouwsteun.

Wij hebben via interne en externe studies onderzocht welke gevolgen een inkomensverzekering voor de EU zou hebben. De conclusie luidt dat voor een dergelijke regeling in alle 27 lidstaten een geharmoniseerde definitie van het begrip inkomen nodig is. Verder zou zo'n regeling een grote administratieve belasting vormen en erg duur en variabel in begrotingskosten zijn, terwijl het GLB een vast budget heeft voor vaste begrotingsperiodes. Overigens bestaan er binnen het GLB reeds diverse instrumenten om de effecten van aanzienlijke prijs- of productieverschillen te verzachten, zoals clausules inzake marktverstoring en interventiemechanismen voor verscheidene agrarische sectoren en in uitzonderlijke omstandigheden staatssteun voor landbouwverzekeringsregelingen en financiële hulp bij rampen. Daarnaast bieden we met de gezondheidscontrole de lidstaten de mogelijkheid om een deel van hun rechtstreekse betalingen voor risicobeheer te gebruiken.

Wat betreft de toekomstige financiële vooruitzichten is de Europese Commissie momenteel bezig met een begrotingsherziening. Hiermee wordt getracht passende doelstellingen voor de toekomstige begroting te formuleren. Wanneer deze doelstellingen eenmaal zijn vastgelegd, kan er een discussie plaatsvinden over de bedragen die nodig zijn om de gestelde doelen te realiseren. Uiteraard is het daarbij voor de Commissie van groot belang om na te gaan hoe het concurrentievermogen van de Europese landbouwers het best kan worden versterkt. Het concurrentievermogen van de landbouwers is echter niet noodzakelijkerwijs afhankelijk van de hoogte van de bedragen die voor het landbouwbeleid worden begroot, maar ook van het soort beleid dat wordt ondersteund en van het algehele klimaat waarbinnen de landbouwers werkzaam zijn.

*
* *

Vraag nr. 58 van Emmanouil Angelakas (H-0038/09)

Betreft: Oprichting van een Europese autoriteit voor de massamedia en de popularisering van de Europese informatie in de lidstaten

De Commissie is in haar beleid om iets te doen aan het democratisch tekort, begonnen met een groot aantal acties ter voorlichting van de Europese burger en ter versterking van het Europese karakter van de media. De website Europa en ook Europarl TV of Euronews enz. zijn voorbeelden van haar serieuze inspanningen voor een "geëuropeaniseerde" informatievoorziening. Er valt een trend waar te nemen "to go global" (globale oriëntatie) en de respons daarop komt vooral van de hoger opgeleide burgers met enig besef van de Europese aangelegenheden en kennis van ten minste de Engelse taal.

In hoeverre overweegt de Commissie ook "to go local" (zich plaatselijk te oriënteren)? Zou zij zich de oprichting kunnen voorstellen van een officieel Europees informatiemedium of een media-instantie in elke lidstaat, functionerend in de nationale taal van die lidstaat, en met een uitsluitend Europese thematiek, dat/die populaire informatie biedt en Europese informatie combineert met de plaatselijke werkelijkheid, een en ander onder de hoede van de Europese Commissie?

Antwoord

In april 2008 is een audiovisuele strategie voor de middellange termijn aangenomen. Deze strategie heeft tot doel instrumenten te verschaffen waarmee een beter inzicht in de audiovisuele markt kan worden verkregen, de bestaande audiovisuele diensten voor beroepsbeoefenaren en journalisten te versterken en nieuwe diensten te ontwikkelen, en bij te dragen aan het creëren van een audiovisuele Europese publieke

ruimte. Om zo'n ruimte tot stand te brengen, moeten audiovisuele exploitanten netwerken opzetten waarmee programma's over EU-onderwerpen worden bedacht, geproduceerd en uitgezonden via radio, tv en internet, media die de burgers reeds op lokaal en nationaal niveau gebruiken, en in de taal waaraan zij de voorkeur geven.

De Commissie is niet van plan een officieel Europees mediakanaal in het leven te roepen, omdat er reeds veel media, technologieën en exploitanten zijn. Een nieuw medium dat alle technologische platforms kan bedienen, zou zich moeilijk een positie op de markt verwerven. Daarom is het beleid erop gericht in de bestaande media aanwezig te zijn, waarbij de diverse technologische platforms worden gebruikt om zo veel mogelijk mensen met de informatieprogramma's over de EU te bereiken. De Commissie heeft het opzetten van drie EU-netwerken geregeld (waarvan er twee operationeel zijn) om beter in de behoeften van de burgers op nationaal, regionaal en lokaal niveau te voorzien, met inachtneming van de volledige redactionele onafhankelijkheid van de deelnemende stations.

Het Europese radionetwerk (Euranet), dat in december 2007 tot stand kwam, begon in april 2008 in tien EU-talen uit te zenden en bereikt elke week negentien miljoen EU-burgers en dertig miljoen burgers buiten de EU over de hele wereld. De interactieve website www.euranet.eu was vanaf juli 2008 in vijf talen actief en vanaf november 2008 in tien talen. Het netwerk staat open voor nieuwe internationale, nationale, regionale of lokale leden, zolang zij voldoen aan de kwaliteits- en onafhankelijkheidscriteria. Gedurende de looptijd van het contract zal het aantal talen waarin wordt uitgezonden, geleidelijk worden uitgebreid tot 23.

Een ander netwerk van websites, <http://www.PRESSEUROPE.eu> is in december 2008 opgericht en wordt in mei 2009 operationeel. Het betreft een interactieve website waarop dagelijks een selectie te zien zal zijn van de beste artikelen die in de internationale pers zijn gepubliceerd. Het eerste dossier zal gaan over de Europese verkiezingen. Dit netwerk zal ten minste drie miljoen unieke bezoekers per maand in tien talen krijgen en ongeveer één miljoen mensen zal elke week de artikelen lezen die tezamen het netwerk vormen.

Het Europese tv-netwerk zal de internationale, nationale, regionale en lokale tv bijeenbrengen en in het begin in ten minste tien talen informatieprogramma's over de EU uitzenden (tot 23 talen aan het eind van het contract). De selectieprocedure ligt op schema. Verwacht wordt dat het netwerk voor de tweede helft van 2010 operationeel is.

Tussen de diverse netwerken en websites worden synergieën gecreëerd om een maximale zichtbaarheid te bewerkstelligen en burgers te bereiken, grensoverschrijdende debatten te organiseren en burgers uit de meest afgelegen delen van de Unie de gelegenheid te bieden hun standpunten, behoeften en wensen kenbaar te maken.

Wanneer de drie netwerken volledig operationeel zijn, zullen zij samen met Euronews iedere week tussen zestig en negentig miljoen EU-burgers bereiken in alle EU-talen.

Alle media hebben een duidelijk afgebakende taak: zij moeten de burgers van de EU informeren en hen actief bij die voorlichting betrekken. Zij werken echter met volledig onafhankelijke redacties en hebben tot doel de toegang tot EU-informatie en het democratische debat te vergemakkelijken.

*
* *

Vraag nr. 59 van Mairead McGuinness (H-0039/09)

Betreft: Biodiversiteitsverlies in de EU

In de eind 2008 gepubliceerde mededeling van de Commissie getiteld "Een middenbeoordeling van de uitvoering van het biodiversiteitsactieplan van de EG" staat dat de EU "hoogstwaarschijnlijk" haar streefdoel om het biodiversiteitsverlies tegen 2010 tot stilstand te brengen, niet zal kunnen verwezenlijken. De Commissie geeft aan dat een "doeltreffend rechtskader voor het behoud van de bodemstructuur en -functies" moet worden ingevoerd. Kan de Commissie hier nader op ingaan?

Heeft de Commissie, nu de vraag naar productiviteit van landbouwgrond sterker is dan ooit, plannen om op zeer korte termijn verlies van bodembiodiversiteit tegen te gaan en niet tot 2010 te wachten met haar evaluatie van de situatie?

Antwoord

Bodem biodiversiteit levert een bijdrage aan de meeste van de bekende ecosysteemdiensten, zoals de kringloop van voedingsstoffen, gassen en water en de vorming van bodems en biomassa; daarom zouden terrestrische ecosystemen zonder bodembiota snel worden vernietigd.

De Commissie heeft een voorstel gedaan voor een kaderrichtlijn bodem⁽²⁰⁾, die als doel heeft een duurzaam gebruik van de bodem te bewerkstelligen en bodemfuncties te beschermen. Een van deze functies is de bodem als reservoir van biodiversiteit, bestaande uit habitats, soorten en genen. Vanaf de eerste lezing van het voorstel door het Parlement in november 2007 heeft de Commissie met de Raad samengewerkt om een snelle goedkeuring te bevorderen. Wanneer de richtlijn wordt uitgevoerd, kan in de hele Gemeenschap eindelijk een doeltreffend rechtskader voor het behoud van de bodemstructuur en bodemfuncties in werking treden. De daarin vervatte bepalingen om erosie, verlies van organische stof, woestijnvorming, verzilting en verontreiniging tegen te gaan, zullen in sterke mate helpen de bodembiodiversiteit te beschermen.

In afwachting van de goedkeuring van de kaderrichtlijn bodem is de Commissie via andere bestaande instrumenten actief betrokken bij de bescherming van de bodembiodiversiteit. Zo maakt zij gebruik van de mogelijkheden die in de plattelandsontwikkeling worden geboden om geschikte landbouwpraktijken (bijvoorbeeld wisselteelt, bufferstroken, inploegen van gewasresten, biologische landbouw) te ondersteunen in het kader van agromilieumaatregelen op grond van Verordening (EG) nr. 1698/2005 van de Raad⁽²¹⁾. Sommige normen voor een gezond milieu en een gezonde landbouw (randvoorwaarden) kunnen eveneens helpen de bescherming van de bodembiodiversiteit te verbeteren, vooral de normen die betrekking hebben op bodemerosie, verlies van organische stof in de bodem en bodemstructuur. Er worden ook pogingen ondernomen om het profiel van bodembiodiversiteit te versterken in het kader van het VN-Verdrag inzake biologische diversiteit. Daarnaast is de Commissie zich ervan bewust dat er veel hiaten bestaan in de kennis van bodembiodiversiteit. Om deze hiaten weg te nemen, schenkt de Commissie meer aandacht dan voorheen aan bodembiodiversiteit en bodemvruchtbaarheid in het zevende kaderprogramma voor onderzoek, met name onder thema 2 ("Voeding, landbouw en visserij, en biotechnologie") en thema 6 ("Milieu"). Verder heeft zij onlangs een twaalf maanden durend onderzoek opgestart waarin een volledig overzicht wordt gegeven van de stand van de kennis van de bodembiodiversiteit en aanverwante onderwerpen en van het verband tussen bodembiodiversiteit en bodemfuncties.

*
* *

Vraag nr. 60 van Ioannis Gklavakis (H-0042/09)

Betreft: Concurrentievermogen Europese levensmiddelen

In haar antwoord op één van mijn eerdere vragen (P-5307/08) bevestigt de Commissie het feit dat de import in de Europese Unie van levensmiddelen uit derde landen toeneemt, hetgeen zowel bij de Europese levensmiddelenproducenten, als -industrie tot bezorgdheid leidt.

Welke maatregelen zouden volgens de Commissie het concurrentievermogen van de Europese levensmiddelen kunnen verbeteren, en is de Commissie bereid na te denken over een strategie voor een versterkte bevordering van de afzet van Europese levensmiddelen?

Antwoord

De Commissie streeft ernaar het concurrentievermogen van de Europese levensmiddelenindustrie op peil te houden en daarbij tegelijkertijd rekening te houden met de eisen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) en de internationale verplichtingen die de EU op grond van zowel bilaterale als multilaterale handelsovereenkomsten heeft.

Zij heeft een Groep op hoog niveau inzake het concurrentievermogen van de voedingsmiddelenindustrie in het leven geroepen, onder het voorzitterschap van vicevoorzitter Verheugen, die zich met de volgende thema's bezighoudt:

Het toekomstige concurrentievermogen van de levensmiddelindustrie in de Gemeenschap

⁽²⁰⁾ COM(2006) 232 van 22.9.2006.

⁽²¹⁾ PB L 277 van 21.10.2005.

De factoren die de concurrentiepositie en de duurzaamheid van de communautaire levensmiddelenindustrie beïnvloeden, waaronder toekomstige uitdagingen en trends die vermoedelijk een uitwerking op het concurrentievermogen hebben

De formulering van een reeks sectorspecifieke aanbevelingen bestemd voor beleidsmakers op communautair niveau. Het eindverslag wordt in april 2009 gepresenteerd.

Bovendien zijn er op Europees niveau talrijke programma's ter ondersteuning van het concurrentievermogen van het bedrijfsleven en sommige daarvan hebben specifiek betrekking op de levensmiddelensector. Het doel van zulke programma's is het concurrentievermogen van deze sector te verbeteren, ofwel zijn vermogen om te groeien en te bloeien. Negentig procent van de bedrijven in de levensmiddelensector zijn kleine en middelgrote ondernemingen (kmo's) en een van de belangrijkste programma's voor kmo's is het kaderprogramma voor concurrentievermogen en innovatie (KCI). Het voornaamste doel van dit instrument is betere toegang te verlenen tot financiële middelen, innovatieactiviteiten te ondersteunen en het gebruik van informatie- en communicatietechnologieën (ICT) te bevorderen. Het programma loopt van 2007-2013.

Verder is voor de periode 2007-2013 een bedrag van 26,4 miljard euro uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling en het Cohesiefonds aan kmo's toegewezen.

Het Enterprise Europe Network is een ander instrument dat in het leven is geroepen om ondernemingen in heel Europa te ondersteunen en innovatie en concurrentievermogen te bevorderen. Het bestaat uit bijna zeshonderd partnerorganisaties in meer dan veertig landen.

In december 2008 keurde de Commissie een mededeling over voedselprijzen in Europa goed waarin een eerste analyse wordt gegeven van de rol en mogelijke problemen van de verschillende actoren in de voedselvoorzieningsketen. Als vervolg op deze mededeling zal nader onderzoek worden verricht naar de handhaving van de mededinging op Europees en nationaal niveau (met speciale aandacht voor praktijken en beperkingen die op dit gebied veel schade berokkenen), de verbetering van de transparantie in de voorzieningsketen en betere informatie voor de consument. Tevens zal uitvoeriger worden gekeken naar de werking van de voedselvoorzieningsketen en de voorwaarden voor het concurrentievermogen van de levensmiddelenindustrie.

Het regelgevingskader waarbinnen de Europese levensmiddelenbedrijven opereren, is een bepalende factor voor hun concurrentievermogen, groei en werkgelegenheidsprestaties. De Commissie helpt bedrijven hun concurrentievermogen te verbeteren door de bureaucratie te beperken en betere regelgeving op te stellen. Deze maatregelen vormen een belangrijk onderdeel van de strategie van het partnerschap voor groei en werkgelegenheid van de EU, die een extra stimulans betekent voor het bereiken van het doel van de Lissabon-agenda om van Europa de meest concurrerende economie ter wereld te maken.

In lijn hiermee heeft de Commissie een aanzienlijke vereenvoudiging van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) voorgesteld op basis van de verbeteringen die tijdens de recente hervorming van het GLB (gezondheidscontrole) zijn aangebracht. Deze hervorming is hoofdzakelijk bedoeld om de landbouw marktgericht te maken.

*

* *

Vraag nr. 61 van Armando França (H-0043/09)

Betreft: Illegale weddenschappen

Sport is vandaag de dag ook een economische activiteit waar vele miljoenen euro mee gemoeid zijn. Bovendien is de markt van de sportweddenschappen exponentieel gegroeid en heeft het internet ervoor gezorgd dat deze activiteit al maar aan belang wint, bijvoorbeeld in het voetbal. Daarom is het van fundamenteel belang dat beschermende maatregelen worden genomen ten voordele van de clubs en alle agenten van deze sport, die elke dag weer moeten constateren dat hun producten zonder toestemming worden gebruikt en hierdoor een wettelijke bron van inkomsten mislopen, waardoor de hele voetbalindustrie en hun eigen economische levensvatbaarheid op losse schroeven komen te staan. De markt van de weddenschappen kent nog steeds geen enkele regulering en blijft buiten het bereik van de belastingen. Meer en meer minderjarigen raken verstrikt in het web van de weddenschappen, het recht van de consumenten op privacy wordt met voeten getreden, er bestaat geen effectieve gegevensbescherming en "inside bedding" neemt een hoge vlucht. Is de Commissie van plan de markt van de weddenschappen te reguleren, en zo ja, wanneer?

Antwoord

De Commissie heeft geen plannen om de gokmarkt te reguleren. De geachte afgevaardigde kan zich wellicht herinneren dat de lidstaten en het Europees Parlement tijdens het debat over de dienstenrichtlijn geen voorstander waren van het Commissievoorstel voor een dergelijke regulering. Uit de recente gedachtewisseling in de Raad Concurrentievermogen van 1 december 2008 blijkt eveneens dat de lidstaten nog steeds opteren voor nationale regulering op dit terrein.

De Commissie vindt het goed dat de lidstaten zulke activiteiten zelf op nationaal niveau reguleren, maar dat moet wel in overeenstemming met het EG-Verdrag gebeuren. Onder dergelijke omstandigheden verlangt de Commissie dat de beperkingen die de lidstaten opleggen, gerechtvaardigd worden door een geldige doelstelling van openbaar belang, die noodzakelijk en evenredig is met het oog op de bescherming van de relevante doelen. Verder moeten deze beperkingen consequent gelden voor zowel binnenlandse exploitanten als exploitanten die in een andere lidstaat een vergunning hebben gekregen en hun diensten buiten de grenzen van hun eigen land willen aanbieden.

Wat het bredere vraagstuk van sport betreft is de Commissie van zins in het eerste kwartaal van 2009 een oproep tot het indienen van voorstellen te doen voor een analyse van diverse systemen waarmee amateursport in de EU wordt gefinancierd. Daarbij zal worden gekeken naar het hele spectrum van financieringsbronnen, waaronder directe en indirecte geldstromen tussen beroeps- en amateursport via de solidariteitsmechanismen.

*
* *

Vraag nr. 62 van Brian Crowley (H-0045/09)**Betreft: Handelsbetrekkingen met de Balkan**

Welke initiatieven neemt de Europese Unie om de export van de 27 lidstaten naar de Balkan te bevorderen? Welke programma's bestaan er zoal voor het verbeteren van de handelsbetrekkingen tussen de Europese Unie en de Balkanlanden?

Antwoord

De westelijke Balkan is als regio een belangrijke en waardevolle partner voor de EU. De EU heeft herhaaldelijk aangegeven dat zij het Europese perspectief van deze regio ondersteunt, wat uiteindelijk tot een EU-lidmaatschap zal leiden.

De EU is de voornaamste handelspartner van de westelijke Balkan. Nauwere economische banden tussen de EU en de regio zijn daarom essentieel om de economische groei in de regio een impuls te geven, waarvan zowel deze landen als de EU en haar exporteurs de vruchten zullen plukken. Liberalisering en integratie van de handel is een hoeksteen in het stabilisatie- en associatieproces. De EU heeft samen met de westelijke Balkan op drie fronten aan het bereiken van dit doel gewerkt.

Ten eerste heeft de Commissie vrijhandelsovereenkomsten gesloten als onderdeel van de stabilisatie- en associatieovereenkomsten. Deze voorzien in wederzijdse vrije toegang van exportgoederen tot de EU en het betrokken land op de westelijke Balkan. Deze overeenkomsten scheppen de voorwaarden voor politieke en economische hervormingen en leggen de basis voor de integratie van de westelijke Balkan in de EU via aanpassing aan het acquis. De stabilisatie- en associatieovereenkomsten werden voorafgegaan door unilaterale handelspreferenties die de EU aan de westelijke Balkan toekende.

Ten tweede heeft de Commissie op regionaal niveau de onderhandelingen over de Midden-Europese Vrijhandelsovereenkomst (CEFTA) gefaciliteerd. Zij heeft tevens het CEFTA-secretariaat en de partijen financiële steun en technische bijstand geboden om hen te helpen de overeenkomst uit te voeren. Tegelijkertijd hecht de Commissie grote waarde aan de regionale inbreng in de overeenkomst en erkent zij dat de CEFTA van wezenlijk belang is voor een verdergaande regionale economische integratie, bijvoorbeeld door de fundamentele te leggen voor de volledige deelname van de westelijke Balkan aan de interne markt van de EU.

Ten derde hebben wij op multilateraal niveau de toetreding van de landen in deze regio tot de Wereldhandelsorganisatie gesteund, als een essentiële stap naar doeltreffende participatie in de geglobaliseerde economie.

*
* *

Vraag nr. 63 van Georgios Papastamkos (H-0049/09)

Betreft: Rechten voor het uitzenden van voetbalwedstrijden

Op welke punten zijn de regelingen inzake de verkoop van uitzendrechten voor voetbalwedstrijden op Europees niveau (Champions League) en op nationaal niveau (nationale bonden) strijdig met het Europees communautair recht?

Antwoord

De belangrijkste antitrustkwestie op het gebied van de sportmediarechten was de laatste jaren de volgende: is de collectieve verkoop van mediarechten verenigbaar met artikel 81 van het EG-Verdrag en zo ja, onder welke omstandigheden? De Commissie heeft in het recente verleden drie beschikkingen gegeven inzake de collectieve verkoop van mediarechten, namelijk UEFA Champions League⁽²²⁾, Duitse Bundesliga⁽²³⁾ en FA Premier League⁽²⁴⁾.

In deze drie beschikkingen heeft de Commissie consequent het standpunt ingenomen dat de collectieve verkoop van mediarechten in de sportsector – dat wil zeggen wanneer sportverenigingen (bijvoorbeeld voetbalclubs) de verkoop van hun mediarechten uitsluitend aan hun sportorganisaties of bonden toevertrouwen, die deze vervolgens namens hen verkopen – een horizontale beperking van de mededinging vormt op grond van artikel 81, lid 1 van het EG-Verdrag. De Commissie heeft evenwel erkend dat deze praktijk tot efficiëntie leidt en daarom op grond van artikel 81, lid 3 van het EG-Verdrag aanvaardbaar is, als aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan.

Zulke voorwaarden waren bijvoorbeeld de verplichting voor de gemeenschappelijke verkoper van de mediarechten om een concurrerende, niet-discriminerende en transparante aanbestedingsprocedure te organiseren, de verplichting om de duur en het bereik van de exclusieve verticale overeenkomst te beperken, het verbod op voorwaardelijk bieden en de eis van een “geen exclusieve koper”-clausule (uitsluitend in de beschikking voor de FA Premier League).

In het Witboek Sport⁽²⁵⁾ en de bijbehorende bijlagen heeft de Commissie haar standpunt verwoord over de verkoop van uitzendrechten voor sportevenementen en over de toepassing van het Gemeenschapsrecht en vooral het mededingingsrecht op de mediarechten.

*
* *

Vraag nr. 64 van Avril Doyle (H-0059/09)

Betreft: Gewasbeschermingsmiddelen en vochtige landen

Maakt de Commissie zich vanuit het oogpunt van de landbouw zorgen over het resultaat van het pesticidenpakket, met name het verslag-Klass en het verslag-Breyer? Vertrouwt zij er volledig op dat de bedrijven van de sectoren graan, aardappelen en zacht fruit in vochtige landen - zoals Ierland - toegang zullen blijven hebben tot alle voor deze uiterst belangrijke gewassen benodigde gewasbeschermingsmiddelen?

Antwoord

De Commissie is ervan overtuigd dat de nieuwe verordening, die kan leiden tot het afschaffen van een beperkt aantal werkzame stoffen, geen grote invloed op de markt zal hebben.

⁽²²⁾ Beschikking van de Commissie van 23 juli 2003, zaak 37398, Gemeenschappelijke verkoop van de commerciële rechten voor de UEFA Champions League, PB 2003 L 291, blz. 25.

⁽²³⁾ Beschikking van de Commissie van 19 januari 2005, zaak 37214, Gezamenlijke verkoop van de mediarechten op de Duitse Bundesliga, PB 2005 L 134, blz. 46.

⁽²⁴⁾ Beschikking van de Commissie van 22 maart 2006, zaak 38173, Gezamenlijke verkoop van de mediarechten aan de FA Premier League, beschikbaar op:
http://ec.europa.eu/comm/competition/antitrust/cases/decisions/38173/decision_en.pdf

⁽²⁵⁾ Witboek Sport, COM(2007) 319 def. van 11 juli 2007; werkdocument van de diensten van de Commissie SEC(2007) 935 van 11 juli 2007.

Integendeel, de Commissie denkt dat de verordening een stimulans is voor de ontwikkeling van nieuwe veiliger producten. Tevens wordt de vergunningsprocedure gestroomlijnd zodat nieuwe pesticiden sneller toegang krijgen tot de markt. Dit biedt meer mogelijkheden tot innovatie met nieuwe oplossingen die gelijktijdig zorgen voor duurzame gewasbescherming en voedselveiligheid.

De verordening voorziet in de mogelijkheid om werkzame stoffen tijdelijk onder beperkende voorwaarden toe te laten als antwoord op een ernstige bedreiging van de gezondheid van een gewas, zelfs als zij niet voldoen aan de goedkeuringscriteria voor kankerverwekkendheid, toxiciteit voor de voortplanting of hormoonontregeling.

Verder zullen door het zoneringssysteem voor vergunningen de landbouwers in de lidstaten een grotere beschikbaarheid krijgen over pesticiden en dit systeem zal de industrie stimuleren om producten voor kleine teelten te ontwikkelen. Het zal leiden tot minder administratieve rompslomp voor producenten van gewasbeschermingsmiddelen en de bevoegde autoriteiten. Daarom is de Commissie van mening dat de landbouwers in de EU ook in de toekomst toegang zullen hebben tot alle gewasbeschermingsmiddelen die nodig zijn voor een duurzame en economisch levensvatbare gewasproductie.

*
* *

Vraag nr. 65 van Magor Imre Csibi (H-0074/09)

Betreft: Kerncentrale van Kozlodui

Kan volgens de Commissie het besluit om de reactoren 3 en 4 van de kerncentrale van Kozlodui (Bulgarije) opnieuw in bedrijf te nemen de veiligheid in de regio op enigerlei wijze in gevaar brengen?

Antwoord

Sinds de jaren negentig heeft nucleaire veiligheid altijd prioriteit gehad voor de Europese Unie in de context van de uitbreiding. De eenheden 1-4 van de centrale in Kozlodui zijn VVER 440/230-reactoren. De Commissie heeft zich steeds op het standpunt gesteld dat deze eerstegeneratiereactoren van Sovjetmakelij volgens nucleair deskundigen fundamenteel onveilig zijn en niet op het vereiste veiligheidsniveau kunnen worden gebracht op een wijze die economisch haalbaar is. Dit standpunt is in lijn met het multilaterale actieprogramma van de G7 ter verbetering van de veiligheid van alle reactoren van Sovjetmakelij in Midden- en Oost-Europa, dat op de G7-Top in München in 1992 werd aangenomen⁽²⁶⁾.

Over de sluiting van de eenheden 1-4 in Kozlodui werd onderhandeld als onderdeel van de voorwaarden voor toetreding van Bulgarije tot de Europese Unie en deze sluiting werd als zodanig in het Toetredingsverdrag opgenomen. Elke eenzijdige beslissing van Bulgarije om de reactoren 3 en 4 in Kozlodui opnieuw in bedrijf te nemen, betekent een schending van het Toetredingsverdrag.

*
* *

Vraag nr. 66 van Zita Pleštinská (H-0078/09)

Betreft: Harmonisatie van de kaarten van personen met een handicap

Zo'n vijftig miljoen Europeanen, een tiende van de Europese bevolking, heeft een of andere handicap. Ongeveer elke vierde Europeaan heeft een familielid met een handicap. Ondanks de vooruitgang op het gebied van de sociale inclusie van personen met een handicap bestaan binnen de EU nog altijd allerlei barrières, bijvoorbeeld wat de wederzijdse erkenning van kaarten van personen met een zware handicap betreft. Vele medeburgers met een handicap hebben in het buitenland problemen, bijvoorbeeld bij het parkeren, wanneer zij niet kunnen parkeren op voor personen met een handicap bedoelde plaatsen.

Kan de Commissie niet de mogelijkheid onderzoeken de kaarten voor personen met een zware handicap binnen de EU te harmoniseren ongeveer zoals voor de reeds uitgegeven Europese gezondheidskaart?

Antwoord

De Commissie is voorstander van de wederzijdse erkenning van de gehandicaptenstatus tussen de lidstaten, zodat zij mensen met een handicap bepaalde voordelen kunnen bieden. Er bestaat op dit moment echter

⁽²⁶⁾ <http://www.g7.utoronto.ca/summit/1992munich/communique/nuclear.html>

geen overeenstemming op Europees niveau over de definitie van een handicap en verder lopen de nationale praktijken op dit punt uiteen en stellen sommige lidstaten zich terughoudend op. Daarom kan de Commissie in dit stadium geen EU-kaart voor personen met een handicap voorstellen en geen plannen maken voor de wederzijdse erkenning van nationale identiteitskaarten voor gehandicapten waarmee speciale voordelen worden verkregen.

Wat betreft parkeerkaarten voor mensen met een handicap wijst de Commissie erop dat Aanbeveling 2008/205/EG van de Raad⁽²⁷⁾ voorziet in een uniform communautair model. Volgens deze aanbeveling kan de houder van de standaard communautaire parkeerkaart die door een lidstaat is afgegeven, gebruik maken van de parkeerfaciliteiten die worden geboden aan gehandicapten in alle andere lidstaten.

De Commissie onderstreept echter dat aanbevelingen in de lidstaten niet bindend zijn en dat de lidstaten zelf verantwoordelijk blijven voor het definiëren van het begrip handicap, het vaststellen van de procedures voor de toekenning van de kaart en het formuleren van de voorwaarden waaronder de kaart kan worden gebruikt. Om het gebruik van de parkeerkaarten in de hele EU gemakkelijker te maken, heeft de Commissie een website⁽²⁸⁾ opgezet en een boekje⁽²⁹⁾ gepubliceerd. Op die manier worden burgers en nationale autoriteiten geïnformeerd over het uniforme communautaire model en de voorwaarden voor het gebruik van de parkeerkaarten in de lidstaten.

*
* *

Vraag nr. 67 van Jens Holm (H-0079/09)

Betreft: Visserijovereenkomst EU/Marokko

De visserijovereenkomst die in 2006 is gesloten tussen de EU en Marokko geldt eveneens voor de bezette gebieden in West-Sahara. Volgens de overeenkomst mag Marokko niet alleen in zijn eigen wateren, maar eveneens in die van West-Sahara visserijvergunningen verstrekken. Reeds in 2002 heeft de VN betoogd dat Marokko als bezettingsmacht niet het recht heeft de natuurlijke reserves van West-Sahara met het oog op eigen gewin te verkopen, maar uitsluitend in overleg met en tot voordeel van de bevolking van de Sahara.

Kan de Commissie mededelen hoeveel visserijvergunningen met name voor de regio West-Sahara sinds het sluiten van de overeenkomst aan Europese vaartuigen zijn verkocht en welke economische waarde deze vertegenwoordigen? Hoe beoordeelt de Commissie het concrete voordeel dat de Saharabewoners aan de overeenkomst ontlelen?

Antwoord

Het vraagstuk van West-Sahara in het kader van de visserijovereenkomst tussen de EG en Marokko, onder andere de conformiteit van deze overeenkomst met het internationale recht, is uitvoerig besproken tijdens het proces van goedkeuring van de overeenkomst in de Raad en het Parlement.

De EU is van mening dat de internationale status van West-Sahara een ingewikkelde kwestie vormt die in een bilateraal en multilateraal VN-kader moet worden opgelost. Om deze reden bevat de visserijovereenkomst geen verwijzing naar de status van West-Sahara.

Zoals bepaald in de visserijovereenkomst en in lijn met het internationale recht is de Marokkaanse regering verantwoordelijk voor de uitvoering van het visserijbeleid en voor het gebruik van de financiële tegenprestatie die in de overeenkomst wordt genoemd. Deze jaarlijkse financiële tegenprestatie bedraagt 36,1 miljoen euro, waarvan ten minste 13,5 miljoen euro wordt gebruikt om het visserijbeleid en verantwoorde en duurzame vangsten te ondersteunen. De EU en de Marokkaanse regering volgen en onderzoeken de resultaten van de uitvoering van het visserijbeleid in de gemengde commissie die op grond van de visserijovereenkomst is ingesteld. Ondersteuning van de visserij in West-Sahara vormt een van de onderdelen van het bovengenoemde

⁽²⁷⁾ Aanbeveling 2008/205/EG van de Raad van 3 maart 2008 tot aanpassing van Aanbeveling 98/376/EG inzake een parkeerkaart voor mensen met een handicap, in verband met de toetreding van de Republiek Bulgarije, de Tsjechische Republiek, de Republiek Estland, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, de Republiek Polen, Roemenië, de Republiek Slovenië en de Slowaakse Republiek.

⁽²⁸⁾ <http://parkingcard.europa.eu>

⁽²⁹⁾ http://ec.europa.eu/employment_social/docs/en_bookletparkingcard_080522.pdf

beleid en daarmee wordt rekening gehouden bij de programmering van maatregelen die in het kader van de overeenkomst moeten worden getroffen.

Er zijn geen gegevens over de afgifte van vergunningen die specifiek betrekking hebben op de visserij in West-Sahara. De meeste vaartuigen voor pelagische visserij die onder categorie 6 van de overeenkomst vallen, zijn echter actief in deze regio en leveren een substantiële bijdrage aan de aanlandingen daar. In 2008 vertegenwoordigden de aanlandingen in Dakhla 44 procent (25 920 ton) van de vangsten in deze categorie.

In Layoune hebben demersale trawlers en beugvisserijvaartuigen (categorie 4) en vaartuigen voor de tonijnvisserij met de zegen (categorie 5) respectievelijk 488 ton en 13 ton aangeland. De rechten van de vergunningen voor de categorieën 4 en 6 bedroegen in 2008 350 711 euro, maar ook hier is dit bedrag niet uitgesplitst naar de locatie van de desbetreffende visserijactiviteiten.

De Europese exploitanten van pelagische visserij die hun vangsten in Dakhla aanlanden, schatten dat zij rond tweehonderd mensen in dienst hebben in verband met hun investeringen in de verwerking en het transport aldaar en de Marokkaanse zeelieden die op hun vaartuigen zijn aangemonsterd, zijn afkomstig uit Dakhla.

*
* *

Vraag nr. 68 van Bogusław Sonik (H-0081/09)

Betreft: De dramatische financiële positie van het Museum Auschwitz-Birkenau

Het Museum van Auschwitz-Birkenau verkeert in een dramatische financiële situatie. Als er niet zeer binnenkort financiële middelen worden gevonden, die het behoud en de beveiliging van de objecten van het voormalige concentratiekamp van Auschwitz-Birkenau mogelijk maken, zal er in de komende jaren onherstelbare schade optreden, als gevolg waarvan deze Plaats van Herdenking zijn authentieke karakter voor altijd zal verliezen, en een ruïne zal worden. Op het bijna 200 hectare grote terrein van het Museum Auschwitz-Birkenau bevinden zich 155 objecten en 300 ruïnes, en ook collecties en archieven die met de ondergang worden bedreigd. Tot op heden werd het Museum Auschwitz-Birkenau hoofdzakelijk met middelen van de Poolse staat en particuliere giften onderhouden. In 2008 bedroeg de buitenlandse hulp nauwelijks 5% van het budget van het museum. De redding van deze plaats, die de herinnering levend moet houden aan de vernietiging van honderdduizenden Europese burgers, vormt een morele plicht voor Europa.

Is de Commissie, gezien de dramatische toestand waarin het voormalige concentratiekamp van Auschwitz-Birkenau zich bevindt, bereid om op het niveau van de Europese Gemeenschappen een bijdrage te leveren aan de oplossing van dit probleem en hulp te verlenen aan dit museum?

Antwoord

De Commissie is van mening dat het voor de constante ontwikkeling van de opbouw van Europa noodzakelijk is dat er onder de burgers een Europees bewustzijn leeft, gebaseerd op gemeenschappelijke waarden, geschiedenis en cultuur en op de herinnering aan het verleden, en ook aan de zwarte bladzijden daarvan.

Begin februari 2009 hebben de gedenkplaats en het museum van Auschwitz-Birkenau een toelage van circa 4,2 miljoen euro ontvangen van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling. De subsidie werd toegekend door het Poolse ministerie van Cultuur binnen het Europees operationeel programma "Infrastructuur en milieu".

In dit verband wijst de Commissie erop dat het communautaire actieprogramma "Europa voor burgers" ook projecten steunt bedoeld om de herinnering aan massadeportaties onder het nazisme en stalinisme in stand te houden. Dit programma biedt geen middelen voor grootschalige instandhoudingsprojecten zoals het in de vraag genoemde project, maar draagt er wezenlijk toe bij de herinnering levend te houden en over te dragen aan de volgende generaties.

*
* *

Vraag nr. 69 van Charlotte Cederschiöld (H-0082/09)

Betreft: Grensoverschrijdende gezondheidszorg

De Commissie is de hoedster van de Verdragen (i.e. artikel 49) en heeft als taak de rechten van de Europese burgers te verdedigen.

Is de Commissie van plan het gehele voorstel over patiëntenmobiliteit in te trekken als de uit het huidige acquis voortvloeiende rechten van patiënten niet worden gerespecteerd?

Antwoord

Het Parlement heeft nog geen stemming gehouden in de eerste lezing over de door de Commissie voorgestelde richtlijn over de toepassing van rechten van patiënten in de grensoverschrijdende gezondheidszorg⁽³⁰⁾. De Raad is hierover nog in discussie. Er is alleen nog maar een voortgangsverslag uitgegeven door de ministers van Volksgezondheid in december.

De Commissie kan daarom op dit moment niet beoordelen of de standpunten van de medewetgevers de doelstellingen van het voorstel – en in het bijzonder de handhaving van de rechten van patiënten zoals erkend door het Europees Hof van Justitie – in wezenlijke mate zullen beïnvloeden.

De rechten van patiënten vloeien rechtstreeks voort uit de fundamentele vrijheid om toegang te krijgen tot de diensten die gegarandeerd worden door artikel 49 van het EG-Verdrag. Deze zijn vele malen door het Europees Hof van Justitie bevestigd. Een van de doelstellingen van het voorstel is het verduidelijken van deze rechten en het bieden van meer juridische zekerheid aan patiënten, lidstaten en zorgverleners. De Commissie streeft ernaar deze rechten te beschermen en te voorkomen dat ze worden beperkt of opgeheven, onder handhaving van de jurisprudentie van het Europees Hof van Justitie en het bestaande acquis communautaire, met name Verordening 1408/71 over de toepassing van socialezekerheidsregelingen.

*
* *

Vraag nr. 70 van Marianne Mikko (H-0084/09)

Betreft: Verklaring over het uitroepen van 23 augustus tot Europese herdenkingsdag voor de slachtoffers van het stalinisme en het nazisme

Deze zomer wordt de ondertekening, 70 jaar geleden, van het beruchte Molotov-Ribbentrop Pact herdacht. Het Molotov-Ribbentrop Pact van 23 augustus 1939 tussen de Sovjetunie en Duitsland verdeelde Europa in twee belangenferen door middel van geheime aanvullende protocollen. Verklaring 0044/2008 over de herdenking van de slachtoffers van de gevolgen van dit pact is door 409 leden van het Europees Parlement van alle politieke fracties ondertekend. De verklaring is op 22 september door de Voorzitter van het Europees Parlement afgekondigd en is vervolgens met de namen van de ondertekenaars aan de parlementen van de lidstaten gestuurd. De gevolgen van de Sovjetbezetting voor de burgers van de voormalige Sovjetstaten zijn tot op heden weinig bekend in Europa.

Is de Commissie van plan gevolg te geven aan deze verklaring? Zo ja, door middel van welk initiatief?

Antwoord

De Commissie is van mening dat de Verklaring over het uitroepen van 23 augustus tot Europese herdenkingsdag voor de slachtoffers van het stalinisme en het nazisme een belangrijk initiatief is om de herinnering aan totalitaire misdaden in stand te houden en het publiek bewust te maken, met name de jonge generatie.

De Commissie hoopt dat de parlementen van de lidstaten, aan wie deze verklaring is gericht, hier gevolg aan geven op een manier die het beste rekening houdt met hun eigen verleden en nationale gevoelens.

De Commissie is begonnen met de voorbereiding van het verslag waar de Raad om heeft verzocht toen deze het kaderbesluit over de bestrijding van racisme en vreemdelingenhaat door middel van het strafrecht heeft vastgesteld. De Commissie zal dit verslag in 2010 presenteren om een politiek debat te voeren over de behoefte aan nieuwe initiatieven van de EU.

Ter voorbereiding van dit verslag is een onderzoek ingesteld om een op feiten gebaseerd totaalbeeld te krijgen van de methoden, de wetgeving en de gangbare praktijken in de lidstaten voor de benadering van kwesties met betrekking tot de herinnering aan totalitaire misdaden. Het onderzoek wordt voltooid voor het einde van 2009. Bovendien bouwen de werkzaamheden van de Commissie ook voort op de bijdragen die zijn verkregen bij de hoorzitting die zij samen met het voorzitterschap heeft georganiseerd op 8 april 2008. De

⁽³⁰⁾ COM(2008)414 definitief

Commissie gaat ook onderzoeken hoe de communautaire programma's kunnen bijdragen aan een betere bewustmaking over deze kwesties.

De Commissie is vastberaden de ingeslagen weg te vervolgen en stap voor stap vorderingen te maken, uiteraard in de wetenschap dat de lidstaten zelf hun eigen weg moeten vinden om de verwachtingen van de slachtoffers gestand te doen en verzoening na te streven. De rol van de Europese Unie is het vergemakkelijken van dit proces door de discussie hierover te stimuleren en de uitwisseling van ervaringen en goede praktijken te bevorderen.

*
* *

Vraag nr. 71 van Esko Seppänen (H-0085/09)

Betreft: Sportvisserij

De Commissie bereidt momenteel een voorstel voor een verordening voor dat inhoudt dat sportvisserij hun vangsten moeten melden aan de autoriteiten indien ze meer dan 15 kg hebben gevangen. Dit voorstel is absurd. De opstellers van dit voorstel hebben geen idee van de manier van leven in de noordelijke lidstaten en de nabijheid tot de natuur en wat de natuur kan opleveren. Wil de Commissie zichzelf werkelijk belachelijk maken en tegelijkertijd de noordse manier van leven aan een soort inquisitie onderwerpen door een meldingsvereiste vast te stellen voor door sportvisserij gevangen vis?

Antwoord

In tegenstelling tot wat op brede schaal is verkondigd, heeft de Commissie geen voorstellen gedaan om alle recreatie- of sportvisserij quota of controles op te leggen zoals bij beroepsvisserij.

De Commissie heeft voorgesteld om zich tot sommige recreatievisserij te richten in een Verordening tot vaststelling van een communautaire controleregeling die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen (artikel 47). Het voorstel voor een verordening is echter niet bedoeld om individuele vissers of de recreatievisserij een onevenredige last op te leggen. Het voorstel houdt in dat recreatievisserij wordt beperkt tot specifieke visbestanden, te weten de visbestanden waar een herstelplan voor bestaat, en dat enkele basiseisen over vergunningen en vangstmeldingen worden ingevoerd. Het doel hiervan is om nauwkeurigere informatie te verkrijgen om openbare autoriteiten in staat te stellen het biologische effect van dergelijke activiteiten te beoordelen en indien nodig de vereiste maatregelen te treffen. Zoals ook in de commerciële visserij het geval is, zijn de lidstaten verantwoordelijk voor handhaving en controle van dergelijke maatregelen.

Zoals de commissaris voor maritieme zaken en visserij al openbaar heeft medegedeeld, is de Commissie echter niet van plan aan alle recreatievisserij quota op te leggen zoals het geval is bij beroepsvisserij. Het voorstel van de Commissie is niet van toepassing op kustvisserij, met inbegrip van vissers die in de zee waden, of vissers die vanaf een pier of vanuit een kano of kajak vissen. Het zou alleen van toepassing zijn op recreatievisserij die vanuit een boot op open zee vissen en vissoorten vangen die onder meerjarenplannen vallen, dat wil zeggen vissen die met uitsterven worden bedreigd. Op de normale amateurvisserij die een onbeduidende hoeveelheid vis vangt als hij gaat vissen en deze uitsluitend voor eigen consumptie gebruikt, is de controleregeling niet van toepassing, zelfs wanneer hij bijvoorbeeld kabeljauw vangt, die onder het herstelplan valt.

De exacte drempelhoeveelheid voor toepassing van controles, bijvoorbeeld 5, 10 of 15 kilo of ongeacht welke andere maatstaf, zal afhankelijk zijn van de gevangen vissoort. De commissaris voor maritieme zaken en visserij heeft in zijn toespraak in het Europees Parlement op 10 februari medegedeeld dat deze drempel per afzonderlijk geval wordt vastgesteld nadat de Commissie hierover advies heeft ingewonnen bij het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de Visserij (WTECV), dat de vereiste informatie zal verstrekken over eerlijke en rechtmatige drempelhoeveelheden.

Er moet op worden gewezen dat voor recreatievisserij op zee nu ook al voorschriften van de lidstaten van gelden en dat vergunningen en vangstmeldingen in veel gevallen verplicht zijn. In wezen hoopt de Commissie dat met dit voorstel dergelijke eisen worden geharmoniseerd en gegevens van vergelijkbare kwaliteit kunnen worden verkregen over de betreffende visserij, ongeacht de locatie.

De Commissie nodigt uit tot een verdere dialoog met belanghebbenden over manieren waarop de toepassing van het voorstel beter kan worden beperkt tot recreatievisserij die een aanzienlijke invloed heeft op visbestanden die onder een herstelplan vallen. De Commissie wil uiteraard bereiken dat de uiteindelijke

verordening die door de Raad wordt vastgesteld een gezond evenwicht vormt tussen enerzijds het verkrijgen van geschikte informatie over het effect van recreatievisserij op kwetsbare (herstel)bestanden (op grond van een afzonderlijke analyse per geval) en anderzijds het verzekeren dat recreatievisserij waarvan de vangsten duidelijk een te verwaarlozen effect hebben, niet wordt gehinderd als gevolg van onevenredige eisen.

*
* *

Vraag nr. 72 van Bart Staes (H-0086/09)

Betreft: Het stopzetten van EU financiële steun aan Bulgarije omdat te weinig vooruitgang geboekt werd in de strijd tegen corruptie

Twee jaar geleden deelde de Commissie ons mee dat ze voldoende garanties gekregen had van kandidaat lidstaat Bulgarije dat de financiële steun vanuit de Europese begroting goed beheerd zou worden. Maar nu blijkt dit niet het geval te zijn. Bulgarije verliest 220 miljoen euro, en nog eens 340 miljoen euro financiële steun voor reeds goedgekeurde projecten is bevroren. Dit terwijl volgens de Europese Commissie de politieke wil om corruptie te bestrijden er bij Bulgarije wel is.

Kan de Commissie uitleggen uit welke elementen deze 'garanties' destijds bestonden en waarom deze toch onvoldoende waterdicht bleken?

Antwoord

De Commissie hecht groot belang aan een goed financieel beheer en een goede controle van de EU-steun en een correcte uitvoering van de EU-begroting. De verschillende diensten die de EU-middelen in Bulgarije beheren, onderzoeken uiterst nauwkeurig waar de steun aan wordt toegewezen. Voor de toewijzing van deze steun gelden aparte wettelijke voorschriften. De Commissie brengt eens per jaar verslag uit aan het Parlement over de uitvoering van de begroting.

Nadat begin 2008 aanzienlijke gebreken bij het beheer van de EU-steun in Bulgarije werden vastgesteld, heeft de Commissie de terugbetaling van bepaalde middelen onder alle drie pretoetredingsfondsen PHARE, ISPA en SAPARD stopgezet. Daarnaast heeft de Commissie de accreditatie ingetrokken van twee overheidsinstellingen die belast zijn met het beheer van de steun via PHARE. Deze besluiten zijn thans nog steeds van kracht. De diensten van de Commissie onderzoeken momenteel of de steun onder bepaalde omstandigheden kan worden gedeblokkeerd als Bulgarije corrigerende maatregelen treft. Het is voor Bulgarije met name van belang met concrete resultaten te komen bij het aanpakken van onregelmatigheden en fraude.

De diensten van de Commissie onderhouden nauwe contacten met de Bulgaarse autoriteiten en steunen hen voortdurend om de huidige problemen bij het uitvoeren van de EU-steun op te lossen. De Commissie en de Bulgaarse autoriteiten streven gezamenlijk de doelstelling na om de EU-steun uit te voeren in volledige overeenstemming met een gezond financieel beheer en een gezonde financiële controle, en in het belang van het Bulgaarse volk.

Bovendien is het Europees Bureau voor Fraudebestrijding (OLAF) sterk vertegenwoordigd en zeer actief in Bulgarije, waar het nauw samenwerkt met een aantal Bulgaarse autoriteiten (het nationaal onderzoeksbureau, openbare aanklagers, het staatsbureau voor nationale veiligheid, de belastingdienst, de vice-premier, enz.) om maatregelen te bedenken voor een efficiënter optreden tegen fraude en corruptie die schadelijk is voor de financiële belangen van de EU. Zo besteedt OLAF met name veel aandacht aan de lopende gerechtelijke procedures met betrekking tot de SAPARD-zaken.

Daarenboven werkt de Commissie nauw samen met Bulgarije in het kader van het mechanisme voor samenwerking en toetsing, dat is opgericht ten tijde van de toetreding van Bulgarije tot de EU om Bulgarije te helpen tekortkomingen op het gebied van gerechtelijke hervorming en bestrijding van corruptie en georganiseerde misdaad te verhelpen. Om ervoor te zorgen dat EU-steun op efficiënte wijze wordt besteed, moet Bulgarije ook corruptie aanpakken en georganiseerde misdaad fel bestrijden.

*
* *

Vraag nr. 73 van Joel Hasse Ferreira (H-0087/09)**Betreft: Discriminatie van Europese werknemers in het Verenigd Koninkrijk**

Bij recente incidenten in het Verenigd Koninkrijk probeerden Britse werknemers andere werknemers, uit Portugal en andere lidstaten, te discrimineren. Zij vertoonden gedrag dat onrustbarende anti-Europese tendensen verried. De manier waarop de betogers verwezen naar de Portugese werknemers en andere Europeanen is onaanvaardbaar.

Overweegt de Europese Commissie, nu de ondernemingen Total en IREM investeren in Lindsey, in het oosten van Engeland, de nodige stappen te ondernemen om te waarborgen dat de geldende Europese normen inzake het vrije verkeer van werknemers worden geëerbiedigd of heeft zij hierover reeds contact opgenomen met de Britse regering?

Antwoord

De Commissie is op de hoogte van de staking in de raffinaderij van Total in Lindsey in het Verenigd Koninkrijk. De Commissie begrijpt dat Italiaanse en Portugese werknemers naar Lindsey zijn gebracht in het kader van een aanbestedingscontract dat Total UK aan de Italiaanse firma IREM heeft gegund.

De situatie waar de geachte afgevaardigde naar verwijst, is het vrije verkeer van diensten, dat tevens inhoudt dat ondernemingen het recht hebben diensten te verrichten in een andere lidstaat, in het kader waarvan ze tijdelijk hun eigen werknemers kunnen sturen ("ter beschikking stellen"). Daarom lijkt het erop dat met de collectieve actie het recht om diensten te verrichten ter discussie wordt gesteld.

De Commissie is van mening dat de richtlijn over de terbeschikkingstelling van werknemers een essentieel instrument is dat bedrijven laat profiteren van de interne markt en tegelijkertijd lidstaten in staat stelt de nodige maatregelen te nemen om rechten van werknemers te beschermen.

De Commissie is vastbesloten het evenwicht tussen bescherming van werknemers en economische vrijheden in stand te houden en oneerlijke concurrentie te voorkomen. Het vrije verkeer van werknemers en het vrije verkeer van diensten zijn essentiële voorwaarden voor het bereiken van economische groei, het versterken van het concurrentievermogen en het bevorderen van de levensomstandigheden en de welvaart in de EU.

De Commissie begrijpt dat de Europese werknemers door de huidige crisis extra bezorgd zijn. De Commissie heeft in november 2008 een Europees economisch herstelplan aangenomen om de invloed van de crisis op de reële economie en de werkgelegenheid te beperken. Vorige week heeft de Commissie een extra bijdrage voor de Europese Raad van maart 2009 aangenomen om de negatieve invloed van de crisis beter op te vangen en de EU gereed te maken voor duurzame groei in de toekomst. De top over werkgelegenheid en sociale zaken in mei 2009 is een nieuwe kans om deze belangrijke thema's te bespreken. Zoals blijkt uit ervaringen uit het verleden kunnen we niet uit de crisis komen door barrières op te werpen of door toe te geven aan protectionisme, maar juist door de waarden openheid en vrij verkeer te koesteren.

*

* *

Vraag nr. 74 van Ilda Figueiredo (H-0090/09)**Betreft: Bescherming van de rechten van Portugese werknemers**

De recente gebeurtenissen in het Verenigd Koninkrijk waardoor enkele tientallen Portugese werknemers niet naar hun werk op de Total-raffinaderij in Lindsey, Noord-Engeland, konden gaan, zijn het gevolg van de toenemende werkloosheid en de xenofobe gevoelens die worden aangewakkerd. Geprobeerd wordt de mensen te laten geloven dat de migranten (emigranten en immigranten) de oorzaak van de crisis zijn, wat niet waar is. De crisis heeft andere oorzaken: zij is het gevolg van het kapitalistische en neoliberale beleid dat wordt bevorderd door de Europese Unie.

Daarom zou ik de Europese Commissie willen verzoeken me op de hoogte te houden van de maatregelen die worden getroffen om de rechten van alle werknemers te beschermen, meer werkgelegenheid met goede arbeidsvoorwaarden te creëren en zo racistisch en xenofob gedrag tegen te gaan.

Antwoord

De Commissie is op de hoogte van de staking in de raffinaderij van Total in Lindsey (Lincolnshire) in het Verenigd Koninkrijk. De Commissie begrijpt dat Italiaanse en Portugese werknemers naar Lindsey zijn

gebracht in het kader van een aanbestedingscontract dat Total UK aan de Italiaanse firma IREM heeft gegund. De Commissie begrijpt ook dat de Britse dienst voor arbeidsverhoudingen Acas een verslag heeft uitgegeven waarin staat dat volgens zijn onderzoek geen bewijzen zijn gevonden dat Total en diens leveranciers Jacobs Engineering of IREM wetten hebben overtreden met betrekking tot de terbeschikkingstelling van werknemers, of zich schuldig hebben gemaakt aan onrechtmatige wervingspraktijken.

De situatie waar de geachte afgevaardigde naar verwijst, staat ogenschijnlijk niet in verband met het vrije verkeer van werknemers in de zin van artikel 39 van het EG-Verdrag. Er moet onderscheid worden gemaakt tussen het vrije verkeer van werknemers en het vrij verrichten van diensten in de zin van artikel 49 van het EG-Verdrag, dat tevens inhoudt dat ondernemingen het recht hebben diensten te verrichten in een andere lidstaat, in het kader waarvan ze tijdelijk hun eigen werknemers kunnen sturen ("ter beschikking stellen").

Daarom lijkt het erop dat met de collectieve actie het recht om diensten te verrichten ter discussie wordt gesteld. De Commissie is van mening dat de richtlijn over de terbeschikkingstelling van werknemers een essentieel instrument is dat bedrijven laat profiteren van de interne markt en tegelijkertijd in artikel 3 lidstaten in staat stelt de nodige maatregelen te nemen om rechten van werknemers te beschermen. De Commissie is vastbesloten het evenwicht tussen bescherming van werknemers en economische vrijheden in stand te houden en oneerlijke concurrentie te voorkomen. In dit verband heeft de Commissie samen met het Franse voorzitterschap van de Raad de Europese sociale partners gevraagd een gezamenlijke analyse op te stellen omtrent dit onderwerp. De Commissie ziet ernaar uit de uitslag van hun besprekingen te ontvangen.

De Commissie begrijpt dat de Europese werknemers door de huidige crisis extra bezorgd zijn. De Commissie heeft in november 2008 een Europees economische herstelplan aangenomen om de invloed van de crisis op de reële economie en de werkgelegenheid te beperken. Op 4 maart heeft de Commissie een extra bijdrage voor de Europese Raad van maart 2009 aangenomen om de negatieve invloed van de crisis beter op te vangen en de EU gereed te maken voor duurzame groei in de toekomst. Verder zal het Tsjechische voorzitterschap van de Raad een top over werkgelegenheid organiseren op 7 mei 2009. Zoals blijkt uit ervaringen uit het verleden kunnen we niet uit de crisis komen door barrières op te werpen of door toe te geven aan protectionisme, maar juist door de waarden openheid en vrij verkeer te koesteren.

*
* *

Vraag nr. 75 van Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (H-0088/09)

Betreft: Het openstellen van de Duitse arbeidsmarkt voor de nieuwe lidstaten

De Duitse regering heeft al op 16 juli 2008 besloten dat de Duitse arbeidsmarkt nog twee jaar langer (tot eind april 2011) gesloten blijft voor werknemers uit de nieuwe lidstaten, hoewel de werkloosheid in juni 2008 slechts 7,5% bedroeg. In de aan de Commissie gerichte motivering van dit besluit werd als belangrijkste reden de zich ontwikkelende economische crisis genoemd, ook al heeft niet alleen de Duitse economie met de crisis te maken. Dit geldt immers voor de economieën van alle lidstaten.

Vindt de Commissie deze motivering overtuigend en correct onderbouwd?

Antwoord

De Commissie is op de hoogte van het besluit van de Duitse regering om de Duitse arbeidsmarkt nog tot 2011 gesloten te houden voor werknemers uit de EU-8.

Op grond van het toetredingsverdrag kan een lidstaat die in de periode van 1 mei 2009 tot 30 april 2011 de toegang tot zijn arbeidsmarkt beperkt wil houden dit alleen doen indien de lidstaat de Commissie voor 1 mei 2009 aantoont dat zijn arbeidsmarkt ernstig wordt verstoord of dreigt te worden verstoord. In haar rol als hoedster van de verdragen behoudt de Commissie zich het recht voor adequaat op te treden zodra zij deze verklaring van Duitsland heeft ontvangen en bestudeerd.

*
* *

Vraag nr. 76 van Athanasios Pafilis (H-0092/09)**Betreft: Pensioenrechten gerepatrieerde politieke vluchtelingen**

Zoals bekend zijn Roemenië en Bulgarije op 1 januari 2007 tot de Europese Unie toegetreden en passen zij vanaf die datum in hun betrekkingen op het vlak van de sociale zekerheid met de andere lidstaten de verordeningen (EEG) nr. 1408/71⁽³¹⁾ en (EEG) nr. 574/72⁽³²⁾ toe.

Meteen na de toetreding van deze twee landen tot de EU hebben Griekse gerepatrieerde politieke vluchtelingen uit Roemenië en Bulgarije via hun verzekeringsorganen (IKA, OGA, OPAD, Nationale Rekenkamer) bij de verbindingsorganen van deze twee landen (belast met verzekeringskwesties en het vaststellen van de verzekeringsduur) dossiers met specifieke verzoeken om pensioenuitkering ingediend. Het betreft in concreto de Casa Nationala de Pensii si Alte Drepturi de Asigurari Sociale, str. Latina 8, Sector 2 (voor Roemenië) en het National Social Security Institute, Alexander Stabilinsky Boulevard 62-64, in Sofia 1303 (voor Bulgarije).

Inmiddels zijn er twee jaar verstreken en nog altijd hebben deze twee landen de gerepatrieerde Griekse politieke vluchtelingen hun rechtmatige pensioenen niet uitgekeerd.

Wat is het standpunt van de Commissie met betrekking tot de onmiddellijke toekenning van de pensioenen aan de rechthebbende gerepatrieerde politieke vluchtelingen uit deze twee landen?

Antwoord

De Commissie is zich bewust van het probleem met betrekking tot de pensioenrechten van Griekse staatsburgers die in Roemenië en Bulgarije hebben gewerkt en in de jaren zeventig zijn gerepatrieerd.

Op grond van bilaterale overeenkomsten tussen Griekenland en de bovengenoemde landen heeft de Griekse wetgeving erkend dat dienstperiodes in deze landen onder bepaalde voorwaarden konden worden beschouwd als fictieve dienstperiodes in Griekenland. Het doel van deze juridische fictie was om personen uit bepaalde categorieën, die hun socialezekerheidsrechten volledig zouden verliezen, te beschermen. Dankzij dit voordeel, dat uitsluitend is toegekend op grond van het nationale recht en onder de voorwaarden van het nationale recht, konden rechten worden uitbetaald voor de periode tot en met 1 januari 2007.

Sinds die datum zijn immers de communautaire verordeningen (EEG) nr. 1408/71 en (EEG) 574/72 van kracht voor Roemenië en Bulgarije. In artikel 94, lid 1 van Verordening 1408/71 wordt echter bepaald dat aan deze verordening geen rechten kunnen worden ontleend voor een tijdvak dat aan de toepassing op het grondgebied van de betrokken lidstaat voorafgaat.

*
* *

Vraag nr. 77 van Kathy Sinnott (H-0094/09)**Betreft: Ringweg M8 rond Rathcormac Fermoy en N8 bij Watergrasshill**

In augustus 2006 heb ik voor het eerst contact met de Commissie opgenomen over de ringweg M8 en N8 rond Watergrasshill. De antwoorden die ik op eerdere schriftelijke vragen (P-3803/06, P-5555/06 en E-0821/07) heb ontvangen, waren onbevredigend.

De opening van de nieuwe tolsnelweg M8 op 2 oktober 2006 heeft tot gevolg gehad dat weggebruikers niet langer gratis gebruik kunnen maken van een 2,4 km lang, door de EU gesubsidieerd weggedeelte (N8), omdat er geen op- of afrit is voor weggebruikers die geen tol betalen. Dit stuk weg is voor mensen uit mijn kiesdistrict niet toegankelijk, tenzij zij tol betalen aan een particulier bedrijf. Dit vormt een ongeoorloofde wijziging van de gebruiksvoorwaarden en van de eigendom. Deze veranderingen hebben zeer ingrijpende gevolgen gehad voor het dorp Watergrasshill en de verkeersstromen door het dorp zijn aanzienlijk toegenomen, waardoor de situatie voor de mensen gevaarlijk is geworden. Deze situatie duurt nog steeds voort en maakt het leven moeilijk voor veel bewoners van mijn kiesdistrict.

Kan de Commissie mij meedelen wat zij hieraan momenteel doet?

⁽³¹⁾ PB L 149 van 5.7.1971, blz. 2.

⁽³²⁾ PB L 74 van 27.3.1972, blz. 1.

Antwoord

De Commissie heeft na de verschillende vragen die de geachte afgevaardigde heeft gesteld over het knooppunt bij Watergrasshill uitgebreid besproken met de Ierse autoriteiten. Zoals verzocht is de voorafgaande correspondentie tussen de Commissie en de lidstaat rechtstreeks doorgezonden naar de geachte afgevaardigde.

Het medegefinancierde knooppunt bij Watergrasshill is eigendom van de lokale autoriteit. De ringweg rond Watergrasshill zal in openbaar bezit blijven en wordt door de lokale autoriteiten onderhouden.

De Ierse autoriteiten hebben de Commissie geïnformeerd dat bepaalde verbeteringen zijn aangebracht om bestuurders van zware vrachtwagens die de tolweg niet wilden gebruiken ervan te weerhouden door het dorp Watergrasshill te rijden. Deze verbeteringen waren:

eenrichtingsverkeer op de weg van het knooppunt bij Watergrasshill naar de dorpskern;

een limiet van drie ton voor voertuigen die de hoofdweg gebruiken;

een verbeterde lokale rondweg voor het dorp waarmee verkeer dat geen tol betaalt langs een alternatieve route wordt geleid, weg van het dorp Watergrasshill.

Naar aanleiding van de bovengenoemde vraag van de geachte afgevaardigde heeft de Commissie contact opgenomen met de Ierse autoriteiten om navraag te doen over de laatste ontwikkelingen met betrekking tot verkeersstromen door het dorp. De Ierse autoriteiten hebben aan de Commissie bericht dat zowel het eenrichtingsverkeer als de limiet van drie ton medio 2008 zijn opgeheven na een stemming van de districtsraad van Cork op verzoek van de lokale gemeenschap in Watergrasshill.

De laatste verkeerstellingen na de opheffing van de bovengenoemde beperkingen laten het volgende zien:

19 859 voertuigen op de N8 ten zuiden van de ringweg rond Fermoy;

13 202 voertuigen op de tolweg;

6 214 voertuigen op de verbeterde lokale rondweg voor het dorp (zie boven).

Circa 6 600 voertuigen nemen dagelijks de hoofdweg. Dit aantal omvat ook verkeer voor winkels in het dorp en lokaal verkeer dat via het dorp rijdt. De Ierse autoriteiten achten dat dit lokaal verkeer altijd in aanzienlijke aantallen aanwezig zal blijven, aangezien in dit gebied de afgelopen jaren veel huizen zijn gebouwd.

Er zijn geen cijfers beschikbaar over het aantal zware vrachtwagens dat via het dorp rijdt, maar dit is sinds de opheffing van het eenrichtingsverkeer en het limiet van drie ton waarschijnlijk toegenomen.

Er dient te worden opgemerkt dat de verkeersstroom door het dorp aanzienlijk kleiner is dan het in november 2006 gemeten aantal van 10 336 voertuigen.

In het licht van het bovenstaande is de Commissie van mening dat de Ierse autoriteiten redelijkerwijs alle maatregelen hebben genomen om een oplossing te vinden voor de zorgen van de bewoners van Watergrasshill. De Commissie vertrouwt erop dat bovenstaande informatie de laatste vraag van de geachte afgevaardigde over dit thema beantwoordt.

*
* *

Vraag nr. 78 van Konstantinos Droutsas (H-0096/09)

Betreft: Ontslagen en verbod op vakbondsactiviteiten

De werknemers uit de detailhandel in Griekenland voeren actie voor de inwilliging van hun rechtmatige eisen, voor betere arbeidsvoorwaarden, loon en verzekering en zij eisen de intrekking van het ontslag van hun collega, die in de supermarkt JUMBO werkte maar werd ontslagen omdat hij aan een staking had deelgenomen. De regering en de werkgevers proberen de werknemers te terroriseren door een golf van arrestaties en vervolgingen tegen werknemers die deelnemen aan de acties in vele Griekse steden. Met name de onderneming JUMBO wil dat alle vakbondsactiviteiten worden stopgezet, dat de werknemers een waarborg betalen, dat geldboetes en strafrechtelijke sancties worden opgelegd en wil vooral een verbod op acties van de werknemers voor het recht op werk, de heraanwerving van de ontslagen werknemers en de verzekering van de syndicale en democratische rechten.

Veroordeelt de Commissie dit optreden, dat een schending vormt van het stakingsrecht van de werknemers en van hun democratische en syndicale rechten?

Antwoord

De Commissie is van mening dat vrijheid van vereniging als een algemeen beginsel van de communautaire wetgeving moet worden beschouwd. Daarom moet deze vrijheid in een situatie die onder het communautair recht valt altijd worden geëerbiedigd. In dit verband wijst de Commissie de geachte afgevaardigde op de uitspraak van het Hof van Justitie in de zaak Bosman en op artikel 12 van het Handvest van de fundamentele rechten van de Europese Unie, waarin wordt bepaald dat iedereen het recht op vrijheid van vereniging heeft, met name op vakverenigingsgebied⁽³³⁾.

Er is echter geen EG-wetgeving die het recht op vereniging uitdrukkelijk garandeert. In artikel 137, lid 5 van het EG-Verdrag wordt bepaald dat dit artikel niet van toepassing is op het recht op vereniging. Bovendien is er geen EG-wetgeving die discriminatie op grond van lidmaatschap van een vakvereniging of deelname aan een staking verbiedt⁽³⁴⁾.

Voorts beklemtoont de Commissie dat het Verdrag niet de bevoegdheid verleent om maatregelen te nemen tegen een particuliere onderneming die het recht op vrijheid van vereniging en/of staking schendt. In dergelijke gevallen moeten de nationale autoriteiten, met name de rechtbanken, ervoor zorgen dat die rechten op hun grondgebied worden geëerbiedigd op grond van alle relevante feiten en met inachtneming van de toepasselijke nationale wetgeving en internationale normen.

*
* *

Vraag nr. 79 van Ivo Belet (H-0097/09)

Betreft: Hoge bunkertoeslagen sinds de afschaffing van de conferences

Sinds de afschaffing van de conferences midden oktober moeten rederijen zelf de tarieven bepalen voor de bunkertoeslag (bunker adjustment factor, BAF) die aangerekend wordt om de risico's van prijschommelingen van de brandstofprijzen te compenseren.

Wat betreft de bunkertoeslagen voor zeevracht van Antwerpen naar Arica, dient vastgesteld te worden dat - ondanks de recente dalingen van de olieprijsen - de rederijen dezelfde tarieven handhaven als in juli 2008.

Is de Europese Commissie op de hoogte van deze situatie?

Welke maatregelen kunnen genomen worden om de rederijen tot het bepalen van redelijke tarieven te bewegen?

Antwoord

Zoals de geachte afgevaardigde bekend is, moeten rederijen sinds de afschaffing van de groepsvrijstelling voor lijnvaartconferences op 18 oktober 2008 zelf beoordelen of hun handelspraktijken in overeenstemming zijn met de mededingingsregels. Om voor rederijen extra duidelijk te maken welke gevolgen deze verandering met zich meebrengt, heeft de Commissie op 1 juli 2008 richtsnoeren aangenomen over de toepassing van artikel 81 van het EG-Verdrag op zeevervoerdiensten. Met het oog op de richtlijnen en de huidige status van de rechtspraak omtrent artikel 81 lijkt het erop dat alleen het feit dat de bunkertoeslagen voor zeevracht van Antwerpen naar Afrika nog steeds even hoog zijn als in juli 2008 niet per se betekent dat er sprake is van concurrentieverstorende praktijken door de rederijen. Er kunnen namelijk positieve verklaringen zijn voor het feit dat de bunkertoeslagen niet zo snel dalen als de olieprijsen (of niet zo snel als de basistarieven), zoals het afdekken van de bunkerkosten en/of markttransparantie in de scheepvaart- en oliesector. Desalniettemin heeft de Commissie de ontwikkeling van de lijnvaartsector sinds de afschaffing van de lijnvaartconferences in oktober 2008 nauwlettend gevolgd en zal dit ook blijven doen. De Commissie zal met name de mededingingsregels streng handhaven, om te voorkomen dat rederijen door middel van concurrentieverstorende praktijken proberen de daling van de basistarieven te compenseren door de bunkertoeslagen en andere toeslagen of bijkomende kosten te verhogen.

⁽³³⁾ Het Handvest is echter op dit moment niet juridisch bindend.

⁽³⁴⁾ Zie de antwoorden van de Commissie op de schriftelijke vragen H-0271/07 en E-2091/08.

*
* *

Vraag nr. 80 van Proinsias De Rossa (H-0099/09)

Betreft: Arbeidstijd voor artsen in opleiding

Wat is de reactie van de Commissie op het verslag dat zopas werd gepubliceerd door het Ierse Ministerie van Volksgezondheid, waaruit blijkt dat sommige van de 4.500 ziekenhuisartsen in opleiding in Ierland vierenhalf jaar na de inwerkingtreding van de richtlijn inzake arbeidstijd (Richtlijn 93/104/EG⁽³⁵⁾, zoals gewijzigd bij Richtlijn 2000/34/EG⁽³⁶⁾) nog steeds diensten van 36 uur of meer moeten draaien, en waaruit blijkt dat geen enkel ziekenhuis in Ierland zich volledig houdt aan de EG-wetgeving inzake arbeidstijd?

Welke maatregelen heeft de Commissie al genomen of is ze van plan te nemen om ervoor te zorgen dat Ierland de verplichtingen nakomt die door de EG-wetgeving inzake arbeidstijd zijn opgelegd?

Antwoord

De Commissie is bekend met het in december door de Ierse autoriteiten uitgegeven verslag over de situatie van de arbeidstijd van artsen in opleiding in de praktijk.

Volgens de richtlijn inzake arbeidstijd⁽³⁷⁾ mag de arbeidstijd gemiddeld niet meer dan 48 uur per week bedragen. De richtlijn voorziet in speciale tijdelijke regelingen voor overschrijding van deze grens voor artsen in opleiding, die voor 2004 niet onder de richtlijn vielen. Zelfs onder deze tijdelijke regelingen mag de arbeidstijd van artsen in opleiding echter niet meer bedragen dan gemiddeld 56 uur per week voor augustus 2007 en gemiddeld 48 uur voor 31 juli 2009. De andere bepalingen van de richtlijn zijn sinds 2004 volledig van toepassing op artsen in opleiding. Deze bepalingen omvatten een dagelijkse minimaal vereiste rusttijd (minimaal elf aaneengesloten uren binnen een tijdsbestek van 24 uur) en, indien van toepassing, speciale beperkingen voor nachtarbeid.

In het licht van deze bepalingen is de Commissie bezorgd over het door de afgevaardigde genoemde verslag en zal contact opnemen met de nationale autoriteiten.

*
* *

Vraag nr. 81 van Jim Allister (H-0104/09)

Betreft: Johannes Calvijn

Johannes Calvijn heeft een enorme bijdrage geleverd aan de religieuze, politieke en sociale geschiedenis van Europa en aan de verlichting en ontwikkeling in dit werelddeel. Welke plannen heeft de Commissie om in juli 2009 te herdenken dat hij 500 jaar geleden geboren is?

Antwoord

Naast andere belangrijke politieke en religieuze denkers heeft het werk van Johannes Calvijn bijgedragen aan de vorming van Europese waarden en heeft in bepaalde regio's en lidstaten een bijzondere invloed gehad. De Commissie heeft op dit moment echter geen plannen om in juli 2009 te herdenken dat hij 500 jaar geleden geboren is.

*
* *

Vraag nr. 82 van Manolis Mavrommatis (H-0105/09)

Betreft: Steun aan de massamedia

In haar antwoord op vraag P-0189/09 over de verlening van financiële steun aan de massamedia in het licht van de economische wereldcrisis heeft de Commissie medegedeeld dat vele lidstaten melding hebben gedaan

⁽³⁵⁾ PB L 307 van 13.12.1993, blz. 18.

⁽³⁶⁾ PB L 195 van 1.8.2000, blz. 45.

⁽³⁷⁾ Richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd, PB L 299 van 18.11.2003, blz. 9.

van staatssteun aan de pers, welke reeds is goedgekeurd voor zover deze in overeenstemming is met de bepalingen van het communautair recht.

Kan de Commissie mij meer in concreto mededelen welke lidstaten reeds dergelijke verzoeken hebben ingediend, in welke gevallen dit werd goedgekeurd, om welk bedrag het gaat en op welke

media deze steun gericht is? Wat zijn de voorwaarden waaraan de bedoelde staatssteun moet voldoen om te worden geacht in overeenstemming te zijn met het communautair recht?

Antwoord

De Commissie erkent de noodzaak van volledige redactionele onafhankelijkheid van de media en het belang van mediapluralisme voor het culturele, democratische en publieke debat in lidstaten en het belang van dagbladen in dit verband. Het uitgeven van een dagblad is echter ook een commerciële activiteit en de Commissie is verplicht onrechtmatige concurrentie- en handelsverstoringen als gevolg van overheidssubsidies te voorkomen.

In dit kader hebben lidstaten bij de Commissie opgave gedaan van verschillende regelingen voor overheidssteun aan de pers. Bijvoorbeeld Finland heeft opgave gedaan van subsidies (0,5 miljoen euro in 2008) die aan een beperkt aantal dagbladen in de Zweedse taal en in minderheidstalen worden toegekend⁽³⁸⁾, Denemarken heeft opgave gedaan van een regeling ten behoeve van de distributie van bepaalde dagbladen en periodieken⁽³⁹⁾ (circa 4,6 miljoen euro per jaar) en België heeft opgave gedaan van een regeling ten behoeve van de Vlaamse geschreven pers⁽⁴⁰⁾ (1,4 miljoen euro per jaar).

Nadat de Commissie deze regelingen heeft getoetst aan het gemeenschapsrecht, heeft zij besloten dat een dergelijke steun verenigbaar kan worden verklaard met de gemeenschappelijke markt. De Commissie heeft met name onderzocht of de verleende steun noodzakelijk is en in verhouding staat tot het beoogde doel van algemeen belang (zoals de bevordering van mediapluralisme en meningsverscheidenheid). De Commissie heeft rekening gehouden met factoren zoals de looptijd van de regeling, het aantal activiteiten en begunstigen, het subsidiebedrag en de intensiteit van de steun.

In september 2008 heeft Zweden ook opgave gedaan van wijzigingen in de steunregeling voor de Zweedse pers. De Commissie heeft in november 2008 besloten de procedure te volgen die geldt voor steunregelingen die worden toegepast voorafgaand aan de toetreding van lidstaten tot de Europese Unie. Deze zaak is momenteel nog in behandeling.

Tot dusver hebben nog geen lidstaten opgave gedaan van steun aan de pers in verband met de bestrijding van de crisis. Lidstaten kunnen echter steunregelingen die op grond van de "Tijdelijke communautaire kaderregeling inzake staatssteun ter stimulering van de toegang tot financiering in de huidige financiële en economische crisis"⁽⁴¹⁾ zijn goedgekeurd op dezelfde manier als voor andere bedrijfssectoren ook ten gunste van de pers gebruiken.

*
* *

Vraag nr. 83 van Carmen Fraga Estévez (H-0107/09)

Betreft: Natuurrampen in januari 2009

Door het noodweer in Spanje en Frankrijk in januari zijn verschillende mensen om het leven gekomen en is grote materiële schade aangericht. In de autonome regio Galicië heeft de schade hoofdzakelijk betrekking op de bosbouwsector. Sinds het begin van het noodweer heeft de Commissie bevestigd dat er sprake was

⁽³⁸⁾ Besluit van de Commissie in zaak N 537/2007, Sanomalehdistön tuki, 20.05.2008, zie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/comp-2007/n537-07-fi.pdf

⁽³⁹⁾ Besluit van de Commissie in zaak N 631/2003, Distribution af visse periodiske blade og tidsskrifter, 16.06.2004, zie: http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/comp-2003/n631-03.pdf

⁽⁴⁰⁾ Besluit van de Commissie in zaak N 74/2004, Aide à la presse écrite flamande, 14.12.04, zie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/comp-2004/n074-04-fr.pdf

⁽⁴¹⁾ PB C 16 van 22.01.2009, blz. 1. Gewijzigd op 25 februari 2009 (amendement nog niet gepubliceerd in het PB)

van contacten met de regering van Galicië om vast te stellen welke communautaire middelen eventueel beschikbaar zijn om de nood te lenigen.

Heeft de Spaanse regering al om communautaire steun via het Solidariteitsfonds verzocht? Heeft zij contact opgenomen met de Commissie om te vernemen welke mogelijkheden er zijn voor steun via dit instrument of via de programma's inzake plattelandontwikkeling?

Antwoord

Voor wat betreft het Solidariteitsfonds van de Europese Unie, hebben de verantwoordelijke Commissiediensten geen aanvraag ontvangen in verband met de storm op 24 januari 2009. Krachtens Verordening (EG) nr. 2012/2002 van de Raad van 11 november 2002 is het echter vereist dat de nationale autoriteiten van de desbetreffende lidstaat de Commissie uiterlijk binnen tien weken na de datum waarop de eerste schade zich heeft voorgedaan (dus in dit geval 4 april 2009) een verzoek doen toekomen.

Het Solidariteitsfonds van de Europese Unie kan bij een grote natuurramp financiële steun verlenen aan lidstaten en aan landen die bezig zijn met de EU-toetredingsonderhandelingen, indien de totale directe schade als gevolg van de ramp meer bedraagt dan drie miljard euro (prijsniveau van 2002) dan wel meer dan 0,6 procent van het bruto nationaal inkomen, waarbij de laagste van de twee van toepassing is. De drempel die voor Spanje in 2009 geldt, is directe schade boven 3,398 miljard euro. In uitzonderlijke gevallen, indien wordt voldaan aan specifieke criteria, kan het fonds worden ingezet voor rampen die qua omvang niet boven de normale drempel uitkomen.

Er moet op worden gewezen dat financiële steun uit het Solidariteitsfonds beperkt is tot specifieke soorten noodoperaties die door de publieke autoriteiten worden uitgevoerd (zoals in de verordening vastgelegd), zoals onmiddellijk herstel van infrastructuurvoorzieningen, reiniging, uitvoering van voorlopige huisvestingsmaatregelen en inzet van hulpdiensten. Het fonds kan geen vergoeding geven voor verliezen van particulieren.

Voor wat betreft plattelandontwikkeling, voorziet artikel 48 van Verordening (EG) nr. 1698/2005⁽⁴²⁾ van de Raad in een maatregel voor het herstel van bosbouwpotentieel in bossen die door een natuurramp zijn beschadigd. Het programma voor plattelandontwikkeling in Galicië voor de periode 2007-2013 biedt deze mogelijkheid, met een totale financiering van 147 799 420 euro, waarvan 81 022 302 euro wordt medegefinancierd door het ELFPO. Tot op heden hebben de Commissiediensten verantwoordelijk voor plattelandontwikkeling in Spanje over dit thema geen verzoek ontvangen, aangezien voornoemde maatregel direct toepasbaar is.

*
* *

Vraag nr. 84 van David Martin (H-0110/09)

Betreft: Beslag op generieke geneesmiddelen die door Nederland werden vervoerd

Kan de Commissie, met betrekking tot het beslag op generieke geneesmiddelen die door Nederland werden vervoerd, mededelen waarom de geneesmiddelen in beslag zijn genomen, daar het overeenkomstig de voetnoot bij artikel 51 van de TRIPS (handelsaspecten van de intellectuele eigendom) -Overeenkomst niet verplicht is goederen die worden doorgevoerd te inspecteren omdat er sprake zou kunnen zijn van inbreuk op octrooien?

Is de Commissie van mening dat dit beslag strijdig is met artikel 41 van de TRIPS-Overeenkomst, waarin wordt gesteld dat handhaving van intellectueel-eigendomswetgeving geen handelsbelemmeringen mag opwerpen?

Heeft de Commissie soortgelijke intellectueel-eigendomsbepalingen opgenomen in haar nieuwe generatie VHO (vrijhandelsovereenkomsten) of in andere bilaterale handelsovereenkomsten, of is zij voornemens dit te doen?

Welke maatregelen zal zij nemen om ervoor te zorgen dat de leverantie van generieke geneesmiddelen aan ontwikkelingslanden voortaan niet wordt tegengehouden door dit soort beslagleggingen?

⁽⁴²⁾ Verordening (EG) nr. 1698/2005 van de Raad van 20 september 2005 inzake steun voor plattelandontwikkeling uit het Europees Landbouwfonds voor Plattelandontwikkeling (PB L 277 van 21.10.2005, blz.1).

Antwoord

De EU-wetgeving (Verordening nr. 1383/2003 van de Raad⁽⁴³⁾) bepaalt dat douaneautoriteiten beslag mogen leggen op goederen waarvan wordt vermoed dat zij inbreuk maken op bepaalde intellectuele-eigendomsrechten, inclusief octrooien, ook als het doorvoergoederen betreft. Artikel 51 van de TRIPS-overeenkomst voorziet twee situaties, maar bepaalt als minimumnorm alleen dat WTO-leden controles invoeren op de invoer van goederen waarvan wordt vermoed dat zij inbreuk maken op handelsmerken en auteursrechten. Het verbiedt de leden niet dit uit te breiden tot doorvoergoederen. De EU-wetgever heeft ervoor gekozen dat volgens de TRIPS-overeenkomst een breder toepassingsgebied wordt toegestaan. Derhalve is Verordening 1383/2003 geheel in lijn met de eisen van WTO/TRIPS ten aanzien van het toepassingsgebied en de reikwijdte van het optreden van douaneautoriteiten.

Volgens de wetgeving inzake douaneautoriteiten wordt niet door de douaneofficiërs bepaald of goederen inbreuk maken op intellectuele-eigendomsrechten. Volgens de algemene procedure wordt voor een korte, wettelijk beperkte periode beslag gelegd op goederen, indien wordt vermoed dat er sprake is van inbreuk, en wordt contact gelegd met de rechthebbende. Vervolgens is het aan de rechthebbende om de zaak al dan niet aanhangig te maken bij een rechtbank, overeenkomstig de nationale voorschriften. Krachtens artikel 55 van de TRIPS-overeenkomst geldt een termijn van maximaal tien werkdagen voor het beslag op goederen, dat eventueel kan worden verlengd met nog eens tien werkdagen.

In het onderhavige geval hebben de Nederlandse douaneautoriteiten naar aanleiding van een verzoek van een bedrijf dat in Nederland octrooirechten op het geneesmiddel in kwestie bezat, beslag gelegd op de geneesmiddelen toen ze in transit waren. In dit geval werden de goederen uiteindelijk vrijgegeven nadat de rechthebbende en de eigenaar van de goederen tot overeenstemming waren gekomen geen gerechtelijke procedure in te gaan. Het optreden van de douaneautoriteiten was officieel beëindigd toen de goederen werden vrijgegeven en in dit verband is het belangrijk om erop te wijzen dat het besluit om de zending terug te sturen naar India voortkwam uit een akkoord van de twee partijen en niet uit de douaneverordening zelf, die de eigenaar de vrije verhandelbaarheid van de goederen geeft nadat deze zijn vrijgegeven.

De Commissie acht dat de bovengeschetste procedure in overeenstemming is met artikel 41 van de TRIPS-overeenkomst, alsmede met artikel 51 tot en met 60 van deze overeenkomst en geen handelsbelemmering vormt. De tijdelijke beslaglegging op goederen heeft een strikte tijdslimiet. Bovendien kan de eigenaar van de producten een schadevergoeding eisen, indien de beslaglegging ongegrond blijkt. Andere WTO-leden passen bij het opsporen van verdachte doorvoergoederen soortgelijke douaneprocedures en praktijken toe.

Verordening nr. 1383/2003 van de Raad is al meer dan zes jaar van kracht en heeft bewezen doeltreffend te zijn voor het beschermen van de juridische belangen van fabrikanten en rechthebbenden, alsmede de gezondheid, veiligheid en consumentenverwachtingen tegen namaakproducten, inclusief geneesmiddelen. Zo heeft de Belgische douane bijvoorbeeld onlangs een zending van 600 000 nagmaakte malariapillen onderschept, die bestemd waren voor Togo. Omdat het dankzij de douanevoorschriften van de EU toegestaan is om doorvoergoederen te inspecteren, konden met de operatie van de Belgische douaneautoriteiten de potentiële consumenten van deze producten worden beschermd tegen de mogelijke schadelijke effecten. Uiteraard is het van groot belang dat de vrije toegang tot geneesmiddelen voor iedereen gewaarborgd wordt, maar tegelijkertijd hebben alle belanghebbenden de verplichting kwetsbare volken te beschermen tegen potentiële levensbedreigende praktijken.

De door de Commissie voorgestelde aanpak ten aanzien van het artikel over intellectuele-eigendomsrechten in de bilaterale overeenkomsten behelst het verduidelijken en aanvullen van de TRIPS-overeenkomst waar deze onduidelijk is, niet zo ver is ontwikkeld of eenvoudigweg is achterhaald door andere ontwikkelingen omtrent intellectuele-eigendomsrechten. De douaneprocedure die thans in de EU van kracht is, heeft bewezen doeltreffend en evenwichtig te zijn, en voldoende ingebouwde garanties te hebben om misbruik door kwaadwillende klagers te voorkomen. Daarom overweegt de Commissie soortgelijke voorschriften in te voeren in de nieuwe generatie bilaterale handelsovereenkomsten. Er dient echter te worden opgemerkt dat deze overeenkomsten ook voorschriften moeten bevatten die de letter en de geest van de Doha-verklaring over de TRIPS-overeenkomst en volksgezondheid benadrukken en versterken. Bijvoorbeeld in de artikelen 139.2 en 147.2 van de economische partnerschapsovereenkomst tussen de EU en Cariforum wordt duidelijk bepaald dat niets in de overeenkomst zodanig mag worden opgevat dat het vermogen van de Cariforum-staten

(43) PB L 196 van 2.8.2003.

om toegang tot geneesmiddelen te bevorderen, wordt geschaad (zie het antwoord van de Commissie op de schriftelijke parlementaire vraag E-0057/09⁽⁴⁴⁾).

De Commissie begrijpt volkomen dat de geachte afgevaardigde en vele anderen bezorgd zijn over de noodzaak van een vlotter verloop van de handel in generieke geneesmiddelen voor ontwikkelingslanden, en sluit zich volledig bij deze doelstelling aan. De Commissie zal derhalve toezicht houden op de situatie en nauwlettend in de gaten houden of de (verkeerde) toepassing van de EU-wetgeving eventueel leidt tot belemmering van de legitieme handel in generieke geneesmiddelen of tot juridische hindernissen die het handelsverkeer naar ontwikkelingslanden tegenhouden. De Commissie is er echter niet van overtuigd dat het incident dat de geachte afgevaardigde in zijn vraag noemt, op zichzelf een gegronde reden is voor het herzien van een juridisch mechanisme dat verscheidene jaren zonder problemen heeft gewerkt en, geheel conform zijn doelstelling, de handel in namaakproducten in de wereld heeft teruggedrongen.

*
* *

Vraag nr. 85 van Sajjad Karim (H-0112/09)

Betreft: Negatieve gevolgen van de EID-verordening

Verordening van de Raad (EG) nr. 21/2004⁽⁴⁵⁾ bepaalt dat vanaf 31 december 2009 een elektronische identificatie (EID) voor schapen wordt ingevoerd en de verplichting tot individuele registratie van schapen en geiten. De betrokken bedrijfssector is echter van mening dat de eis om individuele bijzonderheden van dieren die niet te elektronisch geïdentificeerd zijn op verplaatsingsdocumenten te vermelden voor te veel rompslomp zorgt.

Kan de Commissie uiteenzetten welke voordelen elektronisch merken en individuele registratie van verplaatsingen in verband met ziektebestrijding bieden die er thans dankzij de bestaande systemen in de lidstaten niet al zijn, bij voorbeeld in het Verenigd Koninkrijk dankzij het systeem voor identificatie en de registratie van dierenbestanden?

Is de Commissie zich ervan bewust dat de uitvoering van deze verordening extra kosten zal veroorzaken die er, in combinatie met de registratie-eisen, toe zullen leiden dat een groot aantal producenten failliet zal gaan?

Is de Commissie op de hoogte van de praktische problemen die ontstaan door het gebruik van de EID-apparatuur op boerderijen en de moeilijkheden die verband houden met het registreren van de individuele identiteit van alle dieren van het schapenbestand van het Verenigd Koninkrijk?

Hoe denkt de Commissie ervoor te zorgen dat de doelstellingen van de EID-verordening op de meest kosteneffectieve wijze worden bereikt?

Antwoord

De huidige regels voor individuele identificatie en traceerbaarheid van schapen en geiten zijn voorgesteld door de Commissie en aangenomen door de Raad in Verordening (EG) nr. 21/2004 nadat de MKZ-crisis (mond- en klauwzeer) in 2001 in het Verenigd Koninkrijk en de verslagen hierover van het Parlement, de Rekenkamer en het zogeheten "verslag-Anderson" aan het Britse Lagerhuis (House of Commons) hadden aangetoond dat het bestaande systeem voor identificatie van dierenbestanden onbetrouwbaar was.

Elektronische identificatie (EID) is de meest kostenefficiënte manier om individuele traceerbaarheid te realiseren en het systeem is nu gereed om te worden ingezet in de praktijk van de veehouderij, zelfs onder de moeilijkste omstandigheden.

De kosten van het systeem zijn aanzienlijk gedaald. Deze kosten moeten echter worden afgezet tegen de enorme economische verliezen die worden veroorzaakt door ziektes als MKZ en tegen de voordelen van dit systeem voor het dagelijks beheer van veebedrijven. Bij de uitbraak van MKZ in 2001 werd de ziekte op zeer grote schaal verspreid door ongecontroleerde verplaatsingen van schapen binnen het Verenigd Koninkrijk en van daar naar andere lidstaten. Dit had een reusachtige negatieve sociale en economische invloed op de agrarische sector in het Verenigd Koninkrijk en in andere lidstaten. Volgens verslag nr. 8/2004 van de Rekenkamer over het beheer door de Commissie van de maatregelen ter bestrijding van mond- en klauwzeer

⁽⁴⁴⁾ www.europarl.europa.eu/QP-WEB/home

⁽⁴⁵⁾ PB L 5 van 9.1.2004, blz. 8.

(2005/C 54/01) bedroeg het effect op de gemeenschapsbegroting 466 miljoen euro. Volgens het zogeheten "verslag-Anderson" aan het Britse Lagerhuis⁽⁴⁶⁾ liepen de uitgaven van de Britse regering op tot 2 797 miljoen Britse pond. Hierin is de enorme directe en indirecte schade voor de diverse economische sectoren (landbouw, voedselindustrie, toerisme), die moeilijk in precieze cijfers is aan te geven, niet meegerekend.

Zoals al bij verschillende gelegenheden aan het Parlement kenbaar is gemaakt, heeft de Commissie, rekening houdend met het effect van de betreffende communautaire regels op landbouwers, een voorzichtige aanpak gehanteerd voor elektronische identificatie en doet er alles aan om de invoering van het systeem vlot te laten verlopen.

De Commissie zal aanstonds een economische studie publiceren die advies geeft over de meest efficiënte manier om het nieuwe identificatiesysteem ten uitvoer te brengen. De lidstaten hebben ook de keuze om aan schapenhouders financiële steun beschikbaar te stellen voor de invoering van EID in het kader van de communautaire voorschriften voor overheidssteun. Bovendien zijn in de gemeenschapsbegroting financiële middelen opgevoerd die door de lidstaten kunnen worden toegewezen aan het beleid voor plattelandsontwikkeling.

*
* *

Vraag nr. 86 van Anne E. Jensen (H-0116/09)

Betreft: De gevolgen van de financiële crisis voor Midden- en Oost-Europa

De landen in Midden- en Oost-Europa zijn zwaar getroffen door de financiële crisis. Buitenlandse leningen in bijvoorbeeld Zwitserse frank, dollar of yen drukken ten gevolge van de daling van de plaatselijke wisselkoersen zwaar op zowel bedrijven als huishoudens. Sommige huishoudens zijn niet meer in staat de gas- en lichtrekeningen te betalen. In de Baltische staten is sprake van een negatieve groei van 10%. Naar schatting van de president van de Wereldbank hebben de Midden- en Oost-Europese landen tussen de 236 en 266 miljard Deense kronen nodig. Daarnaast begint de samenwerking tussen de lidstaten scheuren te vertonen.

Welke stappen gaat de Commissie nemen om behoorlijke levensomstandigheden voor de EU-burgers in Midden- en Oost-Europa te kunnen blijven garanderen?

Is de Commissie ook van mening dat er behoefte is aan steun in de orde van grootte van het door de president van de Wereldbank voorgestelde bedrag?

Welke stappen gaat de Commissie nemen met het oog op een Europese aanpak van de problemen ten gevolge van de financiële crisis, teneinde de bereidwilligheid te creëren om monetaire crises tegen te gaan en een domino-effect op het bankstelsel, veroorzaakt door de problemen in de landen in Midden- en Oost-Europa, te voorkomen?

Antwoord

In november 2008 heeft de Commissie als reactie op de financiële en economische crisis het Europees economisch herstelplan gelanceerd, dat door Europese Raad van december 2008 is goedgekeurd. Het basisbeginsel dat aan dit plan ten grondslag ligt, is solidariteit en sociale rechtvaardigheid. Het Europees initiatief ter ondersteuning van de werkgelegenheid in het herstelplan behelst zowel de terbeschikkingstelling van financiële middelen van de EU als het vaststellen van een reeks beleidsprioriteiten voor lidstaten, gericht op het beperken van de menselijke kosten van de economische neergang en de gevolgen daarvan voor de kwetsbaarste groepen.

In operationeel opzicht betekent dit dat de beschikbare financiële instrumenten van de EU zijn versterkt. Door de herziening van het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering kan dit fonds snel worden ingeschakeld om steun te bieden aan werknemers die zijn getroffen door grootschalig banenverlies, en aan hun gemeenschappen. De Commissie heeft ook een voorstel ingediend ter goedkeuring door het Parlement en de Raad om de programmering van het ESF aan te passen aan de behoeften als gevolg van de crisis door de werking van het fonds te vereenvoudigen, waardoor voorschotten direct kunnen worden verhoogd met 1,8 miljard euro.

⁽⁴⁶⁾ "Foot and Mouth Disease 2001: Lessons to be learned inquire report", 22 juli 2002

Omdat de meeste instrumenten voor het opvangen van gevolgen van de crisis op sociaal en werkgelegenheidsgebied in handen zijn van de lidstaten, bepleit de Commissie een gecoördineerde aanpak voor het herstel van de arbeidsmarkten om te voorkomen dat maatregelen van afzonderlijke lidstaten geen negatieve overloopeffecten hebben voor andere landen. In dit verband heeft de Commissie een aantal beleidsrichtsnoeren vastgesteld voor lidstaten, met als doel 1) het in stand houden van de werkgelegenheid op korte termijn, met name door een grotere flexibiliteit van de werktijdregelingen, en 2) het vergemakkelijken van arbeidsmarkttransities, door activering te versterken en inkomenssteun te geven aan de groepen die het zwaarst zijn getroffen door de neergang en door te investeren in opleiding en inzetbaarheid, teneinde een snelle herintegratie in de arbeidsmarkt te bewerkstelligen en het risico van langdurige werkloosheid onder controle te houden. Deze richtsnoeren zijn duidelijk uiteengezet in de mededeling van de Commissie van 4 maart 2009 aan de Europese Raad van het voorjaar.

De Commissie en de lidstaten hebben besloten een buitengewone werkgelegenheidstop te houden om verdere concrete maatregelen af te stemmen om de gevolgen van de crisis op sociaal en werkgelegenheidsgebied te verzachten en herstel te bespoedigen.

2. Schattingen van potentiële verliezen van banken, liquiditeitsinjecties en noodzakelijke herkapitalisaties, alsmede aflossing van buitenlandse schulden zijn hoogst onzeker en dienen met voorzichtigheid te worden toegepast. In dit stadium moet worden voorkomen dat paniek wordt gezaaid op basis van de zeer voorbarige en globale schattingen van de vereiste steun die hier en daar worden waargenomen. De Commissie werkt nauw samen met andere internationale partners om te beoordelen hoeveel steun uit EU-instrumenten landen nodig hebben (bijvoorbeeld in het geval van de financiële bijstand ter ondersteuning van de betalingsbalans aan Letland en Hongarije).

3. Tijdens de informele bijeenkomst van staatshoofden of regeringsleiders op zondag 1 maart hebben de EU-bestuurders een boodschap van solidariteit en gezamenlijke verantwoordelijkheid afgegeven. Ze hebben ook benadrukt dat elk land in politiek, institutioneel en economisch opzicht verschillend is en op afzonderlijke basis moet worden beoordeeld en dat de gedachte dat de EU niet veel doet voor Oost-Europa (die door sommige media en internationale instellingen wordt verspreid) onjuist is.

Belangrijk is dat vanuit EU-perspectief de beschikbare beleidsmaatregelen om macro-financiële stabiliteit in Midden- en Oost-Europa te ondersteunen afhankelijk zijn van de vraag of een land lid is van de EU, en zo niet, of het een kandidaat-lidstaat of potentiële kandidaat-lidstaat is, of onder de grotere Europese nabuurschap valt.

De EU heeft al een groot aantal instrumenten ontworpen om risico's in de regio te beheersen. Binnen de EU is een uitgebreid pakket met maatregelen en ruime financiële middelen samengesteld om moeilijkheden in de financiële sector aan te pakken en de reële economie te ondersteunen. Deze maatregelen omvatten:

ruime liquiditeitsverstrekking door centrale banken en uitgebreide maatregelen ter ondersteuning van de bankensector. Het communautair kader voor nationale reddingspakketten zorgt ervoor dat zowel thuis- als gastlanden profiteren;

financiële steun aan landen die moeilijkheden ondervinden bij de betalingsbalans (Letland, Hongarije);

maatregelen op nationaal en EU-niveau om groei in het kader van het Europese economische herstelplan te ondersteunen;

extra maatregelen van de EIB en de EBWO; en

bevoorrading van structuurfondsen, wat tot een duidelijke toename van de voorschotten aan nieuwe lidstaten in 2009 moet leiden.

Voor niet-lidstaten zijn instrumenten om macro-financiële problemen aan te pakken meer beperkt, maar er zijn maatregelen genomen op macro-financieel niveau en ter ondersteuning van de reële economie. De Commissie houdt voortdurend toezicht op de effectiviteit van deze instrumenten en heeft de bewaking van de macro-economie en de macro-financiële risico's aangescherpt. De internationale financiële instellingen (het IMF, de Wereldbank, de EIB en de EBWO) dienen in deze regio een sterke rol te spelen. De Commissie heeft nauwe contacten met het IMF en andere internationale financiële instellingen. De EU verleent steun om de middelen van het IMF aanzienlijk uit te breiden, onder andere om het beter in staat te stellen in te grijpen in Oost-Europese landen.

*
* *

Vraag nr. 87 van Georgios Toussas (H-0119/09)

Betreft: Milieuramp in de watergebieden in Griekenland

Volgens de bevoegde diensten en milieuorganisaties wordt een permanent misdrijf gepleegd tegen de watergebieden in Griekenland en bestaat het risico dat ze onherstelbaar vernietigd worden indien er niet direct maatregelen worden getroffen om deze gebieden te beschermen tegen industriële activiteiten, illegaal afval, intensieve toeristische exploitatie en grootschalige installaties, tekort aan essentiële infrastructuur en het ontbreken van een geïntegreerd beheer. De 10 belangrijkste Griekse watergebieden zoals de delta van de Nestos, de Axios, de Nestos en de Aliakmonas, de meren Vistonida, Volvi en Kerkini, en golven en lagunes van internationaal belang bieden een ontgoochelende en desolate aanblik. Het Koronia-meer bijvoorbeeld wordt ecologisch dood beschouwd en nog slechter is het gesteld met de gebieden die niet zijn opgenomen in de overeenkomsten van Montreux en Ramsar.

Welke maatregelen zijn er genomen om een eind te maken aan dit misdrijf tegen het milieu en de biodiversiteit en de Griekse watergebieden een afdoende bescherming te bieden, zodat de aanzienlijke milieuschade kan worden hersteld en verdere schade kan worden voorkomen?

Antwoord

Watergebieden die krachtens de Vogelrichtlijn⁽⁴⁷⁾ (speciale beschermingszones – SBZ's) of de Habitatrictlijn⁽⁴⁸⁾ (gebieden van communautair belang – GCB's) zijn opgenomen in het Europese ecologische netwerk Natura 2000, dienen overeenkomstig de toepasselijke voorschriften van deze richtlijnen te worden beschermd en beheerd, zodat de biodiversiteit in deze gebieden in stand wordt gehouden of wordt hersteld. Hierbij zijn de lidstaten verantwoordelijk voor de tenuitvoerlegging van de vereiste maatregelen om bestaande bedreigingen voor watergebieden tegen te gaan en een goed beheerskader op te richten.

Wat de Vogelrichtlijn betreft, heeft het Europees Hof van Justitie (HvJ) naar aanleiding van een verzoek van de Commissie onlangs met name Griekenland veroordeeld (zaak C-293/07) wegens het gebrek aan een coherent, specifiek en volledig rechtmatig regime ten behoeve van een duurzaam beheer en een doeltreffende bescherming van SBZ's, inclusief de door de geachte afgevaardigde genoemde tien watergebieden van internationaal belang. In dit verband zal de Commissie nu beoordelen in hoeverre de door Griekenland genomen of te nemen maatregelen in naleving van het arrest van het HvJ adequaat zijn.

Wat de Habitatrictlijn betreft, sinds de Griekse GCB's in juli 2006⁽⁴⁹⁾ zijn opgenomen in de gemeenschapslijst, heeft Griekenland zes jaar om deze als SBZ's aan te wijzen, prioriteiten op het gebied van instandhouding vast te stellen en de vereiste instandhoudingsmaatregelen te treffen. Ondertussen dient Griekenland ervoor te zorgen dat de gebieden geen wezenlijke schade of verstoring ondervinden en dat hun integriteit wordt gehandhaafd.

Wat betreft waterbescherming, wordt met de kaderrichtlijn water⁽⁵⁰⁾ (KRW) een beheerskader ingevoerd ter bescherming en uitbreiding van alle oppervlaktewateren en grondwater, met als doel dat een goede toestand wordt bereikt voor alle wateren in het algemeen in 2015. Het voornaamste instrument waarmee deze milieudoelstelling moet worden bereikt, is het stroomgebiedbeheerplan, waarvan de eerste in december 2009 gereed moet zijn. Sinds de KRW in 2000 is aangenomen, heeft de Commissie de tenuitvoerlegging in de lidstaten, inclusief Griekenland, nauwlettend gevolgd. Als gevolg van het ingrijpen door de Commissie heeft het HvJ Griekenland op 31 januari 2008 veroordeeld wegens niet-uitvoering van milieuanalyse in de zin van artikel 5 van de KRW (zaak C-264/07). Griekenland heeft de milieuanalyse in maart 2008 ingediend.

(47) Richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand, PB L 103 van 25.4.1979, blz. 1

(48) Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna, PB L 206 van 22.7.1992.

(49) 2006/613/EG: Beschikking van de Commissie van 19 juli 2006 tot vaststelling, op grond van Richtlijn 92/43/EEG van de Raad, van de lijst van gebieden van communautair belang voor de mediterrane biogeografische regio, PB L 259 van 21.9.2006, blz. 1

(50) Richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid, PB L 327 van 22.12.2000, blz. 1

Daarnaast heeft de Commissie een inbreukprocedure ingeleid voor niet-uitvoering van monitoringprogramma's voor alle stroomgebieden in de zin van artikel 8 en 15 van de KRW. Het betreffende verslag moest uiterlijk in maart 2007 worden ingediend en is nog niet ontvangen. De Commissie zal de volgende stappen in de tenuitvoerlegging van de KRW nauwlettend volgen om ervoor te zorgen dat de Griekse autoriteiten hun plichten nakomen.

*

* *